

Farrago poematum iuvenilium Arnoldi Buchelii Batavi ;

<https://hdl.handle.net/1874/391451>

59^c

M. 3

Rest. VII, pl. 2
no 5

Hs.
7 E 5

836 (Var. 365.) Charta. 4°. 196 ff. Saec. XVI—XVII.

Arn. Buchelius, Farrago poematum juveniliū (1583—1591), fol. 1—103.

Elegiae, Epigrammata, Satirae, Epithalamia, Mélanges françoises, cet. Quaedam carmina posteriora B. et aliorum usque ad a. 1616 addita sunt.

Ejusdem Epistolarum farrago (Latine, Gallice), 1590—1621, fol. 104—196.

Antea in archivo provinciae Ultrajecti.

humiliter et fideliter nomine meo
cauerit saluus erit humiliter et

Ex Libris Arnoldi
Bucjelly Batavi

CV 10 2000

Sive Tract. Divagatio.

Nullum moriturum ab origine discrimen

Var 365

m recens.

a varii arg.

365

Ms. VII, pl 2
no 5

Hs.
7 E 5

836 (Var. 365.) Charta. 4°. 196 ff. Saec. XVI—XVII.

Arn. Buchelius, Farrago poematum juvenilium (1583—1591), fol. 1
Elegiae, Epigrammata, Satirae, Epithalamia, Mélanges françaises, cet. C
carmina posteriora B. et aliorum usque ad a. 1616 addita sunt.

Ejusdem Epistolarum farrago (Latine, Gallice), 1590—1621, fol. 104
Antea in archivo provinciae Ultrajecti.

Dignetur mihi dñe miserere nobis mi
seris miseris miseris sã. & dicitur
miseris

Filius (i. media pag.): Crispijn ~~de~~ ^{de} Passe, Jr.,
zie Thieme-Becker XXV 281, 1597/8 (of
wel 1593/4) - na 1640, zoon van Crispijn I de
Passe.

In exemplis rar. floribus etq. s. Dit werk
bestaat en is uitvoerig beschreven door
D. Franken, l'œuvre grave' des M. de
Passe, 1881, nr. 1346 (in deze bibl. AA 80
311). Hij onderscheidt 6 uitgaven, al of
niet met tekst (Latijn, Holl., Fr. of Engelsch).
dat v. Buchel des Lat. tekst heeft opgegeven
schijnt onbekend te zijn. Wel wordt melding
gemaakt v. e. logium op van de Passe van
van Buchel's hand.

De H. B. bezit een exemplaar van deze
Hortus Floridus, waarin eenige schriftel.
mededeelingen van Spencer Savage
Van 1921 (J. Nummer: R 40 851 rariora ^{1/1}

Hymnum Bacchi doct. Keisii. Daarvan
bezit de H. B. 2 exemplaren: Z 80/120 en
Molker 1 C 15. De imagines zijn even-
eens van Crispijn de Passe ^{I. en II} ~~Jr.~~, vgl. D.
Kramer Franken, l.c. p. XX en nr. 1348,
pp. 271/2

Te van Matham

1/1 Zie over den Hortus Floridus verder: S. Savage, The
= H. F. of Crispijn de Das the younger, Transactions of the
Philological Soc. 1920. Ofdruk is bezit v. d. heer Evers.

over den invloed der werkzame bestanddeelen van het
lelietje der dalen op het kikkerhart. Groningen enz., 1931.
M. grafn. en tabn. 8o.

A. qu. 198, 1931 (1265.131; 1233.14)
Proefschrift Groningen Rijksuniv., Geneeskunde.

Evenhuis, Rudolf Barteld. De biblicistisch-eschatologische
theologie van Johan Albrecht Bengel. Wageningen, 1931.
8o.

A. qu. 198, 1931 (381; 400; 410)
Proefschrift Groningen Rijksuniv., Godgeleerdheid.

Steenbeek, Anne, Hermannus Muntinghe. Met een portret.
's Gravenhage, 1931. 8o.

A. qu. 198, 1931 (19)
Proefschrift Groningen Rijksuniv., Godgeleerdheid.

Bekkers, Frans Herman Henri Alphons. Étude sur l'emploi
que Froissart fait de la préposition. Amsterdam, 1931. 8o.
A. qu. 198, 1931 (237; 877)

Proefschrift Groningen Rijksuniv., Letteren en Wijsbegeerte.

Blok, Bastiaan Machiel. Romantisches in F. Schlegels Trauer-
spiel „Alarcos“. Groningen enz., 1931. 8o.

A. qu. 198, 1931 (154)
Proefschrift Groningen Rijksuniv., Letteren en Wijsbegeerte.

Brouwer, Johan. Psychologie der Spaansche mystiek. Am-
sterdam, 1931. 8o.

A. qu. 198, 1931 (408)
Proefschrift Groningen Rijksuniv., Letteren en Wijsbegeerte.

Schreijer, Willem. Étude sur la négation dans les Chroniques
de Froissart. (Édition Luce-Raynaud). Amsterdam, 1931. 8o.
A. qu. 198, 1931 (237; 877)

Proefschrift Groningen Rijksuniv., Letteren en Wijsbegeerte.

Duisman Looijge, Jan. De behandeling van tuberculose
het dieet volgens Sauerbruch-Herrmannsdorfer-
Leiden, 1931. M. pltn., grafn. en tabn. 8o.

A. qu. 200, 1931 (12)
Proefschrift Leiden Rijksuniv., Geneeskunde.

Cate, Henri Jan Pieter ten. Onderzoekingen over f
neele albuminurie bij militairen. Bergen op Zoom, 19
grafn. en tabn. 8o.

A. qu. 200, 1931 (13)
Proefschrift Leiden Rijksuniv., Geneeskunde.

Eltzbacher, Max Otto. De intraveneuze pyelograp
hare toepassing bij kinderen. Leiden, 1931. M. fign. e
8o.

A. qu. 200, 1931 (1247.13; 1
Proefschrift Leiden Rijksuniv., Geneeskunde.

Emanuel, Bernard Jacob. Onderzoekingen over het b
van een filtreerbare en onzichtbare vorm van de t
bacil. Den Haag, 1931. M. grafn. en tabn. 8o.

A. qu. 200, 1931 (12)
Proefschrift Leiden Rijksuniv., Geneeskunde.

Everse, Jan Willem Rochemondus. De biologische sta
disatie van het vitamine-D. Leiden, 1931. M. fign.
grafn. en tabn. 8o.

A. qu. 200, 1931 (127)
Proefschrift Leiden Rijksuniv., Geneeskunde.

Gaillard, Pieter Johannes. Het ontogenetisch verander
de samenstelling der lichaamsvochten, gezien den g
de differentiatie van daarin gekweekte weefsels.
a. d. Rijn, 1931. M. fign., pltn., grafn. en tabn. 8o.

A. qu. 200, 1931 (1166)
Proefschrift Leiden Rijksuniv., Geneeskunde.

Ex Tribus Heraldicis
Bucjessy Batavi

CVS W. MEXCXX

Sive Suxet Jovaculo.

Nullum moriturum ab origine discrimen

3. 1. 1. 1. 1.

Var 365

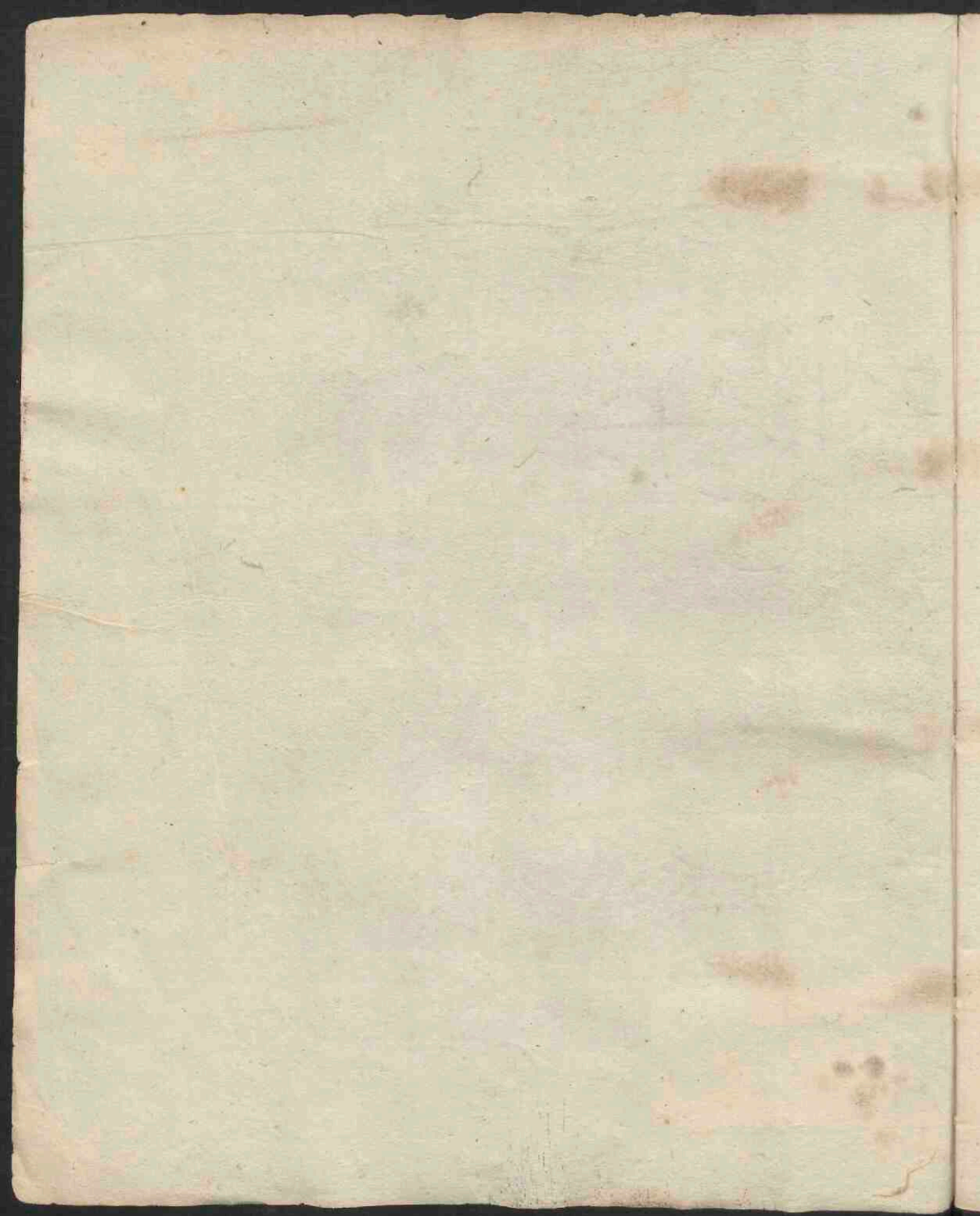

Aevum recens.

Scripta varii arg.

N° 365

Poematum iuuenalium Arnoldi
Buchellij Bataui.

Elegiarum Liber primus ad Jan-
Ruffum Batauum.

ELEGIA PRIMA.

Tardius extinctos monati veniocamus Amores,
 Quod dedimus precibus candido Jano iuris.
 Imperio dominae poteram caruisse superbae,
 Atque animum curis expurasse meum
 Rursus at expertis miserum parat vrere flammis
 Tradidit excusso meque Cupido iugo
 Forsitan an simili iam iam flagraueris igne
 Et furt ex uncto sidere natus Amor.
 Et cupias rursus socias euoluere flammis
 Et capere ex nostris commoda vestra malis
 Namq. minus loedi comminra vulnera credo
 Poenaq. cum multis matior esse solet.
 Sed quid Amor calido tepefecit sanguine venas
 Iniecitque Venus fronta superba mihi.
 Nempe decet iuuenes ignita Cupidinis arma
 Nempe fouet iuuenes feruulus ales Amor.
 Instant iam calidi sollempnia festa Lyai.
 Quid mirum, nostros conuenit ille iocus
 Thyrsiger aligerum (sic fama est) Bacchus Amore
 Progeniunt. Baccho conuenit almus Amor.

delectus penitus
testis in igni vital

que nullis frangit
tula superba ma

Sobrius hinc raro Venetis lascibitur actu
Oppressosq; Venus opprimit alma mero
Orgia lascivae fiunt Frieterna Bacchi
Cantat et ad dominae limina quisque suae
Aspice salvatos circum discurrere amantes
Inspicit haec arcu coetera nudus Amor.
Inspicit et varia contactos respicit arte
Nec quisquam satis est quem sua lingua tegit.
Hic mihi nullus amor vera iam fronte patitur
Sed Prothei mores factaq; verba placent.
Ast abigunt tristes Cannaria vinctas
Et dicat Bromius carmina soeta pater.
Aligerum canimus puerum, pueriq; parentem,
Iustaq; Thyrsigero vota fero iuribus.
Este procul nostro vobisq; tristesq; libello
Nec sequite haec tetra carmina pauca senes.
Quisq; placent inq;di numerosa volumina ^{juris.}
Nil tristes Lepidi Baldus Amoris habet.
Sed vos iuncta mihi valido mea pectus vincto,
Tuq; boni nostros consule Russi rocos.
Non semper sapiens demittit lumina tristes
Sed curas seviribus temperat ipse rocos.
Quare animum nostros parillum componere ^{nugis}
Te decet et soeta voluere fronte sales.
Vive diu incolumis nostri non imemor eius
Russi hoc perpetui pignus amoris habentis
Siquae olim longe disjungat corpore forsan
Ab te, cum patras inquare coar aquas
vel quondam teneat me magna terra sepulchrum.

2

Nec possum dulces mæde videre Sares.
Talia dic teneros cecinit qui nuper Amores
Quam iacet a nostro iam procul ille solo.

ELEGIA SECUNDA.

30

Diuini nuper reuocanti carminis usum
Ardor erat Pindi quaerere fontis aquam.
Omnia mirabar mutata. suadere forma,
sacraque nec Phoebæ Daphnæ arbor erat.
Aonidumq. domus dulces Phoebiq. recessus
Consumpti aut flammis, aut perire notis.
Ipsæ etiam Musæ facibus lucentibus ibant
Necq. erat in medio qui solet esse Deus.
Iam tua Bacche pater credēbam sacra videre;
Forma tamen Bacchis tristior esse solet.
Et puerum iratis viarū procul ire sagittis.
Nescio quo dubia dirigat arma manu.
mirabar blando depulsum carmine Phoebū
Mutatumq. alia voce sonare nemus.
Errantem. Aoniā vidit de rupe Cupido
(Atony's nam nunt præsidet ille iugis)
vidit et errantem compellat talibus vltro;
Quo rursus o iuuenis in tua fata ferax.
Continuo obstupui atq. ignotis ignibus arsi,
Nec poteram calidi membra videre Dei.
Erigit ille simul tinnidumq. animoq. cadente
Et capitis radios exiit inde suos.
Audacem fecere Dei iuuenis membra,
Dulcicia fecerunt sistere verba pedes.

Quæ videt lund
Lunus simul su
Lunus simul su
conspicui simul
dysota ipsi mæ
izat. m. pænc.

Ne timeas ego sum magnus Deus ille Deorum
fulmine cui cossit Jupiter ipse suo
Aonidum colles cui Phoebus et antra reliquit,
Et fauet Idalium dulcior aura nemus,
Neq; parens diuum natum Dominumq; vocauit,
Et subsunt pedibus cuncta creatura meis.
Hac praeta hi virides montes Perrassidos arua
Euenpe sub imperio stantque caduntq; meo.
Iam Musae nostras ipsae sensere sagittas,
Iam meum cupiunt ire munerum.
Accensis errant caedis, quod flamma Cupido est,
Et sicut internus scilicet ignis amor.
Cur iuuenis facile iuueniles transigis annos?
Haec aetas nostris est magis apta locus.
Loeta decent iuuenes, premit annos cura seniles,
Nec bene cum senibus conuenit vltiq; amor.
Tempus abit tenerum, fugiuntq; velociter anni,
Aetatem minuit quaelibet hora tuam.
Ergo age ~~ut~~ teneram studias placare puellam,
Loesa fuit forsitan moribus illa tuis.
Magna quidem res tibi conciliare puellam
vt credis, non est; mcepe, mollis erit.
Forsitan est primo congressu diuor illa,
Denegat vt cupias quae cupit illa, magis.
Magnanimos fecit faeuos natura leones
pardalis est rabula, et nodis Hyena feret.
At tamen hos domunt domini sollicitia, saepe
Ad cantum didicit vsa mouere pedem.

Quid metuis tenera tantas in virgine vires,
Illa etiam precibus tandem erit aequa tuis.

Quae seurter veniunt seurterq; citiq; recedunt,
Gaudia difficili porta labore manent

Crede illud virtutum pulchris commune puellis
ut cogi precibus et ratione velant

Obstat saepe pudor, vetuit pudor ille fateri,
Heu pudor heu quantas iniecit ille moras.

puberundo

Saepe vericundo depinget membra colore
Quae sunt ingenuae signa pudicitiae

Saepe etiam subitae si credas se dabit irae,
Ostendatq; animi tristia signa sui

Te nihil haec moueant audaci accedito vultu
Encunt timidos nam mea castra viros

60

Neu moueat seurtas seurtas namq; apta puellis
Qui putat hanc virtutum censor iniquus erit

Sappho leuis, leuor Zephyrus Ithais adhaesit
Orbe tamen toto Sappho Ithaisq; vigent

Erige namq; ani
mod magis hinc
bus vltro

Hic quid auare facis nec amor tibi congeris
Insanas nec opes qui cumulabit erit

Qui dare scit satis est, multum iam nouit
Munera que nequeunt vix tibi verba dabunt

Rumpe moras agendum, calidius cum ferueat
Mens sibi non constans illico victa cadit

Damna dabit
longa na tibi
magna mora

Insta saepe graues vincit constantia reges,
Mens sibi non constans illico victa cadit.

Optato tandem constans potueris amore,
Et molles animos tempus et hora dabunt

Sic art et dextra deprompsit tela pharoetra.

si videat eade summi
Cuiq; doli vbi doli vbi
Diffimilis animos
no bene nuyt a no
infert illa tuis de
ed res lufidus illa
lo tunc ranti si
ramt illa tuis
Sappho leuis
amorem
proua puila fies
vix tibi verba dabunt
amores
vix tibi verba dabunt
vix tibi verba dabunt

Et mea non parvum peccata vulnus habet.

ELEGIA TERTIA.

Mirabar quondam cur sis tibi tela Cupido
Spicula cur gereret, cur pharetratus Amor,
Hec mihi peccavi, fateor, tua spicula sensi,
Inuasitq; totius pectora nostra dolor.
Quid dolor? est dulcis nullo cum sine voluptas,
Dulcis qui occulta, ferueat ignis adhaes,
Est furor in parva specie qui nempe vagatur,
Est est qui dulcis dicitur ignis Amor.
Adsis blandorum, dulcissima mater Amorum,
Curus ad imperium terra fretumq; tremunt,
Ut videam magni perblanda Cupidinis arma,
Arma quibus nimium peccata nostra premunt.
Sed nunc pulcra venit formosus Martia Sabus,
Timidis purpureo pulcra colore genis;
Candida casta virgine, et vincunt candore liquorem,
Lumina vim tibi clam ferventes habent.
Dulcia deumom suspirant basia nectar,
Atq; habitus superat Balsama et Ambrosia,
Singula quae verbis conabor dicere paucis,
Moeonides tantis laudibus impar erat.
Heu quoties veror rapiat ne Jupiter illam,
Amus heu quoties adstat Apollo mihi.
Saepe quidem timui Timidus Jovis aegida magni,
Et terrent Phoebi me quoq; saepe minae.
Ille olim rapuit ficta sub imagine Tauri
Europam, hunc frustra Dagnidius vssit amor.

4
Saepe illa suos demittit lumine vultus,
Non decet hoc oculis insidet almus amor.
Saepe etiam fuerim blandos attollit ocellos,
Atq. addit saevis vulnere vulneribus.
Spemq. metumq. fouet leuibusq. leuissima signis
Dat vitam, vitam mox rapit illa, meam.
Sic me dura premit nimium, formaq. superbit,
Et nullis precibus flectitur ~~illa~~ meis.
Ingemui quare tandem pertaesus amorem,
Quant. ~~quos~~ dixi saeuus et asper amor?
Nunc me iustitiae sortisq. accuso malignae,
Nunc mentem et mores infimulasse iuuat.
Nondum firmus amor nostros cur detegis ausus?
Debueras gestus continuisse tuos,
Et primum firmasse pedes, sic itur ad alta,
Quod cito fit multis non bene cessit opus.
Da spatium nostri mater formosa furoris,
Nec miserum subitis obrue funerebus.
Da requirem iuueni praesens est mollior actas,
Non haec ad veneris est satis apta dolos.
Sed frustra precibus surdas obtundimus aures,
Irrita nam Zephyri verba precumq. ferunt.
Vror adhuc nec spes ardentem ^{flammam} extinguere
Occulto feruet que magis sub cinere.
Ignis Amor rabidus nulla delectibus arte,
Ignis qui medys feruidus ardet aquis.
Pyramus ut quondam Thybes flagrauit amore
Haud ^{non} aliter pulerae Martiae amore premit.

Quid mirant paena talis conuinctio, quare
Occidit in caeptis tam cito, fidus amor
An voluit fatum patreys emittere vinculis,
Vt possent animo liberare ferui,
Pyramus at certe Thisben comitantur ad umbras,
Noluit occiso vivere Thisbe viuo.

Tartare sub nigro Thisbes potietur amore
Pyramus, ac omni tempore Thisben amet.
si modo amans neqzas inuisat Tartaris umbras,
si modo amans Ditis Invidia regna petat.
Aequora dum pisces, pecudes dum campus habebit,
Non est tam constans interitura fides.
Heu mihi quod tales non fert hoc tempus amales,
Heu mihi quod verus excusat vnnis amor.

ELEGIA QUARTA

Lubricus ille sicut multos qui vidit amores,
Et dignus studeo saepe perire suo.
Verus amor numerum fugiens consistit in vno,
Et firmus solo gaudet amor socio.
Verus amor constans omni stat firmiter aeuo.
Difficile ex animo vellitur adus amor;
Sic hederam vidi firmas complectere ramos,
Annosamq; vltimum succata vitis amat.
Vnde Famen queres tam firmus nascatur ignis?
Cur mihi tu placeas Martia? sola places.
Martia sola meo semper cantaberis ore.
Neve a mimum varient ventus et aura meum.
Martia sola manes nostrae spes vnica vitae.

Et mea stat vestra vitæq. morsq. manu.
Nam veneris statui puebrq. Cupidinis arma
Teruente sequi te moriente sequi.
~~Namq. Venus profert~~
Gaudia vera Venus profert, verosq. dolores,
Nescit amor medium, verus habere modum.
Ille suo sentit verus in corde dolores,
Quem premis instabili saepe Cupido manu ^{gradat}.
Quemq. Venus facilem votis concessit amorem,
Vere hic ~~est~~ ^{suprema} sorte beatus erit.
Quare utrum tibi factus amor tristisue paratur,
Semper ero constans semper amator ero.
O me felicem ~~quis~~ modo det Deus annas,
At iaceat ~~fractus~~ ^{fractus} Martia ~~in~~ ⁱⁿ meo.
Vellem Domitidum sacros contemnere honores,
Et vellem regum spernere diuitias,
Non ego purpuras peterem de Sittore gemmas,
Desereremq. agros Nile vocose tuos.
As ego cur nimium nostros diuisgor amores,
Offensam vereor saepe subire tuam.
Gaudet amans raro solus, cupit omnibus esse
perspectum, penitus quid suus ardet amor.
Credidit amatorum posse hinc excrescere famam,
Crescit at in numero desinit esse sus.
Sumite Candauhem, cuius te facta docebunt.
Vxorcm nollet prostituisse Gygi.
Persequar ergo suos liceat dum viuere vultus,
Dum iuuenile mihi pectus et ossa sunt.
Decrepitos animos disuungot tempus et hora.

Adhuc teneri dederet esse senos

ELEGIA QUINTA

Uita difficilem promittunt verba dolorem
Nec curant lactos saucia corda iocot
Gaudia felices tangunt, deponere tristes
Curas heu misero namque mihi fata negant.
I. libet etiam quondam nuper sum servus amoris,
Cuius ad arbitrium stultus usque feci.
Ut vidi melius caritus meliora probavi,
Sed quid cum veterum non videt ullus amas.
Saepo miser querculus impleri vocibus auras,
Saepo etiam toto corpore fregus erat;
Saepo meo bisores deperisti corpore valvas,
Quum dixi lepidus quid mea lonta manes.
Et credo lapides, dominae quoque cura fenestras,
Mollierantque animos splendentia vitra suos.
Sola manet coepa semper crudelis in ira.
Martia, Quam faciam Martia dura manes?
An habeant Martis tenerae quoque corda puella,
An quoque conveniant nomina dura tibi?
Esse decet molles Veneremque mitare puellas,
Mascula conveniunt pectora sola viris.
Fregit Amazoniam verbis domisque puellam
Theseus, et facilis phaeacia in amore fuit.
Phyllida Demophoon teneram Briseidas Achilles,
Atque Helenam Phoeniceus movit amore Paris.
Tu tantum nullis precibus sacrumque moueris,
Edita in exitum dura puella meum.

6

Da molles animos aut nullis me. ut Cupido
ignibus, et peccat qui modo torquet amor.
Vel duo sint pariter conuulso vulnere laesi.
Vel neuter, nimis illud et illud erit.

ELEGIA SEXTA.

Maurus adest, vitæ plantantur in arbore ram,
Quisq; parat dominæ florea secta suæ.
Provida tam monstrat virides natura lacertos,
Germinat omne nemus et viret omnis ager.
Iam dulces violæ ram candida lilia fragrant,
Iam blandum venori martus amata viret.
Iam philomela suis delectat cantibus omnes,
Omnis et in viridi gramine cantat avis.
Hinc aliquis veterum posset cognoscere gestas,
sed voluit doctas credere nullus aues.
Credidam solus nostros vulgaret amores,
Quid clamo miserum peracta perdis avis?
Credula res amor est, res est quæq; suspitiosa,
Suspicit omne malum credit et omne bonum.
Clamet io Tubicen, his terq; quaterq; triumpho,
Cingo tibi phœetra, ac atripo tela puer.
Nunc sua messis adest, cogit ram Mæa puella,
Nulla domi nisi sit desidia manet.
Nec mala fama probos verbis disjungit amantes,
Invidæ quid facies rumpereis mordia.
Coniungit Tempus disjungit Tempus amantes,
Nec mala lingua satum, nec mala verba velent.
Ad virides hortos et florida floribus arua

^{Frach}
Ite solet socio iuncta puella suo
Seledae Batavia veniunt ex urbe puella, 150
Quas immortales dixeris esse Deas.
Has ego cum video spectoq. intentius omnes.
En aderat subito Martia puera nobis;
Illa latus lateri iungebat proxima nostro,
proximus et populo saepe premente fuit.
Nonpe trahunt iuvenes varia ad spectacula,
Hic stat in incerto faemina virg. loco.
Iam dare vicinæ tentabam basia Diuse,
Id timidus nimium, ni vetuisset amor,
Ter conatus eram, manibus complectior illum,
Pressis, sed tremulae ter cedere manus.
Sperabam populum; condentem crimina nostra
Intentum. Iudis tunc satis ee suis.
Nec dare basium nocuisset, tabra quombis
Crimina Romulidis magna fuisse ferant,
Exsucta impuris sedantibus oribus ora,
Iguotum nostris finibus illud erat,
sed quid amans dico non est in amate volutus,
Illo sed arbitrio semper amoris agit.
Ist amor ut video dulcedine mixtus amaror, 160
Et dulcis duros pena labore scetet.
Ergo quid hec reddat cum spes sit nulla salutis,
Vltro quam impositum mihi subire iugum.
Non. labor est iudis sunt cuncta volentibus, atq.
Inurbis Iudis paena laborq. fuit.
Inycc vincta Venus frustra pugnauitq. vsque.

7
Et frustra toties impia terga dedi:
Tu quoque mane, meis rerum pulcherrime votis
Adhuc, da facilem in mea vota Deam.

ELEGIA SEPTIMA.

Aspice ut morietur vestro seductus amore,
Hæreat ut siccis ossibus atra cutis,
Dedituareq; nimis vitæ sanguine læna,
Pallidæq; ut mortis formæ tremula premat.
Nil te crudeliem tam trudit flectit imago,
Ducior o cunctis Martha dura feris.
Da saltem mortem, si non vis reddere vitam,
Da mortem poenæ que mihi ferri erit.
Sontis damnatur tristi sub iudice causa,
Supplicium et merito triste sunt sceler,
Exquisq; dolor longo pro crimine sat est;
Me tamen, infontem mille necos perimunt.
Si merui mortem, culpam crimenoq; fatebor,
Nempe parum dicit officiosus ego;
Impius et vestrae neglecti numina forme,
Et male de tanto numine doctus eram.
Vtere iure tuo, sontem sua crimina dantant,
Nec me spes foueat dissolutus metus:
Omnia iam merui, nec me miruisse negabo,
Confiteor crimen tempus in omne meum.
Sed tua que prebas omni me crimine salus,
Et dolis nulla est debita poena tibi.
Ac si fallor falsa delusus imagine veri,
Dissolvant animam, tædæ verba meæ.
Nulla multa tui infligunt mihi vulnera ocelli.

Atq; insunt verbis spicula mille tuis.
An nihil herba iuvat nullaeq; in carmine vires.
An lapidi occultus desit esse vigor.
Quum iuvat infernos populos manesq; vocare,
Quid tenuis Aegria voce susurret auris.
Atq; audire animas fundumq; mouere silentem.
Et quid spirituum docta ministra docet.
An non crudeli matris de ventre recepta
Pignora sint animo iam medicina meo.
Fallor, Amor solus tantas scit fallere vires,
Est veni medicus solus amoris Amor.
Vulnus, Achillæo nuper quod mare recepi,
Sanabit medicus qui sit et hostis Amor.
Quare animum positis leniter componere curis,
Et decet attonitos pellere mente metus.
Non semper tristis curat medicina dolorem,
Aeger dulci saepe medetur aqua.
Dulcia quum tristem curabunt carmina metæ,
Atq; dabunt faciles ad meâ vota vias.

ELEGIA OCTAVA.

Pallida cur facies cur livida sit mea forma.
Me statuiam et Pharium marmor vt esse putas.
Desine quem veneris nondum tetigere sagittæ.
Quærerè, nam forsam tu quoq; talis eris.
Nempe fui quondam vulnèri contemptor Amoris,
Et spreæ exigui flammæ tela Dei.
Sed doctus moneo veneris ne suscipiet iram
Quisquis ab hoc habeat libera colla iugo.

Amor vulnus
idem qui sanat
sanat.

Quam temere illuso cecidit saepe agrarum miles,
 Damnaque quo spreto victus ab hoste tulit.
 Nam parius sua bilis mect, vitricia tela
 Iste Deus facili quae regit aera manu.
 Multae damna ferens totum circumvolat orbem,
 Et quamvis caecus quoslibet ille videt.
 Me pridem incautum, petyt nec tunc timentem,
 Hinc ego nunc vere dicere cogor amores;
 Dicere cogor amo, fert nostras ventus amores,
 Solus amo, solus dicere cogor amo.
 Ficta meos saltem spes detinisset amores,
 posset spes animam vana fovare meum;
 Restarent miserae quaedam solatia vitae,
 sed nunc qua vivam spes mihi nulla datur.
 Ergo moris fatuus mortis quem ducet imago,
 Quae premit numeris ardor amoris, rogit
 vivere spe vidi gladius quem pectus premebat,
 Et saepeus trigano frangeret orbis gulam.
 Ast ego spem lincquo, quos vult spes ludat inanis;
 Tristia iam de me funera ducet amor;
 Pallor in ore sedet, sunt lumina sede remota,
 Amplior et tegit haec ossa claudenda cutis.
 Haec si(marmoreas superet nisi Martia cautes).
 Cerneret haec no(n)deri diceret equit amor?
 Sed soro quat quosties transirem auersa fenestras
 Lumina, soq(a) aegro me recepisse soro.
 Iuravi impatiens dominae crudelia russa,
 Eius me nunquam velle subire oculos.
 Sed crede in ventos immittia. verba redegei,

Illaque iam seunter cum ioue verba volant.
Ante precor moriar Sacerarq. ego piscibus ante,
Quam mercant ullam fatua verba fiden.
Heret amor menti, quem nulla mioria soluet,
Quem nullum tempus interysse feret.
S olus amem et stolidi fiam ludibria vulgi.
S olus sim populo fabula vana meo.
Non erit ut vaxys unquam mutabor in fons,
Sed constans dominae semper amator ero.
Quis scit sic tandem potero mollescere pectus,
Et dolor in laetos longus abire dies.
Si non, hoc saltem tibi summatatus arena,
Invidias duas mentis habere fidem.

ELEGIA NONA.

Ergo aliquis tantum sentit sub corde dolorem
Tribit iam ut poterit aequiparare meam?
Ergo aliqua est inter tantumq. dilecta puellas,
Quantum perpetuo est Martia arista mihi:
Illa tamen quosvis sanctorum promisit amorem,
Pollicitam toties frequit et illa fidem.
Famina quae decet precipitantibus effugit alis,
Prontissimamq. fidem faemina rara tenet.
Os loquitur, laqueus dicentes pendet ab ore,
Quid sunt quae loquitur faemina verba nihil.
Ecce dies aderit quae se cum conjugis ungit,
Infelix vobis sit precor illa dies.
Sic quoq. qui stergit armat commibia nodo,
Ut videas vteri quaelibet nulla tui.
Militia est video victorem vincere victum.

Miles et in dubia sede vagatur amans .
 Felices veneris quae nondum gaudia norunt,
 Militiamq. istam non didicere sequi .
 Heu mihi quod subsunt formosa fronte dolores,
 Quotq. adfert nobis tam bona forma mali .
 Et fateor vellem diram fugisse charibdam ;
 Sautus at in scopulos et male cautus agor ;
 et mores videri et quos, turpia crimina videri,
 Quosq. vico faciat femina docta dolos .
 Et scio quot pulcra lateant sub tegummine mōstra ;
 Quotq. sub ornata veste venena virent .
 Ach sero nequaequam, fatuq. mouentibus vror .
 Et perij quam me posse perire putem .
 Cum fugis aemens fugientem fata repellunt ;
 Non est arbitry. paena saluum mei .
 Ut semel incautos primere cupidinis ignes ,
 Sero post obitum iam medicina venit .
 Pestis at illa vni minimum firme ossibus heret,
 Et loca feruentis intima cordis agit ;
 Imo hic haerescens tantum nos polleat usus ,
 Extremos ut iam mordeat usq. rogos .
 Namq. piget frustra frustra iam perditet acti ,
 Namq. error quo se vel tueatur habet .
 Est aliquid tetigisse sinum, tractasse papillas,
 Labraq. noquistq. sucta madere suis .
 Est aliquid blandi recepsisse ac s. luminis ignis,
 Est aliquid tanto pane calere rogo .
 et demum tenuisse manus, veneremq. iocofam
 Lasciuo blande sollicitasse sinu .

220

pzo antequa

230

700
hoc aliquid fateor, brevis attamen illa voluptas,
Quae non est modico concomitata malo.
Sumite vel Circeæ, Circeæ tibi pocula monstret,
Quam breuibus peroant gaudia tanta rotas.
Vrsi iamq; feri rabidi iamq; ora beonis,
Cerberusq; immundæ putrida membra suis.
Fœmineus sibi sic oculus nq; fascinat omnes,
Forma hominis sola est, cætera digna feris.

FINIS

ELEGIARVM LIBER.

10

SECUNDVS

Ad Nicolaum Tunium Batauum.

Succine perpetuis versus damnare tenebris

Pergis, sic nostri fons amoris erit?

Nullaq. posteritas nostri pia carmina voluet

Fœderis, extinctus Sic modo friget amor?

At vos Musæ tantas auertite clades,

Ducite ad tonitruum pectora iuncta nemus!

Ante volabit aper, vacuum mare pucibus ante;

Ante ruet celsi machina forma poli,

Quam vestrum nostro labatur pectore nomen,

O. tuni firma, qui mihi iuncte fide es.

Fama refert Pythia pulerosq. Damonis Amores,

Est quod petithoi vniat vadusq. fides.

Eurasi vniat, vniat constantia. Nisi,

Dum caelum stellas dum mare habebit aquas.

Di faciant nostri quondam referantur Amores,

Nullaq. contractam deleat hora fidem.

vulgus amicitias nullas sine foenore seruat,

Et facit vtilitas sordida sola fidem.

sed supra vulgum studys animosq. feramur,

Vera fides animo iungitur atq. fide.

Sunt igitur nostre firmissima fœdera mentis,

Quosq. animus iunxit hos quoque iungat amor.

sed libet erectas patrias deflexe Camœnas,

Quas fugat horribili bellrea turba sono.

Carmina tranquillos cupiunt facundia recessus;
Nulla quos nobis pax quoque nulla datur;
Qui modo Musarum custos, nunc Montis alunus,
Cogor in iratos mittere seba. Deos,
Quod prohibete nefas, et fidam ^{mente} cernite.
Cogor, habent nullum facta coacta ^{seu} ^{scilicet}.
Hoc patriae fatum proque nos involuimus illo,
Et quoque nos vulgi ⁱⁿ crimina dura premat.
Tu tamen interea Musarum impulsus amore.
Perge meum solito more adhaerere caput.
V. Struetti Anno 1583.

AD LVD: CARRIONEM I C.
BRUGENSEM.

Ecquid Amor lenibus miserum circumdedit alis,
Et parat in pectus seba superba meum?
Parce precor ^{humili} vati non iam mea Martia fleret,
Nec cupit amplexus Amula blanda meos.
Ista decent alios, quibus est concessa parentu
tam domus, et tandem quos tenet apta quies.
Sum iuuenis fateor mihi sunt iuuentia cure
Non tamen haec aetas semper amare solet.
Nec semper calido bene stat committas Amori
Phoebus, nam Phoebum pressit acerbus Amor.
Cestus erit Laurus formosae Daphnidis arbor.
^{Laurus} Arciferum antigeris succubuisse Deo.
Ite procul molles munita est casside Pallas,
Nec bene conveniunt Phoebus et alma Venus.

Sedulus assiduo nam gaudet Apollo labore,
 Oſia ſed veneri deſideresq. placent.
 Deſideriis vatis perierunt mœnibus vrbes,
 Vivibus hinc perit Roma ſuperba ſuis.
 Quidum et antiquos Graum deſerunt honores,
 Ulciscente ſuis Hectoris vrbe patres.
 Quare ſtendunt chorus omnis aedeſto Dearu,
 ut referam laudes carrio docte tuas,
 Et ferar ad Muſas plenis ſuper aera velis,
 Heu mihi quam longo tempore tardat iter;
 Ire parò referiq. pedem, mens cogit amantem
 Carrio ſed rude me detinet ingenium.
 Amè auſim mihi tam doctas verſibus aures
 velle reſe, quid dicam? me tuus veget amor.
 Coecus amor venoris, coecum videntis Amore
 Eſſe negant, omnis lumine captus amor.
 Hic facit aequalem. Sutturis perdere charta,
 Et te carminibus ſollacitare meis. vrbes
 Nempe ſuper reliquis Briga caput exſtat,
 Maius at ex veſto nomine nomen eſt.
 Illa ſibi vitam reddis tu carrio Fama,
 Illa brevi, nulla haec morte perire poeſt.
 Aeterno vivet felix nomine Brigaë,
 In queis aeternum Carrio nomen habet.
 Flanberia tota ſibi multum debere fatetur,
 ſive id Muſarum nomine ſive ſuo.
 Et ſibi merito multum letatur ab uno,
 Quae reditum exſpectat anxia multa tui.

Est aliquid mores hominum terrasque vidisse
Est aliquid studijs murgilasse ^{60ms} p[er]f[ect]e.
Est superasse animo cunctos et in omnib[us] ones
Artibus hoc opus est Herculeusq[ue] labor.
Nam ~~studium~~ ^{studium} ~~mares~~ ^{mares} prudentia virtus,
Dispernam nisi sint carris cuncta tibi.
Quid loquar ambiguos referam te solvere motos,
Quereq[ue] altitudo dulceda verba stylo.
Quidq[ue] renascentes toties quas opprimis hydras,
Optemq[ue] e satio tollere barbaram;
Et cur tot linguas et tot monumenta referrem,
Doctorum volitant illa per ora vorum.
Quo ferre infulsus, talemne includere versu
Exiguo credam me quoq[ue] posse virum.
Littus arce toto celebrabitur CARRIO mundo,
Quod musae et Phoebus Carris solus habet.
Ergo meum ferri modulatum pedine carmen,
Accipe et incepti pignus amoris habe.

Lutetiae Parisiorum Prud. Id.
July. Anno MDCXCV. CIV. D. XXCV.
Aetate meae. xx.

AD HENRICVM VECHTIVM. J. C.
AFFINEM MEM.

Mittimus incultas (animo tamen accipe recto)
Quod minime patria veris ab urbe notas.
Liquimus angustam Gallorum principis urbe,
Nomen quae Parisidis forsan et omen habet.
Amalae ut habent, veterum deliria patrum
(Quae proavos quident commemorasse senes).
Notus adulterio riuenum pulcherrimus ille,

Infelix sub quo Iudice Traia perit.
 Descendat serce Longa humi origine Francus,
 Francorum. gentis conditor mactante.
 Gallia victori didicit se subdere Franco,
 Et rerum semper esse vices docuit.
 Sic pudet effrenis Germano nomine Francos,
 Accipere, et veram composuisse fidem.
 Accola nam Rhemi stans q' crine Tycamber,
 vicinus Francis, pars quoq. magna fuit.
 Qui tandem angustis transgressi munitate fines,
 Gallorum vinctes depopulantur agros.
 Frangunt Romanas animoso munitate vires,
 Mutantq. iugum Gallia non posuit.
 Maluit in p'uro quare dare nomina moechis
 Francia famosis cognita adulteriis.
 Nimirum laetas Gallis est m'ita, mores
 Difficile est animo posse latere Ienes.
 Laudabam faciles primum moresq. locosus,
 Credebam summam verba tenere fidem.
 Ut ficti mores sic sunt sine pondere verba,
 Tu verbis passim ml nisi verba vides.
 Certè Pollicitis Gallorum, qui putat vllam
 Esse fidem m'itido mergitur ille lacu; Dudos
 Nam velut inspidos agitatur Ienis h'istris mores
 Sic Francus mores m'itruunt vsq. suos.
 Exultat omnis amor pretatis, est omnis honestas,
 Et pudor innumerus rumpitur insidijs.
 Effugit Insanos fugimus vix sano corpore mores,
 Et licet infelix me mea terra tenet.

Ultraredi
 An. 1586.

1. Tam mea ter septem viderunt tempora Soles, nefas
 Et toties flammis Terra comas posuit.
 Nec Mars sanguineos posuit tranquillior enses,
 Fama nec Fani clausa fuit gemini.
 Nec pacem vidi saevius nutectus in armis,
 Auras sed circum bellica turba fremit.
 Exitum credo iurare numina mundi,
 Et quoq. naturae profunda lex perijt.
 Quis non nos miseros quoties secula aurea quodam
 Succurrunt quoties secula beata patrum?
 Sed non haec nostris iam sunt descendenda Camenis,
 Vix satis est totus fleat Oceanus
 Edite ferebilibus lacrimas vos flumina rivus,
 Et terra Fratos sentiat esse Deos
 Iam cessa liquidae manabunt arbore Guttae,
 Atq. decet silvas deposuisse comam.
 Fletu senes iuvenesq. simul det faemina plaudus,
 Iosduaq. et madidis ora rigate oculis
 Terra parens quoties natorum sanguine stillet
 Evulbat et tristi concutit ima sono.
 Tamq. negat fructus flammisq. recondit aristas,
 Progeniemq. fame dicitur ulta suam.
 Aolus emisso fremit atra turbine ventis,
 Et saepe averseas ire coegit aquas.
 Fratrum scindunt rutilantibus aera flammis
 Et levo terrent omine nos superi.
 Quae iam spes poterit tantas auertere clades
 Nobis iratum quis neget esse Deum?

Et tamen Aonides Languenti carmine Vecbti
 Conor et abiectam sollicitate obelm;
 Vix dolor id patitur, fletus sic obrunt ora;
 Verba dolor iustis saepe negat lacrumis
 Sed me cogit amor tuus has deponere curas,
 Namq; animo quoties deprimor ille leuat,
 Ille amor attollit vocat Musasq; iacentes,
 Maccenas studys unicus ille meus.
 Credite venturi, mi me mea carmina fallant)
 Hic mihi pro multis solus et vnus erit
 Vecbtus in nostro monstratur carmine semper;
 Illius et nostra mente manebit sonos.
 Tam si fata sinunt tardis vtare diebus,
 Id modo si longum viuere munus erit.
 Et longum valeant iuncti mihi sanguine nati,
 Et caro coniux coniuge iuncta suo.

Tracti Batauor. 1586.

DE ITINERE DVACENSI.

Facondos Batauum dulcesq; relinquimus agros,
 Det Deus vt fausto sidere pergat iter.
 Non etenim nos hinc ducunt temeraria vota,
 Nec quoq; delitium pontus et equor habent.
 Nec placet infelix tantum mihi Gallia, dulces
 vt vellem patrius deseruisse lares
 Solus amor Sophiae Tractum linguere suadet,
 Et cogit verae religionis sonos.

Dis Viderat LVCI post Idvs febrvvs orbvm

Ecce rates properat carpere nostra cohors

1584.

Nauta iam gemino sulcabat remige rhenum,
Et cursum celeri fluminis aquat equo.
Tunc ego respiciens trarecti moenia vidi,
Errabamq. animo per loca, grata meo.
Vix auellēbar mentemq. oculosq. retraxi.
Frustra nam ante oculos vros redit illa meos.
Nunc caput integrum malefamis curibus opto,
Nunc precor innocuus ne mala bella premant.
Sic credo Scythicas Naso relegatus ad oras
Vix potuit montes Inquere Roma tuos.
Deniq. cum sterili socios in littore stantes
Deserem subouit tristia multa mihi.
Quid facerem, frustrane moror, decedere fas est,
Ergo valete pia pectora iuncta fide.
Sic dixi subito tendebat nauita rudentes,
Vine dum dixit quisquis amicus erat.
Cumq. Diana diem tenebris et nocte fugasset,
Defessos placide presserat apta quies.
Postera lux muros Dordraci monstrat aquosi,
Hic vbi Nympharum Nereidumq. domus.
Dicitur haec primis Batavorum ex vrbibus ee,
Vnde alias tituli praestit honore sui.
Hinc petimus mersas turgentis flumine terras,
Quod rate sulcabat nauita terra fuit.
Tandem ad Malthacas loci peruenimus oras,
Aequor vbi salis littora lambit aquis.
Hic mare decedit post sexq. reuertitur horas,
Et regnant celeri terra fretumq. vice.

vidimus hinc medium (medio iacet insula porto)
 Castrum Mathiaci luxq; caputq; solis.
 Austriaci intramus propere pede principis urbe
 Armadam nunc urbs ante sed agger erat.
 Non procul hinc distat nulla superabilis arte
 Arx, quam Zelandi Rhammiva castra vocat.
 Proxima vrsingae spectantur moenia fortis,
 urbs munda viris et quae classe potens.
 Credideris falsi fabricatam numinis arte,
 Est nam mortali vix superanda manu.
 Sunt cives nautae, vel vitae prociua turba,
 Et quoq; pars grauidae pmgit odore rates.
 Tellyrem fugiunt, Neptuni regna frequentat,
 Et matunt celeri bella ciere rata.
 Sentyt hoc tristi damno Requesentus olim,
 Pugnans pro domini fidus honore sui.
 Huius se ^{domini} ~~iacet~~ non iusto nomine Princeps
 Auracus iactat, nomen inane puto.
 Arceq; constructa non parua mole superbit,
 Sed domus a domino non habitanda suo est.
 Aeolus vt placidis ^{aequasset} strauisset marmora ventis,
 Sulcabat gelidum nostra carina mare
 Lamq; dies aderat monstrabat nauta Caletos,
 Urbs multo dominiis empta cruce suis.
 Optatas frustra querimus contingere portas,
 Atq; urbs nequicquam tristia corda fonet.
 Namq; ratem solitus remoratur in aequore fluxu.

haec urbs clouae potius
 nec minus arx potens.
 sine Laetradis uul
 haec munita
 vocari,
 seu patrum a potius
 nomen habere placet.

Coquimur et tristes ferre minas pelagi.
Et super iratas inuisi tollimur undas,
Et nauem grauidus verberat aequor aquis.
Nec mora nec requies veluti tormenta resultat
Bellica, cum repetunt moenia quassa Gra.
Haud secus assiduis nos aequora fluctibus vident,
Nec satius est toties percussisse ratem;
Ecce salutavis vitae spes angora nostrae
Rumpitur; hoc precibus tempus adire Deum.
Sante pater frustra vastum quis nauquat aequor,
Frustraq; armata moenia cincta manu.
Ni nauem, ventis diuina potentia seruet,
Moenia ni summo numine tuta manent.
Ergo qui Petri firmas super aequora plantas
Fecisti et liquidas firmiter ire vias,
Qua Mosi tuto rubeas remeare per undas
Iussisti, Isacides cum fugerent Pharios.
Pac pelagi cessare minas fluctusq; furoros.
Vt poterit placidis flatibus ire ratis
Annuit omnipotens precibus, iussitq; fumentē
Neptunū pelagus composuisse vagum.
sic vbi diuisam nobis celebraret ad orbem,
p habas, et obscuris Iuna vagaret equis;
Intrauis subito succosa suburbia, lacti
Fuisse feri tanta pericla maris.
Postera lux accem secretaq; moenia monstrabit
Extremo penitus inuisa facta pedi
Hinc paruo distant Grauelingae moenia, regi
Hispaniae vegili sat bene tuta manu.

Plinius.

Tunc votorum precibus
pauis locus est, cum
spei nullus.

Psalmo cxxxvi.

finde

Inde Oudomari spectandis turribus urbem
 Cerminus exiguo fonte ducente ratem
 Haec templis pulcris et magno praesule gaudet,
 Dives opum pura. Impet abundat aqua.
 Hinc alias aliasq vrbes Artesia monstrat,
 Oppidag ignavis pare sepulta sita.
 Arriag. et forti Sullertia moema vasso,
 Et quoq Texuannam nigra fauilla tegit.
 Hinc sequitur fossis circum satis alta Belgae,
 Quae nisi montanis collibus haurit aquam.
 Inde parum prudens tardis auriga quadrigis
 Nos per calciferos non bene ducit ut agros
 Sic tandem intrantes pboebo recedente Duaci,
 Liguimus migrate tedia Longa ~~vix~~.

DUACI ATVATICORVM ANNO
 CXIAO CIO IO XXXIV.

1584.

ELEGIA.

Cum puer et pueri cum loeta Cupidinis arma
 Resarci teneras mentula nequitas,
 Mille mihi Veneris formas et gaudia mille
 Obiecit nimium nunc mihi casta Venus.
 Saepe sinu liquit dulces tractare papillas,
 Cum mitrix flentis ^{stans} currit ad arbitrium.
 Candida viderunt turgentes pectora frustra et
 Molle femur nostras delitias oculi.
 Ante meum quoties nudas stetit Hestera mams
 Lectant, vel nudo concubuitq mihi.
 Nudaq cartillans pueriles Magdalis odas,
 Quale femur qualem monstrat amica sinu.
 Nullaq.

Nullaq; virgineum tetigit ^{hunc} ~~verecundia~~ ^{canis} ~~corpus~~,
Cuncta patent ~~oculis~~ ^{canis} ~~membra~~ ^{oculis} ~~meis~~,
Nil tamen illius tam ^{canis} ~~comoditate~~ ^{canis} ~~fruebar~~ ^{canis},
Vesus, nec mentem feruidus mirrat amor.
Nec timo cauet tenerum corpus ne flamma perurat
Vidas quae lambet paruaula gutta genas;
Societ ~~in~~ ~~talidas~~ ~~extinguit~~ ~~lucina~~ ~~flamas~~,
Vuida, cum primus debilis exstat amor.
Sicca magis ferum sapiunt sed corpora amorem,
Nec puer in funeros ~~spicula~~ ~~torquet~~ ~~Arce~~,
Maior at ex magna spectatur parte triumphus,
Congreditur ~~ur~~ ~~uiris~~ ~~victor~~ ~~vbiq;~~ ~~puer~~.
Nunc mea cum longum formarat corpora ~~tempus~~,
~~vestit~~ ~~et~~ ~~colles~~ ~~barba~~ ~~decora~~ ~~genas~~.
Nunc Amor ~~in~~ ~~mitti~~ ~~miserum~~ ~~me~~ ~~torquet~~ ~~amore~~,
Mens erat in Venerem quam fugit ~~ipse~~ ~~venus~~.
Hedera nulla meo facilis colluunt ~~amori~~,
Nec mureum monstrat ~~Magdalis~~ ~~vlla~~ ~~sum~~.
Copia larga mihi veneris ~~et~~ ~~ta~~ ~~rudis~~ ~~Arce~~,
In Venerem, paruis ~~Luderet~~ ~~in~~ ~~stragulis~~ ^{ustigulis},
Hedera nunc nostros fugitat ~~perterrita~~ ~~lufus~~,
Et prohibet veteres ~~heu~~ ~~mala~~ ~~nequitias~~.
Idem sum exclamo, nentus me ~~conspice~~ ~~quonia~~,
Cui fenero toties oscula blanda ~~dabas~~,
Et cui lufus erat vestras tractare ~~papillas~~,
Et femur, et tuncum quae modo membra ~~fegis~~.
Ille ego sum nudum quae ~~quauis~~ ~~sepe~~ ~~teneres~~,
Complexum ~~brachys~~ ~~canaria~~ ~~turgens~~.
Ne

Ne timeas lufus quos iam maturior aetas
Edocuit, noster tempore exequit amor.

Atulta docet tempus, quo animus cum corpore crescit;
Iam dubiti quae vel discere virgo velit;

Sed prior haec didicit inprimis iam docta puella,
Aha didicit quantum fellis haberet Amor.

Propterea tantum fugat bene cuncta furor,
Et fugit et nostras ridet ubiq. preces.

Et quoq. Magdaleo frustra iam torquetur igne,
Mulciber est cum quo nunc Venus illa iacet.

Ingratum querimus gratumq. precamur amorem;
At tamen hic furdis auribus esse solet.

Vel simul irato respondet tetra vultu,
Spesa haec cupitrem vir negat illa mihi.

Te puero tenera cum Iuli aetate puella
Mens mea nullius conscia fraudes erat:

Ach scio, sed sic me plus candida Magdalis iras,
Non vir sollicitus te vetat esse meam.

Non te morosus custodit carere comas,
Assidet aut vobis ^{custos} sedula ^{custos} anus;

Libera per tatas vrbes et templa vagaris,
Nec mala te sequitur undiq. suspitio.

Hec mala Romanas sequitur nam cura puellas,
Oferuat quas mens suspitiosa viri.

O Felix summa dignissima Belgia laude,
Vrunt ubi proprio libera virgo modo.

Sed mihi quid prodest patiur cu sepe repulsi,
Quoq. msto magis hinc iam negat illa mihi?

Amprosal.

Nupsorat Hæmæa Thebarum Amphitruo pueris,
Attamen hæc ^{supra} facta Jone est genetrice.
Notaq; Sædæ cunctis est forma puella,
vix Paris Idæus vix Menelaus erat;
Major erat species quam te Menelæe probores,
Peramphædes pretium nempe laboris tot.
Fabula qua cantur Maris, mihi fabula fuit,
Nec claudere vercar vniuersa subire soms.

De OBLIV-MARTIÆ

Crim versor dubios iuuenili pectore curas,
O spūgnatq; noua mole superbus Amor;
Succubui vacuo miles temerarius arcu,
Et didici vires quas habet ille Deus,
Protinus et pulchris placuit mihi Martia ocellis,
Et toto nostro corpore pulchra malo.
Nil tum magnorum curabam gesta virorū,
Satis erat at domine me placuisse mea,
Hæc mihi principium dedit hæc in carmine finē,
Illius in laudes totus et vnus eram;
Ingemium proorsus mentemq; exercuit omne,
Fussit et in structos currere verba modos,
Et quoq; me docuit puras componere laudes,
Q̄tittas præbens blanditiasq; mihi.
Panderet os roseum, docta tum Pallade certat,
Argutisq; sonant dulcia verba modis.
Junonem æquiparat vultu, faciesq; decora,
Lumina tum obrat nō minor est venere.

17

In cernas quoties iam flecteret arte capillos,
Quereret talis custodia Diana fuit.
Parca est ut rupit fatalem Stamire fusu,
Heu mihi delitiae tum perire mea;
Illaq. que dederat secum simul abstulit omne
Ingenium, et lacrimis obruta Musa racet.

Alegria

De amore renovato

Ut rapere meam crudelia fata puellam
Quererat. sub duro Martia friget humo.
Nil praeter lacrimas vidas et flebilis carne
Musa dedit nostris exanimata malis
Ipse Cupido meo multum miseratus amori
Ipsa Venus lacrimas non temere suas
Et Oriades mecum mecum flevere Napaea
Et Nymphae rosea queis maduere gena
Ipse valedicto langrebam tristis Amore
Ruptaq. sub viridi fronde chebis rucuit
Nulla puella meum poterat desellere luctum
Nulla animum poterat serena tenere meam
Illam animo semper constans complector eodem
Ante oculos semper vivit et illa meos
Nil nisi tristitiae premit et me mortis imago
Quod mea cum illa tum vita sepulta foret
Non tulit ulterius vano me stringere luctu

Alger immensi cui spectet orbis iter.
Exstinctumq; nouis exsussitat ignibus ignem
Et luctum et lacrimas efficit inde meas
Inuitumq; trahit trahit ad mea damna negantem.
Nec manet arbitrii uita quiesca met
Inde nouo insequitur confixum vulnere nuper
Quo feror in domito conuolat ille pede
Ille regit toto quicquid florescit in orbe
Et uetus in magnos ius habet ille deos
Fas illum obsequio et multa uenerare arte
Fas illum uesta percoluisse prece
Namque mihi uacuo firmans in pectore Janam
Solamen flammæ hæc sit percussus ait
Martia felices sequitur defuncta puellas
Quæ multa fratres continuere fide
Sed tibi ipse uitæ præsentis Janæ feremem
Et dabit innumeris gaudia longa bonis
Oscula des huic, ^{tol} ~~quod~~ numero quod basia quondam
Martia, fragranti detulit ore tibi
Sic ait et longum derulfit nectore luctum
Et procul ex animo dicentes abijt.
Flamma tamen similis quanquam mutata percait
Mentem, nec minor at fulcior ignis habet.

EPIGRAMMATVM.

LIBER PRIMVS.

Arida difficili fluerent mea carmina vena,
 Raraq; sit genio cognita mensa meo;
 Non tamen incultum aut peius rude des-
 pice carmen;

Omnia si non sat si tibi pauca placent.
 Liusor abest nudaq; ioci venerosq; Galates
 Ducunt ad grates Pierides Egoceas.

Vtitor his nostris lector vel paruito nugis,
 Si non detractor nec maior esse velis.

Ad LECTOREM.

Pone supercilium lector, frontemq; serenam
 Prafer, nec legat haec carmina pauca senex.
 Non hic Pacuvius non hic grauis Ennius ore
 Intonat, aut senecae traqua verba sonant.
 Sed faciles facili percussit pectore nugis,
 Cum legis obscaenos turpia facta iocos.

IN ARCEM ULTRAIECTINAM. CUI
 NOMEN PACIS INDITVM.

Arx pacis dicor lassus ego cuiusvis urbem
 Defendi, et pacis maxima causa fui;
 Et per me rursum sunt passi incommoda ciues.
 Causaq; sit belli causaq; pacis eram.

Eadem locvltvr.

Arx ego Traiecti quae maxima gloria nuper,
 Eversa in cineres facta aliena suo.
 Felix si nunquam miseram tenuisset Iberus,
 p' sedumque insontes, perfidus hostis abijt.

sed mea culpa fuit simul et peccauimus ambo,
hosti debueram bella noue meo.
Dixit meo casu patriam defendere, quisquis
Aeternum factis nomen habere velit.

DE IANO BIFRONTE

Romani Janum praecei sinxere bifrontem,
Duplex sed facies tempora bina notat
Conatur vulgus quicquid persuaserit error,
Ast mentis sapiens praeuidet acta suae.

AD TVMVLVM NELLAE NV
TRICIS CANDIDISSIMAE

* Nella iacet tumulo ~~haec~~ ^{natrix} cumulatâ hoc candida
Funde puer lacrimas, ede puer gemitus
Hae dulces quondam te lactauerunt papillae,
Atq; hae te tenerum sustinuerunt manus.
Tu quoq; qui tumulum transis dic talia verba,
Hoc precor in tumulo molliter ossa cubent.
Nutrent haec quondam pueros cum vita manebat,
Nunc hic hirsutis vermicibus esca iacet.

DE QVADAM VETVLA

~~Barbara iam pridem Calurini sacra videbâ,
Impia sacra p'ys non ad eunda viuis,
Hic ubi discumbunt iuuenis vir femina virgo
Decrepita ad mensas forte sedebat amos.
Haec misera expectans laetas decepta Placentis,
Incepit panem rodere dente suum
Cum durus nimirum nec possit frangere morsu.
Intonat irato talia verba sono:
Haecce discipulis dedit olim fercula Christus
Tros dentes habui nunc sine dente abeo.~~

En ego qui Mori dulcissima dogmata narro
Aduenio cunctis rite saturus opem,
Squallidus ad quondam nec sim sat pumice testis,
Lingua tamen duc me Gallica verba sonet .

EPITAPHIUM ALEXANDRI
MAGNI .

Magnus Alexander parua ^{URNA} Hac requiescit m.
Immensi quondam qui caput orbis erat,
Et nihil huius misero mundi rex pauper differt;
In cineres abijt qui curis ante fuit .

EPITAPHIUM . P. OVIDI NASON .

Naso Tomitanis ruceo nunc exul in oris,
Qua gelibus glacie runxerit Ister aquas .
Exul eques vates, scripsitq. ab origine mundi
Res gestas, et que nomen Amoris habent .

DE MICHAELE VERINO .

Exiguam scripsit VERINVS carmine librum,
Laudem sed meruit non tamen exiguam .
VVLGVS .

Est vulgus varium et casus mutatur ad omnes,
Morbilitate vicens et ratione carens .

A VARVS .

Vt ceruus gelibam sitiens festinat ad undam
Haud secus ad magnas currit auarus opes .

A DOMINO INCIPIENDVM .

A domino quicumq. capis cognoscere verum .

Incipe, diuinum nempe manebit opus.

DE ALEXANDRO MAGNO.

Magnus Alexander totum deuicerat orbem.
Vincere se maior si potuisset erat.

ADVLATOR.

Blandus adulator volucrem ceu decipit anceps,
Haud aliter facta decipit arte viros.

SUPERBVS.

1 Improbe cur fastidii socios contemnis inani?
Est eadem cunctis mors et origo veris.

POST GAVDIA LVCTVS.

Quid tantum exultas non sunt tua gaudia sepe,
Gaudentem ductus sed comitate solet.

TENEVS.

1 Heu fugit hora breuis nunquam reuocabile tempus,
Eulat ut celeri missa sagitta manu.

Ingeeli Batavorum, Anno 1581.

Hendeca syllaba.

NICOLAI IVNI. BATAVI.

Buchelt vnicuique mibi sodalis,
Musarum decus et facetiarum,
Si parcas patrias redire in oras,
pignus ante peto tui in me amoris
Atq. amicitiae videre signum;
Si dicent tibi quid tuae camenae,
Dum noctes studia tuo fatigas,
Nec dies etiam finis perire,
Pac' rescribe tuo optimo sodali.
sit sat putridulae meae Camenae
Lusus noscere te, malus poeta
Quamquam versibus optimum salutet.

per tuos precor Aethicos legores
Scribas versiculos facetiores.
Non ero placidi memores sodales
Si mei fueris memor, tunc
Concessitum foveas colasq; amorem.
Bucheli unanimis mihi sodalis.

RESPONS.

Iuni pieridum decus sororum,
Iuni delitum noxem dearum,
Quid me versiculis tuis sacassis,
Quidq; molliculos parare versus,
Heu curam nimium rubes poetam.
Veri talia dictitant poetae.
Quorum labra madent sacro liquore.
sit sat putidulum dedisse carmen,
sit sat ridiculos habere versus;
sed tu pieridum decus dearum.
Scribe versiculos mihi facetos,
ut soles animi malis remotis
sic exhilares tuum sodalem.
Et semper valeas, amesq; semper,
constans omnem tibi sodalem.
Iuni pieridum decus sororum.

AD THEODORVM GEMIVM.

1 Cum mixta cuncta tegat vegeant cum grandine nubes,
Cum glacies liquidas frigore demgat aquas.
Nec mihi sit frigus, causam Theodore caloris
Quaeris, bis dicam me vagus vult Amor.

ADRIANO VRANCONI
DELPHENSI.

Flectebat Ditem quondam Rhodopeus heros,
 raouit et Amphion carmine saxa suo.
 Lusit uterq; ceteri, cythara cantauit uterque,
 Carmine diuino doctus uterq; fuit.
 Tu studio clarus smerti quid mania tentas
 Vranco, quid hauras voce mouere feras?
 Illi flectebant manes, animalia, mureas,
 Incipe tu dominum flectere corda suae. *muoz. ris*
 MUSICA.

Aures demulcet flectit durissima corda
 Exhilarat mentes conciliatq; sibi;
 Atq; etiam blando sonitu deturcit amorem.
 Quid mirum a Musis Musica nomen habet.
 Lugduni Batavor. 1582.

DE MARTIA.

Martia nunc dura est nunc est tractabilis arte,
 Ipsa simul ridet fletq; gemitq; simul.
 Sed quamuis variat formas se Acheleos in omnes,
 Haec tamen euasit Hercubus ille manus.
 Quisq; est fluctuaque Tbetraos qui nesciat artes?
 Aetibus aut Pelei mater Achillis erat;
 Sic etiam quamuis variat se Martia saepe,
 Attamen haec nostro victa labore cadet.

LIS.

Quisquis amat ditem fiet pauperior Iro,
 Sicut quamuis Craeso detior atq; Myda,
 Tantum dira sitis cunctos muasit habendi;
 Vincis, vestrum aurum non tua causa fuit.

VIRTUTE ET ARTE.

En fugit hic ceserem magni Iouis abiger anquen,
 Virtute et vitam seruat et arte suam,

Quassatisq; rigens longe petit accipennis,
 Atq; vagum luso perculat anque posum.
 Quisquis virtuti pram conuincere artem
~~omne~~ Fortunae fuit cunctas insidias superat.

DE MARTIALE

Argutos Epigrammatop subbellas,
 Et terfos, Sepidos, hoxos, zocosos,
 Multo cum sale ~~conuictos~~ venustos,
 Armatos, facites, breues, loquaces,
 Pungentes quoque Zoilos ~~moros~~ cachinnis,
 Ridentes, minimeq; curiosos,
 Et quicquid captant breues libelli,
 scripsit carmine non laborioso,
 scripsit carmine sed satis faceto,
 Datis notus vobis Martialis.

FESTINANDVM.

Aspicis Insidias fugit vt pappillio cancri.
 Et vitam ceteri seruet vt ille fuga.
 Matura aeternum cupias si scandere regnum,
 Instruit insidias mundus et mde Venus.

IN QVENDAM.

Dum patriam perdis patriam defendere clamas,
 Dumq; fidem fmgis dicervis esse pius.
 Impius ego pius patriaeq; eversor amicus
 Dicervis, ach iustos credimus esse deos.

IN EVNDEM

Te defensorem dicis patriae, malefene
 pro falsa religione geuens.
 An non hoc patriam latum est evertor terram,
 An male te pestem dixero dic patriae?
 CELEBRE DICTVM GVILLIELMI NASSOVI.
 Qwy trop demande tout il perds.

Nil melius proprijs contentus viuere rebus
Optat auarus et est semper auarus, neppis
Illud Nassouij celebratum carmine dictum,
A Domino quantum distet id acta probat
Omnia cum rapiat, spoliatur Tempia Deorum,
Et foueat nocuos innocuosq; premat.
Cum noua turbatas producat curibus arma,
Inuadat regis regna quareta sui,
Demens damnatur vel sub se iudice primus,
Iuditeoq; reus dicitur esse suo.
Fallor an hoc dictum domini quoq; fata recenset,
Saepe etenim dicitis omen. Messse solet.

AD IACOBVM MAGNVM ZEE
LANDVM.

^{Foronis}
x Qui studio magnus et pulcro nomine magnus,
Mareorem virtus fac tua te faciat.
Nomina nam pereunt, pereunt de marmore moles,
Quandis sunt Paridis nomina caesa rugis.
Sola manet virtus, nomen virtute paratur,
Suppositis pedibus caetera facta suis.

DE ARNOLDO EICKIO.

Eickius egregios titulos nomeng; poetae
Magnum meruit cum canit acta virum,
Sic quondam magnum fecerunt carmina, sed nunc
Cum canit Eickium est Eickius Eickrosus.

DE EODEM.

x Eickius ut Salamos sparsosq; Cupidinis ignes
Et nuptae sicut concubite igne forum,

Cum quoq; magnorum desset pia funera vatum,
 Tunc vates meruit inter habere locum.
 Sed cum feliosi describit carmine iugas
 Hoc vellem dicat Eubius ille quid est.

Ad cecilianum simplicitate
 et aemulatorem.

Omnia simplicitate facis sic fraude remota
 Ceteris nisi nostri temporis infidas
 Laudandum hoc fateor cum iuro pectore vir sis
 Sed sic proficere Cecilliane parum

IN QUENDAM BILEDVNI NEQVI
 SIMVM. I. B.

Iuda, cum Nemrotis fur, parricida, Tyrannus,
 Redit, rota gladio vincitor, erit premox.

AD IO: CANDIDVM VITRAIET.

Candidus quo nil, tua candida scripta
 Cum segerem totus candidus intus eras;
 Quis mirum nunc semper candore refertus,
 Sunt nunc syllabula candida scripta magis.
 Candor mortales mimirum exornat, et ille
 Felix qui mores purus habet niveos.
 Haec tibi monoceras his verbis: CANDIDVS ESTO,
 Designat, vestri symbolon ingenij.

IN AVLVVM.

Incedis Basso surgens vestitus et auro
 Hinc tollis cotillas, hinc, superbus homo es.

Francisci Batavoru 1583.

IN TABVLAM DE DIVITE ET LAZARO.

Exprimit haec nobis divini numinis iram,
Quam graviter factum poena aëthora prenat.
Utq; humiles animos oculis deus aspicit equis,
Proq; malis pretium gaudia longa dabit.

HEXDEKASILLABVM ADAMI VANDER
DVIN DATAVI.

Molles versiculos meae Camene
Gaudent illepidos sonare plectro
Bucbebi, vnanimis mei in te Amoris
Pignus, quem simulant tui venusti
Mores ingenij sagatoris,
vires, Admulum et favor sororum,
Nec non historia sapor decore;
Ergo o delitium Noctem camænis
Ne te pœniteat malum poetam.
Consortem studij vocare Adamum,
Dum penna tenui simul bifformes
vates per liquidum feramus æthra.

AD ADAMVM VANDER DVNIVM.

Quisquis versiculos Catullianos
voluit, vel utænum facietiorum
Doctas hexdecasillabas frequenter,
Nostras nil faciet vides Camænis;
Nec nos iam placidos Adame fontes
Atati pede admimus caballi,
Ast mancos facili labore versus
Omnibus caminus malis fugatis,
Quare versiculos parum ioceros
Duros illepidos et inficetos

23

Hos vestri capias precor sodalis,
Et pignus validi sciant amoris,
Et iungant animis pares amicos.

MORES MULIERVM AMANTIVM.

x Excludo reuoco, simulo, cuproq; negoq;
Facto, oculis, facie, mente, manu, quia amo.

SCHORTVM.

Non amor est odium, non mel sed fellis amaror
Vix dicam quid sit meretrix, merx ignis attri.

SYPERBVS.

Elatum casus sequiturq; ruina superbum;
Ex humili est humilis tendit ad alta loco.

FORTVNA.

Ne nimium partis fortuna mittere rebus,
Quae dedit haec eadem fors quoque ferre potest.

POST GAVDIA LVCTVS.

Saepe ferunt Irides nobis noua gaudia Suctus,
Sunt semper comites Latitua atq; dolor.

DE MERETRICE

Antiqua schortum dat pferunq; Iurbidium
Populo videndum publice comoedia;
Vt instruat uae nes vocis fugere malos
Mores, et ab ys se cauere puellulis,
Quae fletibus miscent sues risus Seues,
Lacrimas gerentes semper vno lumine,
sed altero risus calsimor et dolos.

DE MACEDONIA A TVRCIS OCCVPATA.

Pellauum profer rursus Macedoniam regem,
Qui soluat traxit Sibera colla iugo.
Hic subijunt Domini fregerunt vmeula serui;

sic fors more suo dat rapit haud medium est.

EXPLICAT. MEOR. INSIGNIOR.

Ne tolle mentem, subtrahis
sors cuncta voluit orbibus,
sursum, deorsum, et undiq.
Quo fertur aura mobili.
Hoc tres tibi orbis indicant
EX infimo nam tollere
paruos subenaē vidimus,
Cassosq; deicere gradu.

DVACI ATRVATICORVM 1584.

De templo s. Dionysij. in Francia 2. a
Iutelia lapide Regum sepulturus desti-
nato.

Quos tulit armigeros praedives Francia reges,
sceptraq; constanti qui temere manu,
Hoc habet exquo. contextos marmore templū,
nempe huius tantos continet vna viros.

DE LUMINIBVS MARTIAE.

* Lumina sunt lacrimis sunt condita flammis,
Nam Venus orta mari, et dicitur ignis amor.
Credis Agenoreo commentum kenigmatē dignam,
Ardet amar flammis nec ^{vix} molnis ardet aquis.

AD PAVLVM MELISSVM. FR. P. L.

Quin timidas tepido sanguine cassides
et depone tuas feride Mars minas,
Immunes studium tale tenet Getas,

Et quos perpetua Trax boreas niue
 vexat Barbarico difficiles polo;
 Hoc arcu validos ensq; sagittas,
 Turpes m; fugas hoc agiles Afros,
 Aut Persas decet, aut Tartaricum genus.
 Nos Massas faciles ter trina numina,
 Montes Pieridum et prata virentia
 Debemus placidis carpere gressibus.
 Cur vires animi Barbarone rudi
Excsas excolere haudt. vnius estimant
 Assis? Barbaricus Barbara gentibus
 Quod sint corda suis more stupentia.
 Felices nimium Pieridum nemus
 Quis notum Ambrosiae deliciae Deum:
 Hi pangunt placido pectore carmina,
 Et purus recreant pectoribus fouem;
 Hi vulgus fugiunt turbidulum nimis,
 Et famam superant sat sibi conscij;
 Nec regum metuunt inuicidas minas,
 Nil curant avidas diuitias senum,
 Nullis solliciti rebus, in arduis
 Prudentes onerant ingenium suum.
 Hoc vates studio his moribus ingeni
 Nomen ceruleum vel super aethera.
 Extollunt, caput et nubibus inserunt.
 Talem te referunt maxime gentium
 vates, qui renocas Barbarico stilo, et
 pullas exilio Pierides nouem.

Talem Rhomulidum turba Quiritum
Te nouit, patriae teq vocat decus
Germanus, veterisq mcosa Galliae.
Sic doctus voluitas clocta per omnium
Doctorum ora, MELISSVMq cupit sibi
Quisquis sanus amicum Ambrosio quoq.
Dignum te fludo melleq' diciturant;
Ipsam quim superas meli supradum Iouis,
Et nectar melius melle quod attuo
Phoebi desitum peridum decus

Ad eundem Hendecasyllabum.

Infulsus Lepido poeta vati
Gratias agit, et referre vellet;
Sed quod possit agit, petitiq' diuros
Voluitas vesiculos et inficetos;
Iquotumq' sicut fero amicum,
Indignumq' tuo fmas amore
Optato inferes benignus abeo;
Verum nil dubito suos benignos
Reddunt perides negantq' nulli.
Noster namq tenet libet Melusum,
Et tali merito magis superbit
vati dulciloquo et simul faeto.
Quare perpetuo studet studetque
Gratias agere et referre summas
Infulsus Lepido poeta vati.

Non mundus ratione caret, caret ipse Tenetus,
Qui mundum immundo demerit ingenio.

IN EVNDEM ^{de laly}

† Andraea nuper uoxu^o puenit ad umbras
Quem magis immensum dixeris esse X^o.
Hunc cum susstrasset ridens Epicurus, an inquit,
Nua dixi mundus quod ratione caret?

IN AZONEM IMPERITVM
LVDIMAGISTRVM.

† Azonis magni semper te nomine iactas,
Non hoc Azonis sed magis est asmi.

IN EVNDEM GIBBOSVM.

† Corriogo te clamat pueros cum verberat AZO
Corrigere Azonem sed mage difficile est.

DE MARGARIDE.

• Omnia permittit, prohibet nil nilq. recusat
Margaris, ad ne dem basia pascit, olet.
In coecam maledicum et carri
sum

x perdidideras oculos, sed cur ne zorse cernas,
Vt sileas linguam perdere debueras.

IN QVENDAM.

† Te sani diuis purgatiq. esse cerebri
Namq. tuam fugerunt somnia nocte caput,
Falleris insani cum sis stultiq. cerebri,
Teq. die osaro somnia vana premant

AD P. MELISSVM FRANCVM. P.L.

† Iupiter aeterno susdrabat semine mundum,
Et vidit Lepidis quemq. fauere iocis.
Restabat solus prosca grauitate verendus.

Germanus, tetra nemp̄ supercilio.
Eureat m̄tonso radiantem vortice Phœbum,
Et facili charites numine, et domdes
maas ait hanc nobis gentem concedet, et m̄de
Lucida mellissuo sacra rore notat.
Hac ipsa nature credo te nocte Melissa
Teutomae genti constituisse focos.
Plurima nemp̄ tibi debet Germania, solum
Vinceret, ut cunctos deerat amica charis.

IN LOQVACEM.

Inuenit magnus similem Demosthenes, omnes
Dicant accipiunt accipis ut taceas.

DE FAVNI PVELLA.

Hellasponitaco magis Porapo
Prurit supposito puella Fauns;
Supponit femore femur salaci
Et sibat veneri cupidinq̄
Florum primitias flaurorum;
mordet turquidulos simul labellos,
suctis nequiter et fremunt labellis,
Et quicquid poterat cupidinumue,
vel quicquid venorum salacciarum,
Præter temponibus nouisq̄ secto
Inuenire, id salax salaci
Tentat supposito puella Fauns.

DE SENE PVELLAM IUVENCVLAM IN
VXOREM DVCENTE

Qui ducit pulcram iuuenili ætate puellam.
An velit imo cupit, cornua ferre senex.
Desirant pueri, dicunt puellasq̄ canos
Nec valet ad venerim qui puer atq̄ senex.

16
Quid nisi decrepitos exercens virgine tactus,
Connatis haud conuex Ieno fed esse cupit.

AD LVDOVICVM CARRIONEM. I. C.

Iusserat Phoebus conscendere colles,
Et celerare illos saepe Cupido meos,
Prospicit armigeram auentis eum sperni amorem,
Conueniunt annis haec semora tuis.

Ille ait ac nostrum sic Inquis perfide munus,
Etas phaebea dignior ista Lyra.

Quid facerem: dubium multum me torset uterq;
Et trahit ad partes ille vel ille suas.

Carrio sit medus, medij sit carminis auctor.

Dixi, ac impar Amor, impar Apollo, fuit.

Tum ridens Phoebus non sic illudis amantem
Inquit, nam pars est Carrio magna mei;

Nec sic aligeri contempta est mater Amoris

Illi nam lepidos tradidit ipsa vocos.

Sic vno terros placam carmine diuos,

Carrio sic vestrum nomen ad astra volat.

PARODIA IN IO. BOGERVM.

EX PVRLS LAMBIS.

Bogerus ille quem videtis hospites
Aut fuisse pessimus sceleratum

Quot aut erunt fuere suntue secubis
In omnibus, cloaca tot Libidinum

Tot artifex et autor improbus mali.

Acerba peccatis et ruina patriae

Cadentis osor ille dirus optumae

Queretis, mundumq; publico bono:

Id est origo fons patereq; criminum,
Rebellionis autor ille perfidus;
Tenax mali, impius p'is, et Improbus
Probis, bonisq; nemo prauor fuit;
sed inter improbos malosq; piscamus;
scit hoc Batanus hoc Sytamber integre,
Et indicat satis superq; tristibus
Adepta depretae rei calumny;
Quid adderem dolos malos quid omnia?
Loquuntur haec et orbis alta sidera,
Cunctaq; paruuli et senes per omnia
Et vrbis et vagi orbis agmina simul
sed vt minus loquat, ~~et~~ lingua manibus
Et impys scelestum sodalibus,
Atq; iusq; Iurici et Deabus inferis
~~Aleto~~ ^{Aleto} nam fouat atq; Aleto suscipit
Parento hinc surgia et calumniae
Recenter editam saeuere fontibus
suis, id est Diaboli satellitem
Per omne tempus et ^{per} omne saeculum
creatum ad omne semper ferendum nimis scelus
Dolusq; reddidere perfidum suis.

DE LVETIAE ETYMO.

1. Nouitiam Graij Latij dixere Lutofam,
vtrumvis capias nomen vtrumq; placet;
Splendida circumdant abhentes moenia muri,
Atq; ornant cellas candida saxa domos.
Contra sed turpi foedantur compita coeno,
vtq; lutum praeter nil videas obtidum.

X. In spectas geminos procul puellas
Mutuum iaculis ferre pectus,
Et dulces animi fouere flammam;
Certamen validi Philippe Amoris
Ut stat firmus Amor virens utrumq;
Nostrum perpetuo probatq; amorem;
Qui tandem nequeat perire cum sors
Infirmitate reuocat gradum caduca,
Aut quando femur trahent sorore:
Filo stamina, cumq; iam ruenti
scisso det facilem necem capillo
Luno. verus Amor cadente sorte,
Et iam post obitum fides probatur.

IN MULIEREM IMPUDICAM.

Nescio quae me rabies fatigat,
Dum tuis vino madidum susurris
Atq; lasciuis retines ocellis

Improba Lena.

Heu pudet turpes reserare motus,
Heu pudet foedos reserare tactus,
Cum suris nostrum degatis pererrat
Lubrica pectus;

Non caput tectum, faciesq; multo
Insomnis mero, rigidusq; Sautis
Perculis venter, poluere Turpes
Frangere mores

Basis spurcat madidis labella,
Basis pectus rabidis amatum
Basis ventrem vacuumq; duris

Inficit inuen

Femur ossiseno tentur labore,
crimbis cura crepitant recisis
et (scelus) pubem inuico iacentem
pectine versat.

Tentat et omniposito pudore
Infandis tractans membris priapum
plene prurietum sariare vultu
Tupe casentis.

Inde sed nudis tremitat papillis,
ventre nequicquam venerem sauescens,
Membra corrupti quum agitat pudoris
Foetida libido.

Tu mihi testis soror alma phoebe,
vidistis tantum sceleris penates
Haec scitis vos et tacitae propago
sidera noctis.

I demor quo te rapiet malignus,
putidae spurcum veneris cadaver,
vas libidinum, scelerum vorago,
Improbata Sena.

AMOR.

Omnia vincat Amor, sed si quoque vinceret aurum
cedo tuae solui diceret ipse Foui.

IVETIAE PARISIOR.

Anno 1585.

AD IO. RUSIVM DE REDITV MEO

EX GALLIA. Anno 1586.

Gallia cinctes queritur cum moesta triumphos
Fixa quoque dum proprio sanguine signa fement
Dum plenos populatur agros et pascua Maurorum,
squallida cum duro milite rura iacent.

28

~~Ad~~ ^{vel} Cigito patriam sat erit sic cernere, cur nam
Terrorum parient bella abreua mihi?
Singula iam renouant defunctum facta dolorem
Et faciunt terrae me meminisse meae.
Vnde igitur victorix funesto Gallia bello,
Credo mihi victus non peregrinus erit.
Nil mihi iam tecum, didici quod Gallia pondus
Verba habeant nullum. cum patriam repeto,
Et per Rhodanum quondam Noormannica regna
Deduxit et treis sequana fluminibus.
Hinc nos appulimus portum cui Gratia nomen,
Sed doleo ingrata nos tenuisse mora.
Anglorum tandem contractum currimus equos,
Et Batavi placido nos recepere sinu.
Iam me Traiectum seruat et metusq; reuersum,
Hic scripto aut praesens si licet excipies.

AD MARTIAM.

Dum cytharam pulso, cythara mihi dulcius esse
Dicit, at est aliud Martia dulce magis;
ZWA XI VOXH blando quod murmure praefers,
Dulcius est cythara dulcius Ambrosia.
Amor ne sit Amor.

Nuper Amor dixi nunc dicere cogor amaro,
Syllaba sic crescit et dolor et Lacrumae.

EX GRAECO THEOCRITI

Nunc sero quis sit Amor, durus Deus, heuq; secanas
Suxit, et in secluis nutrit hunc genitrix.

AD IANVM.

Iane qui princeps vementis armis,
Claude feruenti patefacta cursu
Templa bellorum, ut modulemur omni

Tempore pacem
Vir bonus pacem petat expetitq;
Improbis plenus scelerum ruidis
Expedit pacis scelerumq. causas
Bella ministrat.

Cum viget Martis furor bou sacratae
Iam frangent aedes, pietas fidesq.
(Inter quis caedes meminit Deorum)
Exulat omnis

AD EUNDEM.

Iane vides Atristi fluitantes sanguine riuos
Atq. haec his geminis rane vides oculus.
Quid duplex facies quid tot tibi Iumina prosunt,
Causam crescentis illa doloris habent.

IANUARIUS.

Ianus adest leuibus submittite fascibus ignem,
Qui foueat tremulo saepe calore senes.
Ite alio iuuenes alius vos obruit ignis
Ignis nec glacie nec periturus aqua.

IDEM.

Saturnum Famus fugientem excepit, an ergo.
Temporis est Ianus fama legitimi.

FEBRUARIUS.

Cum niue dat glaciem gelidus tibi februis alba
Et Iano tristis continuatur Hyems.

MARTIVS.

Vere nouo Martis varratur munere bellus
Sic licet aequalis flatibus isdo tumens.

IDEM.

In bello rigidus saeuus Mars ut fuit armis
Sic quoque frigoribus tristia prata ferit.

APRILIS. ^{Fecere}

Aprilem veneri sacrum dixere Quirites
Quod venuset Mauors vrbis origo fuit;
Nam Venus Aeneam produxit Rhea Quirinum,
Hic populum reges maenibus ille dedit.

MAIUS.

Dat flores hortis, reserat viridantia pratis
Gramina; quam Maio stat bene iuncta Venus.

IUNIUS.

Iunus est iuuenim dictus de nomine vel si
Romanos sequeris hoc Iouis vxor habet.

IULIUS.

Iulius a magno procedit caesare Iulo,
Maturus secos semine nudat agros.
Solum Quintilis cum primis in ordine scens
Mars erat; illo etenim tunc ego quintus eram.

IDEM.

Iulius in medio caelum cur visitat aestu,
Pectora quod coelum feruida sola petant.

AVGVSTVS.

Nomine Sextilem prisco dixere priores
Augustus mihi nunc nomina digna dedit.

IDEM.

Conueniunt rebus qui dixit nomina, veram
Naturae insperxit mente animoq. vram.
Tradidit Augustum Romani nomitis auctor
Nomen, et ante mihi sextus id ordo dabat.

Impeno Roman ille auxit se nomine, fructus
Augeo, quare auctor orbis at orbis ego.

SEPTEMBER.

Indat formicæ faecundam collige messem.
Est tempus, cocto descendit septimus imber.

OCTOBER.

October lepidi profert noua vina lyri
Atq. hincis duri uentria frigora pandit.

IDEM

October saccho merito sacer obtulit uas
Et uini docuit uin docuitq. meri.

NOVEMBER.

Tristior Aolys spoliat virgulta November
Flatibus et campi gloria grata perit.

DECEMBER.

Cesset mercator cesset iam nauita, quietus
Antea focum poculis mensam consumente plenis.

CHRISTOPHORVS.

Felix quem tristi traouit de trannte CHRISTVS
vt noscat celi Christophoros dominum.

HENRICVS II. FRANC. REX.

Felix prole sui genitore beatior illo
Quo regnante meis aucea lux cedyt.

Consilio dextraq. potens, sed plus nocuisse
Heu bello pacem num merito doleo?

CATARINA MEDICES.

Henricus comux, Medicea familia, nomen
sed Catarmæ dedit, gesta fidem superant.

FRANCISCVS II.

Nomine auum refero, puerum sed me munda fata
Ante diem saqueis implicuere surs.

Carolus imperitans Gallis sceptraq. potitus
 Regia stirps pulcro nomine nonus eram.
 Quot fuerim placidus mea sat demond'cat Inigo,
 Sed saeuum in cedes egit iniqua manus.

ELIZABETA AVSTRIACA

Orta ego caesars illustris de stemmate virgo
 Galliae Amor summus atq. amor orbis eram.
 Concessit natam Deus, at socrus improba ^{caste} gaudet
 Gaudebat propriam commaculasse domum.
 Orba viro patriam pety, Gallosq. reliqui,
 Vixiq. hic vilis femina casta toro.

HENRICVS TERTIVS

Stirpe valesiaca regni vius vltimus heros
 Henricus, ^{ca.} ~~quon~~ nunc gallica terra subest.
 Sarmata me quondam tellus regnare iubebat, Me quondam Sarmatis
 Sed potiora mihi Gallica scepra fide. missi signare polonus
 Improba me venus exsuxit florentem ^{iniquibus} annis ^{quinta},
 Tamq. vii vix vni officiu vt faciam.

LVDOVICA LOTARINGA.

Quae forma cunctas superavi virgo puellas,
 Quae forma si non qui potestatur erat.
 Sum regis conuix, mallem tamen esse Menelae.
 Sed quoq. decipiunt premia magna viros.

FRANCISCVS VALESIVS.

Me genetrix regem Germanis morte peremptis
 (Blu fati et sortis vis) fore crediderat.
 Sed postquam Belgis electis et arua petebam

Gallica, mors patria me tumulant humo.

Marquarita NAVERRAE REGINA.

Regia stirps, regumq; soror, sum regis et uxor,

Ac forma pollens, quid volo, num. Dea sum?

Esse deam fateor, castam, tamen esse Minervam

Id nego, lasouram, sed potius venerem.

5. in d. r. h. d. fuls
q. n. l. t. c. u. h. a. m. a.
f. r. m. e. n. d. i. c. e. n. d. a. e. t. p. r. e. s. e. n. t. i. a. p. r. e. s. e. n. t. i. a.

INSOLENTIA GALLORVM.

Germanos furys agitare ut dicitur Euan

Ebria cum plerumq; pectora ventre tument;

Sic gallos etiam sobrios furialis imo

Oblitos prope saepe decoris agit.

DE PAULO II. PONT. EX GRÆCO POLITIANI.

* Papa bonus Paulus malus at uir, dicite nã sit
Oedipodes monstrum qui bonus et malus est.

DE INCESTUOSO PATIBULO suspecto.

* Coniux cui genetrix soror et cui filia, tate
Post thalamum laud' alio dignus erat tumulo.

EPITAPHIUM THEODORI GAZÆ.

Hoc iacet in tumulo Latine graecq; thesaurus
Linguae, qui ophiæ GAZA tenebat opes.

DE MARTIAE CRUELITATE.

ODE DICOLUS DISTRORHOS

Aristophanus Dimeter Acatalecticus cum chorã
hico Abcaï rebra meter Acatalecticus

— u u — u —
— u — u — u u — u u — u —

* Martia cur petente
Denegas fructus faciles, cur sterilibus cuprossi
Das solum minaris
Nempe mortem et perpetuos heu misero dolores.

Desine virgo dura
 Ducor saxis geticus et scopulis marinis,
 Tu superas Leonas,
 Tu furentes atq feroces superas balenas,
 Cum pelagus ves tuis
 Sedibus turbant madidas et ferunt arenas
 Lumina te mouere
 Non queunt fletu rigida, et tot lacrumis tumescit,
 Pallida te nec ora
 Nec genae tangunt pauido pallidulae colore.
 Lectatus ecce tristes
 Heu fouet corpus domini languidulum dolens,
 Lectate lacrumarum
 Conscie^{et} solatolum continuum mearum,
 Pestis eris puellae et
 Postera verae in dominam me fidei tenacem,
 Pestis eris seuera ^{benignus}
 Martiae, saeuam prohibet diuere amor coactus
 Instis at ipse viam
 Interme donec lachrysis stamina dura soluat
 Martia vix longum
 pulcra nec reddat Nemesis iusta vires tuorum
 Tam meritas amorum,
 Sed sepulcrum sis videas et tumulum iactem
 Marmoreumq. versum ^{tuus amor virginis.} ^{PUELLAE. uelut}
 HIC LACET QUEM STRAVIT AMOR TRISTIS AMOR.
 Aspiceat ⁱⁿ merentis
 Optime de te ⁱⁿ manibus et precare.
 AD ROMBOLD STEINEMOLEN.
 Qui dudum teneris creuit ab unguibus

Firmus noster Amor, crescit et indies
Hunc Bombolde nequit nec locus aut dies

Quare non loquitur
dies non perhibet

Lethes Tradere flumini
Vt nuper pueri sic iuuenes modo
Coniuncti stabili foedere viuimus,
Vt quondam pueri sic iuuenes modo
Cano sic erimus senes.

Seu te Mattiacis insula fluctibus,
Et rauca pelagus voce premet ferum, aut
Terris Sogā petens diuis in exteras

At Exul patria procul
Non iam falsa liquor cecidite postera,
Nam iussit Fidius numine triplici,
Et musae faciles, et charites simul

Haec cum matre Cupidinis.
En fidas meriti iungere dexteras
Compellunt superi, spernere quos neqhas,
Cingamus solitis tempora frondibus

Fumet thure focus nouo
Solum verus amor perpetuo viuet
Sorti cum mancant caetera lubricae
Diues diuitias congere diuites
Et multis tumeas bonis,
Et quas croesus opes quasq. mydas tenent,
Quae torquent vixis heu miseris modis,
Euertet cuncta breui fors mala tempore
Vt solas fereas mors.

AD IOAN. AVRATVM. POETAM.

Autate princeps carminis auri,
Quem Galliae vates patriae decus
Quemq. exteri norunt potentis
spiritus aureolum poetam;

vestrasne felix iam teneo notas
 Carmenq. vatis perpetuum senis.
 Felix ter o tali poeta
 Carta, quater in mium beata.
 Auro incedebat vellere et aures,
 Ad aureum mi intus erat, modo
 Quem fecit Auratus intentem
 Aureus aurorum libellum.

ALTA CONTEMPLARE

f. Aspicit innotis Solem Jovis alic ocellis,
 Sublimi feruens astra poli capite;
 Qui docet humanis contemptis alta tueri,
 Celsaq. sublime possidere ingenium.
~~Os homini sublimi debet natura~~
 Cetera turba lutum demisso lumine voluit,
 Plebis degeneres hacce notant animos.
 Os homini sublimi dedit natura Deusque
 Caelestem ut noscat patre simul patriam.
 Exige iam mentem, sit felix nomen et omen;
 Quae bella an frustra nomina dant aquae lae.

Ad LESBIAM.

Cur vestros fugiam, quaeris mi Lesbia mores,
 Cur sit res cumus tam peregrina mihi.
 Sunt faciles venereis Iustus sunt gaudia mœchis
 Magna, sed est maror qui venit inde dolor.

Ad NEAERAM.

Cur te non futuam Neera quaeris?
 Et cur te futuam Neera quaero?

EPITAPHIUM INFANTIS

f. Cur miseram dicis, cur tristi carmine ploras,

Quod mors me rapuit flebilis ante diem.
Imo ego te miserum lector voco, meq. beatum;
Namq. aby quo tu maxime deproperas.

DE MARTIA

Ad sint hendecasyllabi frequentes
Et pulchram cecebreant meam puellam,
Dulcem molliculam et nimis venustam,
Alba candidulam magis pruina,
Cui ceu sol gemini mirant ocelli,
Et mala nitido rubent colore,
Vincunt purpureas rosas labella;
Quam credas reliquis messe membris
Formam: si liccat deam videre, nudam
Et si tangere, quae magis voluptas.
O dulces modo basiationes, suavitatis
O fragrans habitus basiationum.
Non tam cinnama tura nec sabaia,
Nec quae balsama nutrit Damascus,
Aut unguenta Asiae deumue nectar,
Non tantam redolent suavitatem.
His vellem omnibus immori diebus
Et noctes iungere vel simul diebus
Optarem, et reliquum quod est dierum.

Spirant, balsama quibus datur
Danascus
Quidque unguenta
N. talibus aliquo
Lanciprifi d.

EPITAPHIUM CILNEL ANGLI.

Cednaeus iacet hic, similes cum mille iacendum
Milia, funereo carmine cignus ero.

Obijt in obsidione vidis vsipe
Forum glande trarectus mense
Octobri Anno cis 13. LXXXVI

ALVO.

* Cum coleret Martem Crānus cumq; Minervam,
 His duobus pacem ne pareret periret.

D. M. GVIL. NASSOVI.

Belgis: Non mihi mors gravis est populus modo nulla quies
 Nassovius dedit, et simul occubuit.

D. M. TAXI. DVCIS REGII FORTISS.

Adsta orator paululum,
 Ut virtus aduertas rogal
 Genius potentis spiritus.
 Nil fama nil virtus queunt,
 Nec data Dis sapientia,
 Nil splendor aut imagines,
 Regumq; Sceptra potentia:
 His omnibus fata imperant.

HOC TAXIS in tumultu racet, *Cinamus hoc*
 Minerva quem primis fovit
 Infantem ab incubilis,
 Quem Mars probavit militem et
 Armis suis mixtuxerat.
 Gratus Philippo maximo
 Catholicorum principi,
 FERNESIO gratus Duci.
 Amorq; plebis, gaudium
 Veram collentium aut mare.
 Placidus, benignus omnibus
 Bonis, malis implacabilis.
 O dura fors mortalium,
 Qui dignus omni virore
 suo, triumphum ducere,
 Dignus corona quærnea,
 Staturq; dignus aureis.
 De hoc mors triumphum ductitat,

Et hunc epresso folijs
Irisliq. Adornat funere.
Viator hinc rerum vices
Perspice. Eadem mors omnibus.

OBITI ANNO 1588
IN OBSIDIONE BONNE
VBIOR. GLANDE TRA
TECTVS

DE NEERA

Unde tot sibi comparavit aeris
Et dives fuerit Neera facta.
An nescis modo fecit auctorem
Omnes vendidit et locavit artes
Quas quondam didicit vaga in saburra.
Haec praeter faciem nigram locavit
Largumq. os oculosq. Lippientes,
Obliquos olido liquore dentes,
Linguam et basta milles fututa,
Pendentes simul addidit papillas,
Ventre molliculum et libidinofum,
Et clunes tremulos, cremata crura,
Inguen. veste quod ductus marma,
Cunctis pudendus simul cloacis
Obsceno baratrum patens guttu.
O pulchram nimis et probam Neeram,
Quae sic tot sibi comparavit aeris,
Et tali modo dives auctione est.

De sepulcro Neerae.

Vult haec in tumulo rosas Neera
Debentur pueris rosae ^{pueris} pudicis,
Est id virginibus decus ^{tenellis} tenellis;
Haec iam bis peperit pudica virgo
Et fouit totidem lupanar amnis,
pone hoc tumulo rosas Neerae.

AD MARTIAM.

Ut poterat patior ne scribam Martia dicit,
Frustra, si frustra Martia cur patior.

D. M. N. C. E. R. E. submersae

Mortem quis vitae non preferat. Ecce nocera
Dum vixit sitit, mortua tota bibit.

AD PETRUM.

Caudatos horres ceu pestem Petre potus,
Et sine pene placet et sine felle placet.
~~Castus~~ ^{Castus} ego vel mutis utere, nobis
Non placet is sine qui Petre placere placet

D. I. M.

Tumulo quis hoc iaceat, viator si velis
Optasq. facere, primas volue literas.
Bellua bipes, blattero bibax, bis barbarus,
Odiosus, obleboemus opifex, opicus olens.
Ganeo gulosus, et gradibus gemonis
Erectus, execratus, exlex, ebruis,
Ridendus ille raptor et rapidissimus,
vetulus vaser, vinosus, vstus verbero,
Sœuus, scelestus et superbus sammo.
Habet viator quæ volebas, interm
Aude malum hoc tandem sibi quod vixerit.

²²¹⁰
Ejciendus, execratus, ebruis

M. A. T. D. O. M. M.

H M T C.

S. T. T. G.

MARTIAE.

Martia magnanimis multum meruisse malorum.
Arquor, acs artus Atropos artat atra.
Reta rogo rapiat rabulorum Rustica Rumor.
Tela, haud Tempestas turgida te teneat.

Iuro Tonem iuroq. insons, ignosce iacenti.
Assiduo Arsit Amor, Arsit Amore Anima.

EPI TAPHIUM.

Ne precibus lector precor hoc onerato sepulchrum,
Qui iacet hic nugae credidit esse preces.

D. M. IVSTI RISWICKI. ALCMAR.

Humanae meminisse vicis sortisq. memento,
Quisquis ad hunc lector respicias tumulum.
Vix ego iam vitae incundo flore fruebar,
Vix me sentieram vivere, vita fugit.
Virtus post mortem cineres tamen imperterrita mansit,
Quae dolet evento me superesse diu.
Despice divitias, virtutem amplectere, cernis
Nam propeccans quantus mors struat insidias.

EPI TAPHIUM HOLMANNI.

Hic iacet Holmannus vacuus pietatis et exlex.
At legem docuit et pietatis opus,
Quod docuit verum vix credo si credidit esse,
Non dubito furias quem quoq. iam doceat.

AD. TO. RISIVM.

Quae Iani tibi mittimus kalendis,
A ritu mureta iam vetustiore,
Ruffi, sunt faciles rudesq. versus,
Quos omnes mihi dictitant Camena,
Hos non vnius aestimabis assis,
Ipse nec cupio aestimare tanti;
Quando sunt apinae meraeque nugae,
Quae in glacie diu perissent
Tristi frigore saeviente nuper,
sacras in sibi Musceber putasset.

x Cur me degenerem Romulea pater
 Gentis purpureo sanguine pollitus
 Dicis, cur veterum gesta refers ducum?
 Vestris imperijs paruumus satis
 Nunc regnat Venus et iure viget suo,
 Gentes quae genitrix alma Quiritium:
 Cedes plausibus, et sanguine curco
 Foecundam proprijs fecimus ensibus
 Terram, quae gemita pressa iacet suo.
 Nunc Lufus cypriae scortaq. mollia
 Crapulis Roma fouet, nunc alio tuba
 Vsa malle sonat, dulciorq. auribus
 Fructis delicis mollibus ingerit.
 Non ferro furiunt Martia pectora,
 Nuas inuicibus fortior apparet,
 Armant femineas nunc oculi manus,
 Quae vinci patulo corpore nesciat:
 Iam iam melleolis ora subantia
 occulte resonant vatq. iter osculis.
 I nunc faeve pater degenerem voca
 Romam, quae geminam monstrat originem
 Et Martis, sobolem, et se veneris pbat.

AD ANAGRAMMA CARRIONIS.

m DULCIOR VOBIS CVRA.
 Carrion eripere pereuntibus obruta saxis
 Carmina, et antiquis splendor ut esset aus,
 Quot veterum nobis fugientia scripta reduxit,
 Autores vitae et reddidit ille suae,
 Indicat ut crispus Romanae redditus arci,

Cellus et medicas sentit vsq. manus
Quod cum Natales reuocat, vitam eae pereme
Et sibi et auctori perpetuo obtinuit.
In te nil Atropos poterit mi Carrio, vitam
DULCIOR aet scriptis dat tibi CVRA NOVIS.

TRAIECTI BATAVOR.
Anno. XPIAO 1596.

R. O. l. i. a. v. o. l. 2. o. f. i. a.
C. a. v. a. b. e. l. i. u. m. |
V. i. r. g.

BASIOLVM MARTIAE.

Mylra purpureis ungamus labra labellis,
Ungamus geminam Martia pulchra animam;
Inurtant flores cogunt ridentia prata, et
Candela pastas siliq. mixta rosas.
Consentit Phoebus, veneri coniungitur ^{amantibus} det,
Et fons qui vitreas undiq. cogit aquas.
Blandidule propter blanditur blanda columba,
Delicias lusus oscula rapit pum docens.
Ecce basiolum venus, cur diua moraris,
Eheu cunctanti cur mihi tarda venis?
Mellia melleolis en unguimus oribus ora,
Dulcis languidus spiritus ore madet.
Muscantur lingua tura, et bene olentis Anomum
Quam gratis habitus ungitur exsequiis;
Dulcibus immorior labris atq. attrahit omnem
(Felix sic moriar) blandula vita animam.
Vtere Coecropie securus mella volueris
Quisquis es haec nobis dulcia mella placent.
Ipse nec mirideo vestrum pia numina nectar,
Atq. immortalem nil moror Ambrosiam.
Sic modo vel facta liceat mihi ludere forma.

sity. mihi facilis Martia, quae fauceat.

36

TRAIECTI. BAI. 1587.

VIRTUTI CEDIT INVIDIA.

• Ignis ut anguipedem nequeat salamandra nocere,
• Invida virtuti cedit et invidia.

NEQUE MORS NEQ. VENENVM.

Quisquis nullius fuerit male conscius acti
Constans cui Christi pectore feruet amor
Non timet is mortem contemnit triste veneni
Et firma firmat pectora tuta fide. 1582.

EXTEMPORE Anno 1591.

IN DISCESSVM PRINCIPIS AVRACI.

Quando paras abitum, nostrisq. excedere lectis
Acti Princeps patriae pestis acerba tuae!
I pede quo scelerum ducat te ferendus ardor,
Praemag. et menti munedus autor habe.
Te bonus ille Dei genius deducat ad orcum,
semper ubi pax des statuente Deo.
Omnibus in votis quod erit, quis conscia recti
mens, et cui nunquam dectus error agat.

PENITENTIA

vultis sidereos post vela nouissima portus
vultis olimpiadum regna, beata sequi
Pro scelerum verna lacrimas effundite Christo,
Pura nisi puras regna, viros capiunt.
Leidis. 1582.

IO AVRATVS POETA REGIVS AD ANA
GRAMMATICVM. AR. BYCHELII.

Quod inuenis artes persequens Bucheliquis,
Patria procul vagatus est,

Alber ut vlysses : ipse quas fert velut
praetiosa vasa in patriam,
Quantis merentem stringet illum amplexibus
Quantumq. gratulabitur
Sua gens reuetsa. nomen eius ut probet:
Heu dulcis Heu LABOR SVIS.

Lutetiae PARISIOR. 1585.

JORDANVS PYTIVS AMESFORDIVS.

Cuncta secat gladius coniunctaq. diuidit ensis,
Nos ter at exemptum se proficitur amor
Quid sibi vult gladius: contraria tollet amori
Fœdera, amicitia non violata manent
Nam quid sim sine te vestroq. exemptus amore,
Lugubri hoc habitu faemina picta monet.
Lutetiae 1585.

DE DVELLIS AFRICANIS.

Africa dat fuscas torrenti sole puellas,
Et nudas radys pingit Apollo fuis.

DE IVDÆIS

Errantes populi Judæe de gente relictis,
solum sibi omne patriam
Fecerunt; mundi sed cum se sceptra tenere
Facile putant, sunt gentium
Cunctarum effecti serui per tempora cuncta,
Studiumq. meruit pertinax.

PHILIPPVS WINGIVS GRVDIVS.

Quando Lutetiaca simul vrbe vagamur et orbe,
Lustramusq. animis parisios paribus;
Nescio quid frustra vana argumēta timoris
Symbola das scriptis, et pauidus recipis
Crede mihi, vicus tot, templa, palatia, fontes

Inuitum facient te meminisse mei .

EX GRACO POLITIANI .

Exhortatio ad Sophiam .

Nunc immensa noti spirarunt flumina ventis ,
Iam quoq; Itrax Boreas colligit amne nives ;
Iam phagi tristes , iam sunt sine frondibus vni ,
Tristis hœms mordens gramine nudat agros ,
Sunt Piciae nudae folys , Tristesq; cupressi ,
Altuomusq; abies frondibus est vidua :
Sed Laurus viridâs , et pulcra Palladis arbor
Florent , gaudenti pondere natat onus .
Omnia tempus edax consumit , et omnia perdit ;
Sed sophia nunquam est interiturus honos .

Leidas . 1582 .

DE VENEREI SEDEM MUTANTE .

Cypria formosum quondam cum fleret Adonim ,
Tudna cui dederat vulnera saeuus aper ,
Heu tristes lacerata genas , lacerata capillos ,
Euulat in moesto verba dolenda thoro :
Cave puer , diuamne necem tua funera vidi ,
In te nonne fuit tam fera parca ferax ?
Delitiae perire meae ? num pulcer Adonis
Pulcer obis ? num pars vnus Adoni mei ?
Ac& video perijt , secum me traxit ad ipsos
Manes , amborum deficiunt animi
Accipe me comitem sit mors vt vita duorum ,
Sim socia ad magros fida precor fluuios .
Ac& perijt , perijt simul , simul o perijisse
Saltent quam felix si succisset eram .

Verum cura vetat superum Lex, ergo licet
 perpetuis puerum flere meum lacrumis.
 Talia conquiritur nunquam factura doloris
 Finem sed vetuit dicere plura puer,
 Qui pharetram qui tela gerit, que Jupiter et que
 Omnis calicosum turba tremat paviter.
 Sunt tibi mi genitrix papy viduaq. decores,
 Iuraq. pro votis Græcia tota prebit,
 In tua gens varys adolat tibi oaribus aras,
 Atq. sibi facilem quisq. petit dominam.
 Quare oro mustras vinctas pono querelas,
 Iraditiam tempus namq. tuam leuet;
 Aspice deuoti quam nos venerentur amantes,
 Quam varius nostra scandat ad æde somus.
 Deligere hinc similem poteris, qui Adonidis ora
 Pulchra referit, satis cetera lingue tuis.
 His placata parum, contra sic ora resoluit,
 Consilium capio care cupido tuum.
 Sed delere meum nequit omnis Græcia luctu,
 Cum tot ibi Iustus signa mei maneant.
 Fama mihi Badaus procut hmo Belgasq. notauit,
 Tam mihi Belga placet iamq. placet Dabonus.
 Act. valeant Papy vidues, valeantq. Zacynthi,
 Multum adamate mihi pulcher Adoni vale.
 Hi mihi sacra ferent dilecta et tempora myrto
 Cincti, alys arscet illecebris capiet.

Maxonib. vltimis
 Remet. X. v. a. t. u. y.

1. Tartarus ignota quondam tellure iacebat,
 et durus steriles Turca colebat agros.
 Barbara gens, hominum nunquam ^{numquam} sabrata cruore
 conueniens caelo conuentionisq. solo.
 Haec iam de nostris splendet vestita tropaeis
 Possidet et quicquid Gratia tota tribet.
 Barbara nunc uxor gemisq. auroq. superba,
 Nostras ingrato pectore versat opes.
 He duces, Geticos regno turbare tyrannos,
 Haec spolia has spersas reddite reliquias.
 Lutes raris. Amoisos.

At nos nulli
 manebant
 furore
 Amphibros
 Callia
 Europae et fere

DE PIO PONTIFICI ex Italico.

1. Crimina pontificis sedem fraudesq. dedere,
 Sed mulier, vinum, concubaeq. salta necem.

Romae 1587
 VOTVM PRO TV ET REDTV IN ITALIAM.
 ANNO MDLXXXVII. MENSE APRILI.
 VENERI AMICAE.

S

2. Quae terram et viridi vestis florentia prata
 Gramine purpureisq. exornas floribus agros,
 Seu vendis nomen tibi, vel si Flora vocaris,
 Da molles campos pedibus da laetitia siluae
 Iristica odoriferis expellant dulciter herbas;
 Ipse ego cum placidam dederit fortuna quiete
 Tum serbis redimitus ero, tum tempora flores
 cingent, tumq. tuis donabo candida Templis
 lotia purpureasq. rosas lactosq. hyacynthos;
 per soluantq. reus voti, mea munera colant,

per nos non est
 dies feruida, hys
 per vultu

Canaduaq aurato conscribam marmora versu.
HANC TABVLAM SACRAE FIRMANI BVELLIVS ARE,
ITALIA REDIENS VENERI SUSPENDIT AMICAE.

Pharasi BREVE CIMBROR.
Cant. Go. um

AD ARN. CREISSERIVM HESSVM. I. C.

X Scratabar modo saxa peruectusta,
Et turres momimenta prisca regum,
Gentium varius simul ruinas,
ortus, interitusq nationum
multarum, mea quae fuit voluptas;
sed postquam similes fui viderem
Vir clarissime, qui columna zurs,
Et lumen patetiae vigentis absum;
Dixi vos bene moribus valetate,
Me vni melius docere possunt.

SPEIRAE NEMETVM 1587.

DE ITINERE ITALICO

Me grauis onget amor Latias muerere sedes,
Quidq est quid quondam Martia Roma fuit.
Viget amor summus retrahit fortuna, morantur
fata, quam infaustus opprimor omnibus
Ne tamen offendat nea Igura fulmina spernam
Iam mollo dat faustam Christus nupre viam
Nul nos arma prement, armatis arma coercent,
Auxiliumq Dei pacis amator habet;
Inuida at mureat mors, sim sme sorte beatas,
Inuidiq cadat si libet muretia.

EPITAPHIVM MARTIAE BVELLAE DVLEISS.

Hoc mea spes mea vita iacet simulata sepulchro
Acs vchus hac forma mente niverua fuit.

Armit tuis frusta
Doleis rolloquijs
suavisq.

^{in iusto languore reserant}
 Quae marum si nostra premat modo corpora languor
 spem trahet et vitam comprimit ~~et~~ ^{et} ~~meam~~
^{et illam sanam feram} ^{et illam sanam feram} ^{et illam sanam feram}
^{quod dicit nobis} ^{quod dicit nobis} ^{quod dicit nobis}
 DE MAGDALENA ARETINI AMICA
 D. M.

Hic Magdalis pubescae quiescunt
 viator ossa: quae ventestas
^{venere} ^{venere} ^{venere} ^{venere}
 Vixit fuit suavitatis
 Amica diuini poetae
 Aretij tamen sepulchrum
 Ornare floribus caue florentibus
 perijt sonos florum rosasq. rosida sinus
^{Amant} ^{Amant} ^{Amant} ^{Amant}
 Amant hortulum veteris rigarier
 humore alio vis quae velit paucis loquar
 Lacrimas tene tabidas tene rosas rosas
 Ier imago gratius nihil dum videret
 fuit, modo quid credas esse mortuae.

DE CANDIDA

Basia cum vellet volui tractare papillas
 Adnuat at totam se velis inquit labe

EPITAPHIUM ARETINI EX ITALICO

Quisquis Aretini properans spectare sepulchrum
 Expetis haec paucis pauca viator labe
 Nemo meae potuit prosternere vulnera, linguae
 Principibusq. fuit haec metuenda viris
 Haec eadem viuos laesit laesitq. sepultos
 Hocq. exen huius Infula sacra fuit
 Neq. deo sed ex mirans parcere posse
 Quaeso quid ignoto me dare verba iubes

Nono misit caele
 diuinit fulmina
 Linguae.

Quelq. non
 noni led. et
 qui potui

+ Non me versiculi non faciles euant
musae, namq; graues iam perimunt duae.
Curae sollicitum mens tenet intus,
Fletu versat varus me, dolor et metus.
Multus est animus nēpē laboribus
Detentus veluti marmoreo in vado
Nunc scyllam metuit, nunc scopulos suos
qui incautos perimunt insidys tmet.
Expers consily, mens tremat, inscia
Quid tandem veniens attulerit dies.
Fatorum dubys sic ferimur minus
sic sors more suo lubricat improba
Huc illuc veluti versatilis rota.
Mortales miseri tot preminur malis.
Instat ~~ardus~~ byems miscius haereo
Quo me fata trahent, est animus tamen
Quo me cunq; trahent perpetuo sequi
Nam mens ~~et~~ horrys subiacet ignibus
In nos imperium fata tenent suam
vellem iam patriys viuere moenibus
Non migrata quiet, sed patriae malam
Debetet, varusq; in populo furor
sed spes dia fouet. Quandoq; Di. habunt
felix patriae misere limina
tranquillae et placidos ire dies mihi
Quis tu valeas et memor interm
sic nostri, valeo quod supero s rogo
sit diu perpetuo quando minus tuet.

COLONIAE AGRILEPINAE. 1587.

Parcite lasciviae hanc tabulam ridere puellae
 Non est nequitijs conscius iste locus.
 Legibus hic natus divinis casta Noem
 Puris incedatur rite Booz thalamum
 Sic Summis oculis tandem deus aspexit aequis
 Praemiaq. et mentae sic potentes habent.

Trialdi Datumor. 1586.

DE ANNO CIO ID LXXXVIII.

Hunc vatis Sacerat vulgus discursibus annum
 Det Deus infantum Longius omen eat.

DE REDITV

Romae.

IN PATRIAM EX ITALIA

Me nauors patria timidum depulsi ab urbe
 Nunc me Mars patria cogit adire meam.
 Namq. meos nimiam semper contraria votis
 Roma fuit, redeo Patria Roma, vate.

Romae n. 1598.

DE ITINERE NEAPOLITANO Mense februario.

Pueri Tenopes me rura tenent atq. molyta longu
 Audunt nostrum flebile Roma vate.

Neapolis. 1598.

ITER ITALICVM.

Italiam Venetasq. vrbes et littora vidi
 Adriacum salis qua mare saeurt aquis
 Littorea timidum demde excepere Rhademae
 Vrbs haec infausto sidere pressa mihi
 Atq. per excellos plumoso tempore montes
 Astaq. Apemini saxa cucurrit iter.

Immuda sed me sors totiens frustra, fatigans
Vixit Romula ponere in urbe pedes.

Romae. 1587.

DE FEBRI QVAE ME ANNO 1589. VEXAVIT.

Martius egelido morit mea frigore membra
Et febris stomachum purgans me tertio vexat.

TRAIECTI BATAVOR.

DE RIVA VET.

Nubere vis iuuenis sum nubere non vis
vis nolo si vis nubere nube alio

DE EADEM.

Nubere vis iuueni iuuenis tibi nubere non vult
iam vetulae si vis nubere nube seni

DE EADEM ET TACKIO

Se vetulae nuper dicebat Tackius se fore
Seruum, potitus coniuge,
Tali quam uxorem ditis bene credere posses
Famulamne negare mgram

Quae dominae nomen non usurpavit inane
Dixit maritum verberans

Possime quid tardas dudum ad tua munera ferre
Vixit meo iure domina.

Mentis mors quencumq; premit mala femina conuix
Nam feminae impotens iugum.

DE QVADAM QVAE QVATVOR SE DICEBAT
habere viros, duos viuos et duos mortuos

Te quattuor dicis viros
habuisse, binos mortuos
Binosq; dicis viuere
Beata tantum possides

Quantum satis probus sciet
Duabus esse feminis.

TRAIECTI BATAVOR.

1. 5. 8. 9.

Nempe fides fragili depicta insignis, carta
 Nempe legis nostra carmina scripta manu.
 Mutaq; signa vides et garrula verba reuoluis
 His credis summi pignus amoris aest?
 Falleris aut fallor melius me Candide nosti.
 Nulla fides verbis quae sine mente volant.

TRAIECTI BATAVORVM.

ROMAE CVM ESSET HYEMS

Exul hyems Latium trepidans vix intrat morbo.
 Romaeq; vestibuli tuta sub igne calet.

Ad Lambertum vander Burchum
 Decanum P. Mariae apud Traiecta.

Si placet insullum praesul doctissime carmen.
 Perlege quod tardo dat mea Musa pede
 Si minus in tantis tempus disperdere nugis
 Nollam Vulcano sed laete munus eat
 At pro re gratam saltem precor in parte meae
 Supplebitq; animus carminis ingenium.

IN ELISABETHAM PROCACEM PVEL

LAM SED GIBBOSAM.

Vix aliquis qui te iuuenis placet omnia clammus
 I angroz huc nimium vel nimis ille breuis
 Hic minus erecto procedit corpore, curuos.
 Ille pedes, tortum corpus at alter habet.
 Ille rages est totus color hunc sed pallidus orget
 Hic cito sed inquam tardius ille trahit.

Sic.

Vani quos retinet percuntis gaudia vite
 In morte vitam reperiri felicitate
 Necesse dedit humulum in tu pulchra Nabija quicquid
 An in tyris cum collocat precordijs.

Ad nobiliss. S. Wakavianum.
 Hæstemum Hacta et Heridynac
 & dominum. Hendecasyllabos.

Si mihi placant parum senescere.
 Vel te scripta iuvant facetiore
 Nec tantum regios Legas Catones
 Hos versus faciles meae Camoeræ
 Lanquentis licet et rariis valentis
 & voluas animo precor fauenti.
 Annis comeniant tuis mensque
 Nec trahis, nimium decet iuventa.
 Instabit subito gravis senectus
 Quae moles tetraos feret. Senecum et
 Canis ingenium dabit capillis.
 Vivamus placide ut licet, licebit
 Illud tempore forsitan minore
 Quam mens inscia crederet futuri.

Haagae Batavor. 1591

PRO ALBO MEORVM AMICORVM.

Abite fallaces procul
 Et fabledoli qui nomine
 Amici amicum persume
 Perditis et cuius perfidum.

Serena frons scelus tegit
Fallitq; animus proba simulans
Et lingua mortiferum malum
Maleficis facit ignibus
Omnes odio hos odi malo
Et procul abesse comprobo
Simul hic manus nec miserant
A ubeo; probos tantum tenet
Et optatos amiculos.

EPITAPHIUM Iusti Ursini
Protoris Monoculi.

¶ Vidit ut Ursini fama monumenta perennis
Natura an nostrae hic aemulus artis ait:
Invidiaeque oculo mirant commota sinistro
Ut visu ingenium nobile deficeret
At non sic potuit Genij deperdere lumen
Cognoris obscuro et Lustrine id emicuit
Quare ne frustra Lumen videretur ademptum
Ipsam perpetuis involuit tenebris

Hage Bat. 91

Auro Concubatorum Amor.

¶ Que tot formosos contemperat ante maritos,
Nec tot virorum cadibus
Exatriata fuit, votis crudelibus acta,
Puella formosissima:
Unus Hippomanis respexit munera pioni
Fulvi coloris aurea.

Quae

43

^{Virg.}
Qua dabat ipsa Cypris, tristi ne morte periret
Regis feri sententia.
Virginis et votum fregit legemq. parentis
Auri potestas mystica.

U VLT RAPTA VIDERI

VIRGINITAS

Quo me Taure rapis Latumq. per aquora dorso
Taure vehis, lacrumant comites in littore stantes,
Et micos tundunt multo plangere lacertos,
Que tua diuinis ornarunt cotinua fertis;
Tuq. ingratus abis donis predaq. Superbus.
Heu misera vatis nimum perterreo vndis;
Sed tua iam me forma tenet, cui nimen messe
Sentio, nec votis nec spe quoy. fallor inani,
Que liquidi superat pelagi vndarūq. tumultu
Namq. mari vehitur dubio varysq. periculis
Quisquis amat premitur

Est mansuetus Amor primam et tractabile numen,
Sed tandem violenter agit, cum raptat amantes
Amantes per saxa freti et per mille pericla
Vndarum, et votis ad finem ludit amaris.

SEPTEMBER. ANNI 1591

September strepitus bellorum atq. arma minatur
Ostenditq. dum ducet in arma duces

Gallica

Gallica nec tantum Bromij premet vna liquoris,
Quantum dignarsi sanguinis arua bibent.

DE FASCIA CURVALI DOMINAE MEAE

* Fascia qua pulchre circumgebas curua juuella
Nuper nunc nostro seruis amica medi.
Quam felix quondam premeres cum candida nebra
Et tu fueras mihi conspicienda genu.
Me memorem illius reddis quo torquor igne,
An te consumens ignis et ardor inest.
Est viridis color, hinc mihi spem promittere posses,
Igneus in cineres in variasset Amor.

ZELOTYPI Vxor.

Me sequitur vafri semper vigilantia Fami,
Nostra et ne crescant cornua ab arte cauet.
Fam procul a patria de mens proficiscitur urbe,
Nec posse claudis membra fierasse putat;
Sed nescit fraudes prudens quae femina norit.
Cum vult Zeletyphi fallere scultitiam.
Quare non tantum infami sua cornua fama
Detegit aut longas prodat et auriculas.
Sicq. illi gemino crescens infamia fastu
Cornutus poterit dicier esse Affmus.

VESTALIS INVIATA

* Corpore casta fuis, sed mens incesta volabat
Circum per omnes fornice,
Vincula nequequam cohibebant membra, pudicus
Castas facit animus magis.

Inuitat

Inuitat quicunq; vetat : Stultiq; negatur
Natura quod probauerit.

De Pollice Hornani.

Lasa erat exiguo rampridem volnere Pollex
Hornani, medicas romoscat ille manus,
Quotquot Aegyptia celebres numerantur in urbe,
Nec satis hoc iubet et pergere carnificem,
Ut modo frustrata reuocentur pollicis vires,
Vnguentes perdunt vorum oleum atq; opera.
Quo doleat nescit, fmgit tamē ille dolorem
Immensum, nulla quem medicina leuat.
Vis dicam, cerebrum nuper dolor occupat ingens
Huic medici alleborum quærere debuerant.

Eidem de suo Pollice.

Quam doleat pollex vellem tibi curata dolerent
Optarēq; ^{tibi} pro Cyroga Podagrum.
Nisi mihi lassa manus prodest quondam, sapient
Deuoti tuis ad mea damna fides.

DE THERMIS BATHONIS.

Cum vellem calidas Batis misere thermas Bathoni
Infirma et tepido misera lunare lacu.
Purgarem Italiam corrupta, aut membra vapore
Fœe aderat pulcra ^{unda} pulcra puella sine.
Cur ait immo credis tuas membra calori.
Huc adf's vobis balnea vestra patent
Quamq; unda ^{unda} quis procul haud est fontibus unda

unda

Vanda fluens liquidas sanior inter aquas
Quae non dat medicas migrato sulphure vires
Nec fumo nimium foetida facta graui est
Addidit ipsa suas viros natura probatas
His fuerit his totus sanus abibis aqua
Te lectum ^{reddat agricola} faciant nostro et te munere sanum
Atq. tibi gemina causa salutis erit.

Haud fallor
nostris est medi
ema locis.

Vestalium Correctio.

Somniat munit et vulgi deuotio paenas
Et nostri ractet oednis omne malum
Non sunt de duro confecti virtute funes
Nec lassant miseris impia flagra natis
Tenuis nec tantum corpus ultima vexant
Aut lassat grauidos nox vigilanda oculos
Libera quod vnam facit in mela forma Venusq.
Quae superant duri vna monasterij
Si nosse pro me corrector flagra parant
Inquirat ut uigila ruina nostra manu
Suffurunt oculi tantas depellere paenas
Haec ipsi possent excutere arma foni
Est mihi pena grauis inuidam si porbes carnis
Deuoto patiant et omnia membra vero
Amborumq. Saden purgare ruina poena
Et quae praecuri ^{sum} ^{plurima} vna parte praemas.

LIBER
SATYRARVM I.

45

SATYRA PRIMA AD THEODORVM GEMIRVM VLTR.
Rudicium facinus cernis mirumq. iocosum
Me quoq. detestis obliquem versibus uti:
Vnde mihi carmen nouus aut venat vnde poeta
Exclamas: scia cur: cum tot sint vrbisq. bella
Iristiaq. mutum faciant vel crimina vatem
Desine si sapias mirari, namque mihi sunt
Causae ter centum: Populi circumspice mores
En gentem Batavum et verae pretiis amorem
Sed cum Leidensem peruertat Liguus urbem
Cum Rapio et Gypsio proceres, cum magna senatq.
Pars sunt togas coctores cerusiarum
Sartores sumq. etiam fama molitores
(Nam molitor Batava nuper fit magnus i vrbem)
Sed studio licet magno et virtutis amore
Sic credo casti Buzam Batavi talem esse negabunt
si sapiant; quamvis meruit defensor ut esset
Nomen, non nomen numos sapienter amabat
Cumq. illi quondam trita qui vesta petebant
Vile ministerium, nunc publica comanda tradit
Ecquis tam parcus calamos ut seruet et agris
Luminibus videat: subet exclamare repente
O Coecae mentes et nesora pectora: vera
Laudandum tamen hoc, sed quid serrapponat
Abiecto leuiter currens saltemq. cucullio.

Fulmen habet lingua miseri vapulanti papista.
sed tamen Hæcicus est res haud prociacally
vt friget minimum septem in flante trione
Sordidus et timor gaudet se consule locti
consorem vituli merito quoq. cum euerone
O fortunatam clamet se consule Lædia
Nam magnum facinus vel summo nomine dignum
Egerat erectis statuis templuq. crematis
Nec se defendunt nam nullus sensus in illos
Nimirum lapides veterumq. altaria patrum
Quae pia simplicitas et frigidis nescio virtus
Pro pietate dedit sanctos recubentia ritus
Quæ tantum exultas. Soctis victoria pennis
Euolat, en claros obducunt nubila coelos.
Est iustus patientia. Deus fert non scelus aufert
Loesa simul geminat merita patientia panam.
Sed nihil haec, videt communia crimina vulgo.
Aut putat Herculeum facinus, dubiumq. mouetur
Haec plebs haec proceres diuersis sensibus oriet
Res non parua quidem quæ tum quia talia prosunt
Nil, nisi quod faciunt durum metu scribere carne
Sed melius tacuisse fuit digitumq. Labello
(Ne male me vulgus premat) admouisse loquaci
Nequequam iudas res est notissima vulgo
Flent si si sapiant sed nos ridebimus ambo
Democritus et enim nuper nos esse putabant
O Theodore mihi volui tam carus vt esses

Quod

Quod nobis eadem patria est pulcherrima, nempe
Traiectum, Leides quae nos coniunxit amara

46

SATYRA SECVNDA

Quantae hominum curae? sed nolim dicere quæquam
Ipsi se norunt nimius quos perdidit error
Si se nosse datur nam magnum est ^{miror} Træbia ^{dracopy}
Hoc solum dubium nil omnia certa
Desino si tot sunt Calebantes atq. sybillae
Ex aëtris regum qui tristia fata recensent
Cum solem celsò studeant deducere coelo
Intima diuorum cupiantq. resolvere fata
O quantum feruent occulti spiritus igne
Ridendi vates, vnde haec demerita tandem:
Vidi hominem auribus ^{argy} quo dignior alter
Non fuit, hic clades regum populisq. ruinas
Praebatq. in mundo quondam ventura canebat
Horrida vel quorum fremitu tremefactus olimq.
Incassum rueret, facti quoq. et addidit annu
Sunt quoq. qui linguas aurium qui carmina vana
Exq. extis sapiunt abys propriamq. cerebrum
Ignorant cunctis promittunt celsere longas
Diuitias et opes. Sargi sibi nilq. reseruant
Mendices fugias tales sibi nō tibi spondent
Credule nam vestras cupiunt vacuare crumenas
Res miranda quidem sed res dignissima risu
Nescio quae miseros homines insania. Iudat
Scire volunt omnes Phoebus quae somniat vfanus
Sæpe thales nobis aëtris ventura ~~canebat~~ ^{canebat}
Laudab.

Laudabam quoniam credebam digna relatu
Scoliet innumeris hominum cognoscere casus
Et miranda poli retinent prodigia mentes
Omnia sed super pleno detestatus ore.
Edocui melius nec fraus ignota remansit
Cum ventura velint scoli predicere cuncti
Cumq. Thabes oculis foveam non ante notaret
Quam biberet crissum foetenti fonte liquorem
Et quidam super celsi tot praetia coelo
Diceret Astrologus vel pessima quaeq. minatur
Vostro orbi potuit nec tuncem cernere nocchu
Qui calidum pulcras diuiset coniuges in quon
Excecer hoc hominum genus ut sentina malaru
Ars curus stupidum magis fraudare popellum
Mira quidem narrant sed quid sunt carmina ^{vulgi}
Qualia tristis anus pueris narrare solebat
Namq. futura Deo soli sunt cognita, sed sic
Astra docent clamant et sic Ptolomaeus et ones
Agricoli docuere patres: vix credimus illis
Quum magis vera monent diuini ut lumina solis
Efficiant lucem curus mox umbra tenebras
Quid fulmen rutilum quid mace ventus et aer
Et quae naturae poterint comprehendere vsu
vnde igitur tantos didicistis diuice motus
vnde hominum et rerum recitare manetia futa
Est somnus credo et torquet vos Morpheus olim
Cimmeriae princeps nigrae phantasmata noctis
Immattens animas, sine caeca mente furentes
surgitis et madidis circum spectatis ocellis

Quo

Quo stent cuncta modo num sit pulvinar eodem
 et tegmenta loco, num sint mutata domorum
 culmina, vera putant quae somnia falsa fuere
 Ridete o miseri futuri Spectacula Ditis
 Est similis morti somnus quis credere morti
 vellet mi tristes cuperet sine sanguine manes
 Ire salutatum patresq. accedere pericls

O vates magni quos tardi torquet aselli
 Auribus, digni certe meliore cerebro

Nomina cur faceo non vos sed crimina caspo
 Mentem quando dabit purgatam Jupiter olem.

Ridendus sine fine labor multaq. caecibus
 condegnum studium vanis quod instituitur adris
 Incedunt vigila meditantem fronte togati
 Iam caelum iamq. adtra tenent et de Jove quorut.

Fata hominum splendent tyrio de mariae vestes
 Insuperumq. caput Sireti tegmine fulget

Hinc multum sapiunt multum laudantur agridi
 A populo: quoniam doctis ridentur vbia

Plurima quid dicam regum cum facta frequent
 Omnibus faustis orant duplicantq. fauentes

Nempe dicitur innumeri complent pallatia stulti
 Qui sapit ergo casa ^{laevit} vivat contentus auita

Aut melius patrijs securus vivat in agris
 Nil magis astrorum docuit scrutare figuras

Regum stultitia: nam credula pectora vanis
 Quid non crediderint: sua sic fundamenta multis

Fraudibus extollunt, summisq. fauentibus ornat
 Regibus hinc ingens confurgit stultitiarum

Moles sic auri magnos acquirere aevnos

et

nepe

Et miseram plebem consueverunt perdere vel si
sint alij pariter videntes nimiumq. Tyrōnes
Qui nondum. Sus nugas storca gravitate tuenti
vonantur lautas G nationum more placentas
Interea aedicto discentes pectore praxim
Quid mirum quando totres malburgica castra
Imisiant calicemq. colant trepidantibus extis
Magna quidem narro sed sunt quoq. nescio quales
E. Heboro digni multo, qui cunctas reprehunt
Facta Dei et stultas depromunt pectore voces:
Altitonans ni nuni praelargum. Jupiter imbrem
Demittat caelo iam cuncta elementa peribunt.
Et tellus steriles producet tristis arenas
Iupiter ast subito densum si miserit imbrem
Mergetur pecudes frent sine fimine campi
Et merfas celeri sulcabit remige terras
Nautia. Quid miseri facient quaeve arua coloni
Messi culta dabunt: alius flagitare feronū
tempus et assiduas precibus sua commoda quatit
Haec namus Zephyrum petit altera subrotana
sic semper stolidum rart in contraria vulgus
Quisq. sibi cupit esse Deum. Quam et horrida sepe
verba sonant, totiens urantia vulnera ventrem
Cruza pedes vt sic tandem vel Junter ipse
Commotus votis clamantibus annuat aegre
Sic viget impietas, sic duro secula ferro
vel siquid ferro sit durius et magis ferrum.
ultima nempe dies sceleoris tempusq. furoris
Perfectum fimsq. hominum fimsq. Deorum.

Cogimus in fontem diris male perdere chartam
 Et siggios penetrare lacus Puzosq. vocare ac
 Tincta Lycambico producere sanguine tela.
 Ad quid est unde venit tantus mihi carminis ardor
 Unde ego tam subito Musarum percitus aëtro
 Iam sine mente vagor. iusta est hæc causa furoris
 Non mirari nunc facit ira poetam.
 Inurda nequicquam versus natura. negavit
 Sim sine dente tamen mordacem scribere carmen
 Nassovius iussit, iussit timidumq. coegit
 Cumq. sensu calidam qui deseruere cucullam
 Templi fragis scurras ac Divos tenero doctis
 Egregium facinus lapidum truncarior aures
 Imbellisq. gregem diris illudere verbis
 Aternos inveniunt titulos nomenq. deatum
 Lummaeus monacos cum tot tibi mittere dice
 Quid ni vivit adhuc positusq. in stigma velis
 Impietatis habet, manet hoc memorabile nomen
 Scribitur historis cunctis caniturq. poetis
 Sic vero sic solis vivis perverse sacerdos
 Sic famam impietatis iterostratus atq. pylæq.
 Semper dum coelum dum vertitur orbis habebit.
 Nullus erit finis. semper dominabitur error
 Et pietas diris innotet vulnere victa.
 Quam dabit ultores diuina potentia dexteras
 Sanguineq. duces canibus laterentur auarans.
 Nil subito quicquam iustog. ex ordine factum
 Esse reor. cum nil leges potuere priorum
 Cum trarectinam sator defertur in urbem.

et quos exeret paterna
maie confusus error
Hermannus
Paterque protervus
Rectores patrie nostrae
terra lumina gentis.

gator ut excedo coepit regnare senatu
Dumq. sit imperium populo quisq. imperat omnes
Presunt; sed quibus ignorant, nam nulla senatus
Cura manet; proprijs dum vulgus vivere votis
Bestia multorum capitum vult; omnibus horis
Languida mutantur stolidi decreta senatus
Hinc fas atq. nefas similes vertuntur in usus
Et patet hinc scelerum latusema rursus curq.
Nunc licet absterius famam proferre tuto
Nil quoq. furta nocent, fraudes pericula prosunt
Principis exemplum vulgus plebesq. sequuntur
Talis erat magnus nuper Calpurnius et ille
Qui sequitur doctum simili promotus in arte
ut det carnifici quondam sua terga magistrum.
Dignus discipulo praeceptor dignumq. patello
Segmentum, infelixq. pps coniunctio, Martis
Hic furor, hic rabies Saturni, hic fludo Luna
Vestifera, ac veneris fraudes, mendacia, vasei
Hermetis. varq. doli Jovis omnipotentis
Et celsus Phoebi corrumpens omnia fastus
vnde utrectum haec pestis peruasit addam
Cum nimios divus quatenus Albanis honores
Libera colla suis conatur subdere vincis
Et premit insontes nullo discrimine prorex
Heu quantas peperit Regi curas, inimicos,
Prælia, quot mortes et fœderi nominis hostes
Hinc odium nostrum hinc oritur contemptio Regis
Et libertatis condit sub romine vulgus
Crimina sic iusto pretextu iniusta patrantur.

Discite

Ducite tam reges facili modo ramine gentes
Subiectos regere est res murdiosa Tyrannis.

SATYRA QUARTA.

Coepitum pergit iter nec diros ^{ominum} linquere verus
Saecula nostra simant. idem quin turbidus Auster
obruat humanas foetenti putare montes
Nec furie requiem nec pacem Tartara norunt
Quanta hominum messis cecurit fecunda maloru
Et sancta vires pressa virtute resumit

Nec maior sceleris fuit apt fecundior annus ^{clay}
Vnde tamen queres quae tanti causa furoris ^{tantura qui mior}

Vis dicam, taceas: ^{facit hoc contemptio diuū} ^{fructus rubeta maloru}

Et nimis ingendo quod quisq. indulgeat, error.
Insanus proprio nimium male crescit amore
Namq. senex alia cum iam Cornbertus ardet
Belligione adfertq. nouos Ageria ritus

Ite sacerdotes alius noua sacra ministrat
Alter Numa venab. stultis inuoluere nugis
Romuleas artes et ut est mens cretula vulgi
Quid non effuget quid non persuaserit ohe?

Ceu vis Galuini ceu manus ponere Bezam
Ante oculos positaq. animo peruoluere fraudes
Necdum depositas et quos pra Belgia motus
Sentyt cuesasq. verbes et fœdera rupta.

Adde Cupitendo Bacchantem luce Luterum
Ridiculum geminos producet Rhea Quirinos
Consparsiq. nouo consurgent sanguine mari
Vestalem monaco Martis spondente puella
Carpe tuum munus; tanti dignatur amica.

Quid

m. 55. 10.

Sed non in domo fuit
Sed moderatio spiritus
Vixit lex vera dei fidei
veneratio puri
vixit ab fuitas tota
ut hinc una plangit

Quid ni suavit amor, rerum natura requirit
An dicam: sed ne nimium te laude fatigam
Dignus es Amphrachi valles et Tartaris umbras
Videre vestigiis viduatus virgine vultus.
Et qui Sclavonicas acies instruxit in omni
Doctus eques bello, qui fama terrent hostes
Post obitum et somitu ^{quidam} timidos tremefecit manum
Plangit adhuc tepido madidos Helvetia campos
Sanguine fletq. suos bellator Zunguis enses.
Hinc Anabapti veneras certamine clare
occurrunt primum qui gaudent nomine Adami
Qui verum et falsum duosq. sub raquine cernunt
Quorum tot sectarum scelestorum quot nota fulget
Hinc subitus populus furit et respublica claret
Quam nova religio quam perditam crimina condit
O princeps populo dignus digniq. triumpho
Principe qui celsum sparsit super aethera nomen
Quam brevis hora dedit acceptum tristeq. coronam
Cum nova Ierusalem fatalia moena surgat
Ordine confuso sic tam contraria currunt
ut ovis a falso veru aut a Demone Christus
Noscatur, certumq. nihil consistat in orbe
Nec natura suis persistat legibus, omnis
Lex sine lege iacet, nimbibus, variabitur aestas
Contra et hiems calidus faciet tibi solibus umbras
Quin pelago, tellus terrae se misceat aether.
Hic aut arte opus est, altus sine spiritus igne
Nil quem posse putat, talem Deus omnibus igne
indidit alter aut, quid restat: Biblia; textor

Celestique daps ab
ali' d'ed'ur'at' r'elo
Constituire nouo falte
tes dogmatie vulgus
Cui sua modultat' fut
E quoq. m'it'ia p'andi
V'it'it'us d'ant' alij
qui r'og'one m'ido
N'udo, m'iqu'us puri
v'it'it'us m'oneb
Conati p'ced'it' r'ant'us
leg'it'us r'ore

Quia p' h'ic
p' h'ic p' h'ic
p' h'ic p' h'ic

50
Hanc legat, hanc posito peruoluat femina filo
Argumenta patulum mollius quam pellio soluat
Tum quidam ingenio vulgus superare volentes
Scilicet inducti Tusco sic credo cerebro
Vana putant vitae commenta ramosa futurae
Adq. metum populi Diuos et scripta venisse
Pontificum. Nam plus poterit reuerētia Diua.
Centum malle vires et nulla potentia maior
Quam quae subiectos Diuorum nomine terret
Praeterea multi qui Machiavelle sequuntur
Dogma tuum, simulant abūda mente ore multa
Dissentiant animo, distantq. a pectore verba.
Haec fuit Auriaci fuit haec mens praua valefi
viuitur hinc proprio sensu, nil luxus iniquus
Nil q. timens factus Venerisq. Libido pericli
Ferre potest; lateant populū, fraudesq. dolq.
Magnus eris: pena fugiunt occulta dolorem
Crimina tuta etenim tristi sine Iudice vita est.
Haec Audra illorum quorum simulatio totum
^{paucis} Inmisit mundum et facta sub imagine vulgus
Decepit Stupidum, vera probitate remota.
Iudice me diues sed, cur sunt ~~impia~~ sumptus
Pnabi vera putat steriles qui versat arenas
Iupiter Ammonius dedit haec responsa sybillae.

Sum licet ex animo caelestis iussa parentis
 Atque Evangelica legis præcepta secutus
 Ardens pro fidei firmo sincerus amore :
 At tamen ipsa tremet mens, & me iudicij horror
 occupat extremi cum testis oberat imago
 Antè oculos, videoque audire sonantem
 Alta tubam Angelicam, quo Christus in ethere cuius
 Præmia pro meritis statuet pro crimine penas.

IN EFFIGIEM M. NASSOVII AVA. PR.

Qui belli fulmen, magni qui Martis alumnus
 Audit et Auræicos ornat pietate triumphos ;
 Cuius fama volens Indos super et Gargantes
 Orbem implet quocumque solus spectatur uterque,
 Talis erat, liuor virtutem vexat iniquus ;
 Reddita at æternos meruit iam pacis honores.

In eandem

Effigiem spectas & magni principis ora
 Cupis virtutes spargina nulla capit.

Qui belli fulmen, Cuius consilium, prætas prudentia virtus
 Britannas defendunt Bellica, pacis amor, singula nota satis
 virtus
 Dubas oculis, Liuor abi, mendax abscedo calumnia, naque
 p. 27. dat. ab infid. Nil valet in tantum, Iuuda lingua, viru.

Casta placent superis, sed dantes
 Cupit amat lusus, et mollia dona voluptas.

Nescio quis mentem peruadens entheus ardor
 Rursus agat miserum satis est sat diximus ohe
 Nil prodest restant marora perinde valentem
 sumo animum et magis pariter me oppono periculis
 Omnia plena malis at nugis omnia plena
 Quicquid agis quicquid sentis vel mente volutus
 Respice nec minimum sapias, mare, flumina, tellus
 At sit templa, domus silua, via curia, vicus
 sunt hominum vatis stultorum condita nugis
 Quid distet sapiens amenti quis sciet, an non
 ipse Plato? ignorant omnes idem omnibus error.
 Ingenti nomen studet hic extendere fama
 Est consul, praeses, praetor septemvira et alto
 Sanguine natus eques: quibus haec fortuna negavit
 Ingenium forsan dedit ad meliora paratum
 Fit Doctor turris sacri nostriq. magister.
 Efficiturue alio studio officioq. detorvus
 scribitur hinc tumulto racet hic pius Eckius one
 Qui tulit artis opus legis nempe ancora sacra
 vel raret hic iuris nostri Quarenus asylum
 Hac fama faciunt magnum quid praemia tanta
 virtutis cupiunt, nec publica commoda curant.
 scilicet ambitio post mortem et funera viuunt
 id curare putant manes. sed sunt quoq. bello
 Qui querunt tristi virtutem et nomen adoptat
 caedibus ingenuum. fortisq. somnida vscate
 Qui plures iactat mortes et crimina, dignus
 Hic populum regat et copis maroribus adsit.

Dux fortis scelus ut virtutis nomen obumbriet
Per fas perq. nefas per caedes atq. rapinas
Grassantes hominum ^{ra librum} faciuntur arma cruore
Hostes virtutis dire impietatis alumni
Aut luxu refluant aut paupertate fouetur
Propria cum minimo dicendant corpora nūmo
Nūquam homo. (pro superi) viliori vendit ore
Quae sunt marozos nugae nullae hercule nulla
Stultitia ad summum peruenit culmē honoris
Desipere est sapere et contra sapientia stultis
Attrahita iacet, sic firmat sceptrum procorum
Prodiga posteritas prauū proauitq. passim
Dexteritas sic pulsa fugit virtusq. pudorq.
Exilium repetunt pulsi terrasq. relinquunt.
Plus fidei scurrae datur aut cui vita peracta
Probus plena fuit modo sit ad omnia promptus
Garrulus ut parasitus vel leuis histrio. quales
Arlequinus erat petulans pannoſus aliptes
Parusia totis quem spectauerē diebus
Ludentem ludos ut turpia crimina mimos
Pentaleonq. senex varys quem Zamius Audax
Fraudibus et verbis decepit filiq. maccha
Francosquina, suos non sicte deluſit amātes
Quis pudor est turpes agitāt quoq. femina cecos
Ipsa cant populō ludens quae vera peregit
Stupra olim, vix adest, conuix casta atq. pudica.
Abdita vix sanctos custodit femina mores
In scelus omne auida, haec iuueni conuicta puella

Ridet et hunc notat, hunc vultu laudat et illa
 Nemo Arlequino melius pollicemq; manumq;
 Nunc agit, nemo meliori caecina verca
 Fundit cum lenoris agat venerisq; querelas
 Tacquimus fuget pra; illo petit Arlequinum
 Plebs omnis et cupidorum cum grege nobiliorum
 illum serpetus votis precibusq; repositum
Catus et in pueras fornicis ornauer agris
 Dignior et multo conscribi vimine terqum
 Hinc abus multos fudat corradere nummos
 sollicitusq; auri ditem ditare hosauero
 Expetit heus satis est Charonti condere nautu
 ut citius nigeri pertingas ostia loti
 Haec quis esse neget nugae, tot millia sellas
 Protulit et simili voluerut viuere cura
At ubi sint laxi sciat arbiter improbus Orci.
 Hosq; supersticio nimium malefona fatigat:
 Dum terrent homines spetere pietatis auara
 Nescio quae sibi non fringentes spectra subide
 Domonal cornutum vel magna caudate formam
 Assumptam vituli dixim mortalibus omen
 Haec igitur multis sacris auroq; pancia
 Namq; suis sapiunt loculis prudentia suma
 vsq; adeo nihil est purum virtutis in vmbra
 Crimina mille latent, pulcra sub imagine nostra
 viuunt. felices nullis qui pectora nugae
 immerjunt stolulis qui nunqua; flumina sethes
 Hauserunt. sed rara avis et vix vsq; reperta
 Nugae

Nugaces cuncti nugis nugacibus herent

SATYRA SEXTA.

Phoebus ad Antypodas alium rā visitat orbem
Sumineq. opposito tutam mihi tradidit Umbra.
Sed vector Mamum, Deus est oculatioz Argo,
cuncta videt: sed quid! summissa voce loquēdū
scin' credo. verum ne quis sycofanta mabusue
Audiat haec, rigidum seelus ante tribunal, et ipsū
Arcadiae ducar regem avertunq. senatum,
Qui me cum querra et dno. perdere damno
Instituent, metuo merito ne Accursius adsit
Accurrensq. sua totum me damnet haerenga.
O stolidum pecus et telluris mutile monstrum
Quid spernis Musas, malis sordescere ^{limo} fimo
Crasso quam pura lingua comprehendere gemmas
sus gaudet ceno, coenosis ^{multis} barbara verbis
Turba frenat, nam vos ^{sanctissime} praesul ^{lingua}
Me videre facis, quin vestra clementia multū
sape mihi risum excussit: geminare caecifimos
Debeo cum geminos videam uno in corpore stultos.
Non tibi propterea crescit sapientia, quamvis
Nominibus cupias semper plus ferre duobus
Sic pia simplicitas monachorum barbarus ordo
Instituit violare nephas praeccepta prozum
scilicet haeresios mores elegantia linguae
Parturit haec veneres profert haec Mercuriosq.
Contemptusq. Dei, non tales doctor amabat
sanctus, sed satis est scit namq. Hochstratus et illi
Qui summis doctos expellere viribus ardent

incassum, vivunt et qui meruere sepulti
 Extollentq. suas veterum pia dogmata causas
 Pulvere mersa diu. veras Ambrosius artes
 Eriget in Lucem fidei, mendacia vulgi
 Otivinus sapiat, sapiet meliora Batavus
 Barbaries procul acta cadet, laqueisq. sophistae
 Pendebunt proprijs Minoriaq. regna videbunt
 Dedaleosq. dolos, quantumq. sophismata possit
 experient. abeat quo digna est perdetur turba
 Suae doctas numis sudrecit vilibus aures
 Omnia amor perit study cum lucra colantur
 sola. olim pulcro verae virtutis amore
 Nunc propter nummos studijs incumbimus ote
 En ammos abiectos en servilia nostri
 Pectora secli avidis lacerantur iura ministris
 et quoq. vendibilis rabilorum lingua retorquet
 Causas ac nimis equum commiscet iniquo
 Juditium timuit Camis memorabile regis
 Posteritas nostrasq. etiam peruenit ad aures
 Et cauti exemplo causas fugiamus iniquas
 Sed tales docuit mores ^{avaritia} ~~avaritia~~ ^{pro} ~~pro~~ ^{pro} habedi
 Ardor avaritia, argenteq. insana cupido,
 Cunctozum mater scelerum, contemere Divos
 haec docuit, penetrare domos et sacra pfans
 Misceri nulliq. Sabito discrimine culghe
 Nil haec arma timet vigilat vigil oppido prodit
 Nec turrala etiam Danaen. custodia servat
 Lesa.

Lasa pudicitia est auro; Quam saepe parentum
Discordias ^{aptans} ~~capitans~~ fratres armavit in unum
Bellua saeva, tenax immunda, immanis et audax
O. miseri quos solus amor distorquet habendi
Quosq; graues curae quos sordida sacra salutis
Immemores reddunt propria, qui somnia nocte
sollicitis fugiunt oculis metuntq; aevi
optatum lumen quaevis nil sine fenore gratum.
Quum renocate gradum prius ac vos iudice cura
Aeterno lachesis vel luxuria crimina sistant
stultitia est fictis firmam spem ponere reb.
et falsis firmare fidem, sit copia vobis
Aris signati pecudum sit copia larga
sint aedes vrbesq; tibi sint cura beata
Quos nec pelles fuerint crassone thesauri
Qua proderit potissime diem solum addere vitae
Nequicquam ^{curas} ~~cogitatio~~ Quin partis vterque parte
contentusq; tuis rectam mihi porrage dextra
Hora brevis vita subito simul ibimus omnes
Naturae strictas matrem persolvere leges
Congere dimittas mortem, proleque hares
Relebit gratam iam vix a funere mortem
Pars parva est vereri, pars haeco Mercurioq;
Hinc animum Diti deuonimus auripotentem
cui comites cura, pallor, timor impietasq;
vox mendax, curuaq; manus, fallacia, fraudes
Factio, blanditres Furpis, periuura, siles
Equus oper crassi tantas possedit avari
requis crase tuas exemplum summo Kerki

et vos iam quorum merito ^{suorum}probi nomina parco
Omnia nunc auro superantur et omnia nummis
Auro sacra ferunt auro donantur honores

Jam fuge quas habitat terras quas incolat oras
 Quia pudicitia atq. pudor querere regnae
 Non illam Indus habet, Garamas, non ultima Gali
 Diversiq. nostro nec notunt orbe Britanni
 Non ubi Teax Boreas gelidas ubi frigidus undas
 Congelit Oceanus firmoq. vebit mare currus.
 Non nova terra, etiam media tellure remota
 Hunc tenet; excessit penitus mundumq. reliquit
 Ac petyt caelum et Diuum possidet aedos
 Inq. locum enervus graditur molliq. Libido
 Hancq. colunt moxq. pueriq. viriq. senesq.
 Virginebusq. canunt veneris certamina vates
 O se felus exortumq. ingens on nomina Christi
 Dementes gerimus: pudet hoc sine pondere nome.
 Redemus veterem lascivus carmine cantus
 Redemus ludos obscena piacula Cuci
 Intus agit meretrix hodie, sua crimina Flora
 Lumimbus spectat laetis cum principis aedas
 Visitat aut etiam privati lumina, scortum
 Angulus omnis habet, ceu sit aē plebe maritq.
 Nummata, ceu sit lascivus nobilis vxor.
 Dum cupit alterius fallentem fallere cura
 Ingeniumq. fovet, fraudesq. amectit adulter
 Cautus altulteris Segis non immemor ergo
 Lycurgi magnaē credit se vivere spartae.
 Quid facit interea ingemosis moribus vxor.

Haud dormit contraq. dolis sed nititur acta
Parq. referre pari, pulcorasq. ~~exca~~ ~~scilicet~~ ~~fraudes.~~

Hi se dolo credit veteri d'om fallit amicum, magis atq. magis
Aut vigente viro fingit certamina Mæchi

Discordesq. iubet verbis coniungere mentes
Illamq. exanques agitant fratresq. patrisq.

Spiritus aut atq. quovis de corpore manes
Luditur a lusa lusus sic conuige conuix.

Hi dant materiam libri versusq. poetis
Talia scribunt pueris hæc eridet ubique

Carmine cui prosa vulgari turba popelli.
Nulla est vberior scribendi copia cuncti

His plaudunt, manibus oculis et pectore laudat
In nugis toti, teneris hæc scripta puellis

Traduntur sic ante dum sua crimina discut.
Quanquam natura sit femina rara pudica

Semper at obscenos mores et carmina captat
Conueniunt totiens sed quæ tum colloquia nã

Verbis agunt causas et grandia verba loquunt.
Fallere aut lecti aut veneris mysteria pandunt

Componunt tunneas aliqua naritate recisas
Iuppiter vt Danaen fuluo deluserit auro et

Corinthus Europam sumptis peruenerit æquor
Vel Laidis fraudis vel magnæ exordia Romæ

Quæ tum mens illis quis tum dolor esse pudicas
sed quæ quom possunt ~~vitiis~~ ^{stupro} atq. libidine peccat

Fructus cupiuntq. pæ castæq. videri

Quid dicam nullis foeda est ignota Libido
Omnes hoc vitio iuuenesq. senesq. notant.
Fulvia ubi, nunc lex ubi nunc censura Catonū
Rara auis in terris animo mambusq. pudoris
Quasdam claustra tenent durus prohibetue maritus
& Ne magis peccandi causā sit proha requirat
sed nil famine tam firmū fraudibus obstat.
Quid prodest tantum malefane traser, est hoc
Nam commune malum, prudentior auctus ille
An meus inquit honos de coniugis inguine petet.
sunt alia impura quarum sit nome ab aida
Hae Laedis mores norunt, et fallere quemq.
Sot iuuenis ceu vir nummis turgente trumena
Ne mittunt literas capitalia munera stupri.
Inquirunt nome patriam, moresq. parentam
Et genus et proctos simul acta munera vite
vt fraudes faciant et cogitione dolosa
Instructa
Altera se matrem se finget et altera sorore.
Tang. alios consanguineos fratresq. videbis
Crebris non crebris rursus summe remosceris eia
Cogeris mutus fallacibus addere verbis
Sape fidem sed qua fym fabella iocosa
Luditas vt leuor fias, nox nemo ructe
Audiet et multo numos rimore petente
Ignoras teta, soror hic habitamq. parotes

Cuncti te insanum dicent abigentq. Capillis
 Nunc animum recipis nunc fete stultitiam
 Inculcas fraudes scortorum et nomina dānans
 Sic ictus sapit ac retrahit sua retra nauta
 Ille oculis fingunt insanam semper amorem
 Allucuntq. animos et credula pectora prince
 Aetatis blandiq. infundunt corda veneno
 Falluntq. incantam Syrenum more iuventū
 Vocibus aerys ac succant corpora tandem
 Has fuge si sapias, cernis qui membra candet
 Ossibus humanis huc huc Scylla atq. Charibdis
 Non amor est odium scorti, malus ardor habedi
 Cogit amare haud te sed nummos, his animū stat
 His corpus, Nam qui vere te possit amare
 Quae cunctos recipit solidum dispergit amore
 Vnius affectus vere qui cogit amare
 Transit in oppositum, Nam quod quis diligit ^{illud}
 semper mest ^{animus} animo id semper mente volutat
 Nil dulcie absque illo mel et hoc sed caetera sunt fel
 Nunc videas semtus memoriaq. recondito mēte
 Quod meretrax animal vel commoda quata ministrat
 Immundum summis pruriscens unguibus haeret
 Materiem exhaeret vitae capitiq. furores
 Inducit, sed quid manet integer usus amorq.
 Fallens insane huc Graeca mercede cauebis
 et vacuis abiget. Loculis Laurentia, quere
 Quod superest auri rursus redamaberis vsq.

Dum nullus cantus coram latrone. nec illas
Omittam quae obulo cunctis sua crimina vident
Quum scabie nimium turpes vexentur Ihera
Maubœtiq. magis fatent Petriq. cloaca
Turpis cum lotio maderat vel semine veter
Ingerit omnis ubi sordes ferunturq. latrina.
Sunt alia quas commendant insignia patrum
Cello nempe loco nata melior quibus est fors
Quod natura nego, cum primus spurciturum
sit fons aula, hoces tu vix Lesbia termis
Solo sola viro fueris contenta diebus
Trarectum vi agit veluti si publica curet
Privatus, verum priuatas publica coniux
Res agit ventris tortum vaga Clodia fingit
Dormit securus tharillo iaramia Lympna
Spargitur ut vacuat penem furiosus adulter
Hinc cubitumq. redit solito tegiturq. cubili.
Hic iam cuncta licent tuto modo si alia madet
Dedolata suis moechis redeunte marito
incipiat pueri caput hic at caetera miles
vel sericus. Verum meruit laudare illa
Vobilibus quae sola solet volutarer, atq.
Itis contenta satis plebeum haud sentyt inque
Si vir tam pmqui cerebro nil sentiat ohe
Laudatur plebeq. tegit sua coznua inqro profer
Sin nasum trahit nem statim mala pharmaca
Aut ^{premit} immeritū fado puluarum odore

iam bona flens vxor sequitur turmatu precibus.
Ore tenus multis lacrimisq. madescit oboortis

Inter Maurortis furas tristesq̄ querelas
 Non me cura mouet sequar huius an illius arma
 Sed sophia fortes vel uirā domestica scrutor
 vel faciles scribo uerū satyramue rocolam
 Ceu molles elegos mea quos mihi Martia dicitat
 Non hoc est uerè non hoc bene uiuere uerctū
 Non si uicinus uigilet si dormiat angor
 Quot nimmos habeat qua uerde ~~incedat~~ Agrippa
 vel quanta ueniat comitatus classe Philippus
 Aulio securus si ducat Rheia Britannū
 Et si matronis grata est peregrina libido
 Noster extrinū^{et} si plus quam pruriat inque
 Pulpita si scandat faber aut pannofus arator
 Et si discordet minima cum plebe senatus.
 Aut miles rapiat cadat quodcumq̄ quid ad me
 Exulet an Buius molitorem uigila coerecet
 Et cadat in propriam^{conspicit} fraus excogitata ruina
 Id uis fasq̄. suat uolunt quodcumq̄. uolūtas
 sit sat si doloam uel si quis rideat era
 Et risu dignum torto uersuq̄. Lucalli
 Exigua ficeat contentum uiuere cēsu
 sat falix nolim Cræsus uel Crassus haberi
 Diuitiæ modicis tranquilla sensu uir
 sed iuuenilis amor non hinc contentus ad alta

Aopizans placidae patiens vix esse quietis
 Fertur, nunc aurum nunc celfos captat honores
 Atq; suis audius decedere fimbis, omnem
 pestust rare plagam medio quo vortue sese
 sentiat aut geminam mirans spectauerit vbra
 celfior exurgit solis ram se optat vlssem
 vt referat pedibus quib; Tellus a Tartare distat
 Colatumq; minas simul et Polyphemellos antero
 Horrendam et magnae dementia pocula Circes
 Et videat man~~us~~ polluta sanguine tungi
 Necdum contentus Solis metitue et ombra
 Certe res maior quam Poetus cernere potest
 Qui veniens Romam vinum gustauerat onne
 Cumq; hoc de toto meminisset vdnoro vinu
 Hoc melius campo quod sacro Flora dedisset
Credidit hanc frustra tantum sentisse labores
 vellem ego crescentem hanc ammo depellere peste
 sed video expediret presentibus addere metem.
 Culpamus mores quibus vtimur osapida sal
 Sed quo mugandi me longius abscipit ardor
 Tare matas explorat nostros examino verjus
 sed curus, redcant timidum per guttura p^hus
 Lam cooz hanc loesi, sibi qui maleconferus ego
 Ferreum flammamq; parit, cogar modo reddere voces
 furando et resoo falsum me diuere vultu
 Horret nam praesens quacung; sibi mens costra fmgit
 Dixers ^{uultu} olleto metuet sibi elicta modestus
 Qui

Qui nouit quardam simili sibi crimine metē
se pauidam torquet crimen sed mens bona uidet
mendaces vulgi voces rursus popelli.

hoc madidam Drusi motto tibi crimē ad vntas
Vechti vbi iam veteres ornant naualea Campos
Forfan vbi prisci moris reuerentia maior
Et maior pretatis honos verum audio verū
et quoq. corruptos imitatur summa mores
Nempe peregrinus perierant optima luxu
Atq. grades patriae mores egerē rursam
Namq. vna a senibus deflaxit prodiga peris
Lux vnae gelidumq. mfectit mollibus Acton
Moribus. haud glacies haud fergus profuit hstro
Atq. Asiam Europamq. tenet Lybiamq. perustā
Non Gulus Admamsue ferox nō strimata nō strax
Delitus caret, extremos peruenit ad Indos
Turbis amor scelerum et gaudet super orbe reuerto.
Nullaq. mors fraudis telus, morumq. virtus
Longe abyt. satis haec stomachus ne crudior ira
Et uomat moctam frustra miser esse laborem
vt premat vata meme indignatio plebis.
Laude caret plausu quod non turbat aperte
Sic nimis turpis sic gaudet scemca turba.
Ingentiq. sono exceptus leuis hstro, verum
prudētis moto videntur pollue dicta
Tu mi Vechti mēis solitus q. plaudere magis
Ede mane strepitum plena laudabor abonde
Non sapio plebi plebis neq. expeto plausum.

Crescis et hunc nostrum suspirat Agrippa dolorem
 plangentemq. sonos auarit ^{quis} tristisq. qui restat memordit
 Carmina quid tanti plangit madidam quere lac
 Venotamq. preces superis : pis perfido ^{dicam}
 Quod tua peruerso tot distent pectore verba
 Xaipe tuum noui deceptus perfide Xaipe
 vende tuum ignoto ^{nimium} mihi constitit; Argu
 Luminibus ^{verum} qui cernet amicum
 verba fide capuerit tua quid subdole tentas
 Nomen amicitiae fectis illudere ^{uultus} verbis
 me mea damas docent dico quod blanda veneno
 illita ventosas volitent tua verba per auras.
 Experiar ^{uictem} multum laudantis amicos
 Ach quanto melius factis monstrare fidele
 esse animum et vero et pectore verba probare
 Nam quantum differt facies animusq. loquuta
 Inspice non tantum vagus Indus et ^{distus} ab Angles
 Vis tibi Perethoum ^{latum} vel curre per orbem
 Qua patet Oceanus qua Sol se mergit in undas
 praetera sepulta fides mores laudamus auitos
 Optatamq. fidem, huc ornat te Nise politis
 Veribus lotto quos pressit sua ^{stima} p amoi
 Pulcrum opus atq. ingens summo dignus. narone
 Scilicet ^{id} satis est pro factis ^{verba} deditisse
 Nemo fidem nouit nisi verbis hercule Nemo
 Ius rectumq. colit, satis est id dicere posse
 Posse fidem ^{verumq.} ornatis ^{fmgere} ^{verbis}
 Qui.

Qui facit et meriti uisito conformiter ori
Disponit frustra is, multum delusus abibat
Stultitia est proprijs quinquā se prodero uis
Nil confert hominū uerum mediata, lucris
Poenae tument seruasse fidē nil profuit illi
Fraude parantur opes cumulat perficere uis
Iustus at in uacua solus relinquatur aede

SATYRA IX. ^{in 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}

DE paucos aetherei cur tam crudelibus astus
Respexere meos immitia fata dolores
Omnia tum uultis contraria votibus ibant
Et conuratis ueniebant damna maniplis
His duae ramites aderant, Fortunae rostra
Immbud in nostram tantum sed hincda parua
Cum grauda inuisum me me disponeret alio
Mater et in tetro mundi ruy rariis rufit
Luceat ruy non palago depressus ^{ab. imo} magis
Aut fieri in festo mundo miserabile. Diti
Pauiterat primo ruptum sub pallare filium
Quod mea damna fieris fatali stamine castit
Et melius raruissu due coctus. tembris
Immidsum lucis tristem in sole fauore
Quay totus dicit uisum damnae quarelis
Quirquid ego mea damna ruy, nam singula poenas
Facta luunt, animeq. meae purgamine duo
Fid hominū optata (indignum) sorte triumphat
Et tantum impurum felice, froloiumq. ministe
Standit ad indignos felice crimine honores.

At bonus et probus et cui sit mens conscia recti
 Qui fraudes nescit, falsusq. obtrudere merces
 Mentiri ignorat, vel magno fallere fastu
 Is racet et populo multum ridetur iniquo
 Heu mala paupertas quam nil laudabile promiss
 Virtutemq. premis, depressa fugra inuenta
Scilicet iuratas virtus sublimior adæus
 Persidet et iuncta resonant oracula veste
 Nam dives, sapiens, prudens et doctus habetur
 Usque adeo et vestes et nummi verba colorant
 Atq. recocta gravi sub pectoris incude verba
 Pauperis, hæc liquidas volitant ceu fumus in auras.

De Batavia

Quae quondam Batavi bellaces regna tenebant.
 Paulo post wittis præda fuere feris
 Et gelidis veniens habitavit Danus ab oris
 Qui mutans patrio nomen ab orbe dedit
 Hinc oriturq. ferox Hollandus et impiger armis
 At Batavo Batavus vix quis in orbe manet
 Sic ludit sic fors variat variabilis ævum.
 Ante lector casum disce timere tuum.

Wilbroordus.

Cum Deus hanc placidis gentem respuerit oclis
 Quam Ahenus empet cingit et Oceanus
 Wilbroordum misit fidei qui verba doceret
 Et Bructi mædimitos religione domat.
 Cultorum fausto is signavit numine castrum

Atque inquit sedes hic pretatis erit.
Construxitque sacrum Varro de marmore templam
Conditor hinc vere religionis obit.

Ad Candidum.

Colligo neglectos patris monumenta labores
Inque operam iungis Candide reque iurias
Perq̄amos proco pedes ne mirra, sed li
Tot simul illustres magnanimosq; viros.
Vivimus obscura sed semper mortis in umbra
Ne vitam reddat provida posteritas.

Aligum quorum. Inest nos propter Amorem
Aspirat geminos sed venales p̄ndeb
Sicline p̄ndeb Martis calor mirat ignis
Aide ut affiduo lumine staret amor.
Tela ferunt timbo, p̄ndebat ut p̄ndebat v̄lery.
Volueri p̄ndeb ille vol ille p̄ndeb
Inferis gaudis Martis p̄ndeb obzunt soprem
p̄ndeb et inferis sepe cupido p̄ndeb
Inque et p̄ndeb miris sepe troppere v̄ndeb
Atque amor v̄ndeb v̄ndeb talis p̄ndeb
Hinc p̄ndeb totis v̄ndeb notissima v̄ndeb
Fabula v̄ndeb v̄ndeb Martis Adulterium
Inque et p̄ndeb p̄ndeb v̄ndeb Martis alios
Eri v̄ndeb p̄ndeb v̄ndeb p̄ndeb.

IN OBITUM. CL. VIRI. M. ANP.
MVRETI ORATORIS PONTIFICII
ad Guilielmum Eckrum

61

Funeris immeritos cogor deferre Triumphos.
Et vitæ mortisq. vires; fera parca. nefandæ
Ausa scelus doctum rapuit caudelè Muresum
Ante diem Aonides comptos turbasse capillos
vidimus et gemino tremuisse in vortex monte
Parnassi et suetis exisse e fontibus undas
Complexse et virides lacrimoso flumine campos.
Palluit auratos abscondens aere crines
Delus et varros migravit Delia vultus
Deposuit galeam Pallas criminq. verenda
virginis et manibus vindex super excidit hasta
Roma nec imbibitum potuit turbata dolore
Fallere quæ diuûm summus qui sacra sacerdos
Ordinat in gemunt, fidi fleuore clyentes.
tristia suspensi stupuerunt funera cives
Purpureiq. patres totiens qui magna tonantè
Audiuere virum: docto sic Cullius ore
Attraxit tanti constantiâ corda senatus
sic in se actorum vertens Hortensius ora
Defendensq. reos dubia ad subsella dixit.
Quis doctor aut lacrimæ tantos depellere luctu
sufficient quis erit qui diuûm condere carmine
Audeat, æterno pat. Testat Gallia fletu.

Galla facundo ^{interdum} citius ^{spoliata} fraudata Mureto
Quem tanto quondam plausu raptaverit abire
Cum Rhodano Lygeri. Venus tu Sequana tuq.
Soma Picardicos ludens qua perlus agror
Tuq. Arzar et vitreis splendens Garzuma fluv
Flete pius lacrimas, creptum plangite rivo
Murmure. Et ingenti Marcum Iugete procella
Quo feror et gemtus lacrumis immisceo lacris
Echi, quid iniquis frenos laxare camenis
Conor. sic vestros sperem deponere luctus
Et celebrare virum. Fastidit Musa rictes
Magnanimis calamos nec iusticia fistula Quos
Tangit at hic ^{hic} Daphnia nuper ploravimus vrbra
Agita lenos agitare rocos et perdere carmen
Nec cessos tumulos aut mortalibus astras
Immissos animos aut Divum sedu receptos
Dicere fas mihi divini vos carmina vates
Pangite queis superum licet cognoscere nume
Hocq. agitante rapti ad Phoebe sublimi tribunal
Et nomen titulumq. astris inferre beatis -
Sed frustra querimus magnosq. mundemus ausus
Nempe immortalis mortales spernit honores.
Proximus ille Deus, fructus melioribus ^{ausus} astris
Ter felix vates, miseri nos planetibus aegris
Immorimur vitaeq. brevis laegemus et arcti
Temporis excidium subitosaq. ex funere luctus
proferimus vanaq. premunt sine fine dolores

Heu fatum et vitæ ^{meditatio} cogitatio longa futura
 Fallacisq. ævi fraudes cur vitæ mter
 spemq. metumq. incerti æs vita fallimur umbra
 Certa mori ratio suadet cum blundidulo fors
 Ridet et æternas miseris promittit aviscas.
 mors bona. morsq. iubet vitam expectare beatã
 Idq. mali finis felix ianua vitæ.
 Sæc sacrumis deditur vanis. tu barbiton Echi
 Tange tibi faecles Musarum numina versus
 Nempe parent coguntq. suas in carmine rices
 Nec dubeta caro tumulum verũ exteue vati.
 Ibi mis exsequias et paruo funera luctu
 Pucemus comites ille autem Noduce Diuum
 Pascetur dignaq. ornetur tempora Lauza
 Dumq. gratos tellus dum maxima Roma manebit
 Facundum super astra feret bona fama Merete.

Epithelamion

Nunc ego legitimi carerem quo fœdera lecti
 atq. faces Hymenæe tuas me longa cocgit
 Nota domus vos o faciles adcurrite Musæ
 et blandæ charites blandus cum matre cupido
 Festuos agitate rocos lactasq. choreas
 Ducitur ad thalamum cupidi noua uirgo mariti
 Heu cunctata nimis tandem reuocate subentes
 Quæ perire dies viridi pereunte iuuenta
 Adsis Hymen properare cessas Hymenæe venito
 Hos dudum calefecit amor, sensere sagittas
 Corde tenus quas fert paruo puer asiger arcu
 Alma Venus propera, cessas ^{nec tu quæ} ^{promissa Juno} Hymenæe venito
 Abde caput vestras iam tunc inquirimus artes
 Adsis Hymen properare cessas Hymenæe venito
 Impatiens amor est ignis satis ussit amâtes
 Nil opus est illis lautæ conuiuia mensæ
 Quos satiabit amor cibus hæc non conuenit, ipsos
 Tollite securi mensas et spargite noces floribus
 Adsis Hymen Hymenæe tuas excedito siluas
 Nunc tua res agitur, noli cunctare omnes
 Turba rogat cupidi properans miserescito omnes
 Nam Venus ipsa faces genitæ gaudia lecti
 Prætulit, et charites donant sua munera nuptis
 Nunc est illa dies tota quam mente petisti
 vermatu

Vermati optavit tacitis quam nutibus ille
 Ambo in amore pares prestantis corporis ambo
 Iungite nunc animos nunc fidas iungite dexteras
 Adis Hymen propere, cessas? Hymenae verato
 Nunc iuuenis propere sponsaq; audacior adsis
 Tu quoq; virgo tuum longos amplectere sponsam
 Nexibus, haud fuge nulla hodie te pulcior ea
 Ne trepidas nimium cape quod cupis et cupit ille
 Adis Hymen et pulcro pulcros comedito nodos
 Iam lusum satis est, furtivis parcite ocellis
 Nunc alia incumbit res nunc nova cura laborq;
 Assurgit novus et quae nova nomina quoq;
 Insuperata cito creverunt gaudia vobis
 Scande torum virgo graues est nubentibus ipsa
 Virginitas, iuuenesq; tuos iam carpito fœdus
 Adis Hymen propere cessas Hymenae verato

Abiit ille praedamq; abstulit sua
 Tacete Lectulus tenellula
 Corpora fouet; puellae abite
 Nam vestra nondum requiritur modis
 sed vos ludite dum libet
 Et luctantia carpite
 Tot quot sapius oscula
 Optastis licet ut libet
 Atq; os purpureum magis
 Amplexu rubeat vago
 Non tam suauolens Jovis
 Aut

Aur Diuum Ambrosius liquor
Non mel dulcius Atticam
saccarumue quod insulis
Extremis pelagus dedit
Non thas myrrhae. regra.
Non quot occamus frater
Aut felbus generant suis
Sed nunc perqute cetera
Quae sacris venus approbat
Et quae vult fieri suis
Felix coniubium precor
Nec vos Buba feralis
Aeuoq impediant fulgura sidere
Sed crescat similis patris
Natus filia moribus
Et matrem simulet suam.

Ad peduram morelli
Iuuenis Bacchantis

Hic typos est Iuuenis qui spreto Pallade Bacchi
Mauit et venenis noxia castra, sequi
Qui patris & patriae spem tam decoravit omne
Aequitae Credo deditus, haud Sophiae.
Pars magna illorum qualis qui docta frequentat
Pulchra, vas Midoys dedecora ipsa suis.

Ad Noe planta vinea
Et tollunt Hyemis, sic mentis fastidia curant
Dulcia quae quondam plantauit munera Janus

Aerculeos quicunq; animo versare labores
Altaq; magnanimum gestit benefacta virorum
Vestibus eximjs doctisq; aequate canendo
Fragenium forsan multo ditius illi
Aut magus vulgo viget. at mea fistula molles
Apta mouere rivos vacuum vel furdere carmen
Saepe pridem tenui contentum reddidit vsu
Sed tua nunc alio me ducit candida virtus
Et probitas longe Heroum clarissime nostrum
Quae iubet insuetum iam iam tentare laborem
Et quoq; Picendum celsos ascendere colles
Pondere tantarum vereor succumbere laudū
Ceu patres proavosq; canam ceu facta priorū
Foztia ceu propriae referam praecona dextra
Ingenuum Genunne potens aut nobite martis
Vsq; decus quo nunt Hornanae gloria genti
Perpetuo tuum longum viuetq; per aeuū
Quid vestrae stupis comites longo ordine ducā
Quidue feram locros et quos Boxellia eius
Nutriat ut locti et faciant tua iussa volentes
Exiguas nosco vires nec ut obruar isto
Oceano parua cyrram tua Littora cymba
Illa tamen sorti cadant sunt subdita caecae
Ista Dea celeri qua versat cuncta volatu.

Quintia

Ducatus valeant vobis sed gloria maroz
Ex virtute venit, Fortunae munera virtus
Immensum superat, Sed te Elementia ducit
Ad superos te cana fides pretasq; coronant
Hinc te suspiciunt tandem omnes meliq; getes
Hinc te mirantur proceres venerantur, caude
subiecti hoc etiam laudant te nomine Belga
Qui te inter cupiunt proceres numerare suorum
Et patrie loci mirram quassa posuere columnam.
Heroes superas longe virtutibus omnes
Ceu Martem provocas ceu pacis munera seruas
Cum totiens hastam quatens et bella lacescens
visus es, et patrie dextera fulcire ruinam.
Cum toties hostem dare terga fugatira monstas
Ducis et felix, et dux ad praetia fortis
Et prudens; facilis tibi quondam munera Pallas
Quae dedit et patrio testatur Flandria fato.
Oppressa, et forti qua iam Brabantia dextera
Auxilium quam saepe tuum validasq; cohortes
Te duce fieri medios irrumpere vidit Iberos.
Sed tua nota satis virtus: haec omnibus instar
Fulminis est, timet hanc multum perterritus hostis
Germanus patriae et desertor Belga ruentis
Semper opem praestas validam nec clava retrahit
te tua nec fulcrae frangunt promissa quietis
Omnia Imperio patriae ne Inquere causam
Cogaris, solum te non opponere Leditura
Hostibus!

Hostibus hos vigilas contra noctesq. diesq.
 Sollers infidus premere aut vel vrbibus equis
 Oppositamq. tumino forti depollere Martem
 Non enim metus metus hanc generosam frangere meto
 Premiaq. vlla queunt eadem constantia perstat
 sed quo me rapit ingenij vis exorta ~~hanc~~^{hanc}
 Laudibus at tantis longe virtutibus impar
 Impone o finem verborum garrula Musa
 Non tua dexteritas per tantos re labores
 Sufficiet, maior moles sublimia coeli
 Culmina splendentis superans tecta ardua scandit
 Moeondemq. alium exspectat doctumue Marone.
 Tu tamen interea, Aeternum clarissime nostris,
 Lusibus et facilis placidusq. faueto Camoems
 Nam licet inculta resonent mea carmina pletho
 Meas tamen aeternis semper deuota manebit
 Quae longum vives felix virtutibus aeuo.

AD IANVM RVSIVM *
 SILVA NVPTIALIS

Nunc demum ad faciles et dulci murmure Musas
 Me renocas lassosq. et tendere pollice Charybas
 Atq. nouos iterum versu celebrare Hymenaeos
 Expetis o nostri quonllam pars maxima Russi
 Vix id difficili permittit concita cura
 Mens mea nunc nimium aduersis obruta fatos
 Quae.

Quae Genium lassant tussiq; rubigine vexant
Anguinaq; meum sortis Languore resolvunt
At scelus esse putem quicquam tibi velle nequae
Vel nostram vestris iam carmen abesse triumphis
Quos Veneris peperere tibi atq; Cupidinis arma
A felix quo fata vocant quoq; ipse Cupido
Te trahit ex loetus Hymen tua gaudia monstrat
Carmina quum vestras Etiam mea promere laudes
Conueniet dulces ianctus hinc inter olores
Anser ero, diuamq; nouos Hymenaeon ad ignes
~~reddet carminibus vres vel ab i~~

Nempe addet vires vel ab ipsis cogita cumis
Functaq; Amicitia. illam non mala lingua peraxq;
Nec vaga tempestas nec tempora longa resolvunt
Firmaq; sed longum conuenter daret in ceum
At quid te nostris conor retinere Camenis
Ancasum Veneris non me latet ardor Amoris
Me quoq; vnila suis firmum tenere carenis.
Nam tua te totum rapuit iam Margaritae olim
Margaritae eximia praestans candore puella
Cui Venus et Charites cui blande munera Diue
Omnia contulerunt docta quae Pallade certat
Quae Venerem superat forma castiq; Dianam
Moribus utq; animi sic sortis munera diues
Corporis atq; bonis carnis firmitate puellas
Quas Haeta miratur quas laudat Delphica te ly.
Et quis Lugdunum quae dicitur Herclennia palmas

Infelix forma, Batavae non ultima gentis
 Gloria ceu proavos ceu coetera munera spectes.
 Ex quo nuper possedit tempore quo te
 Ad Batavos studium Musarum duxit agellos
 Atq. adeo tum te firmo constrinxit amore
 ut solam hant animo solamq. hanc mente referres
 Purpureasq. genas valvas ultasq. myantes
 Lammna qua longe Solem quae ^{lucida} ~~lucida~~ omiant.
 Nec quoq. fortuito fatorum at lege fauente
 Talis erant amor longo qui tempore daret.
 Qui subito venerat fabitis perzesse rursus
 Vidimus aternas dant addita tempora vires.
 Fixus amor menti iuvenem comitatus eunte est
 Per Belgas per quos pinguet Artesia campos
 Mondat quodq. agros foecundans Soma porerat.
 Nec locus aut tempus clausum turbavit amorem
 Pulcra nec vlla fore cum ~~tot~~ habet aula puellas
 Margarit ut sola est cui cuncta tradere palmam
 Iudice te forma debent hac sola ~~videtur~~
 Ante alias longe pulcra percellere forma.
 hic amor ad patrios citius te sustere muros
 Iure suo potuit per mille pericula reducere.
 Illa ~~est~~ ^{autem} castum non certa fouebat amorem
 Spemq. metamq. inter serum ~~ardumq.~~ reuerti
 Vel nunquam metuens reducem vel amante resingens
 Tandem post aliquod vidit te tempus adesse
 Et reditum cursu te festinasse volati.

Tumq.

Tumq; reuixit amor tum casto federe iungi
Optasti licitq; uolens confensit amor
Nympha tibi ^{concedens} concedens corpore fructus
Quod fausto precor et felici sedere fiat.
Et quog. Nestoreos uitas hoc coniuge t' amos
Teq. simul faciat palera de prole parentem
Et genus aternos vestrum produret ad amos.

EPITELAMION.

Quo molles resonu audio versibus
Cantus, qua iuuenum ~~tra~~ ^{tra} cohors
Quis flectrum remouet quis cythara ~~sacra~~ ^{sacra}
Choraeis compositis aera verberat
An Nymphae thalamos conspicia nouos
Nam veri dubito fallax imagine
Sed me vera docet credere Cynthia
Qui sacris placidus, uirgibus comes
Vestras Basse ^{penit} ~~parat~~ ^{uolere} nuptias
O sperata tui gaudia supplicis
Quae uoto totius ~~terris~~ ^{et anxius} ~~simulans~~
Optasti, dubia spe ~~refouens~~ ^{refouens} ~~mitum~~
Nunc Nympha proprio uire frui licet ⁱⁿ ~~in~~ ^{bet}
Nullus more pudor excludet age ut liber
uitas, sola tua est, solatiu cupit
Amplexum, cupido iam tibi praemium
Non inuicta dabit tarda licet nimis
Sed iam uenit Hymen, lucidus, ac subens
Se uobis penitus iustis inferet
Lasciuus resonet tabra versibus
Quid ~~Corbifus~~ Amor quid sterilis iurat
Res

Res, sed non facilem verba fidem dabunt
 Fabi dictum satis est virgo virum petit
 Nec sensu sine curat steriles rocos
 Adhuc dulcis Hymen lactus Hymen Hymen
 Gatus nec iuvenes vexat atrox mora
 Tu siluane pater vos satyri simul
 Lasciuo comites currite cuncti grege
 Hortorumq; fauens ^{cultor} ~~sempiternus~~ amoribus
~~Cicitor qui vatidos falce fugas~~
 Carum ne timeas Inquere Lampsacum
 Nam nil absq; tuis sacra venas sacris
 Posset virgo virum te duce fentiat
 Et sponsus tenerram te duce virginem
 Optato faceret nomine faeminam
 D. osset Hymen alibi et promuba funo Labores
 Nam Lulim satis est casta procul ite puelhae
 Nam seros vester disfertur lusus in amos
 Frange marite mices florumq; disperge corollas
 Terebra pulcra manet inulso. Geruata per amos
 Hanc carpe et pulcra feliciter vtere praeda
 Quam tibi castus amor quam fadera vincula referuat
 Astos proscit Hymen et promuba funo labores
 Quahs puera thetis thalamum subeunte marito;
 Dicitur in varias se commutasse figuras
 Anxia se dubiam Versatur pectore virgo
 Optat adesse virum Inuidum simulatq; pudorem
 Et cupit et negat atq; animis cum corpore pugnat
 tardantem

Tardantem vellet ^{manibus} strinxisse maritum
 Purpureusq; vetat ^{pallo} pudor mentemq; retardat
 Virgo tamen ^{canis} iuuenis ^{sempiterna} semper vult rapta videri
 Virginitas, multo ^{quid} gaudet sudore voluptas
 Istos proscit Hymen et promuba funo labores
 Ne fuga virgo at ^{timidum} desione pudore
 Et age qua cupis et vester cupit ille maritus
 Nulla hodie virgo te pulchrior era age tantum
 Herculeo placidi coniungite brachia modo
 Strangite per varcos et colla et pectora ludas
 Exemplis hederam dulcesq; mutate columbas
 Oscula mixta amans ^{atq; oscula novorum unguent} oscula corpus
^{purpura} purpureis ^{opprente} labra labellis
 Et concessa vagis ^{laserium} moribus mestet
 Ambrosias haurite cupes et molles vna
 Tedia nec reuocet nec vos fastidia tardat
 Istos proscit Hymen et promuba funo labores
 Progredere ulterius iuuenis labor omnia vincet
 Imperibus haud pigeat suavers tractare patulis
 Quae nectar spirant Syrosq; mutantur odores
 Ballama quae superant et rari gemina Amomi
 Quae forma ^{conculant} maturescentia poma
 Atq; colore ^{maem} modice sed purpura baccae
 Quam longe Tyrium superat spectabilis ostrum.
 Istos proscit Hymen et promuba funo labores.
 Nam ^{et} trepidat ^{perthuroa} ^{multa} insueva ad peralta virgo
 Expectatq; metu namis correpta duellum.

Sollicitusq; pudor tardat, tu feruiculus msta
 Tempus - adest nuems varisq; assultibus vige
 Protinus illa dabit victas perterrita palmas
 Stonder et ingentem dulcis Victoria praedam
 Difficilis multo quamvis tibi parca creore
 Tu quoq; virgo virum venientem fortiter orge
 Primum victa licet fueris tū demq; victorax
 Fortior exsurges victor cum lassus abibit
 Sic ambo totis longum sudate medullis
 Quo mater fiat quae iam pulcerema virgo
 Et te Ruffe patris uicundum nomen honoret.

ELEGIA de itinere Germanico.
 A.º xrvº. usq; ad xviº.

Iste mei ex quo comites hoc munere versus, X
 Siliq; totius vestrae docta Minerva via.
 Namq; Deos testor vestro me numine duci,
 Omnibq; hoc vno tutus ab insidijs.
 Non ego terrarum verear pelagiq; furores,
 Asperitas vestrae tollitur omnis ope,
 Nec metuum seuos crudeli caede latrones,
 Nec truces celeri mobilitate feras;
 Aolidumq; mine nec tustia fulmina terent,
 Iudicio vestro libera turba sumus.
 Cincta iacet gemmo non magna sed insula parva,
 Quae quondam phrisia pars fuit metonita;
 Penotuae veluti pinguis Trinacria fertur
 Addita nunc, mediam dimidit Oceanus;

hic haec ipsa sunt frigus adiuncta velutis
Nunc sed arenoso squalida facta sita est.
Fleuus et hic rapido relinquens flumine Rhenū
Mergitur et vastas protinus intrat aquas.
Hic ubi Romani sonauerunt fulminis arma
Insulaq. ex dicto flumine nomen habet
Omnia mutantur firmum nil, perstat in orbe.
Regnat et alterna terra fretumq. vice.
Olim ubi praepmque monstrabat villicus agros
Nunc mare nunc sterilem monstrat arena viam
Hic ego cum domino cui dat Boxtellia titulum
Hormana qui Laus maxima stirpis erat,
Illustri Comitem prognatus stemmate, longa
Quo proanos serie commenerare potest.
Et Comite antiqua celebrando stemmate Wertstem,
Hic iuuepis, viridi mente sed ille senex.
Tu quoq. bellorum varijs experte periculis
Firme aderas nostrae Luxq. comesq. viae.
Hic nos detruit fatens et inhospita tellus
Lassavitq. meos Lubrica arena pedes
Hospes et inopati praesces succabat odoris
As dirus stomachum corrupisset odor
Aeolus aduersos leui moderamine ventos
Et iussit placidis motibus ire pates
Jam dubius nauem ventus fatigabat et undas
Et furor et requies ille vel illa tenet.

Intraamus

Intraamus rapidam cum tempestate Vesurgim
Attra volat nostro nubes iniqua nato

Dixit infausto non prudens nauita cursu
Et puppim in duro det met^{us} vnda vado

Hic dubia ante oculos mortis versatur imago
Spes tenet et timidus nos premit inde metus

Niq. valent socij nil nautica turba salutis
Adfert. in medijs est timor omnis aquis.

Fam proza et puppis iam vela volantia pregnat
Et quacumq. modo signa salutis erant

Vna salus Christo, Christum te poscimus omnes
Tu nobis certa es anchora certa salus

Viximus heci multo damnadi crimine nuper
Nulla est pro nostro crimine pena satis

Non cupis vt pereat quem iam sua crimina perdat
Vivat at et prauam loquat vt ille viam

Quare summe Deus pelagi compesco furorcs
Et tutos placido nos quoq. redde mari

Amuit omnipotens votis precibusq. benignus
Duxat et e tantis eripuitq. malis.

Et tandem veteres Calchorum vidimus vrbes
Intrantes nota mania firma Brema

Vrbibus inq. istis curli lege fruuntur
Verum rura rudi nil nisi ruris habent

Si Stomachus nulla vacuus tibi langucat esca
Cruda

Cruda simul venet Westphala poma cibus
Plena ubi glanducoris pendent laquearia porcis
Hac sunt diuitys signa probata suis
Quid mirum est vritur populi si vita nulla est
Pocima humano et corpore mens lateat
Ut duros mores ut barbara facta videres
Iurares medra hos viuere barbarie.
Attamen est pulchris etiam sua forma puellis
Hac vna hac poterit terra placere mihi
At ego vestitum capitisq. velamina damno
Hac veram formam barbara vniuersa tegunt.
Has mallem comptas Belgarum more videre
Et nudas posita veste tenere velim
Parcite formosa vestram sic perdere forma
Ornatus forma dicitur esse pater.
Et formam captat cupit et formosa videri
Spreuit et ornatum forma nulla suum
Sed frustra est veram melior natura figura
Indidit hac ipsa posse placere puta
Aurea permansi succurrunt secta parentis
Deformis quod tunc nulla puella fuit
Nihilus in obscura viuens cum luderet umbra
Nuda aderat nullo candida virgo meta
Hic vltimam redeat mos simplicitatis aurum
Hacq. mihi liceat viuere lege diu.

70

Non ego tam varijs fortuna motibus irem
Sed mihi cum domina rura beata forent
Iana tuis semper salix amplexibus essem
Omni quers fruere tutus ab invidia.

DE PERICULO NAVFRAGI
IN VISYRGIS OSTIO. ANN. XP. 1000
1010

Quid tam solliciti vitare quodurum rura
Quidq. uuat, Pyly rura secla seclis
Uani mortales nonis uodurum rura
Reddit ab exigna nau tua vita mora
Morti debemus morti quoq. diuimus omnes
Est mors que uictis diuimus rura
Uimimib. inimicis subuicti rura, omnes
Ad mortem nobis ip. patifecta uia
Uo omia quam fragili dependit uita tabella
Ua quanta ad mortem uisum uicti fuer
A iudex ille fuit, dubia temerarius arte
Cecidit inimici qui sua uela mari
Non sit terra fuit, fluit et minus uicti et ignis
Soluit in liquidis uicti uicti uicti
Obiitibus uictis rura rura rura, uicti
Uicti uicti in summo rura rura rura
Tu uicti ab uno uicti uicti uicti uicti
Nec nob. barbari uicti uicti uicti uicti
Amicis uicti uicti uicti uicti uicti
Nopra

nostris. sed esse in manu gratia summa Dei
Næ mihi tantus amor vincendi at mortis imago
har tenet, semel et fit satis ut moriar.
Atas geminans ante oculos ^{monstrat} mortis imago
Cum terra preminuit omni preminuitq; manus
Tu Deus Tu mea spes, mea tui fiducia solas
Te ducit me traxit, me verberat precagus.

ELEGIA.

DE AMORE IANÆ ALABUSÆ.

q. x. *Altera* perit hyems qua me tuus ignis adurit
Luminibusq; premar pulchra Alabusa tuis
Tempora prætereunt celeri frequentia cursu
Et minuit vitam quælibet hora mea
Crescit amor semper nec quæquã tempora mutat
Coniunctum firmo nuper amore animam
Quoq; magis fugio meus hoc presentior ignis
Qui vires proprio continet in gremio
Heu mihi qualis erã quantum temerarius olim
Cum poteram vere dicere liber ego
Cum me nullus amor nullusq; Cupido teneret
Nescius heu soluta condidisti oram
Non ego tum lacrimis madidus morabar amatũ
Libera vox liber tum mihi usus erat.
Heu quoties risi cum iam suspiria plaudens
Audirem et querulos me per ora sonos.

namque suo.

Hic sibi crudelē precibus placare puellam
Querebat lacrimas ille vel ille dabat
Horrendas alius duri lacrabat amicum

Quod tantas frustra spazferat ante precis
Ille sibi mortem, simul ultimā quaeq. minatur

Cum timet raturū ^{verguis} quāq. animum

Tabis erat loethe qui fingens somnia mentes
Ach miser in falsa viroque falsus erat

Omnia damnadam videbam hanc omnia demens
Heu nimiam fati nescius ipse mei.

Martia saepe mihi fido cantata calore

Martia vōmpē mihi quaeq. puella fuit

Nunc praemt offerri iustissimā cuiusvis na

Castigat fastum nunc Deus ille meum

Nulla dies placidū transit nec passibus hora

Noxq. iubet Iusti tradere membra thora

Et repato Charitum plenos dulcedine vultus

membraq. vel summis mundiosa ^{plena} ~~plena~~

Et quae divina scintillant lumina motu

Labraq. quae superant noctas et Ambrosiam

Quaeq. metem quondam sanarunt verba dolorem

Et quae spes vitae sola facere meae.

Quam nil stat firmum sortisq. volubilis aevi

Crucela suo misereis ordiunt arbitrio

Nunc

Nonne gemas lacrimasq. ferunt affertis vobis.
Et dolor hinc madidas inficit usq. genas.

De Tribus Sororib. Myrocer.

x Sicut tres formosae pulchroq. colore puerae
Colloquuntur, subant consoletur omnes his.
Dixeris Amazonum esse genus castasq. Sabinas
Apparet tantus pulchra per ora patris
Filiare animi at si quis fructumq. artis
Detiget opprobrii, tramina nulla noni
Mysteria quae Venus etiam sacra stolisq. patrat
Hae brulis, nuptae nam patuere matris
Naturae quicquid contemtu in nocte ferenti
Egreduntur, sicut quicquid et opprobrio.
Rara fides Fronti, Latitant sub fronte Relicta
Monsura vel Haerulsa vix superata manu.

DE MARGARIDE.

1 Margaritis indigne repot cum basia. posco
Nec prohibet caecida tangere cura manu
Nec prohibet geminas digitis traduce papillas
Tangere nec ventris iura beata sui.
Pulchra patet quibus, manibusq. oculisq. fuisse
Et licet occultis, luxuriare bonis
Si causam quare cur tantum bella volit.
Atq. os sacrate sit quasi volliqua.

Inno respondit quod ^{quod} unus est veritatem
 Ille dicit dominus solus et unus erit.
 At non tres profecto cum sint una quattuor voces
 Et modo loquendi cetera nihil erunt.

DE AMORE CINCIAE

Quam diversis amor capicibus qui vocat amatores
 Quam reddit vultu vire sua una venis.
 Cincia proclamas inter numerata puellas
 Sit licet haud satis emulata viro
 Haec nostro tacite bene velle videtur amico
 Quem velle danda ^{cupit} ferre facere sibi
 Spem prosequitur munerose munere Longus
 Cincilla negat rejicit munera missa procul
 Dixeris hinc castis longe superavit Sabinas
 Tatis Collatib; dixeris vixi erat
 Ille tamq; conditus inuito seruit amore
 Cui spes est tantam frangere horribem.
 Et fugit et sequitur diverso Cincia vultu
 Illum dura fugit Hunc sequitur facilis
 De corbo Agrippinus

Et iterum Veteros viderum curare ramos
 Et datur Agrippae moenia perspicere
 His ubi Rhenus aquas magno molimine voluit
 Et Atat sacra plurimus adeo Deus.

Me memorem vestris reddunt. haec omni gentis
Cuius in hoc ipso est ^{Sulcis} ~~in~~ oris solo
Romana verent ceu quondam ex urbe Colona
Sed sit GERMANIS A. in suis oris Urbis.
Gens celebris cuius non olim incoqmta virtus
Subtulerat caput ad fidem BUCHELLIA.
Vixit haec vobis semper contraria votis
Et fuit haec animo semper iniqua meo
Vexavit super stomachum. morboq. calenti
Infecti vobis cum mea membra ^{solus} ~~latus~~
Nunc animum varijs dispersum erroribus implet
Quam meus insano ^{fluit} ~~tristis~~ amore
Quam procul a Domino me ^{multifido} ~~solus~~ fugavit
Tam prope stat vestris tristitibus animo.

DE ZELOTYPIA DOMINAE

Cum Christa venit vel ceu Gertruda puerula est
Extinguet flammam illa nec illa mex
Hac procul a vestris vana sint pectore cura
Nec nostram dampnent ^{tristia} ~~tristia~~ verba fide
Presentes quod pascat amor, visusq. fouetur
Debilis assiduo et qui caret igne focus
Neq. trahant Veneres illa. hac igne Mabya
Absentis placide iam miserere mei

Non.

Nec ego sum nuper vestros oblitus amores
 Sed latet incluso pectore nostrer amor
 venit at ad vestras mendacis fama puella
 Aures iniusta et pollice tristis eras
 Credo mihi tantum possedit corporis umbram
 Fallendi tantum temporis illa ^{ferunt} venit
 Tu mea tu nostrae vita spes sola fuisti
 Atq; tuus medio in pectore vivit amor
 DE mihi sint testes quod te mihi carior una
 Non fuit est et est carior ulla magis
 Hac unam aut moriar, ^{constans} ^{hanc} ^{me} ^{te} ^{pro} ^{habo}
 Nec me mendacem fabula sera feret

Ad Thomam Scoti

Apud manus nota.
 Quod Regis indoctum Scoti doctissime carmen
 Hoc venit ex auro pectore, minus amat
 Munus Apollinea monumentum nobile mentis
 Μουσῶν ὄνομα. Tui si placet ingenij
 Nempe fiet nostro inscribi tua nomina libro
 Perlegere et compta verba notata manu.
 Auratusq; senex illic doctusq; Melissa
 Splendida Musarum lumina bim chorij
 Et quoq; qui vestras ^{illud} ^{fraxit} ^{Carro} ^{Bungas}
 Scripserunt Cygnetis nomina docta suis

Atq; adis doctos inter numerande poetas
Crescat ab ingenio clarior ille tuo
Atq; ego si quates nequeam persolvere laudes
Contentus petra hoc sis precor elogio
Quot cines tot sunt ^{varia in quibus} formosa lumina Brugis
Totq; volant fulvae lucida ad aethra faces.

In Effigiem GULLIELMI
RVSII.

Non statuas, Parione ambiui e marmore vultus
Aut tumuli vanas diuitis exequias
Hanc mihi suffecit meus ut sibi sanguis haberet
Mnemofanon iuncti sanguinis; effigiem

Talis eram vivus qualem me reddidit aere
Sculptor; Et haec nostri corporis effigies
Aethereamq; animam cuius Coelestis oratio
Aerem iam post obitum possidet aetherea

Externi vultus quemqua si tangat imago
Nostri, post nostros haec superest obitus
Pars melior superos humani nescia caeli
Possidet, Ingenio percipiturq; suo

Haec mea

44

Hæc mea primaeva depreta est flore iuventa
Effigies factum Parca virum rapuit
Nobile TRAIECTVM patria est gens, Ruyshia, nome,
WILHELMVS;

Talis eram iuuenis media me ætate precemitt
Mors vixi notus civibus et Patra
Mentem si quisquam potuisset iungere Sculptor
Crederes a Longa me redyffe via

Talis eram, qualem Sculptor me incidit in ære
Corpore, verum animo qualis eram nequijt

Vivus eram similis post mortem hæc persistat imago
Æri quodq. dicit id superest animis

Si vultum specto si corporis ora decideris
Crede mihi hinc, animum perotinus inspicio

D. M.
Adami Vander Duin

¶ Nam nisi religio spatium fatumq. velarent
Et foret hic vita curq. statuta dies
Te sequerer nec tu sine me ram solus abires
Verdum æte tuo fœdere iuncte mihi

Ingenium ungit Separat mors invida iunctos
Corpora sed potuit non animos potuit
Pars melior superest fruar hinc ego parte superstes
Tempel etiam a tumulo venit honoris Amor

Quae sequuntur sumpta ex hortulo
Lamparano

De I. carmen.

Est Venus orta mari et caeli de spermate nata
Est saluum pelagus est quoque salua Venus
Vult Amor, praecipit salsedo, salque Venus
Mysta voluptatis gaudia perficiunt.

11.

Parcite lascivis Veneream promittere bulbis
Fallitur ad Veneream qui Satyrea bibit
Fallitur Eucas comedit quicunque salaces
Lapsaque qui conchis membra leuare putat
Sponte placent proprio veniunt quae gaudia motu
Nec cogi poterit ad sua dona Venus
Sufficiant oculi molles teneraque papillae
Sufficiant pubes, femora crura, surae,
Coetora sufficiant nudata membra puellae
Illae nequitijs sunt quoque culta suis
Tange tuos digitis loca quae vult femina tangi
Membra tua hinc manibus tangat et illa suis
Cui non delitijs potuimus mollescere tantis
Pectora et his nescit moribus arrigere

Non

Non quis est varijs quærat medicamen ab herbis
 Est lapis, aut nullo mentula teste iacet.

III.

Mulciber in Cereem tanto flagrauit amore
 Ut minor Aethues iam foret igne calor
 Nec labor ætheriam potuit depellere flammam
 Præiungque senex vincitur ingenio
 Flama perit flammâ deducitur ignis in ignem
 Flama Ceres flammis et aut igne focus
 Uxor Amorque premunt, concedit adultera marito
 Iratam Læditas an habeat Venereem

IV.

Cum Bassus variâ Venereis lassatus ab arte
 Scatâbet Venereis molliter omne genus
 Ut possit calidæ vuluam satiara puella
 Cum nequitias vncere non poterat
 Vince ait o nullâ virgo fatigata palœstrâ
 Doctior in Venereis quam foret ipsa Venus
 Recta placet Venereis phalerata displicet usus
 Et mihi simplicitas displicuisse satis

Mirabar niveos vultus roseumque colorem
 Mirabar geminas Lemira lura faces
 Insidet huic Venus Venereisque his insidet infans
 Et læona Venereis insidat chaortes
 Os quoq. dulce rubens halitusq. suavissimus oris
 Quæq. latent oculos candida membra meos

Somn.

Somnus iners Charites ipsosq; abscondit amores
Et Venere ipsa Venus et caret igne focus
Nempè abint faciles mores Charitumq; decora
Quilibet nullus est femina, vel si Helena.

VI.

Si vos magna iuvant magorum exempla Deorum
Requat Amor cælo requat et alma Venus
Ipse Deum rector semper Saturnus ardet
Atq; volat toto fœbula multa polo
Alcidis magpi faceret cum Fortia membra
Non pudet Alcmena ^{quæ} commaculare torum
E cælo nostris veniuntq; velamina probis
Et Jovis exemplo tutus adulter erit
Cur punitis rigedis mortales Iulia pariter
Defendant magni crimina nostra Dei.

VII.

Cuncta sub alternâ qua fiunt sorte probantur
Et quæ mutatur gratia grata magis
Tam mihi lassata parcerent fastidia Iudi
Et nauci facerem vix tua dona Venus
Apta quæ vixes restaurans vorreat vasa
Membra, atq; ad Venerem præparat mæle mirari

VIII.

Hebes amat Maia genitus nec amore potiri
Hebes permittit invidiosa soror
Nequæquam nam quis ducum culpabit amores
Prospunt exemplo numina magna suo.

Hebes

Hædon habet curatq; suos amplexus amores
 Tractant diuinae mellæ membra manus
 Et læta pariterposito velamine lumine ludunt
 Delitijsq; patant corpora nuda nouis
 Nunc uiuat implicitis dare basia mille læcētis
 Nunc ex infidijs Basia raptā uiuant
 Nec Venereis simplex opus est uerbantia puella
 Occupat erecto femora cruce dei
 Si diis humano tam grata est more voluptas
 Amo homines fungi partibus hucce erimus?

PRÆPVS AD LECTOREM

Si mihi diuinam tribuerunt numina mentem
 Inter si patuit et mea forma Deas
 Siquē olim pectos gestauit famina neruos
 Impleuit gremium et casta puella suum
 Miror ut hic pulchros auestat famina cultus
 Atq; oculos digitis cur tegat illa suos?

Ad PRÆPVM

Desine mirari, vera hæc responsa Præpe
 Omnis quæ simulat famina nolle cupit
 Nimirum mallet clauso tetigisse cubili
 Ipsam lasciuæ numinis Archetypum

De antiquitatibus Sani Ruffij

Roma vetus fecit, quid tunc vetus esse Hispanus
 Restaurat Romam Ruffese tibi veterem
 nulla.

Nulla fides vestri tegitur quandoq; cuculla
Non pia simplicitas sed scelus et vitium
Hæc quoties teneris confessio fallæ puellis
Imposuit latuit cum præbatur scelus
Nominus ingenuas cui demerere puellas
Lusus erat turpes et reserare locos
Risus in elusâ reliquione foret
Non Deus hinc ullus nec furi minimis color
Ast Epicureâ de grege porcus erit.

De Alberto Durezo

Faceret Apollæas quorundam fama tabellas
protulit ecce Lunam Germania forlis Apelle
Cultior ingenij Tenionis ora suis
Aspice, et Alberli duas monumenta tabellas
Quam non duro prodita ab mythis
Cedite iam Graij Latini iam redite, namq; est
Imperium alterius ingenij altæritus
D. M. Jo: Baptista.
Supprez medici

Si precibus quicquam superi votisq; sodisset
tum tibi vita foret iam longi terminus ævi
Firmior optatos placidè recussisset in annos
sed rapit te Parca feroc, Lentæque proemptum
Te Supprez premunt mortalia somnia Habe
Nil ætas, nil fama tibi, nil profuit artis
Ingenijque decus; protulit nec Phoebus alium

Soygus

^{Non}
 eripuisse neci; melius mors ^{fratru} praeterea vires
 eluxit: nempe immotis mortalia fatis
 stantq; cadantq; nec est summa qui differet hora
 Ergo tale aeternum felicitus inquit astris
 Despuerens hominum curas et mania vota
 Et cape quas tumulo lacrimas genibusq; feremus
 Ut ^{suprema} dies et maesta memoria mandet.

Ad Henricum Vectum
Affinem

Bis teretes manibus calamos aptauimus istis x
 Bisq; fuit mentis confusa carta meae
 At timor incertaeque manus calamosq; retraxit
 Noluist et dubijs credere scripta notis
 Namq; haec ante manus litras geminauerat, et iam
 Miserat haec frustra carmina bina tibi
 Nescis iam quae te mutant tempora ^{VECTI}
 Nescio quae mentem distrahat ira tuam
 At mea nullius tu est mens conscia culpa
 Et dubius mihi sermo: metumq; feror
 Heu litras dolui furdas vel carmina vana
 In nullo toties confemisse sinu
 Nil fuit in illis animum quod ledere posset
 Si modo posset tibi, mens animusq; manet
 Nil praesens nocui nec quod te sterneret absens
 peccavi, vacuum crimine caesum erat
 vel si peccavi, sine conscia crimina feci
 Et mihi si mentem deus error agat

Scribe

Scribi precor causam, causam si nefastis acri
Difficile est medicis praestet et officium.
Sed credo populari quae docta negotia tractas
A magis animum impedisse meum
Nec quoque nostra tuis amant carmina scriptis
Digna, sed a pueris et quoque plebe legi
Nescio quid non me tua tanta silentia cogant
Cedere, cum dicitur deteriora timore.
Aurea quae quondam dederis tua verba fuere
Explicitor verbis verba perire tuis.
Fallo an anticipi mea mens turbatur amore!
Fallo an in vestro nomine fallus ego?
Lingua patens, factis, recta animisque probantur
Haec sunt quae cupio murena, nulla feco
Quominus scriptura.
Omnia cum pereant fugientis curibus aui
Nos immortales. Virtuta prima facit
Quis nosset gestas res prima ab origine mundi
Et firmata suis legibus imperia
Scilicet aeternum iura sub morte ruerent
Derogasset nobis haec nisi docta manus.
Non hominum credo verum est inuentio Divum
Qua nobis vita est et data vita Deo.
De actibus in quibus natus
A curamus vi pp. Romanus.
Exigua haec domus est magno sed praesule, manus
Nomen habet quatuor vel barbara Memphis tibi
hic

Hic videt flentem parvis nutricula cunis
 Quem videt summum maxima Roma patrem
 Maria quid spectas turritaue templa Corator
 Prodit hinc magni qui casus orbis erat
 Nemo tammum abiciat magnis virtutibus adstat
 Sors comes, abiectis gloria nulla manet.

De concubitu MARTIS et
 VENERIS.

ARS veneris MARTISQUE VIRVS complexibus Jures
 Desomt Galeam Mars Cytherea facem
 Armique sunt cythere reculantur ducera ocelli
 Succumbitque suis Cypris amata dolis
 Quanto sic melius quam cum vos umela teneret
 Lemnia, Lucentis proditione Dei.

Fabula Sciringis

Inter Hamadradas Sciring pulcherrima nymphas
 Una erat Arcadia multum adamata Deo
 Hanc sequitur ~~semper~~ ^{semper} fugit illa sequente
 Horret et amplexus cruda puella senes
 Insequitur tamen at cum ram Sciringa putaret
 Prenham sunt calami brachia plena novis
 Dulce canunt calami Laudes verum illa ferre mes
 Proximis intacte Virginitatis habet.

De Caudie

Caudia fornicas inter numerata puellas
 Inter calicolas docta puella Deas

diogeno

eloquio formâ primaque etate iuventa
Fecerat bene nostis mîserias oculis
Si plenos risu dignè miraret ocellos
Possidet ingenium Lumen utrumque meum
Labiaque si spectam diuinum superantia metar
Et si fas roseas meâ videre genas
Mene tantacum superant miracula rerum
Oculitant nostum singula uidentium
Membraque qua nitida salitant purissima veste
Cenore cur vestis munda nosse ^{vetes} rigas
Ius adeam dubito, tua sed clementia suadet
Linos ad egregio corpore adesse solet
Dulcra fugentes incendunt verba medullas
Hæter aquam nimio virginitate prenor
Abice Phæbe Lyram Musarum carmina cessent;
Artibus atque tunc docta Minerva vase
Diriget vna suis animum mea Candia ocellis
Possidet mentem Candia sola meam.

Epitaphium v. cl. fortisse
Stephani De Witt.

Si Marti pretas uncta de Bellona Mineruæ
Affinem superis reddere credibile est
Quis te non superis iunctum tam fortibus armis
Quis non tam meritâ te pretate putet?

Epithalamion
Vocatio Medici et
Gentradis vocatio

Quid me Cybele, ubes tenores iam pollice plecten
 Tentare aut ceceras revocare ad carmina vires
 Neglectus proden iste labor mihi, nullaque restat
 Cura Chælis, regredi postquam pernotuere uiris
 Nodos et Themidos caput lustrare recessus
 Tum, mihi laeva fuit Clateor mens obenta tusti
 Consilio, potui quando mutare cameras
 Lyxibus, mutasque nonem relinquerò. Quas
 Sed potui, si fors sic Eustia fata fuere
 Et me neglecta tum neglexere Camæne
 At tu Proebe ubes bona alumno dicere verba
 Proebe ubes iterum visusq; parere necessum est
 Tu vires geniumq; mihi tu suggere carmen
 Te duce vota canam iuvenis, sponsiq; labores
 Te duce ad Adalios conscendam, carmine colles
 Et sponsæ thalamos et sponsi gaudia dicam
 Ille tui, pars qui Geny, ille et numinis index
 Certus Apollinè, toties qui mystes ad aram
 Accedens Dubijs dedit que oracula rebus
 Nuncius ille fuis non vano numine plenus

ignat legitimi totus comubia lecti
Hæret opem patris tuo mystiq. salrats
Hæret ut ad optatum deducant fœdera finem
Connugq. bonum ut letus perferat opem
Hæret simplex blandas deducere Myfas
vertice quo liceat varium suo condere carne
Et geminas sponso sponsoq. exponere flamas
Quas Iphigene regina suis natusq. ministrat.

Felicem te sponso vocem? te sponso beata
Quam? aut unde prius tantos exordiar aqus
Hæret par bene compositum felicibus ambo
Auspitijs coestisq. paros quos numina Quum
coniunxisset reor. Viduam petrice relictam
Nulle proci, victor tu ex millibus vnus
Automa rediens seruata ex premia tollis
Sic tibi Dea famet Ceris sic Iphigene amat
Blada cofores Charitum Dominam comitate Dionē
Atque facem nostri saluers præferre Cupido.
Suetus, aues et ceteri multum præcurat amatas
Vosq. Dea vitreo Veterem que flumine VECTA
Auretis Aheni veteremq. vosque sutores
vos Franco timis blanda coniungite nuptis
Eos quoq. que Iburidum latine circudatis urbem

Vnde 4. p. p. fil.

Melanges françoises
Sonet du Petrarque

80

Si l'Amour n'est point, qu'est ce donq que ie sente ?
Mais si c'est lay, par Dieu, que chose est ou quelle ?
Si bome; pourquoy l'aspre effect est tant mortelle ?
Si rict, pourquoy doneq son ^{tant} douceur tormente ?

Si ma volonte brusle; dont se plant et lamente ?
Si ie va a mon mal qu'ayde le tormenter ?
O vive mort, o mal doux et amer.
Comment tant contre moy pouez, si non consente ?

Et si consente a tort plains a face defaite.
Entre les vents contraires, au barque abandonie
En la plene mer sans gouuernil me perd.

Si ie me veux sauuer, d'erreur me sens enuironie,
Que le mesme ne fois, qu'estre bien souhartte.
Et en l'este ie tremble, et au printemps m'ard.

si sam' Acrostiche sur le sur-om
de ma maistrresse.

Mon bien tu es, mon heur que ie desire
A qui mon coeur se rend, et tant en vain souffere.
Bienheureux me pense, quand ta bouche celeste.

Soudain va respondant a ma iuste requeste
Si donc voulez que de tout me contente
Escouter en pitie d'ont quo ie me lamente

Acrostiche. Sur mo nom.
B^{ien}heureux ie suis ^{et ma Dame} quand vostre belle face
Vostre affaire maintien, et diuine grace
Considere, ce bien que fait de mal me porte
Heureux me sente quand vostre langue accorte
Et les sucres deuis me haussent sus le ciel
La ou ie trouue de vostre bouche le miel

Rondeau.

3 Que ie me lamente ^{de tout} plein des regrets et pleurs
Ne vous esmeruelles o dame pour quoy ie meurs
Le mal que ie soustiens vient de vostre belleffe
Ce mal me fait tant fault mal, me tormentant sans cesse
Que tous mes sens troubles ^{approuués} courent a la rume.
Et mon corps seul des os, ma face pale et morte
N'attendent, qu'au terre ma loyauté me porte.
Tant me domber du mal, par vostre dure mine.

Que ie me lamente.
Ains ne le scay encoze que l'esper me pourchasse
Mais ie crains en van, et ont tout espoir ^{long} ie chasse
Me consumant des ^{plantes} et ^{pluies} ^{perpetuelles} ^{de mes larmes}
Puis que vos yeux me sont ie tant rebelles.

81

Languir doncq. faict et quand mon mal outre-passe
Que ie me lamente.

Epigramme.

Tout Loyal amant aux vndes varrables
Aux flux de mer aux perils domageables
Se sent aller et son coeur toujours en peine
Les sens troubles et son corps sans haleme
L'esperoir luy conforte, et la crante l'abat
Et l'ayredouteur le tent a le combat
Quand les malheurs luy pourchassent son mal
Mais vous madame a quy mon amour leal
Ay dedie, et mon las coeur repose
Ester mon port ou nul mal n'en ose
Mettre le pied, mais toute voye abonde.
O si i'avois la langue tant faconde
Que digne fus de tes beauttes celestes
Je vire mon Dieu, que des Dieux tous les festes
Dirois rien estre. que malheur et tristesse
Puis que tu es de mon coeur la maistrresse.

Autre.

Amour et foy Loyauté et constance
En Espoir tiendront et mon coeur en balance
Si mon destin le veut i'auray la recompense
De ma Loyauté le doux fruit en abondance
Si mon malheur l'empesche ie fmiray soudain
Ma triste vie fidel et constant en vain.

En vain ie me lamente et pour neant souffrir
car le feu eternel augmente mon martire
Blessé de sens mon coeur d'une fleche mortelle
Sortant de vos beaults yeux et visage si belle.

Chanson Dieu de ma dame.

Adieu mon coeur adieu
Adieu ma douce vie
Adieu mon heur
Seule espoir de ma vie
J'attends le temps tant heureux
Que j'auray mieulx
Doulce me fault
Ton pastement extreme
Ayant parfait
Vostre beaulte supreme
J'attends le temps et
Coeur de mon coeur
Et vie de ma vie
A vous mon heur
Après pour enuie
J'attends le temps et
ton beau front
Tes yeux clairs et luyzantes
tristesse font
A mes yeux attrahantes
J'attends le temps et
Je vis pourtant
Entre l'esperoir et crainte
Las abondant

En mal et doute ma mte
J'attens le temps et
Ton visage
Demi et plein de grace
Mon courage
Conforte et mon audace
J'attens le temps et
Car ta beaulte
Qui toute aultre surpasse
La cruante
De toy long fusil et chasse
J'attens le temps et
Et doucement mon
Mon coeur triste conforte
Qui loyaument
Presgard amour vous porte
J'attens le temps et
Soyez adonc
Bienheureux a ton aise
Ne te soit onc
Tristesse ny malaise
J'attens le temps et
Ayant de moy
Pitie et de mon martyre
Voyant L'esmy
Dont ie toujours soupire
J'attens le temps et
Ton seruiteur
Et ton leal esclave

164
Et over sloon stuc
Maecht Alen wren naem de werelt door beghen
Schryft Ad. van der
werelds dat Mentus enst beghent

seray tout fleur ^{me sur} o.
Que ma vie me face
fattend le temps or.
Adieu ma fleur
Mon espoir et courage
Adieu mon hour
Soulas de mon bas age
fattend le temps or.
Je dis adieu
A vous donc ma maistrisse
En tout le lieu
vous serez ma deesse
fattend le temps or.
Triste est l'adieu
Pour la douce presence
Helas adieu
Triste pour ton absence
fattend le bon temps or.
Fidel seray.
A ta beaulte excellente
Et meureray
sans fraulz ton attente
fattend le bon temps tant heureux
Que i'auray mieulx.

Finis

Felice e lei chi de ta bella rosa
 respecta il ben tanto dolce e fructuosa
 O cara nemfa d'ogni beltate il fiore
 Piu bianca ch'el neve piu fresca che l'Aurore
 Piena di dolcezza et di cortesia enare
 chi cantano mei lagrime et dolore
 Li vostri occhi piu splendidi che e el sole
 Mutano la mia mente piu che soglie
 La vostra bocca chi de dolce nectar sprua
 A lei mo passionato core attira
 e sperando il ben che sempre me da tormeti
~~fo Consumando~~ me da gridi e lamenti.

SONET.

Ach dure absence, et de moy trop longue
 Celeste voyage, en quy mon coeur tant s'est plonge
 Si cruel destin et si cruel aduersaire
 Ha volonte trop a mes amours contraire
 A mes heurs pourquoy me tant presser
 Quand de tes d'ors mes sens sont agitez
 Donne relief de soulager ma peine
 Ou d'une fleche tous nos deus coeurs peine
 Elle se rit quand ie pleurs et lamente
 Elle se moque quand mes malheurs ie chante
 Ainsy pour neant tous mes soupirs resente
 Tous mes coeurs et vus obscures se pressent
 Et mes souhaits en vain mon triste coeur cherissent
 Car madame en mon malheur et mon destin consente

C. Pottier

Ap Zélippe de poète
 un amant de
 Sappho Son. 79.

Si le pasteur de Troie estoit d'un nom
 Pour l'usage des beautés de trois quins d'ans
 Dedaigna les grandeurs, la gloire et les risques
 Pour la Grecque beauté prix de son jugement

Je m'enfrie fait autant: il fist foet Jagemet
 Car auprès de vos yeux pleins de douces rades
 Quels tresors, quels honneurs triumphes et fustes
 Pourroient m'apporter mon coeur si fier en un amant
 Autre.

Si lors Paris qu'il vit en la vallée
 La grand beauté dont son coeur fut épris
 Eult veu la tième, il teust donne la prix
 Et sans honneur Venus son fist allée

Ad P. venum J.C. A.B.

Spus Amor Fidusque nous festantur amores
 Et veteres revocat suada medulla rocos
 Sum memoe, extinctamque novant sub pectore flammam
 Illa tua VERE verba notata manu.
 s' utini possem edaces depellere curas
 Pectore Quas atas fert male longa mihi
 Nunc cogor argenti miris pervolvare Leges
 Et legem ingratis Barbara verba Jovis
 Nunc decet infensas depellere Judicis iras
 Attomente quoque malis erpuisse reum.
 Aut mea me Marijs vexare negotia curis
 Et premere ira, metus singula monstra, solent.

vid fol. 5. (secund)

Plumbibus Vabalisq. rudis Luccag. Fluente
 Jungitis, et rapida miscetis flumina Ausue
 Perte festinasq. rocos et cœmina Lucta
 Atq. Leues & pœvas mdatis ducite furis
 it facite & vobis et quos dant tempora flores
 Dulcia spirantes sponso sponseq. corollas

Ducitur ad thalamum cupidi iam sponsa, Marti
 Alma Venus prope nec tu quoq. prouba Iuno
 Abde caput, sed bladam iterata ad gaudia sp̄ta
 Reddite. Atq. tuum deducit fausto omne sponsum
 Phœbe potens, frustra vestras ne exerceat artes
 Tempus adest tardasq. moras innectere vanum
 Accendit cytherea faces, tadasq. iugales
 Deq. manu quatus genetricis pendet utroque
 Armatus celo, paruis tam tenditur arcus
 Mutue ut auratis calefiant pectora telis
 Ergo puella sub thalamum secura marito
 Inq. sponse sub thalamum secure marito
 Tempus adest. 27.

Quid superest quam qui laxit vos Scorpis astro
 Cronpe premeas tacto fibreas vagus abque igne
 Nunc idem infusi sua sit medicina veneni
 Restaretq. eodem dederat quo vulnere telo
 Tempus adest. 28.

Nunc est illa dies tota quam mente petisti
Sponse et quam tacito expectavit Sponsa pudore
Fugite nunc animos nunc fidus iungite deus
Oscula conlatis luctantia carpite labris
Et blandas Venereis famulas imitate columbas
Tempus adest.

Quam prospero pede Sponse veni trepidumq. pudore
Et thalami dispelle moras amplectere sponsam
Letior extasis Sic res fert Iobuque Venus
Sponsa manu nam nulla pudore te femina prestat
Forma, quam trophaei Gazetes tibi munere aduget
Nec nimium trepida cape quod cupis et cupit ille
Cui iam mandat mire viam Cythera propinqua
Ignotam tamen et que coctis horrida dumis
Hanc superare labor quo optata in valle quiescas
Hac sine Hebeas nequequam exerceas artes
Aut medicas vitæ vires scrutaveris Herbas
Hac sine languentes frustra renouaveris artus
Tempus adest.

Quam lufum fatis est furtivis parcite ocellis
Atq. Marite nites iace atq. haec altaria vittis
Cinge hortorumq. cadat sua victima Divo
Sic tandem obscuræ post tot certamina noctis
(Felicis ambo) mutantur nomina prisca.

et nomen tuum dulcisoni geniale parentis

Undiq. felici geminabunt omine nati
~~Præ~~ patri similis et crescet filius infans

Blandaque dilectam simulabit filia matrem

Quo felix faasturnq. diuinit præmunera, Certum
Quo liceat smē lite horum conscendere in annos

scilicet hæc vitæ ^{tenor} est ~~secus~~ vel vapor umbra

scilicet hæc ipsa conditione sumus
vnicæ solatur venientis spes bona vitæ

et de præterito tempore ~~quæritur~~

Perge agitur VENI iuuenum revolare palestram

Hæc similes summus nos facit opa Dei

obtinuit Grægæ Latijq. mythesit Apollo

cum Lyoniq. Afram Sazbarus hostis habet

Roma iacet, magne quonda compendia mundi

Ad se ~~corruunt~~ delitrasque trahens

Quæque sua ~~in~~ ^{causa} ~~andemata~~ contyunt vobis

¶ Vincitur a victa barbarie Italia

At oritur noua lux Batavis, vbi Delphica laurus

Incepit vides spargere fœdide capus

Quæque pro Roma comituz pro Ithoride Lemus

Et surgit casto phæbus ab Oceano

Mare dantur scyllas suprema ad littora regnat

Nec fluctas Batavos Svada in cuncta libet

Neptunus domitis cepit mitescere in undis

Quoniam sequitur ut reus scuzula Diva choris

varium ϕ Sic fallax mutat vertit vorat ora tempus
Et nil perpetuum hie sub esse sunt

proelia maris
Domit dormient
vacantia

Arma olim docuit Batauros et proelia matoris

Accessit pallas qua colit imperium

Et quod oro nec me quibus cortina fefellit

Quae video vera huc mystica non docet

Scam quae unquam in magno collecta labore

Gordius scopis usus obstruit

Gordius quomodo tot rerum miracula et artes

Adjuvant summis ingenijs Bataurum.

Publiat Cantibus non inferora thicandis

Non his rari motus quos novus orbis hie

Sardius hic faspis variis oridisq. smaragdus

Et quicquid rarum terra venissa tulit

hic quoque Romano ignandis annulus vlu

Stebis ut in fastu quo nitet usque minor

Adidit ore prenum pretium pro addidit aetas

Maeste quimo Gordio Sono qui talibus auro

Non consumedas has tibi linguas spes

(Invidet quicunque velit ves Romula tellus

Crederent. huc tota dactylogloca tua est

plur. l. unum.

Et Cl. thoma Scoti Epitaph:
 um coleret Latij sacra dira inulta Baehis
 fletet et Hispanum Flandria capta regem
 Amplexas patria SCOTISVM eiecit ab urbe
 Cantuarie sola tunc religio exiliij
 Quam nunc ~~eterna~~ in patria post fata rediunt
 Hanc contemnet religio et quies.

Cum casta uncta Joachimo mente Susanna
 Infandi offerent stupra nefanda senes
 Maluit illa non tam diri criminis expers
 Quam rea corrupti vivere coniugij
 Ad spectatorem Benevolum
 dicit. vob. TRAJECT:

Nobis TRAJECTVM patria est florentes undique campi
 ut cingant, circumque ornent, identia prata
 adspicis; et pleno ducos quam copia cornu
 exundet; gemino ut REXUS circumfluat amne
 Arua rigans, mediam lenis qui dividit urbem;
 Et simul ut vides claudant pomœria silva.
 Tum munita suis tot propugnacula firmis
 Magnificasque domos, turritaque templa Deorum;
 Ingentique olim constructa palatia sumptu
 Aurea nunc quondam loca densis obfita dumis,
 cum tantum frondes interque palustria came

Amatum tegrent solâ virtute BATAWM.
Adde animos procerum ingentes & celsa virorum
Ingenua, hæud paucis istis spectanda tabellis:
Quorum posteritas per plurima sæcula famam
Extendet, magnamque feret super æthere nomen.

In ALBUM D. ERICARDI VORSTII
Ere nobis animique mei pia symbola VORSTII
Hic pono nostri quo memor esse velis
Et quamlibet sterculi proterant caecina venâ
Aspicit et magis præstima cura mei
Est amare extinctos in me qui fuerunt ignes
Illi mihi multis membris sancti gemis
Illi manus tabulis adhibuit, tum scribere misit
Quis prædicas nostra verba ista manu
Solent abominis viderit tua nomina VORSTII
Illustrisque tui fama aut in gradibus
Duntaxat herbe atque herbæ rugosa virent
Prodere, aut floribus splendida lux ferat
Cuius sapor manibus præterit recordant ab ore
Famebus, et vita reddidit immemoros
Ingenium Medicos docuit scribere perit
Quorum fama volans impetibus æthere volans
Apud me tunc gemini viderunt innoxia amoris
Sanguinis, et docti fuerunt in gradibus

Ex hoc . . . Hoc ex fonte fluunt casta dulcedine Musæ
Gallica que puro flumine vira iungit

Macte animo Riemere tuob modo prope Amores
Quo famy curias promib y Oceanum

De veruce Fesico. 170 lb
Italij sumy felix Campania dicta equ
sumy Teutonri al Fesira terra soli
Judicium verumy rentu qui sextuaginta.

vt

Hoc fozabat libry p omnia Belgiam
Sic tua ~~supra~~ domib tan fausto for omi no refert
Argent ⁱⁿ ~~in~~ ^{omnib} ~~omnib~~ ^{post} ~~post~~ ^{teritatis} ~~teritatis~~ ^{agro} ~~agro~~

DE LVCRETIA.

Acata rates casti exemplum memorabile zeli
A sola laudes posteritate ferens
Corruptum est corpus meum intacta remansit
Ansans alterius crimine que moreris?

DE TARQUINIO.

Te supra leges vis et petulantia traxit
Extulit, at patria te expulit vob scelus,
Tarquini; hic vinculum magne vobis rupit & orbis,
Qui temerat casti fudera coniugij.

Jacundioris exhibent vite Lyuri
Primi parentes orbis meolae noui

Ad tabulam ad Argetipi argentei Adami Vianzi
Josephum factam

Hoc opus eximium clari quod Mentoris artem
Sincit, te eternum viuere haeme facit.

Qui summe gelens habundis famag. In Album Amicorum Cl. viri
medicis Det. Secernere

Qui genus et censum merito famamque medicis,
maius a scriptis nomib. ut omne habet.
Qui bias Bataunum monstros ab origine pides,
Spiritus Comitus de proceribus Bataunis.
Tunc vana fuit rali surge aegre fama
Suficientem omnib. respectas Bataunum
Quis mansura tibi statuit monumenta notatis
Quis reddis presios ingenio sub auro.

Qui genus illustras scriptis famamque medicis
scrubendo, a scriptis nomib. ut omne habet.

ad eundem. 1616. in Epistola.

Sed quo me iugiter rapiunt, calamique loquacis
Ingrata verba pertrahunt.
Audeat ut vestras nostra imprudentia Musas
Turbare iam Nouemfiles;
Vix tanti omne meum studium, viteque labores
Solius haud tactum valent.
Tradantur rapidis potius mea carmina flammis,
Percantque scripta funditus
Charta vel aeternum iaceat, nec penna notandis
Sit occupata literis:
Quam tua, vel medra damnum perferat hora.
Deserta Phoebo Previa.

De rege Ind. XII
Qui magni virtute patre, quique exprimit armis
Talis in effigie rex lolobatus erat.

Arnoldo Buchellio. GVL ECCIVS.

S. P.

Et mea quando leui percussit pectora Thyrso
 Laudis amor Bucheli doto tibi has apinas
 Accipe quae Lusi rurestris carmina vitae
 Ingenij munus primitiale mei
 Si non hic calamus forsan res ipsa uiuabit
 Munera naturae qui stupuisse soles
 Inuenies istuc Cererem patremque Lycaum
 Inuenies horti florea culta tui.
 Laeta boues molli tondentes pabula prato
 Et condignatos melle liquente farcos
 Si tamen ista tuam non sunt tactura saliuam
 Victimam vulcano sunt Thetidi que licet
 Hucce tibi Verus frontem Aedatisque precamur
 Principium Lucis principiumque Erebi.

. VALE .

CARMEN IN LAUDEM
vitae rusticae.

Dulce peregrinas alys deducere merces
 Per iuga terrarum per freta Caspi,
 Et spe compendi dispendia quærere vitae,
 Securus praedonum et maris irae.
 Pulcrum alys, pulcris miles spectabilis armis,
 Qui spolia ex multis captet optima

vulneribus, prope retq. Acherontis visere puppim.

Sunt quos solliciti dicere causam,
Atque iterare inuat clamorae vocis stratum.
Promptos ad variae fadria rixae.

Imbibebunt alij fascces, Scœnasq. secures.

Ambrae, et propulo iura dedisse,
Magnifici ut vulgo mteant, titulusq. beati
Incedant veluti fercula pompae.

Sunt quos non pudeat fugentis hirudinis mstrae
Vivere obarati sanguine vernae,

Per scelus usurae: Rerum insatiata cupido
Omnes vna agitat, non bene gnaras

Dimidium, quanto melior sit portio toto
Quae bona sunt Malibae, quae Asphodeli vis.

Fergo mhi placido procul actis pectore curis,
Inter cuncta vagi munera mundi

Nil semis Ascrat studio, nil sorte colom
Quid placeat magis aut sit mage santu.

Illum cultus agræ recreat, qui tempore nullo
Edicta Imperij spernit heribus,

Nunquam accepta refert sine lucro, aliasq. minores,
Oberiores alias foenore reddit.

Tum nec

Tum nec sola capit experitum factura colorum,
 Terrae etiam afficiunt et vigor et vis:
 Semina quae postquam gremio commissa recepit,
 Tanquam sub grauida comprimit aërio:
 Inde Soli Succo Phœbique soluta calore
 Ampliat et viridem fuscilat herbam:
 Haec tenerae stirpis fibris vitalibus hærens,
 Paulatimque augens, surgit in altum
 Latenti cūlmo, cuius satā vertice pubes
 Obducta veluti tuta vagina
 Clauditur, vnde almam speræ post orbe frugem
 Prolicuit, atque aceri emgit arista,
 Ne volucrum assultus lædant, aut mors minorum.
 Tanta Deo est omnis cura creati.
 Quid referam arboreos foetus, sacratæque Baccho
 Vineta, et magni dona liquoris?
 Quantillo ex acino, quantillo semine grani
 Quantaæ olim excreseunt corpora molis?
 Quam varia stirpis varias natura figuras?
 Quam varij profert munera fructus?
 Arzimum purpureæ laus est amplissima vitis,
 Quæ vidua in nudo ut nascitur aruo,

Nunquam

Nunquam sese attollit, nusquam mitē educat uiam,
Quā prono tendit uertice ad imum
Ponderibus depressa suis nisi cama racenti
aptata, aut raso hostilia uirgae
Fixa, uetent sterili sparsam sequeſcere trunco,
Atque inuis quācumq; stupibus æquum
In sublime ferant, lateque patentia amica
Deriuent ulmi per tabulata.
Quae cum clauiculis, ceu circumfusa mariti
Strinxerit inmissis colla lacertis
Spernit aquis quādam tempeſtatem atq; procellis,
Omniq; affueſcit cura labori.
Postea multiplici spargentem brachia lapsu,
Et in uia errantem Luxuria ui
Uincitor incurua Saturni falce coercens
Tondet, et arte sua ſingit et aptat,
Ne ſarmentorum nimio ſitueſcat acervo,
Quingua ne vitret muſta racemis.
Ergo dilapſa cum ſidera respicit Helles
Portitor æthereas ſeque remittit
Verē ſolum, grando tuſgent in ſcalante gemma,
Quas quaſi ab articulis uinea trudit.
Germis hinc primum teneri producitur uua;

uua

Quā spes arido prima colono :
 Quae Sole augetescens, loeteque vliquire terra,
 Principio gustus reddidit accubos
 At dulci exundat post maturata liquore,
 Quam demum vestit fronde decora
 Pampinus, ut nimio fructum defendat ab aestu,
 Dum Sol altius dum Canis urit.
 Vallorumque acres, et nexa cacumina tangunt,
 Et noua florentis vincula vitis.
 Terraeque solum ferro fodisse voluptas
 Facundamque fimo reddere putri.
 Laertes istud senior fecisse refertur
 Absentis quando tempora nati.
 Tallere, et assiduum vellat lenne dolorem.
 Atque cum ad Troiae Pergama trahitur,
 Steriore facundus terram saturabat vlisses.
 Talis ager pensat foenore Largo
 Agricolae sumptus, nec spe deludit mani.
 Ergo cum aurata luce coruscans
 Extulerit caput praeturus super aquora frontis,
 Et rān praecipiti Lampade virgo
 Phoebum laturas ortu praecedere chelas
 Coeperit

Ceperit et grauidum soluerit annum,
Ecce pater plena descendit Liber ab olmo,
Cmictus pampinea tempora fronde:
Cogitur, et plenis spurcat vindemia labris:
At labor, atque alij praeta fatigant,
Pars male secta limit, pars dolia vincit in orbem,
Cella strepit rectolent omnia mustum.
Adde huc Vertumni pomaria culta penates,
Dum vel mutatam ferre videntur
Insita mala piperum, aut alieno molescere libro
Pruna, vel eduris corna lapillis.

Adde etiam tumulis distractum et floribus hostis
Quae tua (dum vacat) est vera voluptas
Dum vel luteolas istae tenet arca calthas,
Hesperidum haec Bulbos, illa Bristammum,
Purpureum aut amaranthum, aut suauolens Hyacintho.
Scintillant alio ex ordine, vel quae
A glady's nomen datur imperique corona,
Vel quos Byzantini nobilis arua
Tulpantes misera procul variante colore.
Vel quae certarint rubra corallo
Lilia, pra quibus heu nostratia candida vident.
Ne sileam dictamnum, asphodelumq.
Cum violisq. rosas, rorem matris, atque Dionae

Dilecti.

91

Dilectam myrtum, aut Daphnida Phæbo:
Omnis Ichamenis naves locus implet odore.
Æstiva flora nutrix, Almonisque
Suaue susurrantis rivi spatiatur ad undam,
Ipsæ in numerum Gratiâ saltat.
Interea vel molle Thymum, floremue salicti
Depasta, aut liquidum e germine ~~Florem~~^{Floridâ}
Mellis apes avida volitant alvearia circum,
Dadalaq. æthereo tecta liquore
Distendunt, quondam quo Juppiter altus ab illis,
Patrem dum fugeret Falstentem.
Quare his infudit diuinæ semina mentis,
Solis communes tollere natos
Concessit, solisque dedit consortia tecta,
Et legum placita et numina regum.
Nec flauæ Cereis tantum, Bromiæq. parentis
Muneribus gaudet rustica vita,
Non tantum arbustis umbrantibus ipsaq. tangunt
Præta animam irrigua florida terra.
Illic luxuriem spectes præcudumque, boumque
Dum ludunt satui, aut mutua cæte
Subsultim petulante petunt, blandeq. cocuscant,
Olfactantue auram aut corpore lasso
In latera mixti ore pilos, et tergora lingunt:
Pars.

Pars fluvium petit, aut ardua collis,
Pars declinantis vernata cubilia vallis.
Sua alibi gremio pigræ volutans
Membra luto, aut rostri callo tellure subacta,
Bulbum aut gaudentem frigore rapam
Egerit, aut alyis factum ruit ore manipulum.
Sive hanc cum ad stabuli septa recesses,
Ecce recens illic natos in stramine foetus,
Pendentes matris ubera circum,
Lambentesque sinus; Inguam illam in terga reflexam
Fringentem tenera corpora stupis.
Cortales alia plaudentes parte volucres,
Promittunt laute fecunda mensa.
Cingunt cristata phalanx, aut pulvere scalpit
Rimata mœuis unguibus escam.
Incubere omnis, ^{Impugnare} ~~excubere~~ glocitant
Matres, aut magnam corpora curam
Natorum explicita foueri volumine peme:
Aut calidum edictos sub radiantem
Blanda gracillando mitant ad sparsa ciborum,
Adspicit matri turba tenella,
Turmatim evolitant aprica ad rura columbae,

92

Aut sub fronde gemunt compare raptō.
Palmipedum soboles per gramina quatit anser,
Limosque lacu immergere gaudet;
Vestaque aras undis stagnantibus aut capite extat,
Aut sese pronam mergit in altum.
Concelebrant sturni strepitantes pendula telia,
Aut iuxta posito strigite sedunt,
Aut alternatim mas et femella reposita
Comectant tenero obsonia rostrō.
Involucres mhiant pulli, rostellaque porquunt,
Illi indunt avidis faucibus escam.
Adde huc squamigerum pecudum vivaria, claustra
Donaque quae cultus suggerit hortus,
Ceteraque arē puer magno quae praestinet orbi,
Ac sumpta exiguō rura ministrant.
Omnia quid memorem? quis culti commoda ruris
Singula percurrat? quem satiarint
Naturae tot opes? oblectamenta priorum
Saturni veteris, atq. Quirini?
Ad studium Varronis erant, magnique Catonis,
Pisonum et Fabium hinc nomina genti.
Et qui Samnites Curius, durasq. Sabinos

Barbaroque truncem pectore Pyrrhum
Sub iuga Rōmulidum quondam subiecerat, ille
Faspera laeto rure triumpho
Exceptus toties, et opima trophæa reportans
His exercitijs, curiculisque,
Extremum vitæ spatium vicinæq; fata
Clausit, despiciens cætera mundi
Dona, voluptatesq; sui quam cultibus agris
Quæ cœcinnato nūcīa venit
Littera, supremi sese ad fastigia lectum
Imperij, cum iam vomere glebas
Ipse supinaret, setoso verberare Tauros
Incepitans, et vestigia lenta
Rure frasca fides rure pietasq; pudorq;
Rure Astrea habitant, nec scelus aut fraus,
Anfecere animam agricolæ, sed pensa laborum
Laetus obit, spernens cætera vulgi.
Quare nulla magis sapienti commoda sedes,
Nusquam fidereo missus Olympo
Liberius, nusquam animi sese effert purior ignis
Haud aliter quam cum carcere aperto,
Oblati proferat spatium decurrere campi

Fæbis

93

Fortis equus, palma impullus amore.
Cumq; noxum egrediens Terris Aurora reducit
Prima diem, illecebris atq; suavi
Corda miruritu Arutulantum, aut Emulantum
Contactus, simili accenditur astu:
Et dignas superis meditatur carmine grates,
Quod Jata laeta dūnt, quod bona vna
Aut Tartessiacas Phæbus cum lapsus ^m ~~at~~ ondas
Submittit tacito sidera cælo,
Aspicit rot vario cælestia corpora motu
Hæc vertant citius Lætus illa:
Paraphis ut geminos Helice custodiat axes,
Propterea metuens æquore tringi:
Ut signa obliqua cæli regione notentur
Quæ Sol fermensur dividit annū:
Quæ sine nil tollit sese sub luminis oras,
Quæ sine subsistunt nulla creata.
Cum videt hæc inquam Sapiens cæli ardua templa,
Sentit mente alium hæc ipsa repertem
Hæc supra qui vim, qui formam animamq; creatis
Indidit, et certa lege locavit.
Nec tantum hunc sentit verū creditq; colitq;.

Mentem orat sanam in corpore sano:
Orat productae felicia tempora vitae
Felici tandem claudere fato.
Ergo mihi talem superi concedite vitam
Talís enim beata est vita beata.

Karoli Vtenhouy K.F.
Carmen.

Henricum regem Francorum nominis huius
Quantum Navarrem occidisse rumor est
Verum a Papuolis simulacrisq. profectus
Qui feminare quod esse verum aueat solent
Nempe ut honorificam obsecrent quã Cotholũ rex
Regi Navarrao dedit Victoriam
Quas ab hinc multis regũ nulli obligit annis
Aduersus hostes Christiani nominis
Et quisquam vanis etiamũ adungere perstat
Idolatrorum fidem sermonibus
O curvae in terris anima et coelestium manes
Quae follibus mendaciorum caeciditis
Quin potius mecum o socj speratis in vnum
Qui solus omnipotens et armipotens Deum
Ille suos celo tandem miseratus ab alto
Respiciet et gemitus suorum exaudiet

- Inceptumq.

Inceptumq; fremant Satanas Satanae q. Incipit
 Invenit ad optatam opus eget meli suum;
 Inuisosq; sibi uti fulera malonia plantis
 Pontifice populos cum suo subdet suis. Col. 159.

Jo. Hurari. Poeta Et Interp.
 Regij. Carmen.
 In Sacrosanta Eucharistia.

Christus qui patris est splendor, qui patris imago
 Ipse trium medius, medij per tempora secli
 Venerat in terras humano corpore tectus:
 Ut genus humanum servaret ab hoste redemptum
 Morte sua: aduentusq; sui certissima signa
 Ante dedit: que res tandem manifesta probavit.
 Nam cum desertis erraret vultus in agris
 Israeliticum: potusaq; cibiq; periret
 Indignum: et ad summum venisset utiq; perclū:
 Ecce patris nutu, sua cui sunt hignora curae,
 E. coelo nivea prorupit grandinis imber,
 Non infestus agris, sed egenos levis agrestes
 Qui solaretur loca per diversa vagantes:
 Pabula dum gustant coelo demissa sereno,
 Quam simul ac varij degustantēre saporis
 Ambrosiam, varijs gratam curusq; palatis:
 Mirantes dixere, Quid hoc; Manahu qd. Hebreis

vid. Lemmii de
 herbis Biblicis 63.

Mama.

Mamma facit Grecis : Mammædator unde vocatus
Est Deus a Gracis, Hebræa Teste Sybilla

Christus a te caelo terras cum venit in imas,
Mystica signa docens veris certissima verbis,
Instituensq; sui corporis a mysteria, al
mysteria corporis almi

Verba Quid hoc mutans meliore vertit in usum :
HOC EST nempe MEVM CORPVS dum dixit : Et illud
Christuolis liquit memorandi signus amoris.

Lutet. parisi. D. D. ypsis
Calend. Decemb. 00 1695

Eiusdem Anagrammatifoniis
Regnae Anglorum.

ELISABETA TEVDERA
DEA TER BEATA VELIS

Qua terra qua parentes
Se procreasse iactant
(TEVDERA ELISABETA)
Te de Deabus unam
Propter tot atq; tantas
Dotes beatiores
Mortalibus videndum
Seu corporis statura
Consideretur alta,

E. maior.

Et maior visitatis :
 Seu quam per ora praefers
 Compar Ditis venastas,
 Seu quale pandus ipso
 Junonis est in ore
 Inter Deas verendum.

Sed cur minora Laudans,
 Maiores conticesco?

Mens ipsa, mens in arce
 Quae corporis Suprema
 Sedem sibi paravit,
 Deos Deas et omnes
 Se provocare iactet,
 Phoebus suas ut artes,
 Et Pallas Erubescat
 Conferre ELISABETA.

Ob haec haec beata dona
 Toto fauente caelo
 Donata iam tenella
 Virguncula Britanni
 Gens bellicosa, regem
 Sibi nec hunc nec illum
 Optavit imperare :
 Sed unicam puellam
 Elegit, atq. regnum
 Et dedit regendum,

Tanta

Tanta quod administrat,
Seruat regit prodebat.
Sagacitate mentis
Nil ut supra requiri
Possitue cogitari.

Non ergo te creauit
Pater, parens nec vlla,
Nec gens, nec vlla terra:
Fusto Iouis sed olim
Amantis Amphitritem,
Ipso parente nata es
Iouisq. et Amphitrites
Diuina utrimq. proles.
Inter Deas marinas
Tu Doris es Britannia:
Doris tot et metallis,
Doris tot bellusq.
Quas Protheus marinus
Seruat cauis in antris;
Doris totet carinis,
Tot nauibus carinas
Regentibusq. nautis:
Exoticasq. merces
Vehentibus per vrbes
Procul mari remotas,

Deum

Deum favore d'nes.
Fatale per figuras
Et nominis faioris,
Mira sed arte verfas
Sortita es inde nomen.

DEA TER BEATA VELIS

Lutet. Par. D.D. prid.
Id. Decembr. A. MDCXCV.

Macaronicum.

De vita cuiusdam Cantoris nomine
Cass per Jac. Haluinum Brugese
ad requestam ipsius factum

Scrbes nunc meo metraliter ordme clano
Calf nostri vitum mors totamq legendam
Barbara Musa fauve da barbara verba posty
Qualia materis sunt commentia nostre
Principio dicitur pater est Calf nomine Agnus
Varra sibi mater bos rasso corpore frater
Que non molatur soror eius verfa vocatur
Calf habet et Monas lascivo corpore rogas
Blara quidem est una hensa altera testia bruna
Calf habet a nigra ppatente foramine dicitas
Quas

Quas arcollant nullus sed nullus amant
Hae est Imago Calf nostri omnisq. propago.

Calf ipse natus in matris ventre creatus
ut fuit in mundo rantabat ore rotundo
Cantabat fecit sicut fecerunt parentes
Dicebat putrix qua Calf erat improba matris
Inter canentes rantabit et infor olord
Olim succentor fuit burclans vti Stentor
Cepit paulatim grandescere et ne gradatim
sicut homo, pedibus per strata et prata duobus
Nony tamely edebat serona bozampo bibebat
Egra fuit flammis, rostra porra, botramis
Tartora pappinis vauccus gausa obliquis
Qualia dant pueris matres salimenta pititis
Grandior effectus gradibus per rompita rectis
ibat ad grolas partes vbi dycere solas
Curabat duras doctrinalesq. figuras
Quali doret vinum didicit paclare latimum
Quod num tam bene scit quam gans regera nescit
ibat et ad rantum, sit porro tempore tantum
Tantum profert quod inepta motettula fuit
Hinc fuit in bella factus rozalysa rupella
Cred. quo Aere didicit ferire mazna
Tam bene cantabat quod Bisopus se volebat
Illinc

Illinc digressus cantoris verberis puppis
 Hbat auctoritatem mollem vel quereat duram
 Cum scudis Scleris, Ruffinis atq. ribatoris
 Cum grossis poppib et crasso corpore leporis
 Huc illuc Sicut Romana palatia visit
 Sicut Marchandus tanqua quoq. sicut Amadys
 Hbat per terras passib seipsum quarras
 Vidit Laurentum Compositellab, virilem
 Vidit Magellias, Luterus atq. Gebellas
 Vidit Berdelhas, prouincias atq. Mosellas
 Vidit Hollandos Zelandos atq. Brabantos
 Ex Napoli pccas Lemptas thappozia gontas
 Ex pulia pigros pullos et tergores magros
 Secum portauit quos miris et semper amauit
 Tandem peruenit ad tecta paterna reuerſus
 Mentis in ampulla cui erat Diuotio mella
 Calcealtatur, Teroname pr. q. b. t. c. t. u. r.
 Papa fit et discit missam celebrare, glisfit
 Pro duplici placca quum missa balit magi danta
 Cum missam celebrat huc illuc lumina bibat
 Tanquam sit pulchus apparens et sibi pulch
 Altissimus est totus magnis dominis bene notus.
 Marcolat Bourdat post Gordmeta triumphat
 Et mouet in rollis rultis risum domitocis
 Nocte facit bellas etiam danſare puellas
 Sicut enim Lulis, harpis et ludis flutis

Puppis

Pappi flagellis eorum hinc abq. vultis
Vnde sibi victum parat et luxatur amictu
Nil bene cum ludat ludendo tamq. bene suad
Prater haec et ista bonus fuit atq. chorista
Inq. locis pariter cantor cantusq. magister
Sicut in Ffronsi, Gandensi Veruandensi
In Dyomedensi Casselensi Anselmensi
In Borburgensi Bergensi Cammicensi
In M. Sportensi Furenensi Teruandensi
In Orlabotensi Brulensi et Slugetensi
Middelburgensi Veruensi Goeffhardensi
In Westodamensi Zurendensi atq. Lyndensi
In Casantensi Dekefensi Kollarenensi
Sic rancit oblique quod quilibet audit inique
Sic rancit impulse qd nemo probat quasi dylu
Sic rancit Enouat boat et hoc ridiculosi
Sic rancit Alleluia scaterat quasi garrula pua
Sic rancit offerte simulatur gutture batge
Sic rancit Opama blaterat of oms male pama
Sic vordy tronslat, vpsi qd dicitur p. sat
Vade forat pausa non zur a des sine ransa
Quomodo videtur sibi doctus in arte videtur
Dicens se magnos rancus sup. eard magistros
Nimirum Jofquy, Gumbert, Coratois Baudrichi
Vulf

Wulf Roulkem Willhart, Baston et Barbet Istbart
 Per pultos mores Brugs q'ue sunt Gomeris
 Nec fuit ex multis q' rantant rancia pultis
 Echians factus non vi sed sponte reatus
 Cum magnis pompis rantantibus undiq' tropis
 Ad sua Grefello palatia ductus a fello
 Calf cum pollopla benedixit rancia popla
 Nullubi tam viciam Calf factam nominis vera
 Quam solum Abregid ubi pulmentaria mugis
 Et sibi duratos multos massant amatos
 Quidam narravit cum Abregat Calf visitavit
 Quod solitum fere sit nudus saepe sedere
 Et fecit raldas prope se dansare ribaldas
 Calf accusatus quondam Abregasq' vitatus
 Ad promotozib' fietur sensisse dolorib'
 Calf stabat p'plex, Sanguis corpore simplex
 Tamquam amisisset vel rillos exuisset
 In quem legalib' fertur sententia talis
 Descendat in bas bornam bibat et comedat gras
 Calf ex subtilis licet ipsi sit roba valis
 Quam portat dorso p'p'is Lusis quoq' morso
 Continet in scamo melioris quinq' redrino
 Ex pulbreo panno quas portat dix' h'uel anno
 Ex cramoismo portat Xambasia fimo
 Quae dorozant ipsum sicut Capiteira gipin

Pantouf

Pantoufflis marchand et par villagia grassans
Calf cum quenuillis appareat et esse Fenouillis
In magnis festis Calf rmgis bragat honestis
Que gerit in dotis santi Job oleere notis
Calf mutatus ad prandia lauta vocatus
Tain multum bruscat quod roz et bragia lasat
Sic quoq. mandurat qd. vultu se malo lurat
Calf noit bene red rapere & platto meliores
Cum gansis dellas comedit cum pulce patellas
Dum sedet in mensa reddit sua viscera tersa
Et comedit nobis multo plus sepe duobz
Sed nullum deuorat vnum tu scala propinquat
Nisi cum bibet vnum sibi placca prearet
Inrasat vultum du non constat sibi multu
Ipse domi paruo ter suppat sepe liardo.
Calf in secretis dum vorat cum bariletis
Sterta sibi refit, tunc per Bordellia bisit
Et querit tersam formoso corpore bisam
Quum vult per bracca festosam reddere barra
Calf habet anullam pene fusti corpore dilla
Hanc tenet in nutis apprendeas ludere flutis
Ante gentibus pestranti corpore milis
Et Calf querebat qualiter sua dilla valebat
Dixit tam retro nimis adu currere retro
Dixit cum velle anullam foria quereat
Calf

Calf nouit gentes bouidis uti uare dolentis
 Ludere cum bolle, nouit quoq. ludere solle
 Mas est in Barris quambis for tempore raris
 Et in Cillettis ubi ludit sepe raquetis
 Calf damans, scians, papians atq. tringos
 Sic inflamatur quod raris inde iuratur
 Calf failas liciat et easdem uespere phorat
 Calf plumis peritat dominoru tigrora fucat
 Calf mulos drinat, pispodia turpia uiuat
 Calf etiam ualos nouit romingre rulos
 Haur iuxta moram rubrum fert sepe colore
 Vires herbarum, naturas nouit aquam
 Vnde facit bellab popt su mfarure puellas
 Calf cum giridarum aliquando interfuit armis
 Et peccatorum fuit absoluator serum
 Impenens rapiti dextram, lursq. sinistra
 In scanolt etis voram dominis. Sem. latis
 Mira facit bouidans. Et per scollagia bouidas
 personam stulti dum ludit sunt Sem multi
 Quia redunt stultum per trognas p quoq. vultu
 Memo satimentum su nouit ludere gertum
 Calf corulatrires voluit etiam mectures
 Hinc mecturari didit, illinc corulari.

Dum

Quum mueresceret leuis ut pluma se solibat
Per tria saltabat sed per duo sancta volabat
Nunc est pingnatus et multum beneficiatus
Est in brookfieldia rustos ubi maxima benda
Que non luciatur tuis plarras mensa morate
Calf capronatus pratorum simulatus
Regis portatus curia ut sanctus Lenatus
Omnes per viros per stratas per quoque viros
Pao nobis passi vitam pratorum hauriunt
Quapropter patres indignati quoque fratres
Calf arcebant ex urbe fugare apparabant
Hinc valedecebat Burgas Burburgh veniebat

Est ubi tam gratus tam tharus ta viderat
Quam lupus antiquo populo vel lepis inquis
Omibus inuis atq. ob scurilia risus
Fubebitur faccum et brantei respondere panem
Namq. de eo velle sparguntur ubiq. querunt
Hoc plus vilescit quo Calf magis ipse pinguet
Ipse mihi dixit quod quumq. decania vixit
Credo quod hoc protum tempo perit sibi totum
In rebus vovis. Calf est probitatis manis
Hac informatus a Calf quoque saepe rogatus
Confrupsi gesta et quambis sunt informata
A me vulgari vult et populo recitari

Finis

π ο ρ ο δ ι α

Παραβολαί
 τῶν Λατίνων ἐν κρυπτῶν
 ἀποκαθάρσεων

Cucullus ille quem rogata Atyps ablit
 ait fuisse vestium Sacerdotum
 Nec vilis tueris in scelus manum
 Nequisse praeterire: si vel ignibus
 opus foret necare, sine uestibus
 Et hoc negat negare Terram Ibericam
 Thustonia, et Aulonum indytum genus.
 Et ipsa Regna Gallia, et Britannia
 Americam, et India mcolas nonne;
 vbi iste fuit cucullus antea pilus
 Lusti rapacis horruit ferocia
 Ouesq; mille spumeo ore glutijt
 Bohemia silua, tuq; dia Belgica
 Tibi haec fuisse et esse cognitissima
 ait Cucullus: efferâ ex origine
 tua impiasse tesqua dicit avia
 tua et amore polluisse flumina,
 Et inde tot per cui euntis orbitas
 pros necasse, prima sine publica
 Mouere causa sine utramq; sanguinis
 situs perennem asperare caeterat.
 Nec vlla vota Mortualibus Dijs
 sibi

Sibi esse facta cum videret ultimas
Neces reorum in aurea re secula.
sed hæc prius fuere nunc in anxio
Tacet furore: sequere donouet tibi
Tyranna Ergymis, et Tyrannæ Ergymios.

Dandus in Heronis

Sunt qui fæpæij sectantur castra Tyranni
Artifices scelerum Monachi gens fraudis abutas
vix ferre apta dolos, causisque mædtere belli
Qui res vt vertant patrias, habitataque multis
Belgica regna viris, cæstant mferre veterum
Patibus, ac dulci prestare iugere corda veneno.

S. Petres.

Qualem Teligium paxgia cum matre voluere
Pinxit Apollæa quæta mira manib
Sic Traiectum inter celeberrima Nympha
Maria fraterno ducta colore nitet
Hæc dæror et vultus! sine insperata modè
Et matutinis amula labra rosas
Hæc duo latiferas spirantia lumina flammæ
Et Charulum quales vix reor esse genas
Hæc sunt militæa vnanvortia tela potentis
Tela triumphatis imperiosa deis
Tela quibus fufis supera dominataz in aula
Submittit fufces Juppiter ipse suas.

Aliud. Euph.

Aspice conspicuos cæli vermantis honores

Cum

cum facit hoc in te quos mitetur habet
 Hos tibi ver, Venus ipsa, suos finire labores
 cui totum simili tempore feruit opus
 sunt hic cum violis, ridentia lilia, molles
 Narcisci, atque tua, pulchre hyacinte coma
 Nec non Alatio maculata sanguine flores
 Atq; alij felix quos modo facta tulit
 Quidnam opus est, quos flor horumque tibi mittere ^{floras}
 Quam paruo ut cogites tempore forma viget.
 De pulchra caecitate. e. u. l. l.

Dulciora dum querulo modulatur carmina plectro
 Dum Maria argutum fundit ab ore melos.
 Capripedes, Faunos, Dryades facilesque vapores
 Et trahit munitur ad sua verba ferax
 Aurata veniunt ad dulciora carmina silua
 Accurrunt altis vilique saxa iugis ^{venti}
 Stant sine murmurare aquae, taciti sine flamine
 Et prohibent curus Lydeza prona suos
 Atq; aliquis tali captus dulcedine sentit
 Elabi ex mo pectore sentit ~~sentit~~ animam
 Flebile nescio quid tacite in praecordia sepsit
 Cogit et multos illacrymare oculos
 Non ita vere nono incundum Baucias ales
 Non ita vocans furrere cantat olos
 Quo rapior: tam dulce melos nisi vaderat aures
 Speret ut aterimus mens superare potuim
 O snaves Maria, dulcesque ante oia Musas
 At percat marian, quicquid amare neque.
 AD AMANTES. ^{Quis}

Nullus amans postulat verere cupidinis arma

Nec fodiunt pectus ignea tela tuum
In nos exhaurit totam ferus ille phœretram
In vulnus superest nulla fugata novum
Namq; illi volucres alio ne transeat alas
Pectoris excussit feruida flama mei.

Epitaphium Willemi Ruyscij
per. Guil. Eccium.

Existi in terris, nunc celi in templa receptus
Ruyfij ahæ Veneres, Musa Chelysque iuvant
Tu bona sperasti mundi, ne litibus illa
Causa forent, magna sedulitate cavens
Flere nono veteres spargunt tua busta sodales
Quali olim oribus pectus et auriculas
Vna etiam amenti fundunt solemnia cippo
Sed facere id ænum est, non dare vna tibi.

In CECERONEM.

Quum mimis indulget rabidus linguaq; namq;
Dat panes lingua Tullius atque manu.
In Amicorum Albo Dni. Gulielmi
Harci Angli script. Scalgr.

Quo te ambulando cunq; vestas gentium,
Vitare non est disputatorum genus
Procax, proteritum, factiosum garrulum,
Quos pacis hostes ultima hec ætas tulit,
Qui nocte lucem, nigra vestunt candidis,
Et questionum tristitate conduunt

Xatas.

Natas in usum Sobrii rufus dapes.
 Tali hoste victo quis triumphus te manet?
 Luctante eodem pugna quod sit aceror
 Nec dignitatem in fronte ferrea pudor
 Expressus auget, claritatem nec dabit
 Extorta raris veritas. In iurgijs
 Vixisse nolle cum queas victoria est.

Josephus Scaliger Jul. Cas. F.
 Scribebam Lugduni Bataurorum
 III Kal. Quintiles Julianas
 MDLXXVIII.

FVIMVS   ^{3.} IAOES.
                             3.

Idem.

In ABRAHAMI GORLÆI Dactylothecæ
 Et Grammaticæ

Sicut ab anellis lapides & flava sororum
 Transfere in calices succina ludus erat,
 Sic e thesauri medio GORLÆVS in istum
 Has gemmas librum transtulit ipse sui
 Et quævis poterant auri mercede parari
 Has vili factas lector haberet opes.
 Mula qua doctis scriptoribus atque libellis
 Et decus & laudem præmia rara datis
 GORLÆO e vestris gemmis ^{re} parate coronam
 Sin minus e gemmis inkerat ille suis.
 Et signata ad J Lipij
 Quam Virginæ.

vile esse libry
66. Cent. v.

Jos. Scaliger.
post opus explicitum quod ~~est~~ miracula narrat,
aemam Lysiaides hanc tibi Diana dicat:
Nil potuit penpa leuius tibi virgo dicare
Ni forte est leuius quod tibi scripsit opus.

Post Tacitum ad nugas calamum conuertere quis
Quis putet? & quicquid futile vulgus amat:
Quid faciam? frugent quibus olim scripsimus ista:
Stultorum lat velas aura secundat iter.
Demeruisse sat est caelestia pectora, posthac
Captanda o Stulti gratia vestra mihi est.
Francisci Raphaelmgij

Quod visum caecis, ipis quod vira sepultis
Aestruit vitam, non ea mira puto.
Cuncta sed hoc unum superat miracula mirum,
Talia quod potuit scribere LYSIAIDES.
A B.

Quis roget Hallensis Duce miracula? cum iam
praebat exemplum Ipsius ipse sui.
Nam vifum caecis & stultis reddere mentem
Vifa, oculos mentis Lysiaide eripuit.

Quil de here 1610 lib. 5. de thone
En tibi habes quod aues mea symbola prompta fideli
pectore, sincera mente, volente manu
Ne tibi verba darem nisi sacra darentur amorij
A Scops sunt auctoz hac nisi cōpca facit.

Non periculum sibi, sed mente libatur, amori
Nolo minus, manus non puto mente dari.

Ut serpens flexis gyris prudentiae imago est
Symbola Bellona ferrata, cuspede telum
Paci terraeque simul, rami comedit oliua
Sui et naufragae patuae supponere mento
Qui tabulam capit, ut rapidis seruemur ab undis
Prudenter teneat pacis Bellique gubernat.

1608
p. Pimcher

Amulus extremos medius complectitur arcu
Aetius at fidus pectora iungit amor.
In Vocem QUANDO
D. HEINSIUS.

Aethereas QUANDO validus pater eruet arces
Aetherea QUANDO sidera fluxa manu.
QUANDO hominum pericula omque genus QUANDO ignea Solis
Lumina. QUANDO unum pontus & aequor erunt.
Quis fugiat QUANDO QUANDO nil certius illo est.
Ora QUANDO illa condita lege cadent
Et nihil est QUANDO QUANDO tamen ire necesse est.
Nec fugies QUANDO regia nigra vocat
Singula se percutunt, pereunt QUANDO omnia? QUANDO
Singula quae percutunt, cuncta perisse vides.

Imperij sui maximam. y Album Anlicor. Scruerij. Jui. Bapt. Gramay.

Q. D. de Sillas Battanias curat.
Vidisse multas Battanias simul.
Et inter hos et inter illas
Scruiarium Scruerique Masas.

hic

Dixisse Musas scribere bene est

Dixisse mystam scribere male est

Cuius hocus invidiosus Deorum

plus nequeat hocus ut pacisci

ut se marito virgo dat in manus

Sic se Camans in Scriuere domum

Et quod Lenam id Lugduni

Obtineat, genus atque prima

Virgo virgo ut committat ut suam

Etiam ego et, Scriuere et et Deus

Mihi qui adoro quinquē libo :

Quingens libo, licet ut mystam .

Templum Lugdunum, altare tua est domus,

Doctrina, virtus, atque fides tua

Sunt munda, sic decreta amantis

Victima, candor est Gramay .

Quo induta mens est, tincta simul manus

Pauca papyrus vocibus illimit

Drethante Amorum, et gratiarum

praesule, qua fiet illa cunquē

Subis suauē quam rosa gratiam

Candente quaelet dicitur in manu

Sic sic Amor inuiciora

A genio deus atque brevis .

Sic Scriuere clarissime Sic habe

Quod sit Gramay candidus nihil

Et quando quandū: spirat

Credē tuū fidem dextram

Suavis, atq. tepidam hanc aspice de arripe

Ut clausa signis vox latet in manu

Sic uera mens, sic merito totus

plura me addam, habitat Gramayus

Ut nunquam mihi illud tempus videretur quo a te discesserim
 mihi candidè, causa est nimis erga te amor, et amicitia
 illa vel a pueris iam imitali consuetudine mihi huc modò
 vultu libertatis spolum et mundissimorum
 amulorum priuatis. Nec quò huc quotidie video
 audio, lociue quibus amicitias aut pulcherrimorum
 puellarum aspectus ad mirum poterunt tui nostrorum
 vrbis desiderium. Commoditatem omnium rerum
 et societatum sed quantam illis reliqui, huc
 omnia rara pretio, incommoda moribus et situ
 plena fastidio. Non sine causa Amstelredamum nostrum
 ultraucto desiderare vix poterat. Vnicuique
 que iam constructus sum durus mihi videtur
 et parum huc vita de mea vita quò multo
 reddidit, nostri quam hinc libertatis semperque
 fuisse amator. Sed illud amicum dandum re
 temporibus, assuetudo omnia mitigabit. Non
 deest hinc in vrbibus fodalitas, præter puellas
 non deformes et probas aulicas. In toto hoc
 pagossu ita diuerso licet et in infinitis vrbibus
 Europæ multum concessis cogitentur, maxima
 pars aut armatus aut togatis militibus nobilibus
 Ita ut aestimatio fortunarum aut conditionum
 me fugiat et miseriam quid de quoque aut quaque

sentiam. Tu vero mi candidioram si veneris
omnia melius videbis et viditabis, quotidie n
te respecto. Doctori Hegelmio tuae literae
sunt reddita per Laxovium qui Silesiam habitat
in verbis. Cum vero ipsum per viam non
venissem, quemadmodum non quinquem
nostrorum praeter Quischoyem, Vennum et
Framontem tantum semel vidi, inque vident
per transemanam de sum aliis occupatus
Nimis tantum semel aliorum sum locus sic
videndi melius. et raro ac rari tantum
aliquos videro et scribo. Hic etiam valde
dudum nisi videri raro. Gressus sum domo
et tunc cum Contingio vel alio aliquo nostrorum
Domestrorum et per ad antiquam silvam
sicutulosi, et semper n. nostra sanior est ratio
quorum et summum indurat, licet mihi non
conlucuerim quidem cui bona sunt, foris
sub Bredisidij qui videtur a J. C. Colley et
Quae mihi prodest aliquando de meliori nota, non
tamen sine detrimento meae reuerentiae, sed n.
quam ego sum parum tenax Siga talis.
Ita et sunt amice candidissime quae ludens
scripsi ut te praesentem literis, et alloquitur
absentem tunc nimis sic tardat non me.

presentem muliere f. Emad curad. Vale ex huya
Comitis. III Jul. stulo corculo. Anno Christiano
1699 xc.

Arnoldus Buchellius Joanni a Witt. S.P.

Tractum
Batauorum

Satis admirari non possum quod agorum sor-
tium silentium, vel longum expectabam
vel tuas pro te literas quo amoris ac mutui
nostri benevolentie gustum aliquem rapere.
necio quid ita rari mortalibus nobis comparate
sit ut presentia praesens fastidiamus, absentia
vero tota mente animoque desideremus. Non
ita pridem coepit amor, non frigidus
et mutus, ad usque (et ita dicam) pene immutabilis
tempore recit et literarum confortio, fortisq.
ad perfectum huc aetate ^{sup. huc in} terminum ob morum
similitudinem pervenisse. Praesentia mihi
tui immixta desiderium, sed rari vides adfuit
et non sine animi perturbatione sentio, quali
rarem amito, cum quo omnia mea tam peria
quam vota contemere solebam. Primum fatior
in amicitia horum, demum a quo mihi notus
fuit; verumis modo tribui, sed huius quam fragili
nostro fato, secundum vobis tibi Cuius. tus mentis
liberis conest, utq. arbitror Cuius me mea

fallit opinio de tui moribus, recto utroque
iudicio. Usurum mihi mihi semper fuit
- dicitur, tanta memoria, et licet erant
cum de consuetudine permissum fuerit
mihi tamquam de in animo meo debebant
eternitatem. Sic sola mihi restat de eo
memoria et eternitas. De te vero, quem
mihi in iudiciorum (licet etiam tempore
in amicitia priorum) subrogavi, maiorem
ampliorum. Amorem fructum pollicor,
ita ut vix absentis iam desiderium fieri.
Quare quibus et de te quamprimum audiam
Facile est labor qui vobis impenditur
me tantum tui est arbitror sunt occupationis
quibus tempus superest quod amaro tribuas
Nihil est quod te dicitur, non ego tui
Genium. Quis tibi dicitur tamen multo
mihi iustior si negligentior fuisset, ad hoc
fili mihi innoxima iudicab, animi pertur-
batione, loci conditionibusque. inordinata
causam meam agendum non ego nauter
Scrupulis vix mihi tui per scribis me utrabis
in ego iam ita mihi, summo per de n. tui
fatis vobis mihi et faceret mihi

Ambrosian, unde fiti occurre obsecro & futuris
 potum porrage hoc tempore fiticulosi. Plurima
 me grauat hoc status & hominis vniuersi aulora
 id est impetum & inquietum, sed mihi inuictu
 & quod semper rancidus & angust fugi
 me effugi, sed in quod nescio que mihi miseris
 morbi. O Atria libertas que paruo contenta
 nullis se sunt omni vniuersis. Sed quod fata
 ferunt felendum est, quibus me ut armis
 ventis agitari sentio, felix ille qui animam
 ad quamvis fortunam componere nouit. Sed
 unde alius me torquet malum, dulce quidem
 inopetis, sed multo priori periculosius, rudo
 facile diuinabit si de aliquando laborantibus
 est morbus animi maxime, affectus potest
 tiffimus, Amorem vocant sed falso nomine
 - rum dulcis, pena, amarus, amaror, nec parum
 & fatale malum potest, Fatae me semp
 amoris opposuisse stratagematis, pugnavi graui
 ter. totus victor, ubi affectus vrgeret
 opponendam rationem, ubi dulcedo alludat
 propenditque agetudine, dolore, incommoda.
 Sed non sentio stum mutus videri illud esse

Deo cedendum. Sicutus succumbo et repenti
tam virgulis et raris manu patitur sum
pugno sed debilitate tanquam qui vincere
nollem. Ratione allego propono scruator
sed metusurandi et parum momenti, nescio
an unquam propius fudim me ruina
Video meliora probosq. deteriora sequor
Sed quis se esse amandū sui verus est, Damna
ille ferunt quo nullus promissior, nullus
renditor. Destruam ad se instrumentum
mei mali. Est puella, pulchra, amabilis, et
nescio an me minus quam ego illam amo.
Gratiarum plena lingua callide peritissima
quae me nisi pro modo dicitur et
et sine perit ut quae semper probaverit
probabit et sentit et dixit mihi antea
nuptiarum nuntius. Plurimum. Haec de
meo cupido quae opto breui ut percat
tunc quid tunc agat mirari. Audio hoc
bellum cum Culibus gentibus perire
frumentarium
An in his hostes procul hostes nobis ut sumus ipsi
Hu perirem quod bellum criminalium
post indicio criminalis estimalis. Sed
imponam sine libere sine ordine et modo

loquacibus silentium tantum edicam ut meo nunc
 vincto meo studio de potestate holluonib
 herodes volobam dicitur salutes quorum
 nomina apud Marcum scripta sunt et contra
 Angelorum approbata tu cado ne sub mity
 sed dms mdis saltem dms respombat.
 vale.
 Leticia. prid non Augusti. Anno xpao 90 v. xc.

A. d. d. Monsieur d'Amst. Je n'ay pas voulu lous
 de vous estre teste mme presente, tant
 pour vous faire souvenir de moy, que de
 quitter mon devoir envers vous. La presence
 fait souvenir, le souvenir augmente l'amitie
 mais puis que la presence m'est defendue
 ne n'ay pas voulu faillir de m'ayder de
 vostre lettre, qui sera a v. s. mes tres
 recommandations et ensemble specillera vstre
 fraterne amitie laquelle comme ve puis
 assurer de ma part prendra fin quant a
 quant ma vie, et si possible se durera
 apres. De moy q'Est de condition me soy
 qu'estre: je ny a personne qui a soy desir
 d'astoy a soy venir ou se peut dire amity
 purgatione ny en ce monde, le torteur

Et bouzouai est en nous mesme l'oy se
tourmente pour amasser des trisors
Et l'autre poursuit les sommers mondains
La se turlumant les yfornes. L'uy consume
son rois d'ennies, l'autre se p'romptueuse
l'ame se nourrit. La romuist nonfatare
pallardise superditie. ont maintes passons
conduet a leur ruine.

Queng. sans a tergo tortor affidue flagellat.
Je buisard my d'uy si la contentement
y estort, mon ^{rauz} my est point, l'amour
de la liberte m'empesche de me
contenter; plus faut est mon esprit
que de frouer endurer la morgnon
de la fortune, qui m'a pour suivy
des ma naissance. Enty qu'nd mesamiquis
de mille frouer, ne consumeray ny
mes fleurs de ma vie, Non stay en
mon desir me d'uyt, mon a mon malheur
Endurer le faut, on faut perire. Et
bonne part ne que d'uy de la p'ed'p'me
nous pour as fait. Il faut ne le
routre se maris d'uy heurux roeny
qui peut se m'ay efforce de me barone

Et surpas par sa patience mes afflictions, mais
 quoy. patience. Contemptor olim fortuna animus
 succumbit et amore libertatis languet. & Insi-
 m' eust donne un roeur plus bas & de l'airons
 plus de contentement sy mo^{te} est au coratoy
 alors. Mais quoy il me faudra faire de
 la modestie vertu & mettre deuant
 mes yeux d'autres incommodes & malheurs
 plus ~~grands~~ grands qu'il m'eust bon. Enroue
 peu assaillir & yrant deui de me donne
 le roeur mieux accommodé & addonné, a
 mes affaires, car de luy, & luy, & de luy, tout
 bon & jeur lequel ne prouera.

Monsieur de
 De vostre sig vouloir maintenir &
 toute sante & prosperte, me recommande
 & vostre bonne grace & intelligence de
 Mademoiselle vostre femme en sembl
 vostre pere mere soeur & toutz autres
 bons amys. A la Haye le 5. d'August.
 1690.

Vostre tresaffectionne amis
 pour vous faire seruire.
 Arnould de Buchell.

Arnoldus Buchellus Joanni a west 82.

Tractum
Dataurum

Quam grata quinq. chara mihi tua fuerunt litore
Amicorum candidissima. si verbis deponeret; vel
imperitum, quod amicitia nostra ignorarem
vinctum, vel diffidentem quod amicis nostri
firmitudini deogaret, merito accusaret. Major
n. nostra amicitia, nostra tot amicorum respectus
tot verorum tot ferarum rerum communi, quam
ut tribus res ipsas dephrare partibus, animo infert
et mihi mendulis, ar. tunc demum

Cum me summa dies et inexorabile fatum
oprimet. ^{simul} habebit. Sed quibus apud
te eadem aut fiduciosorum relinquam, prae
miam contentiam meminere habes, tam verbis
attestor, vada mihi iramonta, non amo illos
duplicit, aliud lingua aliud corde greges.
Sed quid hoc apud te nosti n. quam sim sine
furo, quam fictos illos moris et verborum
involuntia edo habeam. In aula ego non
aurium sed sincerum habes animum habes
purum, habes primum, quem non mutabunt
si mihi ^{an} parum probati moris. Sed mihi cuncta
hoc ^{an} ratio potuit quam ut ad nos attinet
paucis potuissent et contentus et tunc simplicitate
agere, sed hoc mihi quo amorem ipse affundo
Quod mea apud Magoniam et urantibus negotia
gratias habes, et si quando eis commodum
referam. ^{et} habere sacromam coloniam

quapropter si tutum fuerit uter transferri ultra
 lectum paret. admonitio, *Remus in dei negatio*
 male me strammum habet, quod tam parum
 de meo dabo certus animo, ut non sine pignori
 sit quid valem, a rane demigot tam sed apud
 me suspulofub, quicquid in mea manu non abicit
 a tua signando petieris. Quod dubio tibi ruy
 herode illa sine dea aut certe Nympha bene
 ressit familiaritas, quantum per sum gratulor
 non n. curius licet adire corinthum. *Etiam olim*
fratrazum plenam a pulcritudinis pandoray
 ab omni affectu liber iudicium non corrupto
 iudicio. Heronum ibi vitam duros cum tali gelid
 nos sicut turba rum aulicis gisio auritis sed
 teretio vacuit. *Sic pugnamur, ni onda mo*
philio dulci sua comestudine nimium haurit sed
per suam pulcritudine, suad gratias mea ro
 mutant libertate, nestio unde incipiam, quo
 quid quare scirebam. *Mi ardo de apresso e da luy*
mi struggo. Undique amari amoris occurrunt
 comola, *Exponuntur plage. Ut quocumque.*
 (licet n. apud te gloriar) mea philio tui
 redit heroma, si gratiam spectet omnes una
 surripuit venter, me ipsa magis venusta veng
 magis numerus prudens, *Quid de dno verbis*
milleris ambrosio, nihil ea fatundus, nihil
 eloquentius, non femine magis, sed dulcet rori

Sententia grandis, orationes blandae, lingua
divina, mellea, mellea, facus candida
stuli venusti, ob dulce videtur, munda munda
frond lata, curma rump, et pectus superas
miam. Et vana me. et.

Hic miram tangunt deliria mentis, sed non de
dantur. rumpio occupationibus, double est la
pene quam apud tormentum contentem me
amem. Vides hic mi candida quam fuy
affectu mo miedus aligeri dui larmis.

La plandis e forfari senza usofar mi segue
Frontem mihi perfurunt Amor, nullus me ayud
te pudor retinet viditum, ademt, prater in omis
domine mea forma. Languis me vides remedium
Fella rona que potest, nyal adhibere mediam
sententiam, non me Galeni non Hippocratis
mirabunt Aphorismi.

Hec mihi quod nullis Amor est medicabilis herbis
Non miror orbem insolito quovindquo rotatum
modo, si quoque diu amurunt
Tollit amor sensus et.

Il dolor mi piace del lamentar mi gode
Vide tu fuitur amos et prudentias May
destin me voluntate potest, importu
cho posso non voglio che voglio non posso
Contrarius contraria profert semper amor, me
sui rompot est nec me mei rompotem vna

sunt, volo noli, per fata trafor, me quo trafor
 stio, sequar lubens, mutudq. sequar, sed alius
 mutabilior est amabilem, firmis et constantibus
 amoris in ceteris mortalium rebus diversus, sed
 me et tibi mihi sit molestus amor aut taediosus
 desinam ar arida contrariam nimis respiciata
 Kegelmyum Doctorem quod non conveniam, rante
 est quod non videm absentis ego si essem amicus
 ar familiaris fieri dei que me bona bona fieri
 bona mala est ad id est arcedens amor, huius
 et naturam spiritus, impediunt.

Equiv amans dico non est in amate voluntas
 Arbitrio sed amans semper amoris agit.

In qui oratorem agam et poetam, utrumque confuso
 utrumque videtur, sed meae professioni conveniunt
 non sive in loro corpore aut sermo, semper eodem
 manet animus, si verba mea domine. fructus
 dulcedinem desigo et mirum mihi, spiritum recipio
 si oculorum lubricas sed amaro vestigium, ego
 quoniam sum, vici, exclamo, ante ductorem
 scilicet triumphum, si accedo propius, si applo
 corpus animo, animum corpori, si mysticam quada
 magnoz animorum ar corporum, toto vides me
 errare talis, rucior, ducior, lamentor, gemo
 quicquid expulsum; illa nitat, sonorem alligat.
 In unum perag mea verba, splendida mendacia
 Si proam ago, si melum in illam animum propono

si impatentiam Amoris si finem desideratam
ante oculos deponere, unde de me comedi aliorum
personarum gerere dicit, me ita tempus fallere
de domus mea apud se fingere presentiam
animi procul de presentia tantum verba
suo protinus deuro, nihil a verbis distare
mentis, verba mirare ^{astutiam} mentis, faciat periculi
meae fidei et non tamque, inspicit animum
et vultu loquendo: ne sit causa mei interit
me credens audiat, Procul a se tale somp
fuisse nonne, responde de crudelitate fugit
famam, mitis a recedat naturae phrasin
esse puellas, sed suo male doctas, ut
tantiores esse rogantur, quod videtur esse
et exempla infidelitatem, lubricitatem me
perfidiam unumque testantia, promissa omnia
audientes quod crudelitate, millos aut raras
et audientes quod prudentes, crudelitatem
multis damno fuisse; Argo oculatiores esse
debere qui fallacem et viduum amicum
differant, latere sapienter animum in verba
aliud dici, aliud agi, deinde bona verba
blandientes videntur oculi mirantes, post
anni Sonam seque Sabiam promittentes
temptationem verborum deperantibus, amicitiam
meam (quoad sonitas vultus) non videntibus et
sed videtur mi tandem tam viduolus sum tuum.

Ducosellum, qui tunc amatorum ayat. V. habet
 non tantum iuncta sed a dicta. At etiam et
 ego iudicam / et eror, verber, non nisi in manu
 voluntas, raptura illa sine spe libertatis
 et spero et opto, proter d'p'utor, si possim
 nollem. O d'curum me qui anno quibus riuulo
 h'c omnia affundo roac'p'uatim inordinata
 ffenunt de calamo scripta et f'atpe animu
 p'ueniunt. Vale. Et solertes quicquid
 optas Ex Haga Comitis vii kal. Septemb. Anno
 1710 die 13. ~~Die~~ correcto

Joanni a Witt. S. P.

Tractum
 Bataurum

Mallum mi Candide, pro h'c literis p'p'ed
 adp'p'm, sed sunt quae me impediunt rause
 m'ic'm officium sum ralamus farial
 ego meo partibus non deero, Epistimeta
 habes literas plures prolixas, quibus
 et h'ad adunquam me unquam sm' r'p'ator
 Nunquam n' d'est amro ad amicum frubidi
 facultas, nunquam d'fuit materia. Ferus
 verborum amicitia, et amor vel in mutis
 d'f'it'ud. Exemplum a me habes, sed
 quam sm' in roct'is pauciloquid, solus
 amor nisi verba vel ad gaudulatem
 sup'editat. Valete artificiosi r'g'ozos.

Tanquam subtilis Dialectici, maiora facit amor
Coacta, et arte omnis industria, dum et
voluntarium et amore ingenium: hoc
solum nobis domino instinctu inseruit, illa
vero laboriosa docet cura. Non ego
formidior quam cum amoris rampum
ingredior, quum sit vita nostra sal
amicitia, contempitio fortunae variabilis
vinculum humanae societatis firmissimum
mutamentum vere virtutis igitur
animi quiesca tranquillitas, ingenii propter
acumen, aduersitatis solida consolatio
O te quaterque beatus cui talis amor
licet vincit contigit apud quem omnia
tam aduersa quam prospera libere deponere
licet. Quae quaeque haec nostra vita
absque mutui amoris vincula colligatione
quam infida simulatio, partemque differentia
ut non leuiter minime se decebat, contra
habet monstra, qui cum vulgo vixit velit;
adeo nihil fit ex animo, et verba fraudum
sunt plena moluribus / Quapropter me
felicem non inuenio systemo, qui te
ex animo amicum habet, rursus ingenium
a me non multum distat, simplex,
sincerus, sine furo, quo et ego ingenio
natus

natus sum. Nos similitudo iuxta morum, etatis
 aequalitatis, et studiorum communis ab ipse
 parte pueris. Sed nouisti dicit mi candidie
 nouisti me ut ego quocumque de tua in me
 fide dubito, Animus meus dege te faceret
 et amicus, ut ipsa non diffidetur ueritas
 tunc n. sum et totus tuus, modo me
 meum esse sciat, illa uel parum uel
 minimum mea, in quam totus fere conueniam
 abest, uim Bredam profecta, animus meus
 cum illa; corpus hic inane sadam
 languet. Occupatum igitur me
 habebis, si languidior, si parum. Effera
 fluit oratio, si uerba impolita, si fugi
 sententia, et interruptus ordo, et post
 a corpore sine animo, a radamine detulit
 Ab omni n. sum lectione alienus, et
 libros et literas profus non attingo.
 ut doleret tantum temporis literis olim a
 me impensum sine fructu. Affectus abstulit
 mihi mentem, nec uelis philosophorum a
 me uixi conceptis sententiis aut planis
 meior, Partibus meis adfero malo, ut illud
 uideo; uerba puellarum folys Lemora caducis.

Et factis obtemperandum est, quod sit ay et
Goh in factis, Nostri iam itumax hant,
recte sunt milites, qui tot munita
brui a regno receperunt parua manu,
pauro sanguine. Apud Callos dormitur
utrimque. Vale. Ex Haga Batavorum
Pud. Adus Octobris Anno XP140 00 10 20
Stilo Gregoriano

JANS CANDIDO ST.

trajectum
Batavorum

Martij nostri reditus ad vos (ut ipse Amstelro
audui) hoc tumultuarium a me simpli
genus detorsit, Detuluram n. non ad tu
amplius mea verba proferre, nec tibi
tam avaro mutuo dare meas literas,
absque velle favore, quid formio formis?
saltem illud quod mutuiam repetam, et
dum ero, velle alio more experiar, et
de mutuo agam, tu videri quum sis soluedg
Quum ad te literas misi unam recipi
bam extra numerum addo repetitorum
quum ut lucro tuo accidet si quod ^{deserit} ^{supra}
mutuum reddideris; si minus tui alium
rationem inuenis, tu consilium intimum
rape sed optimum. Narravit mihi

nostra Amstelredamum in Arce Abroudiana cum
 Arnoldo Martio amicitias periculum habuisse
 quod ut vos iam credo fatere, ruperunt et
 ego adesse, nisi impedirent mea fata, sumum
 ego sub animam et apertum, licet parvo
 tempore vidi et peridi. Proter iterum et
 mei apud sum referend memoriam, amicitiam
 omnium et meo nomine deferab; mixta
 illa amborum presentia, nec ulla absentia
 finem habebit. Velle et manum notam
 sub insignis ex meo Albo adderet, quod fessimas
 mixta in patriam obmisit, amicitia id erit
 non certum minus quod ipsi non suspensam
 causa de sua abitu suspensio. Legi romanam
 Justitiam Lipsii responsum, ad Apologiam, velle
 ipse vocat autem sitis Cornubiis. Sic
 Batava lingua Lipsium apud plebem traduxit
 ut tyrannidis Pontificis et inquisitionis hispanis
 defensorum idque de quarto politerorum
 libro, ubi de religione utique non tunc
 mutanda, eodq. qui seditionis ea de causa
 foverent ad quietem repub. puniendos, ^{agere} immum
 Lipsii nomine sibi immortalitatem sperans
 euge sermo adeptus et quod queris, sed

calumnia, motuisti, non tantum Batavis
 sed talis est et diabolica. Vix et polita,
 Batava lingua translata sed sermo nimis
 subtili, loquuntur et Gallis sed magis
 Politis. Nestio quid Aradibus istis veniat
 in mentem transferendi et in vulgus spargendi
 que tantum supra vulgum, nisi ut facilius
 rarpant talibus fautoribus. saluti
 mirandis et vix longum. Ego et
 vix et uterque vult. Ex Luro
 Batavorum ix kalend. Novembres A^o 1740²
 60 17 20.

IANO CANDIDO

S P.

tractum
 Batavorum

Quamvis ego difficultes ad scribendum
 adducar; tui tamen desiderium silentium
 me rumpere rogit. Et merito, diudivum
 est facti rapisse oblivioni et suspicionibus
 inducit nimia taciturnitas, quemadmodum leuitatis
 intempestiva loquantur, media via inveniendum
 ne detrahat officio quod ultra modum
 profatur. Sed vix quinquam vixto esse
 negotium quod a vero amoro. Amor namq.
 infatigabilis, nullis expletur officiis, nullis
 granatur blanditijs, semper dicit, quod
 amoro tribuat beneficium, verbi ^{non} rapitur,
 officijs

offitio demeretur, beneficentia tenetur,
 prosequi si eius origo & virtute inter meliores
 inter studiosos, qui nullo horum interuallo
 obliuatur, nulla temporis durtumtate
 languescit, nulla tartumtate immutatur,
 nulla suspitione dirimatur, constant,
 immolabilis, eternus; Ad quod hact mi Candide
 ut vobis & implor nostri amoris ac amicitiae
 ut est, ut esse debeat, proponere. At nosti
 hact me melius; ut tantum vobis sed re,
 doctor et ego melius penim, non tantum
 verbumtand tunc sum penim & animo quibus
 modum me tute ignorat: nihilque minus
 mihi grauius accidere potest tua absentia
 ac silentio. Quare Candide ut me expectes
 tui animi quamprimum videam, literas, ut
 durtumtate carum torquatur desiderio. Amis
 rertior fieri quod idem apud vos agatur.
 Nos hic habemus vinctomach Turonensem
 cum sub Gallis sed ut liberaliter ut admodum
 vinctum, forte ay militaribus, sui omnia expecte
 tanquam ad praedandum huc adducti, ay huc
 noua religio, At.
 Armato nullus Ducum pudor.
 Venit cum de Angliae legatus Italus Genuensis

Horatius Palaeologus, id qui Theodoro pontifice
praefectus evasit cum lauro non dignus ad
Anglos, id cum facere rogat religio, cuius
spiritus iam et solus, olim, putatur vocatur.
Habemus etiam hic Luodivium legatum
nomine Demetrium, hic pro suo archiepo
rapto (ut ait.) redemptorem emendat
An hic insulas beatas putant, omnes hic
conmelant ut accipiant, nemo quicquam
adfert praeter mendacia, hic Galli,
hic Germani, hic Lusitani, Graeci, Bulgari
quod videmus eodem omnes ore petuntiam
ut & aurea insula petentes. Jam quis
tibi sit animus peregrinandi, mihi Italiam
mihi Hispaniam quandoque petes. An patria tu
teneat desidem.

Omne solum forte patria est.

Mundus nempe domus est maxima omnium
Longe ipse infra suam conditionem, qui animus
vno in loco fixum habet. An patria
nobis sola quae nascentem vidit? Exigua
forsan domus. Ultra tendit animus
impulsus, nec illo reauditur fine, At
interim ipse suo consiliarius tibi, nec
deturbant difficultates, sed non conditione

nati sumus ne nobis perpetuo omnia lata, sed
 summus rerum arbiter prospera aduersus, laeta
 tristibus miscuit. Et nos miseri opinionem
 saepius laedimus quam veritatem, multibusque
 aliquando viscamur rursus inquiramus. Omnia
 praesidet qui nos semper videt Deus.

Quid timet nescit qui sua fata timet.

Constitutus nobis terminus vite et fatorum,
 reges quibus volumus volumus subiecti
 sumus

Quapropter edulcorare conserit vitam
 Curasq. acerbis sensibus gubernare.

Lapsum n. cor cura atq. erumna conficit

At aliud putaret quod te deturbat, Caecubus
 ille Deus. Divinus illuzor atque hominum.

Iudit Amor sensus oculos perstrinxit et
 auferit Libertatem.

Laboravi et ego hoc morbo nondum sanus.

Ad nuptias si properas libertatem odisti.

Curarum fens romugium

Melius mi caelibe vita.

et. Solutis nil beatius curis.

Verum fateor non semper que probamus
 probamus, potens ille Deus et persuasor
 validus: Tardam igitur me veritatem tam
 validam duellionem cui par esse minime
 possim Vale mortaliu quod non

Candidissime Ex Luce Batavorum . VIII
Kalendas Februarias . Anno xp̄o ∞ D XCI .

I. M. Valerius Haesteno.
Haesiae et Herbome Domino

Hagam.

Cum nihil hoc tempore haberem, ut d. quo
gratius erga te animus ostenderem, memores
regnum tibi Haeculis quo se ponarim et
appellari voluit, ad magis meam exigentiam
refugi, ex quibus hoc feci, non et
aliquid, nonimò esse putarem, aut tunc
esse digni ingenio, sed tantummodo iudicia
Setarum meae erga te voluntati
non non ex se et de dante animo.
estimanda sunt. Sunt autem exigentia
luna vixit nullius preter, meae tam
etatis et ingenii, quae non hinc videntur
non vulgi iudicium, pertinet multo
nimis iudicium. Non doctus, non habere
scrupi, at mihi et meo amore, si placeat
id lucrum, sine displicet nullum damnum
est quae et magis certiori displicent
Quare si bonum aut alterum exigentia
placuit, statim mihi commodi accedet
ex tua voluntate, si nullum eodem magis
sunt quo antea loco et inter quosquibus

milis tartarum repenay. vale. xii kal. Martias.
A° xviii co 12. xci. scribo Gregoriano.

A. Brule
L. 112

Combien que le temps (comme on dit Madamoiselle)
tout mal adouci et par sa variete ou changement
allège; toutfois un siety et siet d'iroire le
contraire sy moy: car moy mal (que me
rausent vor tant d'innis uux) de iour a
aultre s'augmente. Et comme le feu ouge
aux tendres est plus vigent et plus long
temps dure; ainsi l'affection que ne vous
porte et avoit desja mis ses racines au plus
profond de moy volur devant que partisset
d'icy, a resté gelée par vostre absence
rouvert aux intimes entrailles plus fructueuse
m'opresse vous usques a tant que me sent
peu a peu consumer par resté ardeur et
tendre au fin de toutes miseres, rest la
mort, qui seule apres vous me peut guarir
Et ne vous s'ennuier Madamoiselle, puis
qu'entret toutes affections, qui vous dominent
est le plus vigent et insupportable celui
qu'on appelle amour, amour d'amertume
insupportable a ceux qui y sont pris. Je me.

mequoid n'aymer d'Lux qui tant se lamentent
d'Amour, qui le ruc et la terre mignotent
de leur rud et planchet, pensant que
folie d'Ante aux larges d'amour, sans y
pouvoir retourner a sa premiere liberte, ou
plustost courtises et fametises artificielles
pour esmouvoir a pitie les cœurs endurcis
de leur Dames, et ferme d'eliberation
de me maintenir tousiours en ma liberte.
Dammant reste prandise tormentante.
Mais helas il m'ay trop vanté, voyez
la vengeance tresjuste de ce dieu puissant
que ne me sente tout inuicellement gogeme
de sospire et lamentation. Qui l'eut
pensé que vos Douces vix, vostre divine
grace, vos surcils diuis et xpi de ténés
m'eussent rousse si rge. O effect merueilleux
d'amour: Je voy que ce petit dieu pour
peu vengé de moy outredandant sa logi
au vos tant splendissantes vix, et a de
la me tant belle de son petit arcy d'ore
gastun regard de vous luy a seruy dux dard
tresangre desquels ne sente moy roche de
tout vostre pitié. Mais ne pensés o.

belle dame, que ce papier soit rempli de
 paroles vaines et comme s'il n'y
 court pas d'amour, passetemps de la jeunesse
 de ce temps, si cela voyez madame sçelle
 vous este long de la verité, et grand
 tort me faites, qui suis et a este toujours
 l'homme de toute simulation, mon roeur
 est ouvert, mes paroles sont simples, et ne
 m'attendent point aux ruses et finesces, d'~~amour~~
 aujourd'hui, ce que fust iadis propre aux
 bons courtisans simples, tromper, a res-
 soudre rommey a tout, me me plait
 et d'homme toute flatterie. O bien curieux
 que ne sçois si ma fortune m'ent pourrai
 de semblable rencontre. Vous madame sçelle
 avec tant de courtoisie et de flatteries de
 courtisans (comme au court nourrye)
 les paroles de quel sortent de la bouche
 non du roeur, paroles de si grand utilité
 et manifestes dommageables aux pauvres
 simples filles, qui ~~se~~ se raient souvenant
 un grandissime regret au loyal amant, qui
 endure la peine qu'il méritent. Mais ma

Madamoiselle, ne me fie tant & vostre
distructoy, que reconnoistrez facilement la
difference de ma loyante aux leur
perverse simulatoy, aussy aux bies sentes
la contrainte de moy affection avec
le propos fante d'icy, Moy simple
parole est signe de ma sincere loyante,
Pourtant ne vous prie, O maistrisse de
moy roisir, mettre d'abord vostre fantasie
tel opinion, Et le voyez assurément
(ne prend moy d'icy & tesmoy) que
ne suis et seray avec tout moy roisir,
vostre, & despit de l'ambuse fortune,
vostre volente me durera tant que
ma vie - La fortune me peut oster
la rouspance corporelle, mais moy la
perfectoy d'amour que ne vous porte.
Je me le meray point devant vous, ma
dame future, il y a rieux qui sont
attache de me faire oublier, ce que je
tant desire, aussy moy id moy durtue
de moderer moy affection, mais tout
& vain, le fondament est tel qu'il sera

a ramant rase. Si pour ta beaulté seule
 ne te tant estimois, peut estre que aus
 le temps en trouuant aultre objet de
 telle condition, ne changerois, mais ayant
 si bien regardé vos excellentes vertus, &
 parfaites mœurs, suis esté quasi contrainct
 par un tel divin affection, eternelle, comme
 la vertu ne se change, vous poursuivre,
 Ma nature laquelle est possible, n'ayme
 qu'homme semblable, le repos est seul ma
 vie, Bienheureux trois fois celui qui en
 tranquillité et contentement ault sa
 douce amye peut finir ses jours. Mais
 ne ne scay faultre est moy destin, comme qui
 tousiours m'at esté contraire pour assaut
 contumellement moy mal & troublant
 moy repos. Je vis enatmoins encore en
 ferme esperance d'avoir quelque temps
 mieulx, a quoy vous estez la seule ayde
 d'icy qui me peut ayder, pour tant a
 vostre pieté ne recommande moy pour
 estat. Au contraire la crainte me vient
 assaillir d'autre part, accompagnée de
 de jalouzie. Je voy les roussures de ne
 temps

temps, et me doubte de la f. messe d'aujourd'uy
par malheur ceux qui ayme sans estre
redayme, si il est este plus rusé & amour
ne m'ad garde d'entier & se labyent
tant insupportable, il est ayssi que
l'amour est trop amer, qui representant
le miel le feu donne, monstrant mille
plaisirs infinis miseres nous pourchasse,
sans estre ayssi pris a l'empourcelle
Quoy il ny a remède d'escapper ce
doulx prison, qui tant de regret me
cause, il me faut suivre où moy
destin me duct. On si il est recontra
par amour une fille moins rusée, peut estre
que moy contentement est este plus
assurée, & que il est impetue quelqu'amour
mutuelle & correspondante à la mienne
dont il est passé ma vie plus contente
insqu'à ce veu au bout desir. Mais
vous voulez estre d'avec moy trop de similitude
quy fut touttefois simple & sincere. Et
vous monstrez trop rude d'avec celui qui
me veux que vostre buby. Mais si voy

aultre a re bñs apres vous que p'ardiment
 ne souhaitte, tout est en vain que ne desira
 valant moins & moins que nul ne changera
 ma fideite, mais s'aura moy malheur &
 tant que les parques fatales le me
 permettront, ayant fermement propose
 que nulle compaignie de dames me sera
 oncques agreable sans la vostre. Pourtant
 ie vous prie Mademoiselle tres-bien par
 la puissance de ce petit mais fort d'eu
 par vostre beaulte tant esquisse, par
 vostre bonne grace tant extreme, &
 par vos vertus tant rares, de me donner
 univois et tenir pour tie que ne sub
 s'uerd vous et avoir compassion de ma
 dolente vie laquelle n'attend nulle
 medecine, que de vostre recepte souve
 raine parole favorable & laquelle promesse
 me sera plus agreable que tous les
 tresors de ce monde estuyante. A la
 premiere commodite ne me faillez de vous
 venir dire, moy soliel & lumiere de mes
 tenebres, sans quy ne me trouve en nuit
 obscure, de sans & ame de pourcelu /

pourquoy me sollicitez illustrer des rayons
de ta piete & de grace, et n'ayez
plus de rigueur envers moy, qui offre
moy rocher et ame a vostre tres humble
penne priant le bon vint de
vous

Mademoiselle prie de s'assurer de moy
de me maintenir la vie & la sante
et prosperite long temps heureusement
et vous donne le rocher plus pitoyable
et affectueux a moy martyr que
endure nuit et jour pour vostre
absente et de mesme affection que et
vous porte, que ne soit cause de moy
continuellement, me recommandat
a vos divines graces qui m'ont ramy
et rocher et ame laissant se pourre
roye & langue continuelle.
A dire.

A Breda.

Jay veu et lue mademoiselle deux lettres quoy
de vostre main ou que favez m'envoye de

moy de quoy ve vous remercy. comme u' doit
 humblement qu'amer d'ivoire de memoire
 celui qui ne fait que mal de vous p'fite
 sur vos p'fite. & auquel u' respondray
 autant que me tauray, & p'p'rietaire
 qu'amer entendue que u' m'ly allord marier
 a Utrecht. Je ne p'p'rietaire point madame p'p'rietaire
 que p'p'rietaire vous, a p'p'rietaire p'p'rietaire de
 cela, puis que u' n'ay donne la moindre
 occasion du monde que tendit, pour p'p'rietaire
 ce que p'p'rietaire. Je ne suis pas si variable
 ny moy amour est si petit. Mais quel
 au contraire me semble avoir assez d'
 p'p'rietaire de p'p'rietaire de vous, comme vos
 lettres vraiment assez rammentent me
 approuver. Je ne suis pas d'ay entendit
 si grand, que u' n'p'p'rietaire. vostre entendit
 de dernière lettre est p'p'rietaire le juy de
 janvier. Je ne l'entend que trop, que
 est malheureux a qui l'amour gouverne
 Je l'entend que p'p'rietaire amer aymer sans p'p'rietaire
 aymer. Ceste vostre dernière lettre
 est p'p'rietaire de vostre p'p'rietaire, me sert l'p'p'rietaire
 l'impatience d'amour ne m'amblye que

m'opra toute esperance, qui encore que
fort faible sur l'indiment me sustent.
Je ne scay pourquoy me me laisser en
rep'esperance, qu'ils moy nourrissent la faible
et deffiantte d'eu. Une perpetuelle
silence me m'eut tant greve. Jay veu
aussy que ma lettre ait este plus agreable
pau que me la deigne de response/ en
disant me monstra seulement d'ouiller
mon esprit, Je ne scay si rep'le naturel
de ces jeunes filles se moquent de nous, et
a grand peine le peut croire que a
a moy. dam vous devant mes yeux.
Je ne suis pas celuy mademoiselle qui
m'ayde de telles moqueries, mon esprit
n'est pas tant esueille que ne doibt
monstrer son excellence, qui se mille
Ma simplicité m'a fait entrer en un
Labyrinthe tant embrouille, de ma
sincerité se cause de la fermeté de
mon amour de laquelle testimonie enrou
le temps ancien. Neantmoins s'avez de ju
la volonte, comme l'ardeur de mon amour et
la froideur de vostre affection me font voir

aillent et qu'il vray est tout moy dessein.
 Je ne scay que dire, l'affectioy ne veut
 estre contrainct, ie ne vouldz plus faire ayntz
 contre ta volonte, allez, suivez vostre
 fortune, ne trahray ma languissantie bio
 la ou que moy dessein me dira personnel
 eternel de vostre beaulte a bonne grace
 et si moy d'ici me fait quelque temps se
 faulx de pouvoit suader se tourment
 ou que ne suis maintenant auray raison
 de garder plus soymusement ma liberte
 qui cognoist certainement l'origine de
 moy mal. Mais rependat toutefois
 Mademoiselle vouldz vousz assés d'esper
 tant aynt de moy (sombres indignes) que
 aultre au monde. Et quant que
 r'auoy dict de vousz vouldz bien a la premiere
 commodite, seruz la ville le merite ou quel
 tant de gens de qualite sont beaus pour
 la frequente. Et n'est point la ville de Bida
 ny se^{de} r'empare qui m'alliegent, mais vouldz
 Mademoiselle en quy loge moy ainsy en quy se
 repose le filz deubteux de ma tribulation
 vne Jay vni plus de vent et vent vellez quy

qui surpasseront de beaucoup la vostre en
grandeur, portées de magnificence & d'honneur
La ville n'est point qui me peut ayder
ny tous les villes du monde. Helas ne
la puis dorénavant haïr sur tout'aultre
qui est cause de moy mal, qu'a produit
ma ruine. Me pardonnez Mademoiselle
si je dis ruine, non vaud, mais vostre
beaulté & bonne grace me ruinent
ou plus tost la fortune tant d'insolence
de ma fortune. C'est Helas la ville
de Buda qui tient mon soucy qui
at attiré en soy & séparé de moy
toute ma lieue me causant journellement
mille et mille regrets, qui me veulent
aborder d'une mesme source ou par ault
me produent continuellement d'insolence
ainsi que moy est trouble & d'insolence
plus les moyens de mourir que de
vivre, J'estimerois d'avantage ma
dameiselle mais puis que d'insolence
vostre que ailleurs me tenez. Et tenant
ma proposition ferme ou de vous aymer

ou nulle autre. Et quant tres humblement
 o Dame, radez moy entre deux de moy
 vouloir pardonner la liberte de mes paroles
 lesquelles viennent d'un rocher plus passionne
 que raisonnable, car moy brusque double
 m'a fourni de paroles rudes et mal pensees
 desquelles aay v'emply de embrouille et
 papier qu'aprez vous! si l'on daignerez
 sera testimony de moy affectueux serue fictive
 Adieu. De la Haye. le 20 de Janu. 1591.

Joanni a Witt S P.

Tractum
 Batavorum

Quo gaudis me afferunt tuae literae mi Curide
 si me nostri non ignoras. Eie n quanto raris
 res ad nos veniunt. tanto rariore existim
 rari veniunt. Legi sub me tantum legi.
 O Di quanta in qd varietas sententiarum
 quantum verborum arumq, nihil vulgare
 nihil plebeium selecta omnia et sine cura
 accurata, videtur te presentem alloqui
 ita te expriment et tuos salos. Multum vero
 verborum in excusatione tua consumis quod rari
 scribas, scio te vera dicere, sed habet is Eius
 mali remedium. Nauta est Haguenfis cui nomen

Johannes est et eius fratres Wilhelmus, Hi
bis trius singulis septidomadiabus Translatus
Sunt rediunt quibus sine cura literas
tuas quoties libet committit. Solui
etiam de Ursmi nostri obitu, et ingenii
humanae fragilitatis rasum. Hic quoties
ille mecum mirandas fabulationes inijt
quam ille misit prudens cuius aderam serm
quae illi post breve tempus acciderunt
nihil aequae ac mortem horrebat, semper
istorum vidit stultitiam qui tam
parvo stipendio tempus vulneribus et
morti obtulerunt. Vanam illam gloriam
se me sibi profuturam dicebat quae morti
argueretur et hoc ei semper in ore. Simus.
Dum licet quanto tempore non erimus
quomodo nos terra teget? Non potui
cum celebratum meo carminibus et impare
qui nuper meo meam effugit post oculi
malum non impetite expressit. At dedi
quod potui, utinam carmine. Lege.

D. M. Justi Ursmi
Pictoris

Vidit ut Ursmi famae monumenta pectus ej

Carmis etiam tunc vel ut vocat mundum mundum
 legi gratiasque quod possum ego miror tu
 non sapere carmibus operari, cum satis tibi
 famulant Musae: sillabarum quantitas tanta
 quemlibet fallit etiam qui in ea se arte
 quotidie exercet. ^{sed in talibus} Aucto quamprimum tuos videre
 rituum Gallorum, Teutonum, sed quantum ipsis valeret
 Quod autem me tuorum carminum sensu recte facias
 sane falleris, Gallorum n. et Germanorum rituum
 plane quam difficulter exprimo, sed tamen
 expertus sum quod potui in Gallis: habet
 et haec quae amor meae pallidus mihi ex
 torset. alia celebranda sunt tuba ut mea
 haec fistula formae tam divinae conuenibat.
 sed. Et desunt vires tamen est laudanda voluntas
 Feci quod potui: quid restat quam ut legas et
 discutias tibi n. promptior haec lingua.

Rondeau a. Madame.

Que se me lamente plein de regrets et pleure
 Ne vous esmeruillez Dame pour qu'il se meure et

Epigramme a la mesme.

Tout loyal amant aux vides variables est.

Sisi ego affatim et pleno ore tuam fortunam,
 optavi mihi aliquando similes, sed nescio qui mihi
 iam pridem displicent illic venient perdissequere.

suspicioſior ſim ay d'erratio - dubito. Sunt et
ſic in filijs plane filioſus nauſiam mihi
mouebant miſel qum ead' uiderem tan turpib
- tam immundab. h'om quo ſe uolunt
deſcendit ille a tam nobili ortu. femina
ad ſummo reſatore ſoria uero. nobiliſſimo
reſaturarum. ar d'is ſimillimo data nio ſus
parte ad quod ſordid' delabitur. Pictura
me magis ueneria uiuat. Emi. Nuckanor
duob' libror' ead' typis expreſſis magnib'
ex Goltzi' offitina non. ad ſud manu', ha
quandam ueneris preſidia monſtrantur
ſed maxie. De uerba autem niſtra
ſub antiquitate. ar nomind' etymo, deſcrip
omnia quare ut recti quid' promittarie
poſſem. Inſi amalibus patryd' detinuit
eſſe contenti qui cum de originibus
uobum dicturi ſunt. ut omnia ſimill'
uiderentur. ad amleu' protinud' fabulab
delabuntur. Ego ad ripam ſegm' precipuum
I monumentum honororum fuſſe hoc in
loco non dubito. Tantiu' n' ſatis uidet
Utramque ſegm' ripam honororum preſid'
fuſſe inuicem non uno in loco; uidentur
I nod' uinorum ^{ſim' amly} rectiſſima iudicia non
procul ab uerba. uictis uero poſtea

Romanis a Celtis ac Francis non est mirabili
 le in ruina veterum castrorum nova sedes
 ab incolis. saepe a conditoribus denominata.
 sed haec ante urbem vel oppidum conditum
 Constat n. circa ^{an.} christi 696. opera & consensu
 Dagoberti Francorum ^{regis} & Willebrordus ^{admiralis} urbis
 in ruina veterum monumentorum conditam
 haec eius natalis. et nomen patrum si mi
 disse credendum est omni conditores Francos
 & Angulos fuisse amales probent utriusque
 & hinc regionibus originem ducitibus qui
 omnes perierunt ac morte verabulis
 iam patris voce. unde tunc appellarentur
 quam dicitur & postea Latine transuldrum
 Ultrarictum; ut n. video quid aliud ^{est}
 illa vox tunc nisi tractus, ut
 Mastrecht, Mosae tractus. et quod ibi
 olim nomen transuldrum. quod nam vulgo belles
 vocant. Et sic in Italia oppidum eo loco
 quo olim Minturnae. ad hunc annum
 quod tractum hodie appellatur id quod.
 flumini in Campaniam. Sicut illic transu-
 rogantur. Quae vero de nominibus Antonia
 na, Vulturnana, Utrifium, Wiltoburgum ma.

opinione nihil ad urbem pertinet. cum
 vel ficta vel obscura sint. vel male
 applicata aut corrupta. ut n. aliquod
 horum nominum post urbem coniectum
 auditum redderem. Sed forsitan illud
 nomenclatum Romanorum ante proctos
 amplius unius ab aliquo nomine Antonini
 possedit. sed id incertum. Vetera etiam
 castra et Tranani nomenclatum non hoc
 loco fuisse ut iam notum est. Nec
 omnia haec nomenclata ut praesens.
 insigni aliquo nomine vocata videtur
 sed tantum regibus aut legibus cum
 aliquis Taritudo diligentissimus Batavi
 investigator non transisset. ut n. hys
 aut coloniae sunt sed tantum contra
 hostium insultus nomenclata. Utroque
 vocem apud Ammianum corruptam esse
 constat. ex v. trices. nam quinta tricesima
 illis legio habebatur. quidam etiam
 ex notis veteribus urbem nomen deducunt
 quae ita stabantur VTRIC. LEG. legibus
 voce abasa. sed illud demeritum se videtur
 ex notis non intellectis ^{la rupa munitis y emini} urbem iam condito
 nom

nominare. quibus nominibus alius conueniat,
 falluntur n. p. p. p. p. p. qui allusionibus detrahuntur
 in explanationibus antiquis nominibus. Illud
 n. ad aduertendum xpto qui conditoris et
 quo tempore condita b. b. de quibus nomine
 quiritur. Quam n. insaniunt illi qui ab
 amore fortunae ^{op. p. p.} Amerfort induunt quasi
 illud in medio latio ruy a flumine emd.
 derivandum esset. Sed hi iam satis insani
 fini Batania et melius et doctius doceret.
 Ego per tantum melius opponere per unum
 futuri m. n. m. g. libri vlli ad manum
 Baramulorum hyst. dudum, nimis n. diu
 m. g. fure Baramalia quorum iam satis
 satis n. utri mensum rambidum iam m. g.
 paulum a calido hor. deo. Quid tu p. h. h.
 de nostra urbe prof. ego iam dixi.
 Vale ex Luro Batavorum p. h. Baramulorum
 du. A. xpto a v xci.

Jacobo Taetsio Amerongio

Quacumque
Atuaticorum

Nactud oportunitatis ^{S. P.} Amerongie carissime
 et m. g. ruy et temporum, rectus, tu duam
 Lonam uersum ac m. g. familiaritatis olim
 nostrae, ut qui sub eodem xptofam. aliquandiu

desiderimus amiri, non potui pretermittere
post tantum temporis intervallum hab
ad te dare literas: quibus nuper inter
pendique spectantem, et honorarum amicitiam
et debili etiam infirmarum amicitiam
Capax benivolentis, prima etiam, licet
mutabilior in hunc tam mentis quam
ferimus nuncus de amor istorum temporum
firmas solit agere radices me quibus
temporibus evelli. Et quambis temporis
distantiis oblationem saltem indurat
absentium, facile tamen sermone reparatur
memoria. quemadmodum scintillam arbor
quandam nostrae consuetudinibus vestre
inferre auctori non dubito, quam ego
auctam tam solo quam quod maxime
optoque summo vobis, licet confidentius
audet etiam tunc. Audio vestram Academia
ut unquam antea, plurimodum nostratum
illis agere. Veteres illi nostri consueverunt
dispersi variis in regionibus. Nuncius noster
in Italia de qua ego sic ante eundem
vidi. Nicolaus Dodonius Harlemus et rudo
habitat. Nuncius Ardenarum nuncius ^{et nuncius} Hibernus
embrac magistratus agit. Alloquutus
sum fratrem tuum ante quatuor vel
quinque

quumque mensis in septuaginta aduersum. audire que
 hunc admittunt. Spectari, qui faustus et
 felix sit superos rogo. Spero breui tempus
 futurum ut miris inuoluetur. ut tunc
 amicitiam perspicere agnoscamus. Interim
 ut scilicet apertor meamque temeritatem
 interpellanti boni consulat cum, sed id ^{facere} ar
 minime male. ~~ut~~ n. ita obliuiscendum
 veteris amicitie esse putam cum ea sit
 saluorum. Deit et Sol. recipere si a tunc
 inquit, si et studium redierit. Si vero
 grata vobis hoc fuerit scriptis et nosci
 non miranda memoria fac quamprimum
 ut vobis viderem literas et amoris et
 conuincere quoniam. Vale de Luro Batavorum.
 A.º 1640. 15 XI. VI KALEND. MARTIAS.

A Breda. Je l'ay a long temps Madame de Solle que me
 mandait vose plus agreable que vose
 lettre velle de douleur qui me a rendu
 le vourage in vespere perdu. Mais
 vone vose me fero, ma dernière lettre
 vout tant faribuse, Je vout apprene
 Madame de Solle que i'ay vorte depuis
 la volution de ma temerite, ~~vostre~~

n'estoit fable, mon esprit fust trouble et
embrouille de l'impetuosité d'amour, de
pâtes fantastiques, de folle raison
ne me reprend, prend la respiration pour
satisfaction, l'amour m'est aulcunefois
tant insupportable que la raison me
defaut et mon affection va a bride anallée
a sa ruine, ne n'ay pas la puissance
de le faire retourner au droit chemin, telle
est la force de ce petit Diable, A bon droit
on le depict aux vils dandés, au lieu de
tout celui qui aime tant de corps que
d'ame. Pourtant Mademoiselle Suzette
vous plaira veridique reste mienne satisfaction
pour bonne, quid que ceux qui passent
par amour sont a rompre avec les
enfants qui sont sans raison, et au lieu
d'entendement. M'avez si ne doute
la que ne vous trouvez toute solitaire,
si par volontiers seule, vous avez que
desir; car ne me quid vivre que vous
quy me semble estre le vray arrangement
de bonne grace et vertu, n'avez force
de prudence, qui pourfournit celle perfection
qui est de vous. Apres m'avez si ne

vint que me ne porteraij la resolution de ma
 plume. Je me voy d'ice que plume qu'on ne
 parait d'aller voir celle que tant desir,
 la quelle gist tout moy. J'ay, tout moy
 solas, l'air de voir de ma tremblante
 et douteuse vie, quel Dieu que luy se peut
 passer celle qui me conduit de vostre prison
 la quelle amour helas me desirer ma trop
 dure destinie. Mais o tres sainte lumiere
 illuminatrice de moy sçavoir veur que les
 lettres vous sont suspectes, et qu'on sçavoir
 qu'on ne se doit, sur au vague, causez avec
 le temps est dangereux, plus de tromperie
 et de diffidence, et rombus on ne doit ce ad faire
 rombus ses perilles et nous d'autrui fide,
 touttefois i'ose le moy qui ne veur, quand
 l'autre m'est desirer, i'ose que le Roy
 Mercure sera favorable a ma proposition et
 garda mes lettres de malveillance, moy
 veur dont il est plus se doit de sçavoir
 pourtant Madame de M. m'excusez si je
 suis trop liberal a sçavoir ma passion et
 structure la quelle vous sçavoir touttefois
 l'esperance de mon tres sainte Amour et la quelle
 a jamais constant seray. Je plus tost mourray

que je gaigneray ma pensée. O que heurieux
seroy si elle quelque jour sortoit de
l'effort, mais hélas ma fortune trop
mienne me fait souuentefois desespérer
ne scay que dire, les paroles me deussent
de seyant & les p'isements de moy se
obscureissent de s'iriment, le grandier
d'amour, l'estude de mon affection
m'oppressent, me fandra toutesfois
suivre ma fatale destinee sans laquelle
toute proposition va à néant, mon
desir me mène moy desir me rappelle
à comme luy deussent agite du vent
à toute reste de fortune misérable, ma
volunte est nulle, mon desir est vain
allégué moy mal me transporte /
Néanmoins tant que ma cue dure de
s'voir me maintiendray, qui fait si ma
fortune aduerso se gaignera, si ma
fortune, si mon desir que l'accuse
sur ce desir est impossible que l'opre
rader peut tant dur de me gneras que
me s'addoucirait par tant de soupirs que
m'oppressent, l'amant attouche à soy

L'ajmes par la cognoissance de son affectioz,
 inestimable est que celle qui est ay mee
 me redoy me, mond la fortune de la
 desir mystre amour de commendatoy empesche
 et ennuient, voyez que ce seraij ou
 mond desir me admirra, tousiours relis
 de regret et poury subyde a ce que
 mond desir soit portiffard au fini par la
 mort. Tant ne vous pouraij Madamoiselle
 peler Marquise de moy redur moy bien
 moy tout de ceindre. J'ay de ma lettre
 lamentable, car dont le redur est plus
 la source de paine, et redur par
 pite d' mercy celui qui ne pense que
 a vous complaire. J'ay toute humble
 priere esperant de monoir vostre redur
 toutes moy tant endurey. Et feray
 fin appreste du temps car me fandra
 pour demain partir a Orlens pour mes
 affaires presses. Adieu. Le 15 de Mars
 L'ay de grace et regni.

J. B. Fano Candido. Svo.

S. P.

Ultracellum.

Non notum mi candido, minus coram que
coram pollicitus, literis nempe quam prius
ad te daturum. Quid festinandum, in causa est
otium, et distensus noster qui nunc profectus
Hegam Batavorum postulat quam a te distensa
perambulando, sequenti die Ampelis noster
aderam ille totus impetibus impolitus, nigrum
enim delicti ad sarcaria Barro. qui nos
betus corripudi amicos die nos desob, adit
et alius de meis, volebant mihi extorqueri
sumposio ut distensus, nigrum quicquam
me daturum, ex regno si vellent quicquid
vellent, soluerent. Equid illi inquit
te Deus mitant, fatum tibi nunciat extenu
vnde nobis tam parvus Barthelud, Fator
contra meum id morum, dat, contraque
animam. Sed ita deturam parum me
et superentem meorum rerum administratoam
demerit futurum. Deturam inquam ut
parva deturam. At audi quam mi scripta
sit nuncis. Quam et semel tam distensus
Harlinum habebam quod festino agerem,
et ideo quod factum oportuit facio. D

literas signo. hinc o p'hab' mihi m'fanta soror,
 r'umbram abesse dico, r'ursumq' p'iorob
 quosq' inq'ue r'utroq' m'hl. ago, q' d'ita
 r'umbram de q'uis iniat p'etana simul r'um
 amulo, q' p'at'ale mihi r'onfirmat' r'um
 hab' d'um m'umob, v'ce q' d'it' d' r'et'um, r'og'et'um
 m' d'and' d' q'uan' age mihi animob, quod
 p'rid' q'uo r'onsump't'era p'ot'ub, p'ottant'ia
 m' am'ob, p'at'ant'ia m' r'umob quod mihi
 h'ic o'p'one max'um' f'urac' liberalit'at'is
 p'p'ob' q'uo m'ob familiar' l'ar'ob d'lenp'iac'os
 r'at'ob f'iri. H'inc d'lenp'iac'os v'ic'um' v'ell'it'
 m'ed'ic'or'ob, sed p'ago f'm'ul'or'ob, solitar'or'ob
 a'ir' p'rig'id'us d' r'igid'us, terra aq'ua d' r'
 d'umid'us a'p'rid'us v'ell'it' ob'rog'is, m'ol'as
 f'ub'rust'ia m'el d' r'urbanit'at'is m'el h'ic
 m'el f'ort'is quod l'at'at' d' r'at'ia d'at'ania
 d'unt d'om'it'at'ia m'el p'ob' r'onfirm'at'ia
 f'unt m'el'it'at'ia, d' r'at'ia p'uell'it' quod d'it'
 f'unt quod f'ormam h'ab'ent, sed f'ine d'ari,
 d'est'it'us, m'ob' f'uo m'ob' m'el m'el p'ol'it'ia
 Color etiam p'len'it'us r'um'it'us m'el r'and'id'us
 m'el'it'us m'el p'ol'it'us a'ir' d' m'ol'it'ia d'bal'it'is
 f'unt m'el r'ou'it'ia. N'ob' p'rop'it'ia d'aman'ia d'it'
 p'aram'it' f'ort'is p'el f'uf'um' m'and'um m'el

Copiam uturi Vale Amicorum quod non
candidissime et saluta modo nomine.
Ausonii Wimmontannus et Hidderoth. r/
Ex Alemana Frisiorum. A. xp̄o 00 10 xci
vi kalendas Junas. Fils Gregorano.

Gerardo Vinomantano S. P.

Northfolcum. Dolui mihi de quibus tempore commodius
familiaritatis et amicitie. nostrae. remouit
Vinomontane rarissime. subitus mihi
discessus fuit in tanta quibus ego rany.
vobis aderam ignorabam. Dedi Augustino
tuo et promissam pederim floribus
monety Belgica sine pinguendo, tuo tunc
nomine et dedit confusus. Scilicet me
mihi mihi fides sit fraudi, ego n. ab
alio mittimus sumpsi quod illi dedi, rany
mihi abenti mihi perantia est miserum.
Favens igitur mi remouit et promissam
nouis floribus dabit lateri presentium
litterarum Jacobo Quehelio ^{fratris} mihi.
de reliquis pederim, exorbam tibi esse
satisfactorem. Quia remouit mihi mihi
distendimus tunc sit de reddenda perantia
non medimistis, sed quoniam brevis expectare
legentium dixit de ad pederim de et oculo

tantum dicitur potest, id reddidi, ut a
verbis tunc distare mentibus, si remota
noni, arduior. Ego quae alijs promp-
tenter praestarem

#om.

EXPOS. HOI. XIC. QVOS ARDOR VOLVIT
OSX' EYOP XIC. XIC. IN PLON, AXA LI XIC.
quae q. tanta et me importunum et
forte mirabilem pentud. sum n. m. tua
meo amplexu, tunc rei et amicitia
nostras ac familiaritatis olim meminere.

Dum spiritus hos aegret artus

Merito alium puto tant Italico rebo tanto
to minutatum. At de Augustino ^{quo} quae so-
num talis artifex, megi non videtur
nonisti tu illum meo melius, mea tamen
opinione Germanotales illis non nimiam
fidem adhibendam, videlicet bona quidem
verba adferunt primum, angelus dicit.
sed noni talis, qui tandem simplicitate
nostra abutitur, post quo videtur
nostra consuetudine ac libertate effutina
quae boni consuetudine velis de megi videlicet
libertate restituitur. Ad ego
facit hoc in tempore more. Et Italico
similitudine et aures. Equantibus cum aures
romanae fragmenta, aspectus megi animus

Emilia

et semper et simplex. Ego. ut ait poeta
ingenio natus sum, amicitiam atque civilitatem
in fronte promptam gero. Prope diem
Germaniam profecturus sum ad tertium
tot spem, minusque redursurus, quare
optarem, ut et tuas literas ante
discessum meum habere, amicitias
nostras, *μεταποσειον*. Vale. et felicitate
quod agas. Almirantus Tyriorum. pro
non sum. A. ¹⁵1680 a. 1681. stylo Gregoriano.

Joanni a Witt. S. P.

Tractum
Dataorum

Amptis tuis literis mihi Cauda, dicit quid
refruberem dubitari; non enim tempus
dedit sed materia, ut tuas tam serape
literas et magnopere responsum requirerent
habere videretur habere velim non tam response
uas quum latentis animi ostendit signum
et absentis amari praesentis *μεταποσειον*.
Me loquarum essent amor erga tu marit
qui nihil latere apud me sunt, sed cum
femine more, offutit, intyma cordis mei
patent, cum vere amicus liceat colloqui.
Scriptio tua preclaruit et ultra humanam
firmitatem sano aestimo; tam dicitur

Verborum ordo, tam grata materia, tam
 amicus stylus et mihi amatus, me hic
 tam cartulam illam insperio quam animum
 qui mihi apertus in hac monstratur, animi
 mei luminibus suis dulcedine fudit. Amorem
 omnium affectuum cogentissimum et quasi
 tyrannum existimant. Philosophi, recte qui
 sequor illo sequi imperditur insanus prope amor
 est, testis ego sum sed tantum mihi testis.
 Aliud tamen est verus ille amor et divinus, et
 virtutum omnium genitor et genitarum admi-
 tor et adorator, hic te mihi convincit et
 me tibi, firmus constant et nullo fine mortalis
 Cuiusdam tamen saepe inimicitiae inter maxime
 amicos oriri easque capitales, hoc vulgi
 iudicio, quod statim amicos putant qui ornatis
 quibusdam honoribus se mirum, parte opprimunt
 laetis omnibus allucinant. In verborum
 pulcherrimorum compedibus delinunt, in
 ore hic amor apparet non animus infidelis.
 Si corrupta saepe iudicio originis habet
 esse rectis tantum si rursus quibus deponunt
 libus facile effectus evanescit. Aliud est
 amor qui morum similitudine recta esse recte
 iudicium nascitur. sola virtute arreptis
 non commodum spectat, non honores prosequitur.

non dicitur sequitur ad miratur, sed sui semp
 simili eundem respicit finem, hic nec mutari
 in verum nec verum aboleri unquam
 potest, et quo verior et aptior, semp
 se prodit, nec ut fictus ille fraudulentia
 dissimulatione obicitur. Quo mel potio
 qd aro de amore predictam, quicquid
 in curam venit libere loquor, nullus
 metu ut te offendam retardat, sed
 libere omnia apud te expono, apud te
 nunquam in rebus suis illa recondita et
 abscondita volui, ne aliquid reserui aut
 miris simus.

Almaria me terra tenet. Batausq. colonos
 Agnosco et praesa simplicitate rudes.
 Hic Bores flatus ^{regnant} turbidos pelagus. furores
 Infectumq. nocens aera redant aqua
 Non virides horti non celsis frondibus arbos
 Sed tantum sterili Betula crescit humo
 Nec quoque delectat dulci Lascinia cantu
 Garrula sed pulsi rana coaxat aqua

Cuculi mediani vel cuculus turpis tristi vel noctua voce
 syllabam vocant
 ambrosiale Mart. Vel boscas viridi gratitat in fluvio
 Quomodo per plures
 cuculus cantant
 ames gamba hoi
 et alij. produrant.
 Sed quod mireris cum rustica forma puellis
 Est tamen in venerem turba parata freques

Rustica ^{admodum}

Venus veneris verabula tendit
 Et sine qua Venere est prona pietas Veneream
 In natura docet Venereis quod gaudium profert
 Propter opus sed non est mihi grata Venus
 Nuper ut mirarem Germano more Tabernam
 Hic ubi Rhetorices monstrat mago ^{onomum} diam
 Vitrea Bremensis vacuabam focula Tythi
 Quae potis nobis rursuta virgo venit
 Nos non virgineo praeiter collusimus ore
 Et vidi valido quod fuit apta viro
 Et non deformis lascivis hospita verbis
 Fecerat obscenas in mea damnata manus
 Et socio famulam Inquens mihi Foemna dixi
 Laeta placet, tibi sit altera propter opus
 Quid facerem? semper sequetur Metanera facti
 Concubitus tabito at marmore verba rotant.

Quae postico furore in omni re x anstros pedito
 vultu. Quid plura ad literas tuas veniam
 offero mihi omnium opem et industriam si qua
 in re mihi usui et potest, novi ego animum
 tui, novi liberis libatibus, gratias et
 possim ego referam et possim. De nymphis
 Zomencityd. quid sciebam, huius huius
 tenellae, huius amorem plitoni obtulerunt
 forte ay ritum maritum mmenturas, virhos

maior natu' de corpore maior, dulcior
altera a caritum nectare Ambuta
magis est.

Altera propter spes altera propter spes
Sic dignior, quibusdam et utrumque de utraque
dici possit. Sunt et. Stunc hanc. Virgines
Sed dexte salaces passos. supaueru collo

Dant in mente somnum. Somno umbra corpus obducit.

Quam tu felix qui omnes. Quam tu
Venerum in hunc contemplaris. Virgines
felix, cetera nisi et illa felicitas sumus
haberet malum, te exorat te torquet
condo aliquid expectas ubi morbum
augumentum latet, non oculi medicinam
praebent sed videndum videntur. non verba
solatam dant sed dolorem extendunt.
huc amor melle et felle est. Quam tu
focorum sumus, (cand ne hoc ignis te
totum arripit, si ad ossa penetraverit
illud incendium vel sero vel nunquam
extinguitur. Arcei Demellum Altodex
Morrorum dum obesse extrinsecus, sic tu
lumbis furis torum sed medium turbidum
a nimis tranquillum. Nostra Sancti
am a Zuphania retulerunt, multorum
et patris nostras rommodo forte an a tuo

Pauci susceptorum decretum audio. Cumque
 propterea quicquam esse. De Nonomago
 Sed et ampla et multa dicuntur nostro
 an vera. Fanniam in America esse, nisi
 ventus aduersus nos retineret, quare hoc
 hoc exopto, amici tui adfuit, habes
 monimentum precor, et tibi finis qui mihi
 semper fuit. Salue amicorum. Ocelle,
 sodalium candor et vale. Ex America
 Ferriabonum. Vlt. Kal. Jul. 1591.

Fano Rusio. S. P.

Lugdunum
 Batavum

Hab ad te literas dare volui. Huius castam
 planas et libertate plenas ac meo more
 familiares quibus me in te animi ac
 monas conditionis rector fuit. Joanni
 De Homes Boxellae Baroni me addixi postquam
 a Bedendo certis die raris distulseram
 Sui mihi tranquillior et studij aptior
 vita ac consuetudo stiliorque. honestum
 n. primum et priori amplius et re
 obtulit ac candidus salu ^{per me} ~~per me~~ ^{per me} ~~per me~~, optima
 recte conditio a quinta sui tranquillitas
 rudi. Propinquum in Germaniam profectum
 sumus ad Vrbem et Thunaxrod, ventum tate
 prosperam a familiaribus expectamus, sed ante

Byemly uerisuri. Lipsam audio hac estate
fui nec ante nouembrijs Batanos suos
uicifurum, simul et Domellum dixisse, in
horrib, damno uicibus. Furo. Exolata
hinc duobus lumbibus Batana Academia
atra in nocte dit, obscura reliquorum
professorum nomina. I dix sub nota
misi et mideri habent sum, lumbis
popularem nostrum. Ego iam mideri
mideri id est misere uicibus rogor, ita
obscuro superfluo humoribus ac qualiter
I dicit me mideri, utur, hoc iam
olim contraxi ualidus istis et phlegmaton
tardis uicibus, illud uero pideri frigido for
I mideri ualeo tunc que parum meli
conuenire uide, Est in. ac hic frigida
ac uigilans uento septentrionali
admodum obnoxiis, regio plana, aquosa
arboribus mideri, ⁱⁿ sing tantum salu.
terra tumulos uicibus passim habentur
mare etiam propinquum uicibus mideri
I uicibus mideri mideri mideri
terra mideri ac mideri ac uicibus uigilans
que facile mideri locum. optimum. Igo
hic

hoc remedium puto nullis, remedijs uti
 sobrie tantum & parca vultu quod
 aliquando minus licet. Affectudo
 ego licet et me velle ap. hordij reddet
 tempus. Vale, mi fuffi & me inter
 amicos tuos habere non defmido precor
 sum n. tuis si vultus alius. Ex Alenaria
 Frefabonum vobis vlt. Kalend July. A.
 HPAO ∞ v xci. Stilo Gregoriano

Gerardo Vinomontano S.

Ad Montem
fortem.

Satis admirari non possum, Gerardo Vinomontano
 longum et perpetuum tui silentium, scripsi bib.
 terne nec restituis, nihil de te, ex te, nihil ex
 alijs audio. Quid rogatim nescis, in occupationes
 tuas vulpam an reperiunt, non puto, in negligentia
 tuam? non audio, in malivolentiam? non dico
 nimis n. mihi olim amicum, quam ut de te sumptis
 quid suspicari licet. Petieras a me ut xii.
 duobus Batavos Augustino socio tuo darem, te
 mihi quamprimum eod. repetiturum, id fieri nullo
 syngrapho nec ab illo nec a te sumpto, tua fide
 tuis verbis; scripsi hoc aliquoties, nec quinquam
 respondisti, et tanquam mutus fides, ut in te
 alius; Ego ab alio mutamuram ne tibi desistis
 tantum ut agnosceres petij, nihil exaudiri
 postea de te, de Augustino, de p. ruma; Quam

nunc has iterum mitto, ut rectius sciam an hanc
scias, et quo sis in me animo: nec enim puto te
beneficio a me abalucatum meo, ego autem a te
beneficium accepit, id agnosco, et gratias ago
tibi quam maximas, iam ut deum retuli.
Credo te syngraphum a me habere VII. annos
Belgarum, id restituas velim, vel saltem si
oportet, te satisfactum (mentionem eius addita)
agnoscas, reliquos ex annis poteris dare
Jacobus Quibellus, is habitat in aedibus vicinis
M. Pauli Montani olim Senatoris, ac tui ut
rudo consanguinei. Interim te daberis unicus
nostrae amicitiae non immemoribus. Ego iam ex
Germania rediit ad tempus apud Boxtelii Baroni
ero, literas tamquam quod ad me mittes Ruequillo
iam dicto dabis is hospitibus mihi. Ex Albaria
Fuzabonum urbe Kalend. Decemb. A. 1601

Joanni de Witt S. P. Opto.

TRACTATUS ad
Rhemum

Volui te mi candidè dubitans sine literis meis esse
tum ut tui desiderium levarem; tum etiam ut
temporè negotii tædium fallerem: utrumque
tibi gratum se arbitror, modo in tuam rem
id est, tuium, id fiat: Et sine vero sine
superioribus dicam; nescio quid occultè fabricant
amorum literarum. Nam fere plerumque amoro
rum voluptas ex ipso quam presentibus verbis
percipitur. Causam se rudo quod sensus
nostris

nimio gaudio turbati et quasi rursus honorum
 obriti, rogamus, stupescant, ut ita optatis sui
 nequeant; praevincunt nimirum ipsam veritatem
 tam false imaginem atque decidunt. Cum absque
 ulla occurrunt, quae terum tota velle,
 opto te presentem, o longinquam, quantam
 voluptatem ex istis reperit mihi Candidus
 quantum delectaretur; praesens si viderem
 longa aliter mihi vivere scitio, nempe animi
 istius furorem defuisse, adeo, ut hinc quod
 loquor habeam. Quapropter nunc absentis tui
 turbationem praesentem longa gaudentia ut
 perdam. Sed mihi apud te haec nuda respos-
 turo illud verborum decretum, aut sententiarum
 scio quomodo vult te omnia candida et sine
 + morbo, futurus sum de parte, et tu per me
 pro licet. Videtur quae tua eadem securitate
 scripta eadem simplicitate, nihil in aequo desiderio
 noli me torquere sine mea culpa, ut qui pro-
 strabam. De Lipsio hic apud Batavos varij
 varij sententiis et loquuntur, sunt qui leni-
 tatem eius accusant, nec illum Constantiae
 suae edidisse factum, quasi ^{tuus} misisset se perpe-
 + tuo apud Batavos commoraturum, qd. qd. sic
 eius

tuis duc possit. Lipsius e Batavia Leodium
profertus est ibiq. commoratur, vego monstratus
signum dedit: Rude hic merum mi Candide,
crassos istos mo ingratos, et utinam non
vere dixerem in sumo restauratorum, ac in
propriam famam mirros. Sed verum hic
elogium a Lipsio olim datum tum ait;
Merum hæc gens quam Minerva additior
si patuit quum tam rari plerumq. fiant
bonas literas, autores a temeritate suae.
Lipsius inquit a nobis discessit, quod ei
defuit. Imo expulsi sunt illum o Batavi,
aliter contra ipsum controversias, libris,
iniqua, contumelias. Quis quicquid et magno
anno vir huius ferre possit. Traduntur
Lipsius apud plebem tanquam impius, tanquam
Grammaticæ affecta, et fautor; idq. a turbido
quodam Syrophanto, obiit illic quidem, sed
suae reliquit maledicentiae ac calumnias
heredes, propugnatores; impune hi faciunt.
At proterum bona pars ut in Comœdia, ap-
plaudit. Nunc accusent licet, eius monstran-
tiam, ipsi monstrantissimi; ut quidem impij
Deum peccant, nunc vel Hamannorum est
vix ferant, multo monstrantius si ipsi

accusant.

arduisset facturi. Alij benignius interpretantur
 quod turbas tantum hanc effugerit: et quid quos
 rum plebsa hanc hydra opinionum maritimum
 digladiari, aliud, quam vera sine laude deinde
 tia: imo nominis var fama detrimendum.
 At video quod plurimum excellentis ingenij viri
 olim, idem hinc nunc Lipsis ardeat: ut vult
 vehementior sublimior, tecta turres arborum
 raramina, petat, quassat, dissipat, humiliora
 vi sua non attingit, ita et mundicia runctos
 iam fama sua notos premit, ignotos preterit.
 Exempla nobis sunt quotquot unquam magni.
 Age Lipsis hanc tua laus, quae tanto maior quanto
 pluribus petitur linorib spiculis. Legi Westphali
 li rursam magab; o dii an et hoc Lipsii fati
 a nulla etiam grat gentis obgrumini: sed
 quid porcus in hanc, ludat suam gentem,
 Ethiope scilicet dealbat; Baerhatna in Lipsii
 miris modis, eo quod tam veru ac fortis colorib
 istam gentem depinxit; sed suum quicquid
 est proderit infretiam, sit licet non omnino
 indoctus; qui etiam vero dicta et lusa ta
 lepide quam vera, exagitat tam acerbiter
 ac tranquam scruera in trivio: Verum obgrumina
 sui rum porcus quantum velit, satis se prodidit

Ego iam tacitam, ne ipso Apologiam scribere
videar; an tam ridiculus ego sum unquam:
ita mihi deum Rufum propitium habeam
minus. At de mihi ego rebus quid agam
hic quid agatur accipe. Ego quidem vivo
et valeo et possim; scribo et quia scriba
praeter miras. Innotui nam ab aliquot
diebus librum cui titulum feci: Proteus
Veneris, aliud proposueram quam scripsi
et inter scribendum longius a titulo
deflexi, quod n. n. contrarium feci dispo-
stylum: hinc hybernis hinc fere, et
congluta domi desident, nulli licet libris
adiutus, carbone primo notamus. Sed et
vorum fieri cui te parturipem esse vellem;
addam etiam tu vide qui plerumque

TEMPERANTIAE VOTUM.

Puro et Clementi Deo.

Ab intemperato Bacci Venerisq; usu
temperaturum quantum poteris in posterum
me VOVEO.

Poenitentia anteaactorum ductus.

A me procul omnis vini calor
valete turpes mei amores.

Neglecto

Neglecto animo corpus his farciui
 Bacco insano et Venere prouidente
 Oppressi animi et corporis sensus
 Abite allucientes Scyphi
 Abite Sirenes meretriculae
 Ne mihi animum cum corpore
 Ingenium cum animo perdatis
 Mentem inspara Summe DEVS
 constantem

Quo me praecipiti rapuerunt crimina cursu
 Circumstantq. meis lumbibus Furiæ.
 Me Baccus rapula temulentus conficit ira.
 Meq. Venus Turpi torquet acerba rogo.
 Munerit me Bacchus perduntq. Cupidinis ignes;
 Crescit et alterius alter ab arte color.
 Nec pugnare licet nimium est opponere durum.
 Quis dabit in tantos spicula firma Deos?
 Ille triumphanti similis peruenit ad Indos
 Haec et imperium coelica turba trahit.
 Tu tamen abne Deus tantas comperere vires,
 Opprimere et solo munitis igne potes.
 Tu mihi sis clypeus quo me defendere possim
 Haec mea spes una est huc erit una salus.
 Haec de me misq. studio habes Candidissime Candide,
 quid

quid hic regatur accipere. Stimerana nuptiae
hic celebratae sunt, magno fastu, maiori
sumptu, nec scio quid principis aliquis aditus
posset praeter nobilitatem laudare. Nuptiae
auxilium animi rebus plerumque. Secundis.

Poste trigrammum Omnesque amorem, multorum
animi in Nympham hinc nostram Zomboliam
artibati sunt; miseratio us subit uinculis
(ut humano more loquar) perfectissimi;
qui uerbis uel regum quandam dimiserunt:
Illa uero bis terum desinit sub ut uere
multitiam, qui tam leniter affectui suo
cubasset; et quambis hoc uirum uideri
posset, humano tamque modo quid indulge-
dum erat; et maxime ab illa, cuius id
acciderat non odio sed nimio amore; sed
amore suo, id est leniter et mulieriter
fecit, quid aliud expectes ab hoc sexu.
sunt tamque qui rationes et utrumque fa-
mosos in illam edidisse feruntur. haec aloe
mundi. Vmomentanum, si forte uideris
uelim suis admonere ut mihi rescribat, et an-
teras literas accipere interroget; bis terum
scrupis ut quocumque exaudiri; nescio deus

quid

quid dicam, qui super nihil tam amicis, ut nunc
 alienus sit, idq. meo beneficio. Traimus Plauti
 me docuit, et forte an melius experientia
 Si quis matrem quid dedit, sit pro proprio perditum,
 Quoniam iam repetis, inimicum amicum beneficio muenis tuo
 At o minor malus, non n. Umor tamus id qd de
 quo id suspicari debeam, quid tamen cogitans nescis,
 fitne an fuerit ignoro, ita nouis mensibus nihil
 quid nihil de eo percipi. Jam quod addam non
 habeo, nisi ut te valere iubeam, nisi exusum
 hanc verborum Papsodiam necesse est, nullam
 n. scribendi legem in familiaris hoc scripti graue
 mihi imponi patiar, quo fert animus et manus
 calamum impellet; te puto hac libertate
 mi candido tu ranc alud sentias: Ex apertum
 tibi equor et liberam monstro, quo libet
 nauim impelle ac puppim dirige, sine
 periculo et. Vale delitum mei ingenij et
 voluptas. Ex Almaria x kalendas Febr.
 An. Gregor. M DCCXXII.

Jane Rusio S. P.

CAMELUM
 Bataurum

Non minus vere quam scite Jane Rusi, Plautinus
 Parasitus dixit:

in Captiuis

Item demque omnes vestra intelligere boni,
 Quoniam que in potestate habuerimus, ea perdidimus.

Quod

Quod animi mei non exiguo dolore iam scitis
et horroros; ut qui olim nimia libertate
favebat, tunc tunc morietur ea diti, nunc tunc
maiori mea bene possim, meipsum har de flu:
dauem, punitet me mei tunc hanc regito
atq; pudet.

Itom me infenor est nullus aque opinor neq; aduersa quos
plura sunt sempiterna, satm est ut quicquid agere occoepti
proprium mihi nequit euenire qd cupid? ita mihi
malares aliqua obiectur, bonumq; meum consiliu opprimat.
Atq; mihi videtur semper ab mente actate
tunc Fortuna pugnasse, quas in meam dani
at exitum semper acceruit, quicquid tentabam
dicitur, quicquid ronabar impudubatur;
frustra mihi hunc ronbarere studiu,
Centum doctum hominu consilia hanc una deuincit Dea.
Cum meam ronbarionem inspicis, red mides
partem prigrinationis banar, partem adu:
lesentiar morbus prodigalitat, multum
ronbarere. At tunc meum pcepido,
humanar fragilitatem, fortunar lundebam
et quam pauca natura ronbarita sit, si
et a fastum, extra fragiles tot migs, ron
temptu tot malorum vuntur, et mrompara:
Bilem hroctatis dulcedinem ante oculos
(quibus semper oburfat) pono, nimum

pl in pseudolo

non dicit in Aulular.
recte. Si est amicus
aquis tibi satis habes
que bene vitam celas

presenti

presenti rodit me torquor, ita ut dix
 feram. Nec tam adeo periculis est aut gravibus
 mo quibusdam esset perceptanda; animus
 vero meus cum iam a puris grata libertate
 affluat, gravem hanc quasi servitutem
 reputat; non licere vultis sine supercilio
 sine metu cum equalibus, non studio aut
 colloquio civitibus pro voluntate fieri,
 aliquid stultitatis obsequi, alterius animum
 alligari; Homines tanquam Deum aliquem
 colere, multa fanda infanda audire, probare.
 Et si non mentiar vulgarem facta vita, non
 mea; supra vulgum semper habui hunc animum
 Omnia a me Fortuna conferre potest, aut
 Fatum iam abstulit, hoc semper manebit.
 Quare si sine furo pristino redieris status
 nullius persuasit me meo dolore alligari
 sumam; ut omnia potius relinquam vel
 vitam quam servam hanc libertatem: Nec
 animus contempтор dubitarum, contempтор
 honorum me vagum turpi spernget lucro
 Si quas natura dederat habeam, non legi
 dubitab me Crassi cum ipse mutavero; Di
 Divites sunt, Deos deest opulentia et factiones, verum
 nos hominibus

Plac. Junon. Acc.

Sallustium.

Salubrum anima: que cum extemplo amissimus, aequo mendicis
Atq. ille opulentissimus censetur apud Acherontem mortuus.
Huc sunt in Russi quae in sinum tui id est amici
integerrimi. Afferere volui, non
Non decipitur mea quidem sententia
Qui suis amicis narrat recte res suas.

plura in hanc

Tum ut materiam scribendi inde rapseris quo
in xume palmar; tum etiam ut stomastrum
minimè rindis istis malis deombarum. Morbi n
hor mihi licet sanum, tantillam est. redempt.
Vespertali Apologiam in Lipsia legi, infulsam
ex pauco vero tragediam. At haec nunc multo
rum, tum nihil ipsi quod vita dignum sit
idcirco in laudem possint ex aliqua farina fusa
rallimms et maledictis propagant suam
Primo statim in limine dicit quantum dicitur
Lipiae, quantum in ipsam migratus esset;
hoc mirant stulta in cum cometa proba
et superciliosae minae, illud emendat ut
stylus. Quid iam vel a summo ingens
profectum, ab his hominibus dicit, cum
tantum sit plerisque reprehendendi. Et
saluummendi praeceptum? Sed finem hab
faciam Russi amissimus, me tua migrasimus
meis meo interurbem negotia, Id, ne
licet iam scissa videtur, videri, tam
amici.

amici meo in te animo tribuere, ex quo sunt
omnia profecta sunt, et quod vobis scribo si
tuas viris impetrando literas. Vale amorum
candor. Ex Almaria Fessabonum urbe ix kal. febr.
Anno Gregor. M D XCII.

Ioanni de Witt S. P.

TRACTUM
Batavorum

Nullum ego tempus praetermitto, mi Candide, nullam
occasionem negligo ut tecum sim, me corpore fata
vetant et tempora: At animo me solo momento
absens; In praesens ante oculos mentis in aere
semper consistat imago. Ut igitur huius tibi
constet veritas literis ago si quandam integram
ip. ut deo hinc officio unquam amicitiae
neglector si vnam: Aeterna mecum vivet tui
memoria et est amoris quaedam immortalitas.
cum haec habe verba testimonia non verba
tantum: Nimirum omnium bonorum malorumq.
Itineris fortunaeq. ludorum quibus iactor, tu
participem facere institui. Tranquilla semper
vitam optavi, animumq. quieti magis quam
turbulentiae aptum habui; Sed in optata
amici meo scopulum impulerunt fata: Quam
bene Tuscorum ille datum praeceptum
Casum à la sua fortuna dal di che nasce.
hic optemperandum meliori spe:
Nestimur in cassum meliori ludere fato

Id

Id si fata vetant.

Ita hoc nostrum laboris ac periculorum
plenum fuit, in mari sine naufragium fecimus
in terra, mortuum aspectu et silvarum
horrore deturbamur. a latronibus non tuta
via, et prope Coloniam prope periculorum
a regis minimebat. Accidit et mihi proprium
extra ordinem malum; Ceteri gladio decidit
et seruum molitibus ex infideli peditum vul-
nerantur non sicut voluerit, sed illud iam
ex periculo. Lamentata vero huius Itineris
tot urbium, tot oppidorum, fanes, tot popu-
lorum mores et vestitus; Comitum Wittgenstein
familiaris dulcedo, Comitum etiam Nassouen-
comitas praeter Germanum mores, visa nobis
Bremia, Werda, episcopatu nobiles, Hamouera
Embera zytho suo longinquis proximis nota
Munda pro huius regionis relictis veris munda
Castellum Cattozum castellum. Marburgum Aca-
demia celebri inter Germanos magni nominis.
Diloburgus non vix sed raptum multorum
pantopum Nassouenim mirabilis relictis.
Alta in rupi natura. Interq. mixtugnabilis
Odo ibi et comitas quanta nec in toto
Allemania. Iamque Nassouis pater Fortunatus
54

prolem. ix. felix. bellum sperant omnes quantum
 per actatam licet. Duo in Belgis Wilhelmus
 Frisus gubernator et Philippus virtute sua in
 nobis sunt. Flumina nobis visa Visurgis Romanis
 olim ratibus navigata. Volra, alra, Wemera
 Lona Dilla Shica Achera, et ipse Amminius
 princeps Rhemus, in comitatu Nassoniensi. Feri
 fodinas xidi. Magnus in tota Germania militum
 conatus qui Galliam intrabunt pro regia milita
 tura. Ficus Rebours, Iselsteri, Temples hic
 Ductose minimis militibus ad rotundum assig
 nant, quid tandem Deus novit, cuius monstrabilis
 interpretis tempus. Interim tu mea Delitiae mea
 ne mihi desit quod opto, videam prokinus tuas
 literas, mellitas, Ambrosias, sit in ipse quod
 videam, materiam herbes farundary et tu prony
 in cany. Adam et ego ne a me Agelastos abis
 Audisti rudo vel per locum apud Fufubonos
 seu Waterlandos ante matrimonium contrah
 dum liberum esse utiq. sexu habitare, et
 Experimentum mutuali voluntate sumere.
 Verum id omnibus hystie in Insulis. Iuvenes puellis
 tam familiares ac nupti solent, conum sum
 confabulantur, id bona fide etiam mihi, magna
 pro rapitate puelleri argumentum, vagatur
 libera

libera manebit, honeste tamen ut stipulantur soluat,
quid plura nudus omnis nuda non presumitur
legere. *Ave Maria.* Nec deditori hoc datur,
sed post aliquot tempus contractus ille nuptia
voluntate dissolvitur, si contraria mentibus
aut non satis valida penis, nihil praeterita
illa virgo hic minuat, libera illa sic libere
ad aliud experimetur, si lubet proceditur
vorant hanc consuetudinem, antenuptialibus
questibus. *O bona quae La.*

Sapius at tumido hinc ventre resultat onus.
Nec non (et credibile est) semper circum littora
Ludunt sed profundum quandoque intrant mare.
Magnus attrahit ferrum, et illa fortius
maxime trahit, ille ferrum ferro attrahit.
Quid non efficerent nudi cum virgine tactus
Quo non deposito virgo pudore trahit.
Quae medys tantum iuvenem respectat ocellis
Hac iuvenem toto corpore virgo tenet.
Blanda Venus pulchris oculis atq. illic forma
Est potius iratum composuisse Iovem
Quae erunt charitas, Venus et puer ipse Cupido
Hos dicam Veneri sacrificasse thorum.

Utinam nostrae puellae hic mor, et tam bona
fides, sed huius quanta ipsis diffidentia, ne

Furanti

viventi quidem reddunt. Vellem me ferre qui tunc
 agatur, num Amori infirmas, quid tua Agnes
 Lubricum tu mutare primam potuisti, fortiter et
 hanc, ego constanter nihil in amore mitto, ne
 ipse mutos, subinde recidit vulnus quod cupide
 inflixit Amor, go absentem augetur affectio, ne
 possim eius obleseri, quae mihi mei oblectum facit

Quei occhi a me troppo amari
 Quei occhi legarati et cari
 Per quelle e aperta la via al core
 Per voi dolci occhi conuen ch'io more.

Unum restat solatum, ut dicam omni Petrarca.

Vive in Speranza debile et fallace

Inquietum me tenet haec cogitatio; Desiderium
 ad amatae pulchritudinis me torquet, et suo feruet
 isto ignis sub cinere, aliquandiu claudit, sed mox
 novad vires rapit, et tanto visibiliter bit, quanto
 longius abest quae potest attingere; at bides
 fatis me agitari quae quocumque desiderio invident
 sic vnam sic moriar.

Allez sciamio y mei pensieri a riva
 che foglia verde non si trova en Luro.

Spero videtur minus molestum teq. tunc corpore
 presentem, ut nun absentem animo amplecti

riva

vires hyemum. Siquid: scriptis Quisquis
dabis, ipse actatum ad me. Valeant viri
mei amici et tu. Amicorum ocellis vale
Coloniæ Agrippinæ in Vbiis V. KAL. Augusti
Ani. XPAS. 00 17 xci.

Rotterdamum.

IANO CANDIDO MEO S. P.

Quam variè popularis tuæ literas mi Candido
me affectant quam gratæ sedem, quam
in ipis quidam migrata, quantum vno eodemque
momento gauis, quantum maioris percipere,
his mihi ad te literis testatum volui. Tuorum
in verborum gratissima suauitas beneuolentia
regam me et gauis amicum animum ostendit.
fratris in ipis appellatio qua mihi
dignis fraternis more affectum, et a tot
iam annis inextinctum perfectum amorem
aperte demonstrat. Noni equidem vulgi
limitatem, et simulati affectus blanditias
noni affectatos horum temporum more, et
verbi huius appellationsq. sanctissimi pro
fanius ino nefarium abusus, noni quot
sunt qui fratres sine pectore fratres
appellat. Et si vero amicorum candore
quantum absit a prava ista consuetudine
vulgi, iam pane a patris mihi perspectum
et regnum. Noni igitur mi frater

a me detestis animi gratissimam benignissimamque
 remunerationem habere; ut me absque ulla
 fraude, absq. ulla simulatione. Et amicum et
 fratrem in perpetuum reddat. Dolus malus hoc
 omnis abest. Sic affectus sum, sic semper exi-
 te fui, postquam semel tui candorem per-
 spexeram. En Acam ergo votumq. moueo fraterro
 Suis Amori et Aeterno; nec hoc caduro sculo
 nec altero perituro. Hec quo rarior mea
 fragilitatis nequus et inconstantie humane
 Vere olim Sophocles:

In Hiare

Sunt multi amici inter se odia qui post gerunt.
 quod videre possent, et metus ominari daret,
 asperant ominatus superi et optatus. Tam quod
 ingratum in tuis istis literis, quodq. animum
 meum in spore periculis, arripe. Abitus tuus
 est et praece opinionum, meum a patria dis-
 cessus; an fuga? neque me n. fugis, redi
 quiesce, redi curricula ad nos, ego redio; fua-
 mur obsecro matris nostris amore. Et antiqua
 consuetudine libera iam, et rara in patria,
 qua nihil amoenius, nihil amantius aut gratius
 magis. Num Magni Crasmi patrem, tuam
 profero; ita videtur, laudari, si Genus
 istius

ipsum vni ubi videret; at credo nasciturum
cum omnem pariter ad se traxisset vrbis
Genium, morientem sepelivisse suum,
adde popularis suos rudes reliquit. In an
ita sit iudica, mihi recte visum. Haec habet
fluvium inter maximos Belgiae, namque
numquam et statuum eius quibus suo mo
rito, plurimi faris; spatiumque ex
mare vicino granior quam te infestis, cam
porum planities sed agrosa, arborum
infrequentia, cum lurois dediti magis
quam aut literis aut humanitati, accidit
noxius ipse ex parte et Sardibus mirabili
rib odor: Contra tua patria, cum hor
tantum nomine quod patria sit carissima
esse deberet, quanta cotitur caeli remotio
quam lecto temporum aspectu, arborum
frugiferorum frequentia, Quam etiam
frequentia illic omnis civitate et humani
tate cultos, nobilis, eruditos, suavis, qua
multos moribus haud vulgaribus invenies
sed quod temperationem incipit tanto et
distantem intervallo:

Haec tantum alias caput inter extulit vrbes

Quatu

Quantum Verba solent inter viriana cupressi

Virinab intelligo, quarum haec prima et facile princeps
Obtinere noscitur. Plas, et abijt ad verum Pana orgy
sui auctoritatem: Dolco, et nos, muidus, et sunt hu-
mana nihil est perpetuum datum, hoc omnibus
famei via falcanda, ritus ille praemittit, sequitur
aliud et aliud semis ad ultimum. De Lysio
quae scripseram probas, et et illum: hactenus
Dubito: repetitio verba haec multis improbat
vie seca; At non opud, defendam, ipse longe
id molius, quam ego vel quisquam alius possit
Apologia contra Dialogista, ferit; ~~nam~~ minus
sed non verba tantum, inspicenda et quae
miseri virina bonae; quod in Cornetius po-
tuerat, nescio, et non ferit: Saepe cum populari
sermone disertus fuisse, et verum (-X scriptis
nomi) Lingua ferore praeditum, addam muidus
iniquitum; At me cum Lucris Pustari videra,
suum quosocumque, quem non improbarem si inge-
nium ad meliora appellisset: reprehendere,
et mortificare omnia, etiam source solent in
quadringis; si eandem ex eo quaesuit, cum hoc
habiat communem, per me libet. Nunc ad
tuam de Lysio simonem, quam praescripto
me de verbis tuis arbitror, pauca respondebo.

Hocum

manet in aere
Hagel. Sop. hort.

Horum quibus temporum Tragediae videntur
Lipſio aduerſari; quae tamis ſi quis velit ad
hincum examinare, et ad Politica ſuis ar-
r commodare; non vniud id fore. Dicit opus
aut Epistolae; nec cuiuslibet ingenij caſtu-
marum. Non miſi iam ſunt ad manum,
quae ſuſcepit ea de re Lipſius aut tollere
git, nec quae ſuis aduerſariis, Meſſing
tantummodo opinionibus apud te exprimant.
Nempe; nihil tam facere ad Repub. tran-
quillam felicitatem, quam magistratus iuſta
integritate^{as}, et ſubditorum ſequentem obe-
dientiam, quo mutua benevolentia colligit,
ſui officij memores nihil prius habeant
communi quieti et concordia. At qui re-
ligioſis nomine (etiam ſaepe falſis) con-
ſulabula, rogunt, congregationes illegit-
mas turbasq. faciunt; tam Reipub.
concordiae ſunt aduerſi, imo perniciſioſi-
us, quam publici predelliones. Hi n-
ſtra reipub. illi intra viſcera graſſantes
ſuavia periculo ſumpunt, manſi etiam
latent. Tollendos hos et abigendos
arbitror, et mecum non moroſus aut

& vulgi poeta; quum dicat: Ultracibus
 Omnes statim poenis coerceri aequum erat
 Et iura sacris constituta legibus
 Qui transgredi aut conuellerent audet impie
 Et morte digna plecterentur protinus
 Non tanta scelerum colluuium vbiq; foret

Sophocles

Haec politico M. Caudice politico, ille scripsit
 quae tantum laerantur, sed ab impolitis
 Nullum n. est inobedientiae grauius malum

Haec perdit vides, Erubet, euectit domos

Vnde quoq; nimid sit oportet Religio cuius clypeo
 Repub. Latet scitum turbatur quies. Conser-
 entia semper libera est semper fuit, turbam-
 pobore, regi non potest; hoc vniuersi con-
 tentibus non Christianis, qui periculis; hoc
 veteribus periculis olim et vere Christiani,
 immam tyrannorum sentia subditi; quanto
 illud iam melius quanto commodius possit
 sine huius detrimento. Non sic probo quorum
 Dan tyrannidem, et inquisitionem ab etnis
 olim principibus profectam, mo a quibusda
 votitam et Christianis plane indignam.
 Damno huius et ad auctorem suum et pariter
 Item ad Carodorum ablego. At vos ego
 pellentes

pellendos pumendosq; rursus cum Lyfio, qui
ob suas opinionas, huiusmodi prestatid. Di-
tiones et pefiferos extant tumultu
Sannu corpus qui pff. Volt. absciat
putida hanc membra, medicum adhibet
qui orat fecet, purgetq; a corrupto sanguine
Et sume pumencie. Quid vero hinc
differret, malum iniuria ascribi quam in-
constantia Generosa pectora mordent
Lacerant, nique obiecta

At ut credo et opto
Non committet unquam ut labe
Aspergat, vlla honestum
Nominis decus sui

Es quo me adduxit. Vir ille, cuius ego
ingenuum tanta commendatione, et quo
tempore suavitatis suas eloquentiam, et se-
ditam eruditionem in Academia Batavo
rui primum peris pferens, simplex us sui
de quo iam satis. Plura habes, sed pult-
tudo tibi spectat mi Candide que iam
ingressi fastidium parant. Vale gelare
Longum mi frater Delitium et dulce
decus

deus meus et vale. Almaria. vii kal APRIL
An Cristiano Olo b xcu. Ordine Gregoriano

V. G. Thome Scotio Brugensi

Na diuam vir doctissime nisi me me temeritate
atq. adeo impudentia perituerat affatum. qui
te stuaque meis meris. geris inturbamem
negotia. Atqui fausto me sercha. fidei animi
meo infaustum licet resset inceptum idque
tua benignitate atq. benivolentia qua
pleno quasi horis liberalitatem tuam in me
transfundis. Ago igitur gratias summas
quas votum unquam referre possent.
Quam benedictum ego me iam dix a limine
notum doctissimis tuis versibus ostentat
animus. Amiram sed quod faustum et
felix. eternum confido fore hanc amicitia
et opto qua vniuersam. rateris omnibus
longe sum tibi inferior. A multo paruaque
superior. me vntar manibus pedibusque
summe vntar. Verum cum me talit de
animatum. primo statim aspectu. indurade
noy possim naturam. ego paucis de pingam
de eaq. ingenium meum. quod licet tardo
rarrere langueret. Et velut atra conlt
tum nube. obscuratur. tamen animus
in de hoc mihi magnus quod facile magna
contemnat et ad vera mentis contempla
tionem.

tionem quandoque ascendat, omnium quoque vis
vires humanitatem, et ceteris mortalium delictis
praesentat. Difficilis vero sermo et longum
terrenum impedimentum, nunquam obscurabit
fontillam pura origine, inhaerit illa et pro
is purgato animo roborata a fere claritate.
Sed et doctus non est tibi videtur altera
impudentia proci impudentior, causam habe
a. machinam Epistolam et rationem. Vixit
pudor pudorem, et fratrem pro primium
Georgium magis perfirni ut Grusarum facti
et etatis feruere de distendi studio. Fergula
n. esse solet a mortuis illis doctoribus scientia
in raldo vivorum spiritum, vita si videtur
vna vox penetrat animum et videtur agit
in vno pectore. Duo sunt quae me Gra.
ciant; Fortune iniquitas quod doctis dicitur
quoties libet adire nos liceat, ut ex
ipsorum oraculis ornarem ingenium et
vitam misterium. Ingenij tarditas; quod
audita appropinquat aut conseruare iniqua
Harum ducimus si mihi pro voluntate
facultas detur et optio, me in extranea
fecunditate limba tolleratum arbitrarer.
Admirantur alij regum et principum manus
pompa et fortune languorem in scilicet
fastum: At ego ingenium, eruditione
cultum, et pietate ornatum omnibus
impetab

146

mortalium egentis, auro gemmis et similibus
non ex se sed vera raritatem aestimatio
me pretiosis antepro, et pro summo munere
re duto si quando talium virorum ad hunc
comitandi copia. Non abs re igitur tua
magnificatio erga me munificentiam, quam doctis
et elegantibus tuis versibus, ut mihi licet
in pagina mihi tamen plurimis preponenda
libellum meum adornare dignatus fueris
quo me beneficis artibus deum tunc
habebis in perpetuum et tam re quam
verbis obligatus sumus. Testor ipsius auctore
fidei et mea consensum consentire. Testa-
re et id versibus, quibus et gratias agerem
et animi mei mentem exphorarem, si in-
grum foret, sed non ignoras quam id non liceat
quam video in ipso discessu sum occupatus
ut dixi mihi sit otium scripendis ut animi
iuribus. Quare Vir Et. Vir Doctiss. equi
boniq. consulat rogo hoc tumultuarium scripsi
quod ego animo non magno simpliciter et
festinanti stylo scripsi a me quam scripsi verius
Cui omnis dolus malus abest. Grati animi
inditum et memoria nominatum. Vale.

Lugdunum Batavorum Jo. Syrestemio S.
minus magi raminipre mi Syrestemio Arade
ma

A. idemque Bataworum uocem de studio
medum aliquem fructum in posterum percipi
rem, fuit, videtur etiam uocem per se, et
n. iam etas que uagum sunt animam et
molestis gaudium sedibus peregrinantem
religere suadet. Et uita tranquillius
etiam et uocem per humanarum et
turbis, mortalitatis conditionem et fa
torum sedem uocem, sperare. Ad for
uazij antores mei fuisse, suam. consilia
uocem. Quare quocundam uocem
sequitur, hoc ad te epistolam dare et quia
est omnis tuae fidei non mittere non dubitavi
confusus amro tuo in me animo et familia
ritati uocem olim uocem. Si uocem
magnitudine paululum in uocem et impensas pro
uocem causa fatidias, simul ubi me
uocem damno uocem familiaris uocem ad se
uocem. Ad que cum primis integre
fuerit respondere si graue non sit me dicit
uocem familiaritatis uocem ampliter
obligatum uocem, et beneficii semper
uocem memoriam. Vale. Ex Traiecto. Bataw.
A. Christiano 1592. postiduo feruorem
uocem.

V. C. et Nobili.
Huberto Buellicio patriuo.

Agrorum

Quis est nullus ut credo molestias hq tibi
 sunt literas, cum, quae mihi contingunt
 bona naturali quodam instinctu tibi non
 futura ingrata arbitra. Nam praeter
 hoc mortalium omnium, vnicuique, quo mi-
 tate meum colligamus proprore non vinci-
 mur; et si in nascendi ordine quaedam
 legum solennia defuerit recte nulla na-
 turae, nec sanguine distinguimus. Vixi
 haec tunc maro animo quam fortuna que-
 rit iam quaedam paupam videtur malorum
 ferre videlicet contumacia. Cunctior hinc
 paullo, adeptus quod fieri desperabantur
 amplexantur tunc, Aduerari & ma-
 riti tunc, ~~quod~~ proximo volente die
 et patrib. Vxor mihi quam maxime bello
 aptitate inlegitima, moribus, etate, fo-
 ma praedita genere plebeio sed proqua ho-
 nesto, genita, ducta est. Haec sunt vir
 cl. me verborum ambitu h. more. q. me-
 moderatum voluit ut non abulim prore
 a seropre tua pult. Illud addam, q. e
 Gyporum manibus patibua bona in pari
 serum istum viderari, quam bibi fardus
 fary sanum et idud valentes te fardus
 Dedit opt. Max. Ex Museo nostro. & Bata-
 nis XII kal. Jan. Anno Christi. C15 12 XCIII.

Hierico Coetveldio S.
 Canonico Petreano. Vlt.

Colon. Agrippina.

Nihil opus est Reuerende Domine Henrice Coet
velis; eademque superius libris, deus
capitula. Sicut n. tot ydria sunt moribus
maioribus, fides, rationalibus impudentissimo
cum hominum, preterea quorum immortales
miser, sed nolim in campis quidam
desiderata, nec mihi triumphus ex
potestandis & tam ignobili pugna; cum
facile contemnam veritas saluum homi-
num insultus, tutus de seruis consi-
derata mea apud summum illum capio
yrosu cui omnia ab aethere in aethere
patrat que sunt que fuerunt & vult.
Velis igitur mihi Coet. Sicut & si libris
apud J. D. deopti vult non potest
preterea; mihi quamprimum scribere non
gratias cui perueniam hoc Traiecti
miserari vobis in me non, sed mora
miserabo et ab hac libere molestia
de tam lege et libris ad manus
perueniant & inde mihi reddantur.
Vale. Ant. Kal. Nouemb. Anno 1589. Tra-
iecti Batavorum.

Gerardo a Boer S. P.

Ne oio infelicitatis vobis desiderium per ad te int
to cartarum ~~miser~~ quod daleis interstitat i
me & ad scribit itinere difficultati. No-
sim (et me hosi) sum tam aliquid ab amico

Col. Agripp

consortio, ut tam sobriè ducere
 vellem proferam a te, iam mihi ab aliquot
 annis noto et p̄mi familiari, spero p̄tende
 brevi vob̄ visurum morum cum libertate miã
 vale. Coniunctis notis meo nomine longum va
 lere iubeto. Ex adibus Flodropians ad Belli
 portam. Sed quid p̄ciã oblitus sum. hoc legi
 de coniectura v̄rumq; et vide.

Johanni De Witt. s. p.

Asterdam.

Ne officio defuisse mihi Cavide aut frigidis
 amicitis. iura p̄ciã literas voluisse vide
 re. Quas ad te literas prior dare volui
 negans quidem et quales longa familia
 ritas noscitur exigitt et ego a te dicitur
 non tantum p̄ciã sed et meo iure postu
 lo. Agensio adfui v̄rumq; librum mi
 hi tuum monstravit non dedit se q̄iã m̄
 furans aliquandiu dicitur. Et adq̄
 veteri suo more solitariis. Musis tribuit
 nimium amorem h̄arum. Svaligeram
 vob̄am si literas remittas v̄rumq; et simul
 tuum de hoc libello inditiam. Oratio
 et illa summas non tibi mi fallor d̄p̄
 h̄it et n. doct̄a de non vulgaris mihi
 p̄ciã multis nostrorum p̄mi cum laudanda
 CoSS. continuati et d̄uestorib; x̄v̄v̄
 titim̄ dicim̄darum. mutati transp̄si quo
 infra.

infra modo: Nulla hic summa celebratio
nec nuptia nisi quod Petrus Rutenbergius
suam heretondam Christianam Syndici Orani
nostrorum filiam sit ducturus uxorem mun-
tib' parentibus; Verum virgo petit, ne
gant parentes; ducunt certamen: rogat
interior consiliarius et de ipsa matre
proximior sanguis qui nuptias ardeat
vult. De Turcis mala multa spari-
guntur et si vera verbor' immo omni-
nos Germania raptus nuptiarum et ad-
zur nuptio quib' torpor' subiat virmos
populos, fucidi ad maximum reatibus
etiam proximi, immolent illius deus
tum tua res agitur paries cum proximus ardet.
nuncq' opurice quod Deus vult qd' primum
mentem solet auferre. ¹ ~~At~~ quis diuinae
vitare queat verbera, dextera
sed id fatis relinquamus meliora sperantibus
et vinit autem Deus opt' Max' nuptiarum
diffimulq' a quo. vel in extremis facilia
remedia praeantibus.
At ne Tragedia sit per Epistola deus ardet
narratur nuptiarum quo videtur, Nupti' rudo

Abouendberginus tibi aliquando in symposijs
 comitibus hic nescio qua causa allatus ^{uit} miranta
 tus in hospitio Burgundico solitus quod aliquan-
 do pernoctare ~~per~~ quod cum eius ma-
 strago de ad eum attentata accepisset
 ipsa hospitium barula armata quoad ratis
 petiit, quare inquit ibi talis respondit hospita-
 re; oportet me ^{hunc} inquit ipsi meo gnato
 dam dicere comedit hospita et si mi-
 se ait intra est n. in proximo hoc in
 brulo: pergit. illa non verbis sed verba
 ribus moxementer exritatura filium in
 lecto dormientem et quod ipsi dux
 nissimum rando emittat ipsi in lecto ante
 uor alius qui primus furoribus perhitus
 e lecto desiliit et rursus per cognoscens
 abijt mulier vero frustrata in aliam
 corpore ipsius in filium tunc geminal
 qui tali mania percipiens abijt ex
 hospitio imo et ex urbe. fabulo-
 sa nota fore omnibus: laudatur
 mulieribus pro fortitudo ab alijs ridere
 ridetur ab alijs; post factum frustra
 vale. in rando et vide me quod
 simile

scind' d'ob quod me lateat, & Tra
ucto Batavorum Non. Octob. Stylo
veteri.

Amstelredamum.

fo: de wit S. P.

Quantopere me literarum tuarum candor
amorem candidissime delectaverit, facile
ex vestri nostrae familiaritate miraberis.
Ea n. cum immortalis amicitia coniuncta
mandum suavit; verum a mea parte
(Lust uxorio sim vinctulo occupatio) minus
augetur. Testes tibi de hac literas, sed
verba nihil ab animo benevolo distantia
vide si quid mentiar; satis amicitiae
nostrae factum arbitraberis proxi ad
te missa epistola, at cum iam tuam lo
gissimam non me iterum tibi obstructum ti
culo putari; literasque protinus novas
expedire cepti in hac materiarum inopia
Sed fallor, quae n. modo verborum amicitia
quae etiam saepe nimio garrulitate suae
ponderare laborat. pertinet vere benevo
lencia nostra mutua non detestabili verum
quotidiano partu infinitam verborum
vim; blanditiam, rursus, liberos, iocos, dy
solutiones, venustas, vinctas firmo

vsq.

ipse leporem, pater affatim suggerit. Gestic
 mi candidum rursus per scripturam, pressens
 tecum videtur sermones conferre. Et mo
 do hoc fabulat; te rogam animo in
 spicio; bona, benigna, amica, verba verpico.
 Qui mihi molestus har tam pressens absentia
 esse poterit. Imo molestissima est cum ima
 ginatiome falsa deceptum, me sentian,

Ite leues venti vanum genus ite volucres
 Cimmeria ludentes tempora forma falsa.

Vos me haudentem toties duxistis ad alta
 sidera, vos toties voltus monstrastis amicos
 Tandem deceptum sub spe liquidis mani
 pfuras fidei credentem temporis agras.

Ad duas literas nunc venio quibus narra
 rulosam quodammodo Clantij fugam descri
 bis; ea mihi suspecta et dissimulata pri
 mum visa, quam suspicionibus confirmantibus
 insequuta mox monetarij eodem in loco
 fuga verum et cum ab ea retractas
 vanum istas opinionibus et animo meo fu
 gavit. Jam audi nona quae habent
 sedulo a Turcico bello imperitibus gesto
 sacri nostri Equites Teutonici; qui mihi
 videntur cum Graeciae Terentiano Lon
 ge post principia in arce stetit.

nuptiae vero sic celebratae. Honori Jette
contractis nostri et Murguaretae filiae
Georgii Haefflii procuratoris faustis am-
bis. Rector Ruyffio nostro instruit
rarmey Martinianum et gradum ipsi
ad immortalitatem nominis deditur pro-
parare. Finis. rany bolebobany et
manus spectabat ad reausulam cum
sine quod ad te potissimum spectabat.
farrucit nempe pollionem tuam mi-
sam in iudicio. Gissa sed nihil pro tua
pore obtinisse. obscurior n. dndri de
videbatur quod doreri non posset. rudi-
tus anquam tuo patri solutus. salu-
amorem orille plurimum atque balu-
et fati ut quamprimum te rorany ad
spiriary. Ex Museo nostro. Trarochi Bala-
wrium. xii. kalend. Decemb. A^o a Gristo nato
M. D. XCIII.

Delpfos Bat.

Gueraudo vorstio medico affm.
suo cariss. S. D.

Si te mi vorsti negligentiae quod carnis
ad me scabas accusarem, non multum factise
a veritate ipsa aberrarem. Verum cum non
prudem eiusmodi querelas preoccupaveris, em

nam mihi agendi aditum voluntarius reus
 praclusisti. Est praeterea quo te non tui
 excusare, videmus ut defendere si opus foret
 posses: misisti n. loco literarum oratione
 satis loquentem.

Hec mutam profecto repectam ullam esse
 Hodie dicunt mulierem vlllo in seculo
 At scis quam illa eandem semper cantile
 nam, quam semper.

Dauhas alas Item

Hoc mulieribus maximum a natura con-
 cessum munus, manibus pedibusq. confer-
 tate imo augere plurimum nituntur.
 Sed paululum extra vocum, coniungentibus
 agendis rebus natam; inodo habeat
 qui consulat recte, postposito inbilis
 hodie pudore intrepide omnia proling
 confusum, quod et ipsa verbis vel acti-
 bus non paucis dorabit; Nam quod
 ipse precepit ego etiam maxima
 d. volubiles etiam id tam relictis
 indignis; rursus puto frontibus
 discrimen. In actu tali mulierum
 vix, et curat pome ml. profuturab

Αἰφ' ἄν' ἴσῃ σὺ κακώτερον ἑσποῖς κατὰ τὴν
πάσιν ἔσῃ

At manus de tabula me nimis
tam fastida sum loquens. Victorius
nobis D. O. M. dedit ingulibus, restat
ab usibus benignitate proferam, et
gratibus animis agnoscamus, et ut
dum consistunt in volumine Masconium
multis votis commendamus, de quo
illud poete Grinij locum habet ex
tuumus.

Ἀριστεροῦ Βασίλευς τ' ἄγαθος, πατρις
τ' ἀεικλής

politica nostra more solito se habet
Unius ad arbitrium adde favoribus
Vestibrocensis tuis consulatum, et
Inter XII viros stultibus iudicandis lib
quid electi contra leges amantibus
et (si modo nobis ulla) primum hylgia.
In catalogo librorum autumnalibus
mundinis impet. Smissum, notam
librum Taharoty de negotiandis
numbrorum defectibus, in fine an
videtur; Impressus in Velmibus atq.
iterum Francofurti, heri commoda

e ulrographis, et qua nobis singulis
 semper ubi Langiam olim de Africa
 alioquin non semper prodit.
 Haec sunt mihi vestigia quae scribimus
 affantur magis, et si nobis mahe
 riam fingebat^{tem} me Jarpocrati aut
 Angerone ferrum facile videretur
 tunc straxit ut amaris fuissemus tolli
 quod miserebi duntaxat qui tedium
 dehaeremus. AXXII de adagibus obis
 etais. Carmis Grolis huius, patri
 putandi magis et si fata sunt
 magni. Adde votum quod pro
 calceis Lurinae et felici fato
 cultura famae. Vos proloqua
 rihet. Vale & multo nostro v.
 kalend. Novembe. A^d corredo c. 12. 13

XCVII

V. cl. Huberto Bugellio
 Patruo suo obsequio

Colonia
 Agrippina

Quibus semper v. cl. a scribendo fuerim
 alium, videtur, cum tuam Langiam et tate
 otio quam negotijs aptioribus, infrascriptis
 forsitan quibus latissimam tunc multipli

res tuas occupavit, quibus nihilominus
occupavit nunquam interumpit.
habet tamen ad te literas propinquo ab
milito extorserit quocumque petitione,
quibus accessit nonliminstra indignatio.
Videbam n. distracta statibus tui bona
quae (ut ego arripit) 20000 fl. summam
excedebant, et nescio in quam abyssum
obscuri rubeuli remissa, adeo ut nihil
fieri suspexit; Imo mihi iam plurima
negotij faceretis mandandi annua
pensionem, et florentinum, quum summo
Senatus, ad quod et promotione Bo
tari causa devoluta dicitur, dubites
utrum favoris, et saltem posthosp.
Sinderebo sumorum titulo, praele
mentem testatoris de hoc bini id
vocali significatione, et uliorala pene
sententia ad vitam mihi tantum modo
praestandam promittant. haec hinc
tantum fortunae lud. bona mandandam
contemneris didicimus. Cum n. mihi
volente dicit debeat quo nutrire quo
vestire; Attamen vix fero plures

atorum quorundam Esu montanum in
 patet non bona grassandi licentiam q
 strammum omnem mouere lapidibus
 videntur ut in signa portinacula
 q no stat defraudent. Superfuit tanta
 ultime maligna caritatem reditum
 in comitatu Burano a parochis &
 arbitror vobis professorum, ha vndiq
 expugnantur, ne de qo factis q
 debetur consignari sinunt. hinc m
 ram meam conditionem non sine ratione
 antea q ultra defraudat qo sine q
 consistere vita humana nequit.
 sunt quidem vobis mala de bona q
 bonis vobis suffragia potest. Vi
 rum ut sunt natura sua mulieres a
 rebus attentioribus, indignantur, quod
 a meritis promissa veritati non
 respondent: accidunt hinc tempora
 difficilia & liberiorum cura. Viri
 v. l. hinc tangunt obiter dicta usq
 me debet turbulenta sunt. Quae
 inter a prohibendum me impellere
 parvo a solvam. Viri desecti sumus
 H. Vergetus cum videret inestam

inque rationibus a Regii filio, colludente
quendam suorum prodi mutante Volter
collegio petreiano plane negligi, non
proximam tam sanguine quam
affinitate conuictorum, respice
cum tandem rogandus est, putantur
Quod in quibus finibus faciat etiam si
facile suspicet; omnino tamen fuga
oportere puto. Ut igitur v. et qui
tanquam totius et familiae caput
tunc in cum eum consensum prebuit
amant de rogat quod et ipse ^{non} est arbi-
tror quibus et petens v. etiam colliga-
mibus affinis nosse sub litteris omne
patetunt apertum mirantur. Ue
que de in re agenda de indurandis
procuratori tuo perscribere velle,
ut hoc quinquam ultra tractum
Regii rationibus absque v. et
autoritate tentent. Har sunt
v. et. ar nobilissimum quod verbo
hora forsan? Epistola quam prope
suam ^{vobis} mirandam necessitas rogat
Quod

Quod te obsequio me iniqui fuerit, et
tulit n. ad eoi indignitate materia
ne sub potuit irretitatus dolore huius
continua. Interim credabor d. 17.
vt V. cl. dmi p. eobis consensit uolu
mly. Ex museo n. p. d. Nouemb. d.
1745 in 17 xlvii p. d. p. d. d.

V. C. Io. Wierckhousio Sc. et. Resp.
ultraeet. xii viro scilicet. Jud

Tractatum.

Spem hinc tibi quodammodo obligatus v. cl.
m. l. e. a quamprimum liberari consp. t. m.; ni
si negligentia mea sed favore f. b. t. a. h. o. r.
fuerit, solutio postmodum non esset. Vt
v. i. a. p. r. o. f. e. c. t. o. r. e. m. i. a. m. i. g. r. a. m., Lugdun.
p. i. e. t. a. l. i. ; ubi me sola litterarum Academia
retinet, displicent r. a. t. i. o. n. a., r. i. t. a. b. a. n. t. e.
c. a. m. p. u. s., f. i. n. d. d. e. m. i. g. r. a. m.; displicent (m. g. m.)
r. o. m. p. a. r. a. t. i. o. n. e. v. e. l. u. t. o. r. u. m. At f. l. o. r. u. s.
s. e. n. a. t. u. s. D. o. c. t. o. r. u. m. v. i. c. i. n. i. u. m.; Q. u. i. n. q. u. a. n. t. i. q.
Et boni viri nro f. i. r. o. t. ? Sc. a. l. i. g. e. r., T. r. a. v. i. u. s.,
P. o. r. t. a., H. o. r. t. i. u. s., C. l. u. s. i. u. s., V. u. l. c. a. n. i. u. s., B. r. o. n. c.
H. o. r. t. i. u. s. M. e. r. u. l. a., G. i. o. t. i. u. s. B. o. n. f. a. c. i. u. s. P. a. n. i. u. s.
m. i. r. o. r. s. a. m. i. n. i. s. S. p. i. r. i. t. u. s. v. l. t. i. m. i. u. m. T. e. r. r. a. a. n. g. u. l. a.
t. o. t. o. r. b. i. d. L. u. m. i. n. a. c. o. n. s. p. e. I. l. l. i. r. a. t. o. E.
t. e. r. r. a. t. i. b. B. a. t. a. u. e. v. i. d. e. r. e. b. O. r. d. i. n. e. d. i. r. o.,
m. i. l. l. e. d.

nullis sumptibus parant, ut ne quid desit. publ
utilitati, aut ornamento: quod tepantur
Collegium Theologicum, Bibliotheca, Theatrum
anatomicum, Hortus Medicus, campus
serenosus, ut vocantur, ad instructionem destinatus: In
fructibus colligunt non solum nobis aut retri-
mendos, quod mirantur pueruli illi Aeterni-
tatis praedem arbori insiti Quercuum hortus
Muesler, qui

Incipiunt lati fines complectere mundi

Frondibus, & liquidis ramis praetexere caelum

Sed ne hoc studiosi viderentur Antonij. Academi-
hinc, obliuio Epistolae, velle conscribere,
ad finem propicabo, addendo Catalogum li-
brorum, qui partim sub praefato sunt, partim
eodem destinantur.

Martianus Capella, cum notis Hugofani Grotij
cum prodisset in lucem, nisi Transumptibus
imperia Typographi inuerti fuissent.

Sunt et sub praefato Saxo Belgiano Astronomica
Hygij, ex veteri M. S. Suis emendata, cum
figuris aeternis, quibus Jac. Guinius ex-
imavit, vnde F. Douza.

Annales Bataviae Douza praedicti hinc bi-
debunt.

P. Merula in continuando stemmate Nassoniano
photij

photij bibliotheca Augusta Vindobon. imprimi.
 edita Pontani Jesuita commendatarij in
 virgilio.

prohibuit suo tempore de bibl. clariss. simul
 ac doctiss. viri Scaligeri, quae sequuntur.
 Jul. Cas. Scaligeri Epistola

Eiusdem commentar. in Aristot. de animalib.
 oratio contra Erasmus.

Josephus Scaliger ipse videtur esse, vitam
 patris pristinam,

M. Manilium cum comment. plurimum aucti
 Smetij inscriptiones duplo fecit meliores
 prosperi Aquitanici Geomica alia ab editis

Georg. Contra Gabot ad manum Logotheta
 de capti a Latinis Constantinopol.

Vulcanius quoque nescio quae molitur, sed
 ille pro more facior.

Inter sunt viri quae aliquando

Deo volente videmus, nisi praesent aliqua

Dea tam bona repta impediret, quae
 mundi studiose spectat, ut probet

futura esse. Verum ne limites deo
 laed transgrediar, vltimam tantumto

adnam slantulum, quae te salubra simul

et salubra videt, ea se ut patet

mutum faciat, quo mutuo libereum

rommatio quare sapientissima vobis Log. in
 vobis

Ex Academia Lataur. Id. Jun. Anno Gregorian
MD. CCL.

V. Nob. V. Doc. Hugoni
Ruyssis Senatori clarissimo
et. praeside roto Judici
ordinario

In quibus vir Cl. nob. que animi tui erga me
fave tam sit & sperand, & de vobis in pra
amritia tot sint suspensio et reliquis, & tunc
tibi apud te agere minimi mibi fuit.
pudoe ty mibus non putatur, quum hanc vocem
hanc licuit, aliquid pultem hoc pultem hanc
pultem que quae referre minima pultem
agere maximus. Hanc pultem mibi
& pultem proximum mibi hoc
fuit, tunc occasione ty vobis mibi hanc
fuit, & hoc ut pultem tantum fuit.
Imposuit n. quorundam pultem
non mibi pultem ad pultem ista mibi
qui alioque mibi contentus, reliqua via
mibi habere solent, sed mibi a pultem
illa libertatis via, in labyrinthum pultem
fuit, unde pultem referre mibi & pultem
hanc sit mibi. Et pultem vobis dicit
non pultem hanc pultem mibi ratione
habuit, in in hac causa ubi omnium mibi

longe superior eram: mihi putabam mihi debere
 proficere in tam pia causa. Eius tam male
 erga putationem animatos, aut in tam conuicta
 ore extrahendos. Testatoris voluntas interpretatur
 atrum posteriori priori preferenda sit gra
 bto hinc testamento posterioribus, in iis vo
 luntatis appetitur, que obscura in testamento, in
 rationibus tanti verba, in verba, sed
 decepta de promissum, absit. Ego mihi
 statio, qua tam magna hinc inuitur
 fama. Verum si quis accedat de testatoris
 constitutione, et si consuli oportet, meam hinc
 subio causam probaret. Ego in vita mea
 nihil inolumenti ex illo preter manum
 verborum spero, esse a me quid amplius
 est. At quid hinc vnam iniquitatem multo
 tutam, prolo ego molestiam, in fidei meo
 me defuncti, mihi dicitur tam lucris
 luctare. Ad. de virtute, verum, in
 et. v. Cantico multum mihi primo, de non +
 nihil fauere alijs, nihil de aperte, in
 gratitate seipsum me detestare debuit
 ego si de equitate de honestate de
 deest constitutus no defugio, in voce
 in semper honesto meo quam commodi ra
 tionis habui; vult de hinc non nihil pol
 leri fauere, in eos. Sicut de. xii
 vir

in Lanfronius scribere, et tua opera primo
eos Vchtenbroeckius cum ecclesiis Ghiber-
lo, quod mihi commendare obdyspessa mihi
non fuit. Vellem igitur in Cl. Nob. et
mihi causa tantum, ad id molis parum, ubi
magis oportuit, et eodem una cum XII-
viro stultibus Indurandis Nihonio Caput obis
affinitate communcta suo Commendat. etia
voluntatis, et que se de superbia de ysa expi-
rari, si vero altera nomen dederint, aut
parum se de superbia reddiderint in simi-
expimere non granditur, pro letum
illud extra animum abjicere. Et me quo-
rum solvatur. pro que ad me tibi denunti-
simus aeterni in sup. in deo. et
ut ita dicam, totum est tuo periculo habebis
Vale vir clariss. magis amantissime leg-
rum coniuge et familia dum involu-
conferunt. D. d. m. Ludovici Batavorum
et summo nostro A. i. Gusto nato 17 17 17
pud. kal. Julias calculo Gregoriano.

V. Clariss. Nobilissimq; Arnoldo
Dregero, Anglissima Regibus Ang-
Chinensium Cos. S. S.

Nullas in hunc diem D. V. literas nisi
Clariss. me nobilissimq; Cos. non negligentia mea

sed cura et occupationibus tam meis quam alienis
 impeditus, neque in causa vestra ob hanc causam
 quicquam a fine actum. Verum semper mihi
 ob bonae sollicitudinem uestram bene n.
 sum qui nunquam sciam fidem vel familiarissimis
 datam insuper habere, tantum abest ut d. v.
 verba dato soluerim. Post paucos dies Lucum
 Batauorum cogito hinc n. per litoras res illa expe-
 diri poterit & v. d. negotia idem pro vobis cu-
 raturus, optime pro sum bonam causam exitus
 requatur. Sicut exoptare bonus, atque hinc historiam
 quamprimum me transmissurum spero.

De pauperibus eius loci ubi hactenus sepultus
 est potui feci, nullo in fructu neque prore
 sententiam mutare potui. Quia in leg. d. v.
 grata fuisse. Dnus nostris et rata. Sed non oia
 que volui potui, que restant agenda per procuratorie
 suam curabunt, caetera mihi nec cura amplius
 erunt ne cum damno meo mihi accessiam
 ingratias. Noua hinc nulla sunt. pia cetero

Bella hinc de bello

Causis nostra redit, sed male a celo a solo accepta
 pars quoque magna fuit pauci n. suum quibus
 compendium meliorum suspendio. P. O. In del.

optata, et D. V. sanam salutem, recipere et
bonis tibi utilem tui conferre et per
gratia m. strare dionetur hoc bono
voto non decempli sed aeternum, et
epistulam claudendo meo more breuem et
spaciam ab oi pompa verborum, qd consu-
tudini ^{mea} dabit D. V. non contempitui.
Iraedi ex susao nostro Kal. Martijs
Anni dñi Seculi a redempto orbe xvi

*sup. Ego verba in principio
horum mutata.*

Decimo tuis semper solentem vce familiarissi-
mis opuburgens datam semce fidem optima
fide persolueri, ea me aliquandiu cogitatis
comit, me in promissis D. V. factis sub-
missis ea m. strare dionetur videtur.
Qua in re D. V. futurum esse literis
reddere volui, ut ea, me tam absente
quam presentem polliceremur m. strare
agnoscere.

Eidem

Cl. Nobilitateque Dñe Cos. Ego per diem domum ex
Haga reuegitur quid in D. V. causa egeom his paucis
significare cont tui ac dicitur dicitur honoris
delinere. Vocatus in eum Rationarijs quibus cog-
natio huius incumbit responsum accepi, aguntatis

plerumque se nempe proximis comitiis, quod ea de re
 sit constitutus, eaque quae dicitur, si de
 possessore constaret solus in sumro, hoc tunc
 tempore cum maior collegij pars pro republica
 abest, ultra polliceri nullo modo. Quare cum
 noster forem videt, ut alium ad rem mittentem
 qui ibi presentis ad est, notum quendam non-
 nem, ac cum se dixi, ut redirent cum. Rato-
 nationum exploraret, ac super his libello, quae
 iam velitis quibusdam indifferenter prosequeretur
 hic erat quoque familiaris sumus Quistori
 Benoso, ut potest apud quibus haec dimittere
 ita ut non dubitem, quae fuerit sit causa alia, id tunc
 videtur, ne ob eorum moxam, quod bellum et
 ratione sumptibus, quod in solidum, sed per
 partes constitutis terminis solutio fiat. Verum
 de his suo tempore indicabimus. procuratorum
 quoque alium in debita forma et vorant, speci-
 ale civitatis sigillo munitum res ultra postulabit
 sed et de hoc sum opus vult rescribam. Interim
 D. V. salute a valore octavo; Demum. primum
 peribus sollicitam praecebo, ut cum rem pro
 salute nostra mox ab memoria relebamus, eius
 quoque recuperatione fructum certum quendam
 Trajecti Batavorum castris Septimanii in kal. April.
 A. Gregoriano MDCC. Anno octavo

Colon. Agrippina

Cl. viro D. D. Henrico Batters
Medicine Doctori celeberrimo

hanc fac ad te Charissimè Què Doctor, scribenda
dixi, quo me non oio neglexisse su qua colo
nia dyfidenti muniturab, cognoscere; simul
ut contractae magis amicitiae per litteras
aliquam gustum rapierem; hoc n. mutuo
epistolatum officio, mirum quam affitiae; cum
mihi quam proximi sit ad ~~ita~~ humanar
felicitatis viam accedere videtur, plurimi
inlorib, uno quoque tempore, cum doctissimis
ac integerrimis viris confabulando. Verum
ad historiam huius itineris veniam, per media
pericula periculorum omnium expedit, non metub,
Deo Opt. Max. Duce in patriam peruenim, ac
tuo noue salutari in primis illustrem Saxoniam
Boxtelliam, quae cum Basignia romitum nupt
a FrancoGallicum rege redatum dicitur, ubi
salutem cum occasione redderem iussit, cui
item grata voluntas fuit de meliorato mitten
do. Eandem quoque salutari, St Lugduni
Cl. Henricum, qui plurima salute reddita
& suos libros tradidit:

De morbis capitis:

Hippocratis Prologomena

Praxim medicinae auctiorem factam

de peste libellum

inrubescens
vyl.

quos ad te mittendos vel per affines vel per
alium cum mittendi se offeret occasio curabo
vel in adventum tuum usque servabo. Malestrab
misi dedit infortunio homo Cantabrigie subtili
sua prudentia plus dissipavit quam comendavit
scilicet ob libros quosdam venditos Cass. l. 1. 1.
et aliorum deceptorum voluntate, quod ipse
non adfuit; unde, ut et homo peritinaris
miserum talium turba miseris, subq. maledictis
Cass. et ipse in se conitari, ac ita et misis
Tragediam: Dicebam ego eum non se tanti
parvos libros venditos usque adrup dari
posse cum satis iusto fuit pretio vendidit
Quare ut homini satisfiat bellis per a te
misi dari ut si forte omnibus aut alia librorum
per inveniri difficile poterit accipere per hunc velle
restituere. De istum nostrorum statu puto
vobis ora significari. S. Andream in minimam
Dei sanore nostrum est, et finem exultat in do-
mita Batavia. Ad dam. O. Henricum Botlezium
Snellinbergium gentilem nostrum filiam uxorem
in matrimonium collocasse Theodoro Alpe-
sis D. Jo. de Vulp. F. in eum sum doctissimus
et ita suam clarissime simul ac nobi-
lissime suam et coninque familiam inconvulso
quod factum ac felix sit, et finiam

La beuglia

Venia preafata ob infantiam meam potest
potius simplicitatem, quod magnis istis
verbis & ampullosis Dominationibus
non utar. Vale Medicorum corporis
vni conuice dilectissima & for. familia
saluam festinanti Iuliehi Bataurum
v. nonas Maias 4° die xvi^o seculi post vrbem
in carnis mutatum

V. L. doctus Gual. necesse J. C. ordinis
Batane et Gedece hysce historiarum
in Academia Batana professor et
Bibliotecarius

Augustinum Lat

Cum clarissime atque doctissime Cum sciam verissimam esse
illam Diuini Platonis Sententiam sumptuosa ab oratore
primario Tullio laudatam quia non in his
natis esse tantummodo sed patrie maximam suadentem
partem debere subinduat eos semper non minima laude
dignos putam qui oes ingenij vires et industriae
conamina ad memoriam rerum praeclearae gestarum
conseruandum et aeternitati conseruandae appli-
carent edque laborarent sedulo ut sibi vna cum
seculo suo putam perirent et mortali
vitae ac fugacitate fragilitate adamantina
duritie perseuerantis succurrerent commutarent
quo in numero te viz et. familiam ducere arborum

Qui Batavum historiam tanto impetu ardore tanto ingenio
 tanta facundia rerum usque apparatus aggressus
 es ut non mihi praclarissimum in se tempus videretur
 monumentum. Et atque Batavum Cypharum
 ad posterum si fata sinant transfundere poteris pro
 peritiam habeam. adeo tui ingenii labore nullis
 peregrinis molestis spartam haurire non te finis
 Ego vero cum nunquam videretur deservire
 tractare quod meo Marte audeam in pro nihil tantum
 in similes conferrem, quod scilicet collecta quanta
 tam de s. gratiam typis edita ad te mittenda ^{desper}
 Verum quod si in vultissima supradicta praedicta
 quidem quoniam mittere salui, ut si forte
 qui sepe se possit rectior ab se fidei
 vero n. quae typis edita sunt apud te plerumque
 place. sed tamen nonnulli videri tuis pulchritudinis
 Lubenti me se transfundam. Id n. mihi videri
 Prope in eadem mansuetudine propositus
 alio modo nequequam tam quibus aucto.
 ut nonnulli sic apud nos, qui quae vel magis
 labori arduum quae quae alio te eorum quae
 munda. At ne acceptis dignitate a gravibus
 illis quibus h. solum dediti vix cl. Di anoris
 supponam sine epistole tultiam clausulam
 Vale. Traversi ex musaeo nostro. xvi kal. Jun.
 more ac lyo videri edon

V. Cl. et Doctissimo. G. Mezulae
Sc. et Batavia Historico

Reddite mihi per eam tuas literas, et Docti.
Mezula per affinem ^{meum} Doct. vos suum ^{suos} Ex quibus
tuam intellego mentem cui satisfacere o[mn]i studio
curabo. In autem in primis gratissimum fuit quod
aliquid in meis studiis esse ^{et} ^{proposito} vestro condue
re possit. ^{Quod} ^{laudabile} quod iudicium vidi ab
alios ^{reps} ordinibus profectum. quo studia vestra
ad patriae aeternitatem tendentia tantopere
promouerent. Non bene ille olim meo ^{quidem}
iudicio, qui inter arma leges rariere et fuisse
fontijt: ^{contra} ^{nam} ⁱⁿ ^{hodie} ^{vulgaris} ⁱⁿ ^{hac}
Batavia nostra ^{undique} ^{armis} ^{conata} ^{ubi} ^{ubi}
si unquam ^{antea} ^{omni} ^{artium} ^{et} ^{elegantiarum}
exercitationes florescerent adeo ut vel Roma
olim et ipse Athenae hodie hodie collatione cederet
Nullo igitur ut petis libellum ubi multa de
indictis et publicis oneribus tam rebus quam horby
bellicorum sumptuum causa impositis se Decimis
quoque vicissimis et centesimis acerbitate Hippa
mura nequicquam per Albanum postulatis: dai
qua quae in indicta expressi selecta suo tempore
ut ad te via haec perueniant curabo. Hinc

rim non de inam inquirere quantum per occupationes
 et tempora licuerit qua ad publicum commodum
 conducere videbuntur. Vale vir claris Doctissime
 Inque in numero annorum tuorum de nobis
 allegere ne dubita. Ex Museo nostro Traiecti xvi.
 Julias stylo vet 1600.

v. cl. et Nob. Arnoldo Saezno
 consuli Agrippinensi

Quid haec dicitur d. v. m. et me scriptum sit,
 in causa fuit, tardus negotii progressus, cum
 plures meae opinionum variae more interpretatur
 nec ego praesens semper adesse possem, et in
 qua est inter Hagam et Traiectum distantia.
 Venit de me deducta et Amplitudine desuper
 causa, et non dubita, quibus libri finis optatu
 et fabrica, oia n. instrumenta in Belgica lingua
 translata quibus invidens missi Senatus a
 rationibus tractata sunt, qui quibus et libror
 rationum in se esse se Senatus ea de re
 voluntatem, quae promissum promissum. Venit quod
 is iam Senatus ordinem Batavorum sit adscripto
 non successum illius quibus putamus tam modum
 est adscripta, non tamen desinam per me per alios
 vigore ut ad certum quamprimum experientiam
 Julias

Interim A. T. solita & uram patientia confido
et ad hanc partem respondere non gravabitur
scriptum a. mihi e. quum in modo si reditum fuit
A. V. propter longum interballum de non mi
molestis ac sumptibus qd extitit fieri, my. hanc
iusto pretio vendere vellet. impetori curi
causa collectis redditibus in ressis, vel saltim
maiori parte vocum. id quod presentis peram
qua de re ruy me nihil habere in mandatis
dixi sem, rogant alter si A. V. id scribere
miserique vult explorare bellum. quod
mi facturum fuisse; Quod hanc de re r.
sularum sine non video, sicut videri de, diffi
cultatem in mimbando interballum, locorum
interballum et non promouet, sed curam
quod illa petit, inmoderum videtur. Si A. V.
eadem de re mihi scripsit, mandatis omni
diligentia parvo, sustentam in simili causa
negligentia vici minus boni semper putari
et quomodo migratoe ex parte quorum causa
hoc negotium parvum mihi insoni passus
sum, non tunc deperam, et ad finem si deus vita
largiatur & deducturus in fide. Quod
nihil vel parum in causa Burgelliana pro
curatum, me id quod sustinetur ad huc effectum
fit

fit, non mea id culpa, sed Senatorum & eorum partium
 publicis occupationibus, partim nascita quorundam
 prudentia factum est, tum reprimata inter se
 inimicitia, ut raro congruantur causa, vnde.
 ille qui raris quodammodo intractabilis, vnde
 quodammodo existit magno paucorum discordio
 etc. vii Id. Septemb. 1760. vet. msc.

Anselmo Salmio affini Lugd. Bat.

Accepi tuas per patrem literas Anselmo Salmio
 una cum libris, Doctori vestro affini mihi
 inexpressis, quae duplici nomine gratissimae sunt
 cum quod ipse animam tuam bene voluit, digne
 dno tractatib. tuis, tum ad studiorum tuorum
 profectum liquido ostendunt. perage porro
 istud te licetaminibus, siccis, puluer
 graviter salvere, ut tandem roborari
 videaris. Nihil n. quicquam vtilius, vel
 ab ipso Mercurio dicitur, voluit h. s. r.
 disputatomb. quibus magis arde vultus
 quotidie. Nam est & plurimum multo attenti
 sumis sic istis verborum vilitatomb. vnde
 dicuntur. Materia positomb. tuarum
 in quotidiano usu frequenter, et p. vtilis

quoniam

quam apta satis ex tunc complectitur. Quod
 autem in quarta thesi statuit usufructu-
 arium omnium bonorum neque ad solvenda res
 alienum, neque legata teneri. Cum materia
 dyssidentet habeat inter se doctorum
 opinionibus, moderatione tali temperata
 in praxi vidi; ut minus ab alienum
 quo non quoque legata veniunt, & corpore
 hereditatis deducatur, in reliquis inde
 bonis usufructus locum habeat. quod
 sane aequitati non absimile videtur, neq.
 in bonorum vel hereditatis recta est
 iniuri estimatio, & insignis omnia illa
 que hereditatem minuant sint deducta.
 Sed hinc equitatis ratio quidem modum
 et illa que sequuntur ad v. legem, vbi
 notandum interdictum usufructuarium no-
 tendi ad satisfaciendum, ut tradit. Mysing.
 obler: v. cap: 36. vbi auctores ponit casus: An-
 tiquis vero suprad. l. i. Cod. de usufr. tertium
 addit, patris usufructum his bonis filij
 habentibus. Vide Decium ad l. Dunt p. 28.
 de req. juris. m. 2. At hoc respectu
 taxorum quod in Coronide ponit, cautionibus
 a testatore posse remitti. Contra l. i. c. de

expressius

Vult. ad eos et usufructuaribus ante rationem
 prestatam fructus suos faciat. d. l. i. l. v. c. 24.
 D. de usufr. leg. l. si re debetis 7. ut
 in poss. l. q. nol. lib. Cod. vi. Ratio est
 quia usufructuaribus ad admissionem mittitur
 tur ad delinquendum et dolus futurus admitti
 non potest. l. si vult 27. §. 2. in vob. Illud. D.
 de paccib. Angelus tñ de pernis tuam
 illam videtur adiuuare positionem sed d. l. i.
 cum restante ratione supra dicta tanquam
 sumus legis dispositionem tollere fasces
 arbitror; quare sub opinio magis
 periculosa videtur, nisi facile admittitur
 quod deponat legibus tam necessarias vni
 disputandi vero gratia non est oio totum
 munda. h. est plures quam vltimam pro
 posui, quo diligentiam mihi saltem dicitur
 rem magis et mihi de ga studio tua quod quatu
 in me vult et comendat non desinat, opti
 me affectum cognoscere. Verum ne extra
 limites epistolaram longius progrediar, subisso
 vltima eorum clausula Vale; cum, vobis
 turis totius ut arbitror antiquitate repletis
 beatissimi patris, qui tibi sit non tam munis
 loco, quam tehs amoris. Trauechi in
 Sat. calamo festinat xpo Victoris die qui incidit
 in vi. Id. Octob. 1600.

Hagum.

Porro venio Advocato dignissimo
apud Batavos.

Cl. doctissimeque Veni. Littere a te mihi
pudm allatae, gratissime fudo, tunc
quod mundis et solastuz vite imagine
quandam referant, gratissimisque temporis
memorian, ob orales ponant: tunc max-
ime quod etiamnum sentillam amoris
funder, doctis amicitia balsama
spirare videantur. Pergamus porro
sentillum temporis tristibus suffocari
negotib, quantam restaurans et benevolentie
sufficiat atque conservanda. Nam ut
Vetus poeta.

Lapit cor cura atque arumna conficit.

Miseriamus quos a tunc tempece mus, scia
coris, tristia letioribus, grandibus parva,
lucora difficilibz. Minimum saltem tempo-
rib nobis vivamus ~~et~~ vel formam aliqua
libertatis retineamus. Vera sunt q Arabis,
sio: Coniugium habet suab molestias,
cum sit dulcedine misus amaro.

Advocatorum minus variis et implicatun
negotib, difficultatib, luctib, molestiis, sed.

superior.

Lupulanda hęc ora fraxido, sunt, aut Luroza
 reddenda. Parturyst & ego horum malorum
 sum, fui: Inq̄ n. causis agendis me appha-
 miam, sic suaserant amici; Luctatus sum
 aliquandiu sum, fœdibus fluctabz, frustra
 vesp̄ly tandem, ad naturam redi, ad amata
 studia relaxatus sum. Inuita Minerva nihil
 bene fit. Lucrum possim contemnerē,
 pauca natura est. Ambitio a me procul,
 cum nihil vici fœnicis addi ad hominum
 rationem, prœditum & Christianis legibz
 imbutum, viderem. Quibus nemo me amatores
 vult. Si quid acciderit contra propo-
 situm meum, contemulationis humanæ vici
 illud mitigare contendo; et for̄ ip̄ quod
 quotidianis studiis, me ipsum, & tēnora
 hinc superare. Verum me nimis
 me philosophum agere putat, veritatem hic
 prozari, ad negotia nostra veniam.
 Dedi ad Consulem Agrippinensium ante tres
 hebdomadas, & quod excurat, literas,
 quas ipsi t̄ veritas non puto, quod nihil
 adhuc videri viderem; quare alteras
 succedentes misi. Si quando mihi respon-
 fuerit, protinus illud dōrabo. Patiam te

Doct̄s.

Doctissime Veni, cum uxore & familia venidero
a valde summi, ac nostri amantissimi D. O. M.
putabor. Traiecti Batavorum, festina
fi salamo. v. Eid. Octobr. A. 1672.

C. viro. Ar. Siegeni Cos.
Agrippinensi

Colon Agripp.

Ante mensuram et quid scriberet de causa vestra
in Hollandia, quantum mea diligentia fieri
potuit finita scripsi. Cum vero nihil hactenus
mihi fuerit responsum, breviter in
priore scribo addece vestrum fuit, una cum
 copia (et vocant, ex duplici; sententia de
 ratoris ad supplicationem vestram non
 4. Relationibus Batavis oblatis, late
 unde totius solutionis seorsum facile
 vobis et de hoc potestis et quantum
 meo ad quod voluisti prout impetratis
 de ratione hanc et non sine animo
 cum favore. Quod et deducta, causa
 habet etiam inopiam et temporum diffi-
 cultates. Si si debitum oro negotium
 non possent solutionem in longum tempus
 pluribus constitulis terminis differenda
 putabant. obicit quoque nonnulli
 (quid

Quod cupidi dictum velim) Colomantium non
 minus apud nostros favorabile. Sunt autem
 quae hanc a vobis fieri requireo quae sequuntur
 Et procuratorum nisi specialibus litteris
 quod tunc non nisi licet creditus tunc
 amorem iuxta sententiam antea, vel si id
 per alium fieri malueris, nisi par sit modo
 impedit a me factus repetitum curabit, de
 duobus istis mibi. Advocato venio ac Quospi
 quorum opera & diligentia xpus sum, honora
 rum constituitur. Jo. D. Quospi. ll.
 fund. 6. fl. de singulis annorum redditibus, non
 videtur (sicut vestra sententia) putata, quod
 ista non solutio quocumque promittitur. Et si
 nostris quibus publicis et aliis ab ipso
 honoraria solvantur et sic duplex beneficium una
 redduntur impensa remunerabit. Advocato vero
 venio et fl. vel x. fl. gratitudinis ego
 dandum arbitror, ratione ego impensas
 et necessarias faciam et suo tempore iuxta
 rem demonstrabo. hoc ego non sine sermo me
 ipsi molestias frustra in re aliqua prope
 videtur sed cum quato formam vobis
 habuisse sententiam. Vale. vi kal. Jan.
 A. 1600. Pils Vch.

Ampliss. Nob. pzo. Arnoldo
Gregeno Exconsuli Agrippinensi
Quartus, iam dies est. Amplissima. Nobiliss.
D. Consul quo A. T. litterae mihi reditae
sunt, via rui instrumento procuratorio,
factis (ut mihi quidem videtur) in rem praesentem commode. Ego porro curare pergam, quod munus quam primum mimereantur: quibus acceptis certiorum A. T. faciam mentemque ipsius explorabo. Quator ante paucos dies ad res publicae negotia in Gelliam profectus, post reditum de re vestra se constitutum sollicitus est quem in diem expectamus. De morgentis autem florenis terram annuorum redditibus (ut et hoc adda deductis impensis in rem factis et deductionibus ab Ordinibus Batavicis in numerum florenum ordinatis) vix septingenti supererunt. At de his postquam pecunia fuerit accepta latius scribā, addita ratione singulorum. Interim haec prauga scribenda duxi, quibus A. T. certiorum de receptis instrumentis redderem, ne meam diligentiam velle in re desideraret. Inde Teum deo magnam precabor. Ampliss. Nobiliss. D. Cons. vob. A. T. prosperam valetudinem vobis conseruare dignetur. Idibus. ix. Kal. Mart.

Ch. vno Petro Denio Dc

Ante paucos dies Clarissime ac disertissime Venerabilissimi
 in litterissimas tuas accipi literas; quo fere tempore
 vel paulo post de altera a Coloniensi Consule mihi
 reddita sunt una cum instrumento procuratorio
 Ita ut iam tota res a sola D. Procuratoris voluntate
 dependeat. Procuratorium speciale est de terminum
 amicum redditibus, accipiendis iuxta constitutionem
 Senatus a rationibus sed latinis verbis expressum
 quod si opus erit, et ita vobis videbitur, in Belgicam
 nostram linguam transferri curabo. Interim amicus
 mihi Dani hoc obmixit (quod te facturum non dubito)
 petis; ut post quatuor adventu eius mente explorare
 velis, quid in toto fructum numerare integrum
 ipsi futurum sit erit. Si flagit, ego protinus pro-
 curatorum tua fide mihi redditurum, una cum
 apethe prout ipse quatuor procuratori voluerit, trans-
 mittam. De honorariis vero florentis consuetudine
 ordinata deductiones in primis sunt faciendae, quae sua
 manu vel sigilla ut estis Caetera referantur. Tam
 honorarium trium Librarum fland. iuxta ea quae coram
 egimus, ut de singulis mensibus annis iam exis cu sumetur
 Libra fland. honorarii pro quatuor referantur deducet. Te
 vero mihi DENI. Satis videbitur velim nono capite
 Cos. 2. fland. ex quo honorarii loco deducere vel si
 parum eo pro. Colesty. suis et rei magnitudine erit

uere scribitur
 + Sancti

quantum placuerit tibi sumere. At non ego aequum
ingenium tuum, nihil tibi pro curata magnanimitate
vel pro merito pudore ~~reuerentia~~ uolueris. sed
exleant quasi ^{vulgaria} iulica illa subterfugia et minus
hic necessaria excusationes, quos libere agamus.
ros mea non est. Est consulis Agrippinensis
qui ingratitudinis nota sibi inuicem non patitur,
nihil illi debet. Ego hic in luto prope modum
herco nam cum canere cupio ne nimis ex aliis.
liberatis dicat verborum ut utinque peccem
et cum aequum pro meritis vestris tribuam
eos honori vix satis consulam. Sin ~~in~~ grati
reuerere necesse fuerit, gratissimum erit eius tempus
inducere, et alia qua apud te sunt transmittere.
Ita de Clauentis causa sceleranda putam. Sed
et nunc ad ^{maiori} illa libertatem tuam qua
merum mel et scolastici hominis ingenium spirat
caue ut illud prolati verbum offendant. quo plura
aliquoties sorceo et me sapide hominem amicum
represtat, pauca respondeo. Ac gratulor omni
per hanc occasionem, reponenda ~~procedere~~ olim con
tracta fecum causam contrahi. eximus sane sup
et numerus eorum cum quibus tunc aliquam
Audorum morumque eodem ~~contaxerunt~~, hanc
tunc abijt ad vesp ^{magis} vita, qui ^{superioribus} ^{aut} ^{conuulsi} ^{pluribus}
publice curae meli abstulerunt. quibus con

quidam dicit

et qd
fiat.

reuerentia
nulla.

gressus quantum licet fugio ubi rursus quid praeter
 fraudes calumnias, maledicta audiret ^{ad amicum} quorum
 ego ascriptas cane pens et angue filio ^{et sic}
 Antipater ^{et Antipater} duxit. Haec vulgi
 mercuria sunt. Quare sem in eo operam
 collocanda putavi ut missu unquam et
 ambitionis ac avaritiae pelagus evadere ar
 quietis portum amplecterer. quod aspe
 ctimini. Deque tam interim provocatorum
 illi timore mutari fudum est. vel
 novam quandam arbitriam sui indolentia
 affectu, ab illo homo sicut vel Teletiam
 fens ^{aut} humani nihil a me alienum otio
 feni auxio no ^{de} dia fuerit ⁱⁿ liberta
 ten ^{aut} asserere ^{pro} nos ad huc ⁱⁿ antia
 sunt ⁱⁿ antiorum ⁱⁿ potia me ⁱⁿ sodam ⁱⁿ idem
 humanarum ⁱⁿ odium ⁱⁿ idem ⁱⁿ mea ⁱⁿ me
 doctum ⁱⁿ prodesse ⁱⁿ cupio ⁱⁿ sum ⁱⁿ postulat
 oratio ⁱⁿ summi ⁱⁿ nover ⁱⁿ voluntas ⁱⁿ et
 Et cum ⁱⁿ proferamus ⁱⁿ bulis ⁱⁿ fugiam ⁱⁿ fir
 amorum ⁱⁿ doctozumque ⁱⁿ vicorum ⁱⁿ amicitias
 appeto. Et tua viri ⁱⁿ disertissime ⁱⁿ imitatio
 mihi ⁱⁿ te ⁱⁿ auri ⁱⁿ instar ⁱⁿ est. Sa ⁱⁿ n. ⁱⁿ nisi ⁱⁿ d. ⁱⁿ d. ⁱⁿ d. ⁱⁿ d.
 vili ⁱⁿ videtur ⁱⁿ q. ⁱⁿ si ⁱⁿ vinitur ⁱⁿ et ⁱⁿ elegera ⁱⁿ et ⁱⁿ a. ⁱⁿ n.
 summi ⁱⁿ instar ⁱⁿ si ⁱⁿ e. ⁱⁿ vanitate ⁱⁿ et ⁱⁿ ludibrium
 plene ⁱⁿ vero ⁱⁿ ita ⁱⁿ me ⁱⁿ tuis ⁱⁿ gratissimis ⁱⁿ frue
 tis ⁱⁿ interpellare ⁱⁿ et ⁱⁿ hoc ⁱⁿ me ⁱⁿ amara ⁱⁿ modo

neque ullas occupationes tantas esse sub, quae
amicitiae illae officium denegassent. Ex
meis partibus quam minimum de quo vale
esse de se. Veri cum antiqua eo more
et carissimis liberis, quibus Domus Optulday
optata largiter concedat. Idcirco si
kal. Mart. a. primo xvii. seculi post
Christi natum.

Az. Suchellus Petro Venio Jr.

Esse mihi quod scriberem pro tempore
nihil magis necesse. Doctus Venio
tu in hoc munus quae mihi a te
salutem attulit ad te absque meis literis rediret.
Ipsae mihi argenti finxi, et si nihil aliud
saltem brevissimum pro forma literarum.
Quia forte ad te non pervenissent, darem
illis autem maximas gratias agebam de diligenti
solutionis promotione instrumenti in sup
procuratorii exemplum (si quando id interdu
esset) authentice una cum actis Agrippi
mensibus mihi transmitti petebam. Sed
cum per tempus et otium liceret, nunc
n. festinatione vix opus esse. Si quid vestigi
in rebus tuis vel tuorum potestatis meae
erit, in iis neque diligentia neque voluntatem

meam desideres summo opere laboraturum. Amicitia
 interim arcam cum iam scriptis has trado literas
 ut absentis consolatione iucunda renovata muner
 sciam te etiam conseruimus amicitiam; sine
 qua haec uita tanquam sine lumine caeca et
 uenimortua uidetur. In republica ad seipsum
 ora quiescunt, priuata suo more ut sua deorsum
 uoluntur et miserarum humanarum quotidie ex
 empla monstrantur: oruntur occidunt cum sole
 et luna homines et humana ora perpetua
 uarietudine, neque quicquam uale aduicium aut
 firmum, facta sunt et futura sunt.
 Turcarum arma timentur et hunc timorem
 Letitia datur Germanis nostris lethico sopore
 oppressis auferit. Quibus ne usui ueniat quod
 olim populari nostro pontifici Romano uicta
 satis libere a Cardinali quodam Hungaro
 fuit, uereor. Nam cum de bello turcico
 senatus Romae haberetur et si pontifex
 extrorsum non potest sed consilium propter
 rei difficultatem differret, cardinalis inuice
 impatiens, Metuensium est inquit, tanta
 pater ne quomodo modo Fabius olim cum tado
 rem Romanam restituit, ita et nos cum tado
 perdamus Hungariam. Certe Tu tua res

agitur furus cum proximus ardet. - Mors ex
sani principes Germanus tam in rem suam
periculosos est intendam hoc non videtur et
tamen ad eam malum concurrunt exim
quidam. Sola verum virtus post Deum
potest impedire; quo minus ad nos usque pervie-
niat tam infestus et Barbarus hostis; non
Alpes, non impria, non lacus, vix ulla flu-
mina inter sunt. At Al. Germani illi
olim martis pulchri nunt Bacchi mysta mag-
nifica profere verba non falsa, certare
malefictis non armis rampidem diducere.
Sic solet Deus. Cuncta velis carmen suo oracū-
lum, sumere quos vult auferre bonam mentē
et Germani profuit, mox hanc ipsa
conseruavit post primam illam causam, huius
circa militiam neglectus, post bellum un-
n. Solimannū principes habuerunt Baccho
ac veneri adductores quam Marti aut Bellone
Solimanno fuit antagonista Carolus Imp. Si nūc
alibi Solimannus quem quae in tota Europa
Graecorum hinc opponi solet. Votum ne
verborum in sum Deum precabor ut tempus
suum teneatur et nos in illa, cuius miranti gratia
Cetera nō poterunt veris suffulta minarum
Bombis

transl. in Ital.
April. 1601.

Petero Senio Advocato Drums.

Ne plene ad suavisimam literarum obmutescere
 habebat. licet stylo non corruptas tunc oratio
 me ad se daret constet. utatur et me
 vel nimij silentij vel defectus amicitiae
 tunc peragraret. Sed omnis per Gregorius ad
 Amadellary negotiorum perentiam et quid
 ego sentiam de traditis mihi Questori
 Blandis nominatim Agrappinibus partibus
 exponam. Amica n. ora sententia. Rationariorum
 ipsi simul tradita scribit quod quibus bona
 fide factum sit neque fraudi inobis futurum
 sit. Et tunc verbis sententiae ipsius des
 sententia videtur. cum ibi subditur ad
 singulas solutiones exhibitiones etiam
 faciendam de tunc datur tradenda Nam
 si quid humanitatis d. Questori aliisque quon
 intus est accidit utque ita tunc
 turbatio aliqua orietur. sed quodammodo
 probatio deservit. insuperabilis ^{negotia} futuri
 desideratibus quae non sine molestia esse possunt
 variis partibus. ut melius omnino de
 fieri tunc possit. et aliquando facti. Et
 ut subinde quidem mala fidelis opprimenda.

Respondeo faceretam illam tuam hygro
rumpi quod fundam nostri temporis de
scriptibunda, qui succenturiantibus omni
tudo fortentiam. Vides quippe a nostris
huncmodi duntaxat mensura de stybis
manuscripta qui non infertam nobis
ludant in hoc orbis theatris fabula
ubi quotidiani nauis q. p. pande. De quibus
ap. instituant. fungentes velle
velut. At plati regnum de gentibus
pedibus. Sed ubi quia in d. p. in
in aude. p. in p. in p. in p. in
conspicis, p. in p. in p. in p. in
mura grandis sed tunc p. in
virtutis de gentibus libertatis
viri r. in p. in p. in p. in p. in
nizans, respiciamus q. in p. in
momenta t. in p. in p. in p. in p. in
gressus ab etate mundi finis p. in
ripa t. in p. in p. in p. in p. in
frontis vix ferunt. hi in suo domi
nantur fortitudinis magnitudinis
nobilitatis mentita nota v. in p. in
suis ostendentes in sui magni h. in
contemunt quasi alia ma. in p. in

humo facti utrasque virtutes, aut utroque
 aut tanquam mobilem resolutionem per se
 sibi blandimentis, insuper gaudet, quo
 ac si fortitudo in manu constantia, vir-
 bilitas in ministerio aliquo vestitus et
 magnanimitas in solatio sine ratione sup-
 rebus consistat. Et cum verum in
 utrumque sumitur virtutibus non rationabiliter
 neque rationibus virtutibus. Miranda est ergo
 magis non de rebus hinc de Evangelij
 virtute gloria, ^{ad} in hoc seculo vulgari
 olentibus ^{aliquid} non deus non dicitur nisi in
 rationibus melioribus agitant. At videmus
 quod in materia sua alij scripturae bene-
 dicitur solvere praeceptum et per divinitatis
 punctum. Negat enim deus. Dominat parti-
 culam unam quatenus usque nullo fine
 aut limite comprehensibile, per neglecti-
 sum. alij a me non videntur iniquitas
 tanta. cum hoc in talibus scriptura nulla
 exponitur per se quibus depresso virtutis
 plangitur. Vnde pars pessima mo-
 ni. Et melius. Acquirit alij praeceptum
 mensura tanquam naturalis abest ab om-

Et haec omnia in medio tollenda relinquat
quod nihil in rationali animo
non haberent, quos etiam loco per
nisi haberi Gygnantibus illi qui sunt
origines vel ignorantes vel defectus
tot humanorum omnium in se formam et
rationem investigando persequendo et
stulta ambitione persequendo videtur
similitudinem. Sed autem ven
optimum secundum naturam non
necesse est veniunt inmiscet originis
et mutationis natura.

Nascentes moximur finis ad originem pedet
Quid non. Gemine fragiliter inibi ovis
animata, quod verba ducunt et
molestum? quod humana conditionem
instabunt, aut inani gloria vana
Sed mecum rationem et plures virtus
misa carba verba. ~~et~~ finis sum
hoc vobis ut sit mens sum in cor
pore sano. Vane amorem lapidissime
Trajecti Battanse. Ad os ver. J. J. J.

Arayp

Amplius vobis. D. Arn. Siegers
Consuli Agrippinensi

Quibus

Sol. Agrippinam.

Quamvis Ampli^m a Nobilib^m B. Consul.

Altera die quam A. T. literas expressas accepimus
 secretos flos mensis Belgicus protinus Amstelreda-
 muni misisset, quod tibi ibi exactiori truhina
 aurum quam apud nos exenderetur, nisi potius
 remissa fuisset: quare cum iam in periculis esset
 utrisque quod medorum negotiorum causa suscipienda,
 statim mutato dubio nimismode, alibi curam
 transmittendi dedi; sed post et tandem, dum
 reversus, intellexi meam cum molestia, propter
 absentiam affinis Kippii dilataam fuisse minima
 ratione unde cum illam suscepisset, ab ipso
 iam reverso hoc expressum fuit, quod A. T. rem
 nullo tituli, atque fidei morarum causa.

Et licet iam Kippius recessus non sit, pulo nihil
 minus ipsum apud nos de restituenda pecunia
 constituisse. De liberalitate vero illa tua
 quae erga me placuit tibi gratias ago quae
 maxime, recte me illam meruisse me tanta
 expectantibus non te ostendens humanum illa
 tuam gratitudinem argueri cum oblatione in
 posterum omni obsequio et dignitate in rebus
 vestram adhibendi, cum ipso deus o. M. sit tibi
 qui A. T. diu considerare dignabitur molem
 ad salutem et vobis. Gustamus Vtilitatem, in
 toto toto. pariter et tranquillitatem ipso scripsi.

Transactio Batavis A. a. ad Amst. orb. M. DC. I. Id. Iy
Junij tabula antiqua.

D. Everardo boetio affini carissim

Ante tres dies reddita mihi sunt litterae tuae quibus
respondere cum Marinardo qui iam ad vos venerit
fuit subtem paucis constitui. Ad D. Clusij nego
tia haec habere, consiliis locutus sum eisdem
et eorum exploravi animum: proinde a lator
Goverus cum honore de Clusio praesatus honesta
Senatu seu donationis extractione habiturum
Dixit. A secretis quoque concilij subter, pol
licitus est se quamprimum occasio offerretur, eade
referentur institutura. Ego post decretum
statim certiores vos facia. Scripsimus Ma
celli nihil aliud vidi, neq. guto hic extare, si
quid tu in usum vestrum potero venire, reliq
gentia mea noverit. Maximus Frechius colliga
tus est cum alio libeo, qui quotidie est in usu.
D. Pollioni si quando hic veneris, materis familiaris
excitare, sin ad paucos ultem dies impetrabo.
Est hic ante quinque dies ad syndacatu ordinem
notariorum electus, quod gaudeo. Est n. homo ync
cerus, religionis verae amans, et multa non
tm lecturis sed et eruditionis ac iudicij. D.
Martino literas liberatorias reddidi, principales
vero vidi, scissas, ruptas et o[mn]i modo cancellatas
ut nihil ab ijs meture debeas. Mater nam mea
longo morbo propemodum tabescens, cum morte

Uelatur, eiusq; anima mortalium lege communi, cum corpore
re diuortium faciat: dura illa abitio et non sine cordo
lid nobis eius cum qua tam diu uiuimus, inuota qua uel
initium habemus. frangit illa mortalium necessitas et
angit, ac in diuersa trahit cogitationes nostras.

Uidemus corpus ipsum extrema macie languida et pane
exsuccum; vox una restat; cetera ad uitam hanc
necessaria defecerunt. O Homuli quid sumus, quid
superbimus utrea animalcula: mendacibus tui titulis
et adulationi uenenosis superbis differt homo ab homine
par ingressus in hanc uitam par exitus. una restat
consolatio, sequuturos nos et in uitam ueram
resurrecturos. Sed hinc nulli affinis cariss. dolori
fontes gratia necesse est. Restat ut vos oes
saluere habeam. et longu ualere. D. B. G.
Jul. 1601.

L. Doct. D. D. Henrico
Bottero Med. celeberrimo
Aerop. Agrippinensium.

L. Doct. D. D. Doctor. Sunt xv fere menses
quod apud me fasciculus Librorum a Doct. Auzio, ma
sape in terram sed frustra de eo ad vos mittendo me
laborante. Uetum cum rari melior affulserit occasio
Athenique commercia pateant: quo fidem meam libere
ram mitto per hanc nauam suis et audio fidelem.

praesertim cum ipse Aurnius nuper humanis
exemptus miseris, id a me, & amatae inter
vos extaret monumentum, postulare videretur
habeas igitur doctissimi viri, vobis amati summi
nobis ante oculos desideratissimi libellos, quibus
ille vivet, donec morbis remedia adhibebuntur.
Gravi satis malo et longo decubuit. Tandem
cum tortor calculus oppressit post obitum
namque septem paris magnitudinis calculi ex
corpore excisi, cum quibus hactenus lactatus
fuerat, quibusque crescentibus, ipse decebat.
Verum haec condicione, vivimus
moramur, & misere ab origine feruntur.
Sunt ille nos sequemur, certa fiducia ad melio-
rem vitam sine qua esset, ut merito deperendi
censeremus. cum haec misera mortalitas ab una
spe immortalitatis pendet. At ne dolori videtur
nimis indulgere manum tolle de tabula, ad ista
finali clapsula, qua opto te.

cl. Doct. D. Doctor. & vosque omnes qua
optume, et Divissime valere Tfarechi Vr
D. Sept. 1691.

D. Eugrado Vorstio Medico et physico
ac ordinario in Academia Bat. professori.
affini suo.

Accipi ante duos dies affinis rarissime quod
ad

ad me dedisti literas; quod licet tardius quam
 velles factum sit, agnoui tamen facile res
 & occupationum impedimentis processisse
 ac potius ignoui libenter. Neque est
 quod tibi invidiam tam commensurata invidia
 que mihi aliquando imponitur, non tam
 sine lucro ulla, sed et cum dispendio rerum
 tantarum. Verum tempus agendum aliquid,
 ne nobis vivere tantummodo velle videamur
 & Epicuram quendam appetere dolorem ac
 molestiarum fugam, quod per se quidem
 in philosophorum stolis poterat, in istius
 hominum prodari non item; quod Epicuram
 rerum, in ista mortalitatis conditio
 contrarium docerent, atque munda si
 qua essent in continuo malis acerbis
 tanquam et salutaribus Pharmacis a
 natura proficerentur. De rebus tuis
 que sicut desuperat, fave. me a Costa
 fortissimo peritiam non nisi magna in
 molestia arripisse; qui nondum conditio
 nis instrumenta reddidit, libertatem nostris
 sed ortus atque, signaturam me potuisse
 promissam rursus, parca nihilominus
 vobiscum in ista negotia peractis batur.
 Etiam multa promissa nondum quod perfici
 tit, brevi tamen satisfactorum dum vestre
 voluntati spero, quod si in illis, in re
 rium

rum de agendum dicit: obtulit fidem scriptis
quod uterque ut parum dombis; meque
p. vana rancoribus responsionem ut puta
que molestias plures, parum vero firmis
fidem esse habitura. Post munitur
nulla emendationis spes. Vixit tunc
adventum aucti. Expectabimus, meque
nobis ingratis rat tunc ille Joseph; de quo
que addit in fine literarum tuarum, multis
videt difficultatibus vicinis scripta, tu
terum reserta, et alio fragilitate, tempo
rum spatia, et ororum intervalle, unum
mutationes, absentia, ^{abing.} partium con
pension; et singula te sacrebit, ac vi
quam proximis mortuorum, ob oculos
statuerit, sed de his presentibus quandoque
commodius. Si quid apud vos quod me
sine velle nouerit, fac me quibus ratione
Dactilohedram nequaquam Expectamus.
Instructiones antiquas videmus, sed me
rapite sine randa. Absit n. p. fatis
simul et index. Vale v. J. D. d. d. 1601.

Colonia Agrippinensi. A. N. D. Arnoldo Slegeno
Consuli Agrippinensi. S. L.

Amplissime D. Consul. Quid vni de sententia
deputat a rationibus Hollandis in favoribus
vestris a me impetrata instaret situndus
solution

Solutionis terminus, officij mei esse putavi
 Dns A. T. meo in eum reddere, quo de sua volu-
 tate me rectior fieri possit. Nam
 quæstionem in tempore admonendi, ino vige-
 di sunt, in hoc respectu, ubi pecuniarum
 difficultate, non negligendi: Magnas n.
 expensas instantis ætatis proposita posui.
 Eant; cum quantum committere non potui
 possim, multo gravissimum bellum præ manibus
 sit. Quare si A. T. etiam sine consilio voluerit,
 nisi quamprimum animam suam apudi
 de potest, quibus nequaquam negligere
 doctor consuevit, in rebus suis spectatur.
 Procuratorium si ita casum fuerit A. T. ad
 Exemplar anni præcedentis formari poterit,
 nam n. trius annorum redditus reddere
 numerandi sunt, una cum annis unius denarij
 qui mille ducatorum flor. Holl. Summa simul
 afferunt, unde tamens ordinatus deductiones
 faciende erunt. In quibuslibet et hic
 sunt, quod ad singulas solutiones exhiberi
 debent, Cita quæstionem sentiebat, quibus
 ego omnem pro omnibus sufficere debere
 contendeo, non relinquit. Si vero T. A. ergo
 habeat instrumentum mutationis, sententia
 hoc committit absque literis, raris quidem
 qd. 2 quum exempla habeant, aut genera
 in nostram linguam translata, poterit
 at transumpto literarum ritualium
 non

Invent. sig. Dns. ad
 v. v. v.

non equis. Jam cum nihil habeam ultra quod scribere
expectabam T. A. ad Sed. responsa; atque vobis
interim summis Deum tibi opt. max. precabor
ut tua A. vota cum validissimo prospectu
et verum suorum felici exitu dignetur
approbare Vale Amplissime Vobisq.
D. Consul. Scripsi Trajecti vesp. 16. Nov.
1602.

Antwerpianam

Auberto Miraeo Canonico Antwerp.

Mirari merito possim vix clarissimam humanita-
tem tuam. Rega me deturum et gratum ignoti
mihi te natum scire, in illa orbis humanitatis
officina Bruxellensium vobis virtutum
inter se diu elegantissimos et studijs hu-
manioribus non tam tunc tam libenter sed
penitus imbutum, habebim quendam adfuisse
humanitatis ac benevolentis Rega omnes.
Accipi n. viderem litteras tuas per D. D. de
Benevolentis Rega me plerumq. vna cum
maginibus atque pot. virorum Doctorum mihi
quam gratissimas. perge porro Doctissimam
Miraei quinquagesimum impetu iniquum
est id est de Regis, et fama ista tua;
ad hoc te rueritum ac invito, modo dego
invitor ad mirandum, cum sentiam in te
animi mei quoddam simularum et studium

communiu proxima, quanda similitu
 dicitur; sic licet superior multum ingeni
 re, otio; Ego vero uxore familiaque om
 ratu non omnia que velim in hoc studio
 possim, et quod sequitur potissimum
 ingenio desitque: Si quid tamen in re inuen
 potero, non desinam orem adhibere operam
 quo in hunc procedant Belgarum hinc lumina.
 Sunt ingeniorum gradus, non oia possimus
 orb omni in tempore omni in loco; sociale
 animal sumus, et optima illa scitab
 que ad rem utilitatem confertur. Ego
 quoque et Belgis sum, Belgis ornamenti
 maxime adfitor. Sed ad rem, Masij quod
 desideras et Mathisij portaphia, nihil pub
 a me auxilij habere poteris, quod oio si
 mihi ignoti. De pigro inuestigabo ultra,
 quem sane miror hoc suis colligis ignora
 tum: Dolo simpliciter audiatem maiorem
 nostrorum, hic tantus ac talis, omnibus
 notus in Europa, suis ignotus latet. effi
 gium extare sic autem sed male delimitata
 quid dicam, si non vidi, iudicabo rem videri
 Lambertus Hortensius et ille migrator finit
 runc, fortimque invidentem. Xenia pro
 pheta in patria, verum oraculum. Lemius

apud.

arguē suob sepultus in templo S. Iugis sub
marmore lectus iacet; pro epitaphio d
die obitus scripsi, tum etiam reitworby
te farary. De hoc quoque hie opuscula
quod ordinis Jaxon prateris, meding
pui temporis clarissimus, et merito pro
fessorum eius artis Lemnio multo doctior
tunc monumenta habentur a probat
De quo plura si volueris dabo. Invi mihi
incomptum epitaphium, si quid de de fer
potest, mihi calabo. De Epis vix quid
scilicet habes: Canisius Groningensis
Cenius hic effigies ante paucos dies
vidi, S. Iugis tempore de honore fructu
obijt paullo post suscepi dytopatium
relicto de alieno satis magno, quare
de eius epitaphio despero, si quando
contingat de Cora videri inuestigabo,
et hic de suis. Harlemensis de inuentione
hic sepultus iacet ap: S. Iugis burgi
met, nulla posteritatis memoria, habes
libellum eius nobis editum. Middelburgis
epi habeo ap: me literas et exemplum
suspensi de Wolfero olim in templo
monimenti (pellary vocabant) tum har
miserunt: R^m D. Nicol^{us} de castro ex canonico

huius eccl^{ae} tra^{is} primus eps Middelb.^{us} statim
 zelandiae primas A^o 1563. pergratum insup
 fuit intelligere ex literis vad. deurb.
 scriptis te de pictoribus illustribz para
 re elogia: A manu ego a pnbis artem
 illam naturę pvarium, et indignatus
 sum sepe meditant, adeo et contemp
 et nemo adhuc fuerit expertus qui in
 laudes tantorum pvarum adfugeret
 ronsolubrandas et atoz xpi sepi in animo
 habui, tentare aliquid, quod me duntius
 uiderent obliuionib. inertia ronsculpa
 ingenia, et adnu. potius memoria digna
 scriberet tum natura negat facit indignatio
 verum. Gaudeo igitur te inuentum
 qui primus aua pictorum peragras loco
 nullius ante tenta solo
 Insigne; tuo capiti petis inde coronam.
 Inq. ad huc cura liberatum, sentio, tu
 tunc oia ad hunc idm meliora ronsci
 possis, hortor primis ut pergas et
 unare forday p. h. et quatum erit
 si mirare digneris utum in gend
 de omnium tempore et horum pictoribz
 an de Belgis tm. et r. elogia cu
 Amagnis dare ronsitulis. At longius
 docere et ultra multa quare verba lora
 Et sista v. kal. April. 1563. Tranchi.

Col. Agrippinam

Euerhardo Harduiceno Justo
Buchelliano. 5.

Accipis tuis literis D. Euerhardo cum
in scriptis ad dominos Coss. & collegios Schola
reipublice testamenti Buchelliani, Jussu proprio
reipublice tradidi et meo communitati, cumque
reipublice causam Andelanam cum Ordinibus tam
concordatis contulissent, visum fuit abs
te pite acta authentica ipsius archiepiscopi,
nam cum literis reipublice eandem tam conti
nuerant narrationem maiorem fidem
ipsa instrumenta factorum exhibentur
promde hoc quam citissime fieri poterit
spectant. Ad cetera quae in literis ad
me attestatis, tam obiter responsum
nempe de liberatione executorum, si
pro tempore curatae: Causas quoque
Drolshagianam & pumpeium hoi sigultuar
vinnaducione maiori dignas non esse
priorem n. actionem raduram et finolam
esse videtur: pro altera satis pro hoi
honore esse oblatum, quod et ipsa duobus
verbis D. Consuli Siegeno per literas
murem mdrum (valic 17 Kal. Febr. 1601

Cl. nob. viro Arnoldo Siegen
Cos Agrippinensi colonia. 52

Col. Agrippina

Vellem eundem A. D. consul negotia huius
finiri

177

fieri potuisse minori sumptu aut damno
tus, quod civitatem totam pro me
non fecit. Sed cum ad id difficiliter hys
temporibus oia perventantur & inuolvi
cud observatatum turgentur ut minus
sine damno part molestia petita rariq
possit; confusus sum R. A. a quo homoq
oia pro me facta consultaveris et qua
est civitate plurimum temporis arbori
necessitati tributurum. Quare ita si
ut prioribus literis indicavi consultu
antea visum fuerit questori pro favore
prestito & singulorum annorum redditib
deportatione certas p. mittenda et
assidue in cum ipsi id nimis vile
videretur intercepta Venio visum est
vno simul munere hominibz placere
atque ita vin libras flunde. pro argi
tophiata accepit, cum grati animi
simpliciter pollicita ois favoribz
et operam in sequentibz solutionibus
que nam debet post solitas depecti
dnes in superiorum cum dimidio fuerit
Computari arborum et de p. d. d. d.
memorans causa addidi cum cum teibz
avore d. ex quibz J. A. singula intel
liget, Gallus pro verbis revocata &
pressi, si forte melius ita recipere
posset. Monumenta reliqua argu
me

me conseruabo: et si quando integrum erit
et via aperta fuerint, ora ut res postula
bunt transmittam; interim si quid mihi
humanitus contigerit, semper eadem
facta tecta ex uxorem meam vel in
audibus meis illa respiciuntur. Nummi
iuxta tabulam saculi sequentibus
ad me sunt ante duos dies allati
de quibus sententiam T A Explico
ora secundum duos voluntates re
pleturus. Vale A nobiliss. viri
quibus D. S. M. dñe samu. & hereditas
conseruit. 21 Martij 1601.

Theod. Cantero.

Tractatu Butanor.

Ad te potissimum et clarissime Doctiss. q.
has literas meas duxo, tum quod sub
hoc interregno cessat alibi res sit ortus a
tob putem; tum etiam quod ad proximas
nomum mihi sit responsurus, et quotidie
tot tantaque difficultatibus embigant
ut id ferendum vix per sim; totum n. ony
meis iam sumendo mouebit, pany pliq.
vel alio t. dant, qui me aduocare et
pacto se debuerant, vel timidiores la
tore et nihil agere videntur, quod in
perios habeamus aduersarios qui sua
dula

dicta tanquam oracula habenda putat
 & sine in causa videtur ut volunt velles
 eundem salua cuiusque fama hinc narrare
 possent; Sed tanta rei indignitate cre-
 tumus sumus, ut veritas in certis a-
 me inueniri possit: Dupliciter actio
 contra nos instituit manifestus num-
 morum nempe Centesimi & decimi,
 quorum priorem multis calumnijs per-
 fecerunt ^{ad hunc} sed ut de fama defuncti actio
 velle videtur, hinc per quosdam
 tunc ante nonnullis annis centesimae
 indiderunt, inuoluit a magistratu, de
 mobilibus & pto iuribus, tumisq;
 id delectationi reliquit, defuncto
 quod minus gratum id esset, & fa-
 ma de magnis eius opibus iam esset
 divulgata, impetravit ut iuramento
 illa & delectasset probaret, quod tunc
 nulli alij ut sciam audivit, ipse fiducia
 referens quibusdam Comib auxit omni
 supplicii protestatione, quorum iuramento
 non potuit iuramento, ut voluit, con-
 firmavit, an non magis satis non constat,
 hinc iuramentum iam post eius obitum
 instituit actionem, magistratum
 scilicet longis fraudatum centesimo
 ut ex

ut & mendacius ipsis iam patet, permi-
rum illius et fraudatorum fuisse, ora
bona plene fide applicanda, in qua
veritas et in veritate plena est hęc actio
grane et inquit. De perjurio quæritur. Quod
magis est famam defuncti tam magis
vultu et in veritate coloribus, et de equo
et larga rebusque illis ab alijs dabatur
estimatione non tam stricta et ipsi
volunt, ut quodammodo cum magistra
tu transgressi viderentur. De bonis
vero extra territorium suis, plerique
nihil dicunt, et profecto iniquum
videbatur, quod aliena iurisdictioni
subiecta esse et oneribus suis gravata
non velle tributum imponere, cum
ad se nihil pertineret, quæ ratione
satis esse defendi possat. constat autem
sine dolo perjurium non fieri, et minima
excusatione quod sit iustissima, a
tam gravi crimine liberari quibusque.
De iuramento per se optimo, vel simili
iuramento tractari, et perjurium magis
debere restitui. De iuramento vero non potest
tam de bonis in hac parte existens,
sed de omnibus quorumque horumque suis,
subtili

Subtili namque quorundam interpretatione
 redditus o[mn]i[m] mobilium loco prefabere
 dicunt; mobilia vero persone esse
 affecta & cognoscenda, ibique videtur esse
 ubi experimenta respiciantur. hoc tamen
 oraculum, id quidem prolatum, susce-
 runt, & quodammodo nefas putant
 argumentis velle conuellerent. Unde
 cum circa 2000 Thal. eiusmodi redditus
 ut vorant redimibilibus, 2900 flacos
 petebant fisco ex privilegio m[er]cedis
 vendita a magistratu nostro oblati
 obnoxio formula & postposito pau-
 perum favore omni. Ad que cum oppo-
 nantur; nobis alienum, admodum h[ic] ab equitate
 dicitur si illa bona quorum subiectio h[ic]
 hinc civitati, dicitur debet, id est
 ad alienum provinciarum prejudicium
 damnumque exagitatam, contra ipsas
 quoque ex quo agendum privilegium
 pugnat, ubi agitur de bonis extra
 urbem remanentibus; cumque plura
 in eam rem dixerimus & per arum
 profuerimus, quod in actibus infio
 dixeram oportet, Dominos n[ost]ros hanc
 de rebus fiduciam commiserit, quod ha-
 bito respectu personarum & equitatis
 adhibito

ab equitate

inhibito moderamine non omni
finitur, considerandum quod pauperum
pauperum est, quod detrahi quod ipsi da
utque; servare itaque non in libere
ultimetur de se et quod committant
futuram aut furdis avaris et
missum est. Quod de pauperibus
diximus, hoc tamelle dicitur consilium;
secundo quod tantopere pauperum
causam agat, verum a nobis non
desunt tunc minus divites, et ma
nimus labore victitantes, a quibus
et tributa exigunt magistratus, adeo
et transeunt pauperibus tam longa
hereditate ditatis ipsi ipsi videtur
meliori et conditione, quare mihi
est a suis summa tunc, et submitte
re de tunc, addebat difficultas pro
se tempora, perinde per tunc opus
est, quare si minus et tunc et bono
pariter velle, id proprie factum,
ne magistratus ob tunc reservationem
veritatis postea difficultatem se poterit
hinc actioni tunc videretur ego mun
datum in dunt, et usque non tunc
sed.

handwritten by Philo.

sed necesse esse ut dominos meos da de me
 consulere; meliorem ut res potius
 fieri possit. Quod bona cum gratia li
 reat discere, quingentos obtuli stultos,
 illi ut melius meis consulere me occasio
 nem magistratum dandi summo meo auctori
 consulente, non dimiserunt. Atque hoc
 tum acta fuerunt; post paucos dies de
 exheredatione sententia sententiis potius ob
 tuli ut nequicquam. Videro hoc res pro
 positum ut de longa hereditate largiamur
 quoque de annuam portuonem quo
 nunc quare iniuria susque de qua habet
 auferant, quod res consulere attulit,
 cum diceretur iam satis oblatum, atque
 facile hoc munus servatum ^{esse} ~~esse~~ argui
 fructus; sua sententia memoratam de
 vobis esse de vobis suscipiatis subque
 dicerant. Quingentum deo scite ut
 equum de molestis sumis, ad id ut
 famulum sepe miserant, nihil tamen
 quam quod ab his, a quibus nisi adiuncta
 magnam sperantiam, sine deservat, me
 ducam prodare; si quid ducendum eos aul
 satoribus; si quid agendum, si quid
 tractandum, nisi res rara morumbit, a
 me

me proficienda sunt que minus grata au-
ribus dominorum videntur; petri pise
da in re magis muti: Verodum more
multa dicuntur, etiam inter porula, sed
suo loco nihil videntur nempe magis
fratum pro se imperiosum & satis
maxime contra aliorum religiois
hominis iritatum. Ammuducto p^o d^o
ipsum dum videt vultu gratiosum,
plurisque odio fuisse propter multum
nimis parcissimam; si quis n. favoris
sit & benevolentiam sibi conuincere
coact, id opulis & symposiis fiat manu
est, et muneribus nonnunquam, quod vult
me non minimum gravat, quum ea
ipso & scutores & equitum videntur
omnisque sui delinere, quotidia meli-
tias quotidia pro se exaltatas esse
videntur, et satis aperte quod volunt
innocentia, nempe hic & more se
ut lugubrem vestem arripiant sicut
toris, ex auris namis tunc vultum
destruere fult, quisque sibi quibus
velit presentiarum nocte sumat, her
et similia mihi quotidia obtunduntur
ingunt se vultu velle negotio
estant

tarijs intro mittere, iam se absolui debere,
 sub limitatione n. d. protestatione
 executione, & ad rectos tñ actus sup
 raxisse. Accedunt minorum & centum
 alij, aduocati, procuratores, proximitate
 singuli queruntur, hic sibi decari et
 ammorum stipendium, alibi sagnum tñ
 pro matris molestis recessis, alius
 nullum cupiunt sibi fieri satis, et
 et magistratu ipso non modo, ad id
 impudent flagitator, ut quotidie pe
 se per alios videntias queram ante me
 mini a me petat, cum annis aduol
 uerit a magistratu explorandi causa
 missus, tradit scilicet bona nomina no
 sciendo mala fieri et subita inq. hinc sunt
 vir clarissimus, quos me quotidie vident
 mala. Sunt qui dicunt nihil mal actum
 in totumque quosdam t. et t. in t. in
 re, et crederet boni atque altero offu
 non militari sed auriam tñ od romie
 pluraque hic eo modo transigi, sequit
 vicut peruenit ad mater esset ubi
 dicit, offerunt, quos plane ut et
 ingenue dicam mihi non placet, mag
 et qui accipiant fortiam non desist
 puto.

puto et minus commode dignitati aut
simplicitati vestire. Curatur etiam
de Cl: aliud malum, ad id ut hinc
mulliam molestiarum. Eundem hinc
non gentium et agnatorum, ab his
heredibus hinc libris contra tyrannum
impertit, ut sibi sibi scribi tabu-
las testamenti ut in unum, ad
tunc sic quibus tunc sicut
indivisi sunt ad exhibendum rom-
puli; sustinet vero sic libris omnino
regum quod ut ante scripti, linc
tunc de ad rectos actus sic de hinc
scriptoribus; per hinc sicut
aut me tanquam ipsorum mandatori-
um responderent, ego rursus et
mandatum meum, sic me tendere
in hinc in preudium dominorum alii.
Expresso mandato facturum dixi, et
in minori nisi ego in me suscipere
libris atque in hinc, sic in
aliter constitutos atque et
consilium rapturos, et hinc
ad dominos de de scripturam

promisi: Quare vos quid me agere velitis
absque mora significate ego multatis
parvo vale. Ad finem Epistolae ad
affine men Doctorum Vestrum et me scripsit
17 Januario 1607.

Miror ego D. Merula conatus quo tendant, et
dubito quid de eo iudice: Ut cum ambitione laboret,
an queat fugia non edende historia tanto appa-
rati incepta scio n. no hauri momenti re ipsum
fulcipisse. Et longe aliud esse colligere Enim frag:
quae historia corpus compingere, et tot lateris
rerum gestarum nominibus, in quibus fides saepe
laborat, saepe veritas desideratur. Saepe mendacia
timetur, et ubi praeter immensos labores exat-
tum iudicium requiritur, hoc in lauro mi affinis
nec ego sum qui de tantis viris iudicare possim.

L. Doctoris que D. Doct. P. G. F.
MERULAE Ordinum Beneficentium
BELGICAE Historico

Car. Doctoris q. Vir: Gratum admodum fuit a te mihi
missum et ante aliquos dies per D. Luntium traditum
vixit: Libellus nempe continens patrum tui magni
in vera fide constantiam, et Inquisitionum ferocitas
ac fraudulenta, artes detegent: quae quomodo ab
alijs per partes et frustra per ceperamus, nunc a te
habemus, copiose plene, eleganter, vere, et suis orbis
coloribus

colobus expressa. Nunc hactenus occultam istam et
Tartaream tyramidem superesse, ac liberis quondam gentibus
imò gentium dominis præce: nisi putatis larva e
occultaret ac religionis specie se conspicendam vultu
præberet. Nulla unquam ex orbe condito horribilior
aut periculosa tyramis extitit, neque durtior fuit
quicquam de Phalaride aut Dionysio traditum est, quicquam
de Tarquinio Sulla, Mario Triumviri republ. cont.
Caligula Domitiano, Ecelino ac omnium temporu tyra-
nis auditum vel lectum, clementia nomen præ hæc
vna meretur. Nam istorum crudelitas vel brevi
tempore oppressa, vel aperto furore grassata est
Injustorum vero in artem quodammodo reducta sub
maioris defectu, et pythæoreo occultatur silentio
quod quam gradibus ascenditur, hæc improbitatem incretan-
dam inhumanitatem fallaciam, simulationem quodammodo
supremam falsæ pietatis larva. Hoc habiti in scenam pro-
ducitur et tragedias suas peragit in perniciem generis
humani. hæc via quam tu clarissime vir non minus
docte et eleganter quam vere in illo tuo libello depinx-
eris, doctorum et prorum omnium non meum plus
et iudicium. Sic spero perge prodese republ. prodese
Ecclia, prodese Christianæ orbis: magne inter Tuos
habere, quia te vel ab hoc uno tam pio foetu maxime
semper facere non desinam. Adde D/T M quotidie
momentum quem adiduc precabor quo te Viri clarissimi
Dochl. nobis sit resp. diu conservet sanis et valete
Trauchi Jd. Decomb. 1654.

C. Doctis. vno Corn. Bochen
bergio Ord. Bat. historico
s. p. Ar. Brechelhus Jr. D.

Uellem nuper, Clarissime doctissimique vir praesens cum tu ad eorum nostram veniebas adfuisse habebam n. qua tua intiret non ignorare: Hinc cum post discessum illum vestrum, non tan scribendi caritas, quam mittendi quaererem occasiones; ecce oportune se obtulit, qui has tradet literas D. Fr. Haræus, vir hincis & doctus, antiquitatem patriæ nostræ scrutator diligentissimus atq; idem Chronologiae peritissimus, quod scripta ab eo edita sibi testantur: hic seum se tenetis superorum temporum obsequi queratur nec sibi satisfacere in quibusdã plane prosit, plura moxum de hys studijs dicere solet: qui cum tuos quoq; libros de reb. Hollandicis scriptos legisset, optabat quaedam tecum conferre de origine comitatus Hollandie de bellis Adelboldi, alijsq; rebus in historia batava minium quam contronensis & oblenis, que collatio non dubito quin ut inquit et grata. Ecce inveniendum fut. ita fit. Quare rogo te atque obsecror vir Clarissime ut reipud. intercipere ea in re studere velis commodo, ipsius: qua pars est humanitatis exarere neque ea colloquio tuo excludere; cum magis explorandi sed eruenne veritatis causa ad vos.

vos venerit, Ut n. orebo altitū lapidum splendore
ignis exprimitur, sic veritas latens sub obscuris
verborum involucribus, multiplici investigatione tamē
in lucem profertur. Certus sum te in maiori opere
Cuius ante aliquos annos specimen vidi, plura exarchon
littera Et diligentiori studio pertractata esse, qua
fructus miras amantissimā fatuere: Cuius generis
hoc esse poterit; quod in titio lib. de principibus Holl.
ex fide nostrorum annalium profertur; Theodoriciū
rogatū pontificis Joannis ab Imp. Caluo circa annū
863 declaratum Hollandia comitem; cum Ex theomas
doctissimorum virorum constet annū illum 863 habuisse
pontificē Ro. Nicolaum. Imperatorem vero Ludovicū
piorem. Carolum autē, Caluum a^o demū 878
ad Imperium assumptum, Joannem 8 vel ut alij 9 a^o
872 ad pontificatus sedem ascendisse. Verūm hæc
Clarissime Doctissimeque D. Boeckenberge, quod
liberius scripta condonabis mihi, non n. v. t.
te deceam, Inis nempe Minervam, aut Tyco
Veteranum; sed ut amorem meum erga te,
Et tua studia, imò exultos oēs declararem ac
delegerem. Aperti ego sum animi, nec aliud ore
profero quam mente secundo, quod Deus movit.
Quæ Gellii a Senecæ denique res maiori nostro
rum tandem prodirent in lucem, et eo quem qui
ut symbolum conferat. Tu incipisti se ergo porro
nos beare, ut desideratissimas hactenus res cognoscere
Possimus.

possimus Et immortales sibi gratias agere. Plura
 scribere tempus non permittat; Quare te Clarissime
 Bochenoerdi ac amantissimam coniugem tuam etiam
 a meo plurimum saluere iubeo. Deumq. o mi peccor
 ut genuare vestros coratus ad res ipsas. Solum
 dignetur. Vale Traiecti Bat. Ex Museo nro
 4. Non. Novemb. A. a salute humana 1695

Ac: Buchelius. Jc. Petro Seruicio S. P.
 Non possum satis admirari Clarissime et Doctis-
 simi viri quorundam in hac luce literarum
 delectatione impudentiam qui in obsequio sua fuisse
 nobis vixit more glandibus pastore romae
 nescio quod amiles iamdiu exposita et exagita
 fabulas pro historia nobis obtulerunt, in
 qua huiusmodi vixit et primordis imperii huius
 sub petro dum vixit fuit, vir alioquin de bonis
 literis non male meritis, sed qui peritiam
 fabularum studio profugatum ab eundem
 iugum, aordem itidem producere et resti-
 tuere loco legitime ac veteris history summopere
 laboravit. Et sic nihilominus suis complura
 nobis seu secte suis discipulos in bonis qui
 omnem history manifestis manibus magis
 prebetur ac dubiam facta est, ut
 Amiani illi marorum aetat vixit
 omni modis stident. Inter quos non ultimis
 illi Furmerius cuius ap. te vixit literas

D

de editione Hebraea, quam molebatur vidi. Gra-
tulabar mihi proximum, quod hoc extiterit ac peregrinum
admonere manus huius negotio tam diu in hunc
conarctetur. Verum postquam librum Iuris
de Feustre principibus viderem, omnino commota
de se ipso protinus suavit, ita ut in tam
miserabilem manum incidisse nostram, hystoriam
non sine causa etiamnum dolerem. Nam in
misi et ac nos. Vix Hugo Ruyssiius librum
illius legendum dedit, eius insuper litteras
quibus sibi hunc seditas illas Egmondanas
publari mihi facere petere, exhibisset. Voluit
audire rari, sed ruyssiius in id per custodias
et fabulas Amadis in manibus repraesentem
abici. At ne me quid fingere videretur et
seruicium, si forte nos legere et tibi, ex hinc
hystoria et fabula de origine Brabantis si am-
ante Gustu a Solino quodam Brabano et. Hanc
antiquitatem suae patriae ignorarent claustris
scriptores, Lipsius, Diuans, Gremayus, sed
et addeam aliam ad nostram hystoriam, iudicia
fabellam, vnde tanquam & vngue ledoniz
quod dicitur potius commode agnosceret.
De Antonio Junero paulo post Gustu natum
vnde dicitur qd nomen deditur Antonianus dicit
o mura, et sic scriptor se synecomas mob
tam

accurate obsequasse singulorum specimen ubiq.
 tradit ut Vobondy Emmiunz ar Dubray et
 nostrum arcebu satis eo nomine respicienda
 non debeat. De Amalibus yhs et modum
 ut illa vorat si forte videtur quid Patriarcha
 ab te facit? Ego sum infelice adversaria
 monasterium et neglectat studium quantum
 a summo potui intelligere, ipse puto et qly
 fortasse Bochimbergis in suam hystoriam
 egmondensium scripsit monasterium marianum
 traduxit. Hec sunt clarissime viri quos
 ap. te perorator. Deinde virtus no
 fui; vni quim per fandoz a me ipso impa-
 trare non potui. quare iudicium tuum
 ea de re omni anide respecto per sumal
 quod de studijs vestris rectior fide cupio
 quam maxime. Ego adhuc meo quibus
 magis impedit a colligendis meis precibus
 qui adhuc despecti sine ordine vident. Vale
 Doctiss. clariss. qua vir. Et me tui amat
 vidama ut ita modis impet a studijs
 amore pergat iudicet ar. vobis
 Oudeis Episcopus osis etc. etc. etc.

Clariss. Doctiss. nobiliss. viro.
 Jano Guterio F. C. et
 Bibliothecario Palatino

Ad candidissimas simul et amorem plenam
 tuas literas

Clarissima et Doctissima

Geulere

gratulari taceat. Transi infans simul cōspem
non potui, Affectum n. spirant et animam
plane amicum. Quia mihi p̄modum notum
et immortale, quid tamen virtutum tuarū
fama miratissima ad te amandum ante-
vertant. Literę ip̄e tue vix clarissime
quod nup̄d Ch. 2. Asq̄ minor & mundus
Francofurtensibz attulit, non tñ gratis
at optatissimū, sed et alio contra rari
fuerunt ita ut hanc loco et int̄ cuncta
rarissimam rem collorari. Vides n. in ip̄o
successum amoris affectum, vides libere
humanitatis expressam imaginem (ut de
auditione tua int̄ly incomparabili, de qua
ingentibus tuis in rem literariam a totis
promouendam meritis toto orbe Christiano no-
tissimū (quo etiam nouē plurimum me tibi
debeo scribo) taceam. Ita ut magnitudi-
nantorum beneficiorum obuiat planissime, et
verba vto desint quibz gratum animum quo
te prosequor, exprimere possen, quocirca
loco succedet int̄mum hoc votum melius
ut diu superstitem te p̄misi illud magnum
quod ota implet, conservare dignetur, ne
seculum hoc nostrum tot nuper infimorum
lubimibz privatim symmetris plane
tenebris obruatur. Gratulor Ciceroni fe-
licibus manibus, quod te tandem tanto iudi-
tionis, & parentis ac diligentis patrum
nati

vndia

tanti momenti scripta o[mn]ia pristina elegantia
 restituenda sunt; Gratulor utidem doctiss.
 Guilielmum genio, cuius iam propinquum
 deservati labores a tanto collega in lucem
 gentilitatis proficere speramus. Velle
 ego quidem symbolum conferre ad immor-
 tale hoc combinum, sed quam mihi turba
 suppellex sit non ignoro, qui nunquam
 vixit Musarum ingressus videndi &
 talibus fractis industria et sollicitudine
 plane raream. Neque dubito quin ea que
 latent in Batavis nostris Bibliothecis ad illa
 restructura vobis iam patefacta sint. per
 doctiss. Hemsium, Scriverium, Meursium aliq.
 viri pub. literarum ap. nos principes. Ego
 Hemsioris, nobiles scripta in historia vinctis se-
 renam solis, cum majorum nostrorum ad
 gestas se tenentur videri videtur fuit.
 Ades n. simulimus nostrorum fides laborat
 ut maximi momenti res fabulis ac men-
 datis involute multorum saepe ingenia in
 sudore excussis viderentur; que insula-
 ring & autenticis, monumentis restituenda
 et quotidiana investigatione in lucem produ-
 cere optavimus. Laborat etiam in doctiss.
 n. Scriverium, qui in multis fane rebus
 spiritus patrii fecit, & multarum rerum tenu-
 bras maxime in facie ac mira diligentia
 dispulit. Ante proximum hoc seculum

Itali

Itali nobis omni antiquitatis mausculis Amians
mugis corrupiant, quorum iam acus proci-
figata est. Apud Germanos vero hystoria
illa pars que Genealogia dici possit sine
qua videtur de rebus maiorum, quibus, multi-
tudo hystoria vis confusa est, que barbarorum
et vorant) imperitia, et multitudine simul
et adulandi libidine tota turbata videtur
produntque adeo liber de ludis et quibus
in gratiam nobilitatis Germanice confectus
hic tantam etiam apud viros doctos et
verum peritia insignes mugis factus videtur
ut cum fieri non tantum nobilium sed
et principum Germanice originis inde
deducantur. Laboriosum Hemingi
opus Genealogicum hystorice fabulis et plurimum
imitatur, et usque quoque et plerique omnes
Germani hinc tanquam et quo traxerunt
principum ac nobilium suorum ^{initia} ~~origines~~
deducunt. Ut doctissimus aliqui ac
elegantissimus vir Fr. Modus indignatus
est tam vano operi transferendo laborem
impedire et veluti quanti vis esset
pretii latius donare. In hystorice rebus cum
suis ac referendis. Ex utrumque interdu
pono et quibus. Hinc de me ingenie
perditum sciatis, ut quid a me aliam
pretii

partij in lucem productum rei spiritum, nuandi
 tametiam animus adq. et admonere alios in
 eam rem intentos fortasse poterit. Sed
 hoc et ita Doct. vir prolixus ac liberis
 scribo et voluit in sinum vestrum adpono
 libens forte patientia aut tam vident o
 otio vestro amarissimam tuarum literaru
 fiducia fructus. Ignoscis igitur, venio n. literas
 et admiror literatos. Porroque cultorum
 videntissimum me proficere utramque nihil
 vestra regis affectum adferre ad eas possim
~~scribere~~ ut desunt vires tamen est laudanda voluntas
 At hoc dnm Clarissim ac doctissim viri op
 peto ut me hinc eundem et a Musarum
 confortio pergrinum et inimico tamet
 cultorum tuorum in excludas. Et voti
 mei summum est tu quos ad hunc et
 longum ac feliciter vale. Scripsi ita
 me ac ad liberum quam par fuit,
 sed persistenti da benignam et occupato. Tranch
 in Batavia 29 Augusti ad 1614.

Saxo Grateo. v. cl. et. Eand. S. D.

A 3.

Recte quidem iudicad clarissimo et doctissimo Grateo
 re, Vires amicis fructus non de amoventibus
 verborum sonis sed animi affectu, qui tandem
 in effectum summat pendere. Sed cum misce
 hominum affectu ipse dixit aliter inter absentia ex

prime

Exprimi quorum litterarum atque ita verborum officio
possit, feramur quibus hoc contem, donec saltem
aliqua offeratur occasio, & quâ propius de re
ipsa constare poterit. Et de me quidem hoc
affirmare possum verba ab animo non distare.

*Ille mihi mihi, certe est mihi et orio,
Qui profert verbis aliudquam mento recedit.*

Me de te aliud sentire tua humanitas, civitas
& virtus patiuntur. In Tulliano vos ad huc sortis
laborare intelligo exoptare atque dum o. m.
petor ad finem felicem pervenire possitis. Hoc
cum de Aubiano proposito rectior factus
esset, protinus nobilissimum simul ac doctis-
simum quondam de temere veteri amicitia
mihi iunctum, romani, quem a multis iam
annis sudare in patria provincia smolanda
regnare, et cum eo sibi, ut consuleret
simbolam in rem tam laudabilem vellet;
sed citius ex spumice aquam, quam ex illo
obscuratissimum & astutissimum partem aliqua
exprimere possem, neque id tametsi vel
invidia, vel malivolentia, ut plurimi solent
sed ex eo quod sua estimare velit, neque
sibi satisfacere unquam sciat. In Heda et
Becano restituendo, atque illustrando dicit laboravit:
sed quotidie se meritorum reddi superum merito

Adm. B. h. j.
Exp. r. r. r.

quibus

quibuscumque audiri, quae et ego hoc volumus nostrum
 scriptorum principibus in manus sumpsi, et
 editionum futuram, quae unum est cum n. s.
 codicibus contuli, miserrime admodum negligē
 ter e habitis, plurimisque vitis et mendis scilicet
 quod idcirco proposueram aliquantulum purgatione
 deari, notisque vultibus explicare. Verum tempus
 deficit, cum velus difficultatum contrarietatum
 ac differentiarum invenirem, quoniam sperarem, me
 huiusmodi ab illo proposito disto, tantum disto,
 donec a te certior fieri, quosque Auberiani par
 ticipant et an auctoribus illi eam impressi sint
 hoc ab aliquo ipsi correctiones suppeditati, non
 deinde impressio valde est corrupta et mutila
 cum aliquantulum transi non plene, me fieri
 posse non desido. Tui sado re tota ex parte
 audire oraculum Natalis virorum auditione
 ratorum qui in Gromro Gromorum imperio diti
 non habentur, cum viderim quidem imperio atque
 legum, non multo, proximis id libris re
 deo facturus; tantum de verberibus nostris
 fratibus hoc addo Hadrianum quidem imperio
 in proprio foras natalis re non obesse. Lambertum vero
 tiam non videri; qui iam sub p. v. et vita
 quidam comitis flandrum libellum fortissimum
 et parvorum foliorum. Passus qui in arte
 sua non ultimis cluit, et amator sane audi
 torum

torum & omnium, qui quae vos sufficit & multis
sape illoque prosequitur, dignus quoque est
qui rubricam, nunciat praesentium, hinc omnia
meum autem nomen inter tot illustrium, brevia
legi oia non sapio, ne ludibrium debere
postulati, mea quam maxime debilitatis
constans sum neque tantum inani glorie
studium, ut et nos, quod in apologo est
inter poma natura bello videmus.
Epistola tamquam meam quam de libelitate
passa habeo mitto; tuam quoque inter illustres
ac et auctoritate dignas imagines coloratis
sub quam & imperi & sermone dedi.
Epistola Baudij dicitur bene si quae confias
& ibi ab editore suo gratiam mibi. Clu-
mij Germania Antiqua dicitur, in quo libro
multa paradoxa, contra sententiam Torum
qui factum illam materiam tractarunt
leguntur; sermone habes in libello de
tribus hinc alius imperi ab eod. edito
Grotij poemata auctora dicitur bene
et vito habesimus; quid mundum proxi-
me daturus sint videmus, undeque
expectamus. Sed te clavis doctissimeque
adum et humanissime Grotius fortasse

moroz dicitur, de pabulantiam tuam, recto:
quoniam de summa rursus vota ad creatorum optima
pro vestra involuntate ac salute. Travellin
Batavis a^o Graftano 1615 X Kal Apr.

Ad eundem a pistola.

De tuis, clarissime et doctissime vir, ad me missis
(quod mihi quidem infans persuasit pascens nostris)
deantibus sollicitus aliquamdiu fueram, cum illi
illo iam salutis, utinam periret, nisi quod ad te fuisse
vires anxie hidenti, septatissime tua Art. W. y. y.
licet scribis ab humanissimo Svecetio transmittitur.
Ad quod hoc pœna pro temporis angustia respondere
opere potui, duxi, minime negotiosum vestram
otium turbare veritas, quod contra spectat,
Ipsa, quanta tua sit cum observatione incomparabili
romulpha humanitas. De Becani et Heda historiis
Batavico, amicorum fuisse mitauram pœntentiam,
ut iam fuisse domi illi cum plenioribus utrum
noticarum commentarum dœrineram, hinc po-
tissimum de causis, quod intellexeris Aubryob tui
meditab scriptoribus Belgicis; ut sunt Guebrandus
Snoijus, Vozzeius, Dinterus, et similes datant
et tui, etiam quod pœntentiam meam plinior
horum scriptorum dicitis requisierat. Vicum si
tamis intelligas Ambros. Eob quoque historicos
simil. Idem velle exemplar multis locis emenda-
tum, adnatis hœribus notis proxima occasione

transmittatur

transmitti non gravabor; quod et iam fecissem
nisi, postea ad me scriptio tardius delata fuisset
ita ut id indignum mihi propter temporis brevitatem
non fuerit. Sed gesta Ordinum nostrorum
a variis quod sciam Latina lingua conscripta
sunt. Doctissimi Erobij historiam integram
eorum tumultuum Belgicorum audeo se frustra
hactenus expectantibus: orationibus publicis
vix nobis insident. De proximo Albani Juris
liberis tres nuper edidit in Lunden. V. M. M. sig.
in quibus et ipsa ut puto pauca mutaturus quod
prodeunt quotidia singularium provinciarum
anno rinationum historiarum. Festina a pluribus
dita est, sed illa palmam obtinet, quam iam
integram dat Verbo omnium liberum 4x. Amste-
rdamensis suum habuit historicum. Lipsius
quoque dita est scriptio vernacula lingua
sic et Germanica. Harlemensis mutatur
Germanicus, ut et aliud Dordrechtensium. Gelder-
iam historiam inscripsit p. m. Paul. Melula cuius
absolutionem Lunden in se retinet, de qua tamen
despero ita ille obiuratur negotiis, quibus quae
otio liberrimo est addictior. Eundem Centurio
Batavum Haemstedy dicit ad Zealandicam linguam
reddendam multa coniecit, sed rursus
ipsius vita sine illi spem desolata est. Quin-
sim

simus Bandius multa prestare potuisset, nisi quorundam
 moribus nobis invidisset; specimines eius Inducias
 p[re]sent. Natalis Lamberti Bursij d[omi]ni, p[ro]p[ri]a
 me vocabatur literarum missa; infam quod iterum
 nequeat, nihil cause esse puto. si tamen scire cupi-
 nis, incidit id in diem xv. kal. APR. anni Christiani
 1565. in urbe Bataviae primario Traucto.

Az. Bursel. Fz. SWEERTIO S.P.

Cum gemino me nup[er] Beneficio, humanissime
 et doctissime S. Novati, affectibus; et nasq[ue] bis ubi
 l[ib]eris p[ro]nas, amirissim[us] viri, et inter c[eter]a lib[er]a-
 r[um] p[ro]p[ri]as, numerandi f. quibus literas romis
 ad me dedecis; ingratus sum oportet, vel insolite
 negligens, si eius rei nullum apud te extaret testi-
 monium p[ro]p[ri]um. Dabis tamen occupationibus
 meis de valetudine, quod doctissimus non expro-
 b[er]at; ut si rursus ac inchoatis meis aliquis
 factus in parte tribuere volueris, non magna
 p[ro]p[ri]a diffidentibus laboribus; agnoscere n[on] ingratum
 mihi videtur, nec factum me ad h[ab]itu
 musarum; ab amore nihilominus lib[er]arum
 et literarum hominum, hanc quoque
 aliterum; sed, modo studiorum inchoantibus
 similitudine quorundam h[ab]itu, ad amicitiam
 fidei tam munda quam r[ati]o r[ati]o
 promptum p[ro]p[ri]um et doctissim[us] S. Novati
 amoris d[omi]ni, et aram d[omi]ni p[ro]p[ri]a
 tuam

Statuamus; quod Lubens meritoque quid Voudey per
me temere id quidem, sed tua expressis manu imita-
tus; qui dudum ante te subordina. Et ex impo-
mo amare ac roborare respiciam. Huius si me
voti rumpentis finis, offitio in postea
delicia culpasque silentij conabor. Lesii floribus
de Monumentis Brabantia, tua rupit industria
in Lucem edita vidi; que mihi admodum pla-
cuerunt: nescio n. quos naturas gigno, ad
simile studiorum, fides duras, qui reliquas
monumentorum, Batavicoorum, tanquam
parvas & non frangere tabulas, rollere
reperim. Elogia insuper scriptorum Batavi-
corum, mediter; et de pictoribus Arca non
nulla in animo habeam; nunc in B. Joane
de Hada, optimis re. Bati scriptoribus totus
sum. De Snyo laudo, consilium tuum &
prebo, cum is scriptor sit non pro malis,
sicut interdum nimium tribuat vulgari con-
Habio ap: me exemplum quod Gramayus
Hecce tribuisse videtur, cum sit R. Sny,
qui Goudam xaturam suam ibi deseri di no-
minat, et hystorian xubi libris distinguit,
cum ad Car. vsq. v. Imp: p:duxit. Hada a
capula tm distinctione in Henrico Bararo psula
liber

librum suum decernit. Fuit hoc aliquando in
 potestate Et Douy, qui ad margines sua manu
 quadam q̄ ibi praetermissa culpa corrupta esse
 onissa videbantur, notavit. Sed de parva sunt
 ad librum i tantum, nec magni ad id mo-
 menti. Ad finem vero libri vii leguntur se-
 quentia verba. At circa funus quod Almaria
 in Choro supra memoravi collocatum noua eos
 accidisse fertur, duo vultures fuerant ei a
 nepte sua dono missi et ubi loco vulturum
 legendum Veltres id est rames. Venator ad-
 monerat diligentissimus Scriuendi. De vultu-
 ribz n. m̄no quod prius verbum facit, sed
 vulgare e r̄nt̄n̄rum cronisum auctoribz
 syngreoni expresso per de ramibus refer-
 runt. Abbe Windelbarch h̄m̄ q̄ȳm̄ z̄y
 sed ne longior sum, his te vir clarissimū va-
 cere e nos tui amantis redamare volim
 Traiecti in Batavis prid Kal. Decemb. 1615.

Clau. et Nobil. Viro IANNO DE WIT
 affini MEO CARIS.

Accepi vir clarissimū et nobilis, mihi gratissimū adfines
 Simul cum literis tuis mellitissimis omniumq; gratiaz
 delictis refectis, Affricū patrum tui viri clarissimū
 Et quondam r̄nus sane apud me dixit bene disponere

atque

Bibliotheca Universitatis Groningensis

atque insuper simulacrum equitum Henrici Magni,
et ordinum Galliarum amplissimi comitibus, tam
verbis quam forma usque satis elegante expressa
pro quibus quod debet gratis ago, et libellum si
facultas esset referam. Verum cum te p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o meam (credendum n[on] tuum ardentissimo adf[er]ri
spectabam) Italiam iam serio spectare in-
telligam, me te omnem vulgaribus, tantum
unicam meam effigiem paullo melius, et adate
viresculo Elburgii nostri (qui iam consularis
rei maritima apud Amstelredamum comitibus
magnis Amestardonsibus vocatus est) exp[re]s-
sam mitto. Certi mihi is felicior poeta n[on]ne
quam plerique solent fuit, nam cum gratula-
toris carminis palatinos principes suscepisset
sacro munitate principum cultum eligere
exp[re]ssente satis ponderoso et commemoratus,
Henrici Baudii aliorumque divinis carminibus
indonatis mantibus. Hoc n[on] fatum doctissi-
morum virorum ut raro sui valoris estima-
tores narrantur; de quo saepe queritur
Doctiss. Baudius (qui si temporum mysterium
potuisset, et mores scriptis suis accommodare
primos Belgae in Europa p[ro]miserit mysterium
felicitate superasset) huius verbi ex vestris ep[isto]-
lis apud me scripta est, et cum alijs prop[ri]e

Lucem videbit, desumptis; Neptias regis et natales
 principis Delphini ⁱⁿ Sed ad effugium patenti
 tui ~~reatus~~, et quidem admiratus sum pertinacem
 tuam memoriam, qui tanto tempore non visum
 tam feliciter exprimi curaveris, idque aliena
 manu. sunt tamen qui quidem ⁱⁿ ea desunt,
 dunt caput amplius esse quam oportet et
 et in ea sunt monetae spectus et Culmburgius
 monetarius inquisitor ut restituant, et quaedam
 corrumpant, illi quippe quotidie patens tuo
 adstant, et recentior ⁱⁿ usum, adque superest
 memoria; Ego dabo operam ut a ⁱⁿ passio, si quid
 corrigi possit ⁱⁿ et debeat, in commodum fiat. Filii
 in exprimendis rarisque floribus rami
 sudant et ideo feliciter expressit, ac in
 formam libelli redigat, Ego descriptionem
 laudam ⁱⁿ Beeri compendio adunxi. Hymnu
 Barzi doctissimum Heynsii de narula ⁱⁿ lingua
 conscriptum et imaginibus ornatum mis-
 sion, sed id nondum prodit. Ego in retendo
~~Barzi~~ de Heda scriptoribus Batavis, qui
 nuper admodum negligentia editi sunt hoc
 cupor, et videbimus an aliquid lucis
 dare poterimus. Res Fuis Vboms iam pro-
 deunt in fol. lib. 60 elegantia conscriptae.
 Sub prelo est Germania antiqua Cluveni, elegantissi-
 mum

num atque adeo laboriosum opus, in quo multa
paradoxa, & ipsis scriptoribus classis attribuitur
animaduersis producantur. Heynsius Comitem
Alexandrinum iam adit; alij alia; atque
in proximis memoria digna est officina Eperij
professoris Arabici atque peria, de potius
orientalium linguarum: qui ipse elegantissimis
typis publicare plures scriptores Arabos
statuit, et inter eos Cosmographiam principis
Abel fegey; aliumque Sarcotum scriptoribus
simplicissimum et summe fidei, Insurgere
Alcoranum, cuius aliquot exemplaria magno
suo ere reddidit. Haec sunt mihi Candide
iustis, qua habeam de re literaria, cui
totum me dedo, ab omnibus curis quodam
liber, et quantum conditio mea permittit
amotus; non me ambitio aut alicuius
famulae transitorium rapiunt, sed eas superari
parati ab animo sua modestitate contento
persuasum mihi habeo. Ea olim totum me
mens fuit, ea ad me praestat, non sine quocumque
reprehensione fatior, sed mea plurima quiete.
Hos pub. nostra quantum ad exte. quam par
facili quiete est satis, sed exte. occultis
insidias non caret. Clementis provincia iam
pro

193

pro parte a Regno vna Imp: pro parte a nostris
occupatur, utriusque vno principis praeindus ab
eo quod ostendit Longe abest. Legatum Subaudium
nuper vidi, et eundem locutus sum; id donatum
aureo torques ab Ordinibus dimissus est. Imp:
tus sic^{us} nuper celebratus magno apparatu filius
seuorundem, cum quodam nobili Clunensi Me-
cedon.

Clarissimo
Doctissimoq. v. J. Grutero Jc.
Bibliotheca Palatina Praefecto.

Praeclaram tuam eruditionem, et et doct. viri,
cum summâ humanitate coniunctam, quotidie
magis atque magis experior, quibus accedit
incredibile et indefessum promovendi bonas
Literas studium tuum; quae faciunt, ut ego,
licet noverim quam sit mea curata suppellex,
inciter tamen, et aversante Genio, ad confe-
rendum aliquid veluti in Symbolum cor-
causa. Acceptis igitur nuper tuis literis qui-
bus me certiorum facis de instituto Auberna-
norum, Becanum Cronicon nonnihil emendare
et notis historicis illustrare aggressus sum,
Quod.

quod per Passaem nostrum ad vos iam mitto. Sed
temporis angustiâ oppressus, cum feruis manu
ei admississem opera, Hedanam simul adun-
gere hystoriam, ut credideram, non licuit. Sed
si infortunius intellexero Becanum hunc vobis
placere, aut instituto illorum facere, proximis
mundanis Hedana illam notis quoque meis
planiorem factam missurum spero; sin, hoc
saltem quæ iam mitto, ad me ut redeant rogo.
Jam brevi Leidas atque Hagam bono Deo
volente, institui, operam daturus, si quæ ibide
ad rem Belyricam facientia nascisci poterit.
quæ pratius ad vos ibunt; Id iam factum
fuisse nisi inclementia aeris vetuisset,
et ego per hyemem veluti coquea vix pedem
domo effere solere, nisi necessitate cogente.
De L. Bursig natali illie, quod mones, rectè
se habet, sed in fratris, Orzani; is n. postior
est nempe dies Andrea sacer anni 1544; mor-
talis vero profestus frat. Dni 1606. at ne
denique te deciperem, addidi scedulam ab ipsa
Adriani vidua scriptam. Decanus Verburgus
adhuc est in viuis, magnâ tamen vite parte pri-
vatus

priuatus, utpote qui ambulandi, etiam loquendi &
 scribendi usum sepe perdidit. D. Bruningius vestra
 eruditionem et singularem humanitatem plurimi
 ut par est facit. Sed quam potest officiosissime
 vobis salutem reddidit, scripturusque fuisset
 nisi quotidianis occupationibus quibus ob fa-
 cultatem sustinendam grauatur impediret.
 Traiecti in Batanis ipis nonis Mart. 1616.

Ad L. virum D. Guil. Salsmannum
 5. Theol. ap. Col. Doct. et P. L.

Res non parua quidem primas ab origine gentes,
 Prodere vel iacranj vrsibus Historiam
 Hactenus a paucis leuiter tentata portis
 Quis plena a leua parte mamilla salit.
 Hi Venus duras et Vani somnia Bacchi
 Quasque Amor turbat iraque sacra ferit
 Vel Martis Ornos gaudent cecidisse furoris
 Quos regat immensus Ambitionis amor
 Sanguine foedatos referunt vel tabe paratos
 Corpora fraterno vel violata mariti
 Infandos, scelera, tumulos et praua malorum
 Cetera libidibus seu geminata nouis
 Inque Adum et patricos commissa piacula utq;
 Naturae in leges crimina mille ramis.

Verum cui pretas, vel cali numina curae
 Vana avis, vel vix vnus et alter erit.
 Tu felix Salsmannæ, Virum doctissimi, pro quibus
 Sacra patet nitidis versibus historia
 Cui salit ingenti diuis sub pectora fœnor
 Inque dei laudes quæ puer ardo agit
 Tu sacra exponis Moyses carmina magni
 Ipsius et veri mystica verba dei
 Tu primos aperis Janus de eodem patres,
 Tu primos cultus primaque sacra referis.
 Ingerat amque iterum deorsum fulmine et undis
 Hoc suboles, a paucis quæ renouanda pio
 Promissam Iacbe thone stragem atq. æterna salutis
 Gaudia, non ullis interitura malis.
 Hac in te effudit, summam qui spiritus arcem
 Occupat, a summo non altera Deo
 Macte igitur, nec te auertant insomnia bulgi,
 Sic cingat sacras laurus amica comas.

A Buschius.
 AD ADOLPHVM VORTVM. DE EVEAH.
 MED. ADFINIS, MEL F. cum insignia
 mea addito Palladis simulacro in
 eius ALBUM A. F. Carasem.

Nostra vides signo conuicta insignia DVÆ
 PALLADIS, et propria nomina scripta manu.

Hæc tibi vorstade nostri monumenta favoris,
 Simbolæque laud vani semper amoris erunt:
 Addidi et hoc æmulum nuda pectusque reclusam,
 Pectoris expressa et vincta signa mihi
 Tu fatum parva ut mecum farcer oia posses
 Fac nos ut quantum semper amare, ames
 Sic tibi quam multos votam producat in annos
 Et genio fauicat ipse Jehoua tuus.

VIRO clarissimo Doct. Henrico Eppio
 in consilio Epyroꝝ trans Amaram
 Aurica assessori. S. P.

Viri clarissime, doctissime, et consultissime
 Domine Assessor, visis tuis literis et lectis,
 ac insuper ponderatis tuis rationibus et
 allegationibus ex meæ æmulationis, cum prius
 cum Drilenburgio aliquoties, contulisset
 et satis iam superque rem ipsam, curæque
 petitionis fundamenta tentasset arripe-
 strataisset, neque ea vlla ratione con-
 vellere potuisset, nihil melius mihi visum
 ac rationibus nris conduribilem quam con-
 trouersiam inter nos amirabilitate rompo-
 nite. nec multas usque parum firmis be-
 horum disputationibus inter nos loquax
 ac quo Drilenburgius abhorrebat videtur.

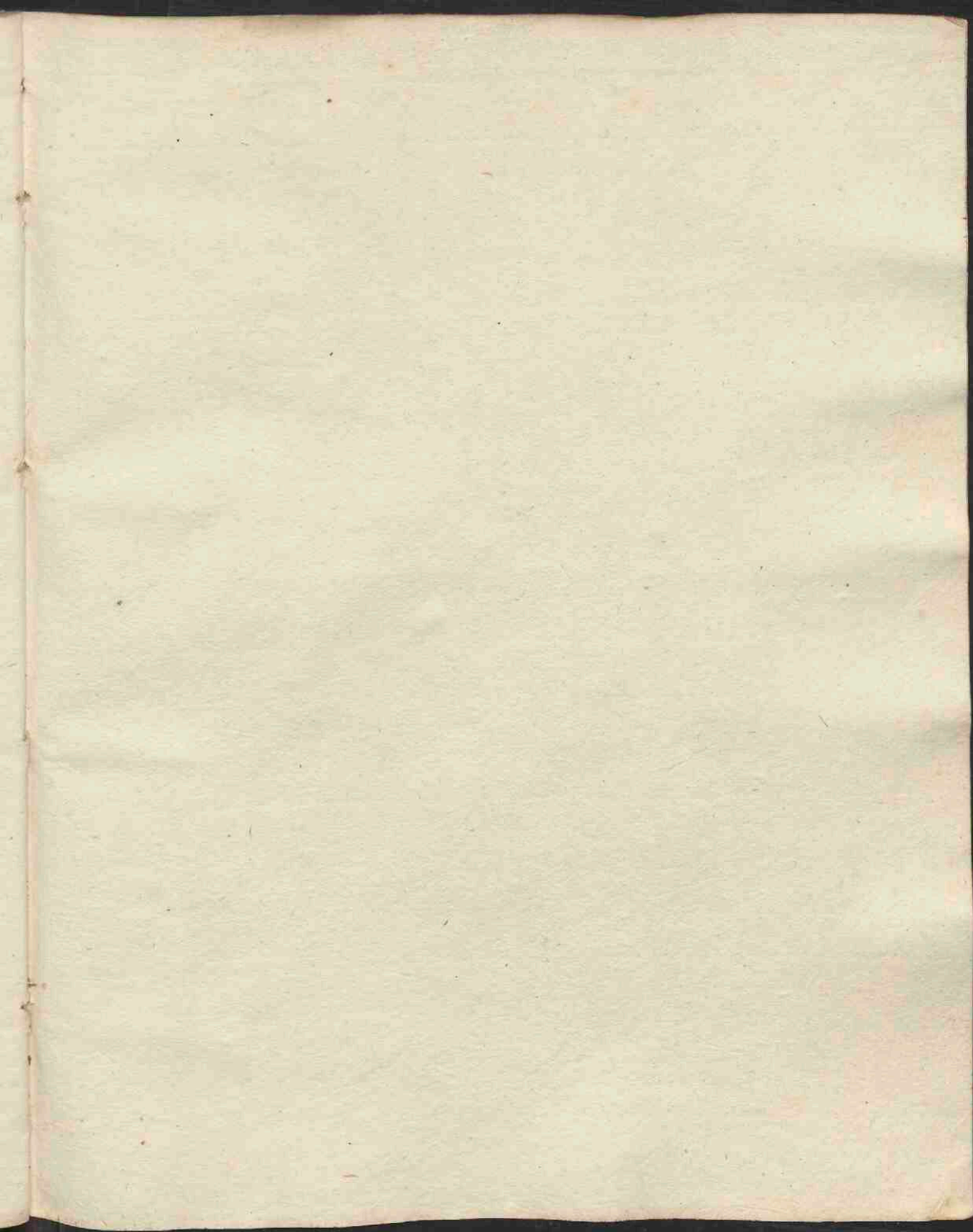
Quid

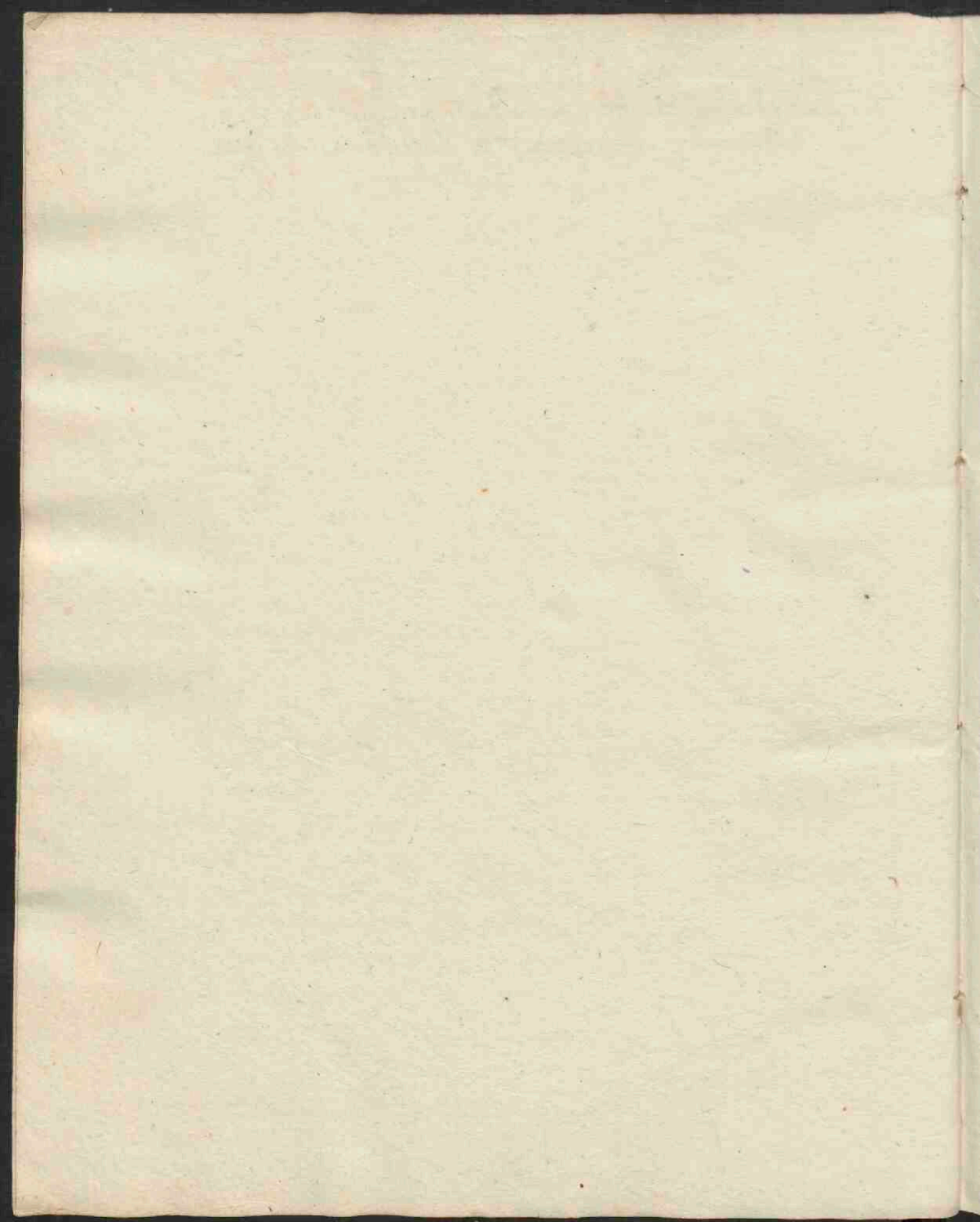

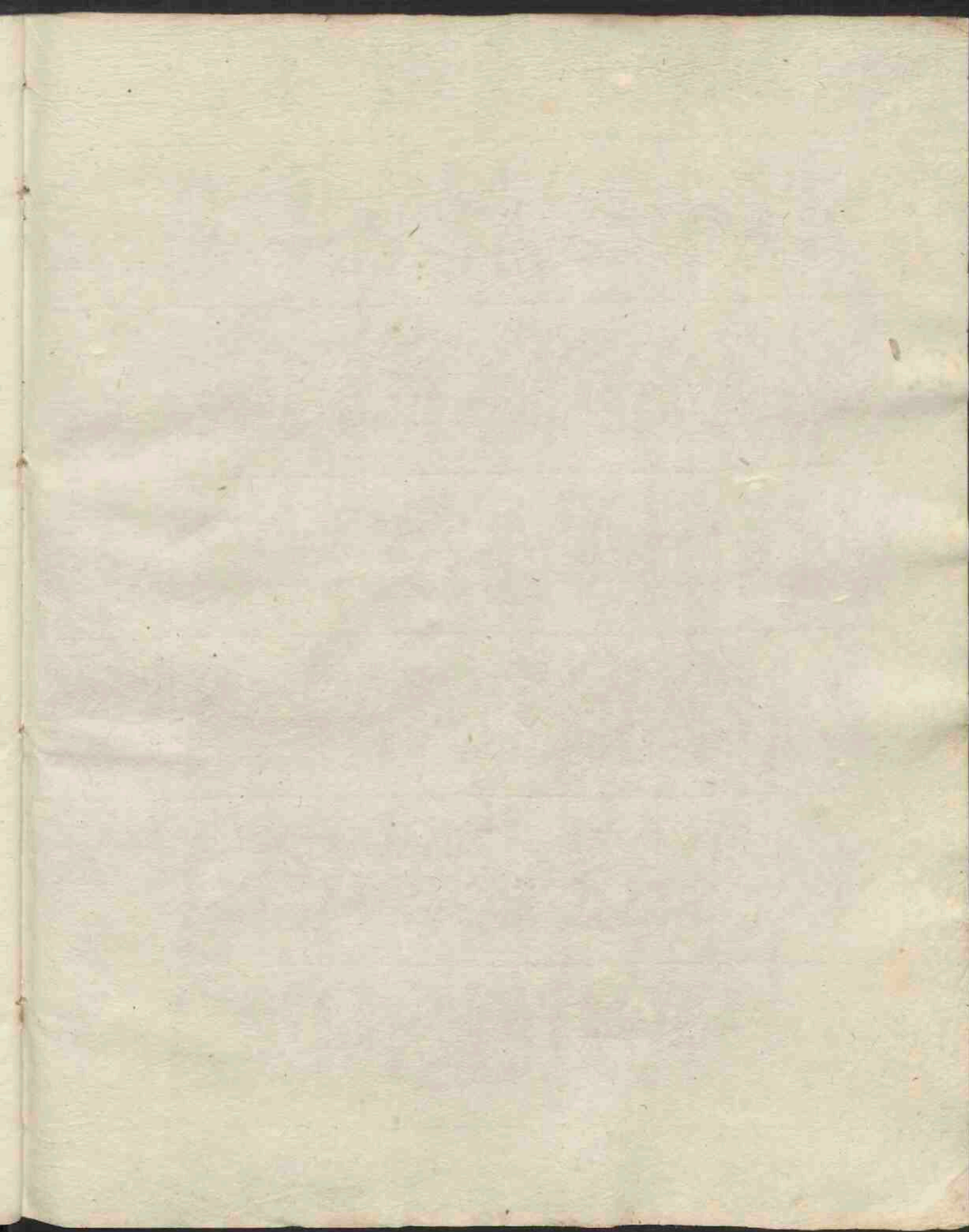
Quid a. p. dicit tempus in longum protrahere, et
nos mutuo vexare nullo aut Exaguo cupit.
tit. Inquisivi quam potui diligentissime in
Suis rationibus, quas tametsi veritati accideret
prope coactus sum arbitrari. Gravissimis
pbra is verbis mihi contestatus est, se totu
mallo relinquere quam minimum sibi arroga
re quod non optimo iure deberetur. Et ita
hominibus novi, nec discedit a verbis, propositi
tenax. Extussisti et tu iam ante easdem ra
tiones, nec quod opponas inibuebas: nec
ego quidquam respice^{re}. Sed prima fronte mi
hi occurrerant priores rationes in quibus soo
vel ex parte florini supererant; nempe tantum
superabant expensa accepta, nec tñ illa pecunia
& Voortij aut communijs pbrauio puluerant,
Vnde ergo nisi & ipsis reliquis, quae debuerat
is mte accepta non minus quam expensa
collorare, at sic seroculis sumus quibus
Seranis, tam Voortus quam patribus ac auar
suli Drielenburgorum, qui rem tanti momenti
non animadverterunt. Nec mirum id de Voortis
qui multis est talium rerum minima pbra
et ut est factas, quid facile prudentioribus
consulere aut ab his admoneri sustinuit
sui fiducia. Quare ut id quod seruo proba
si vobis ita videtur, amice vobis sine suspitione
vella

transigi: mihi. n. v. si Dahlenburgio per nos iniuria
aut damnum fieri oportet: Et si verum duxerit
anno propositis Exceptionibus diffidit quidem causam
Et in longius tempore extrahere licebit, at peti-
tionem actoris suo exequere hoc quidem dixit
et ut sperare poterimus. Manus demortui est
in mundo et manu petentis: Et uxoris tue con-
fessio etiam ut audio, detexit satis iudice ut nihil
magis momenti aduersus ea quisquam poterit
quin nostram aut potius nostrorum impruden-
tiam detegamus, et exempla diffidit in te amicos
alijs hand magno nostro commodo preberemus
perinde clarissime dno doctor et assessor
dixit quid ultra faciendum sit, et mihi quid
fieri debet significat. Ego in mea causa non
admodum volens Jurisconsultum ago, sed
ut medicus phreniaca, ita ego litis quantum
licet fugio, et in necessitate tam amplictor.
Neque probo illud vulgare reorum esse fugere,
id enim qualibet causa sequitur, quod arbitror
Obscura vero causa prima fronte et intricata quod
videtur, sed si cum cura inforis suspensam detegit.
Sunt autem et alia damnum velle, et inopinata
hoc me oppressit, si id cum boni viri determinatione
fieri possit. Sed ne longior et occupationibus vestris
molestior addita a me et mea salutacionis flau-
sula, vobis via prospera preberetur a magno illo, mi-
nime quod ora regit. ar. consuevit. strypsi in
Museo.

Museo nostro salamo propretione in
xal. Decembus Ani MDCXXI finitio

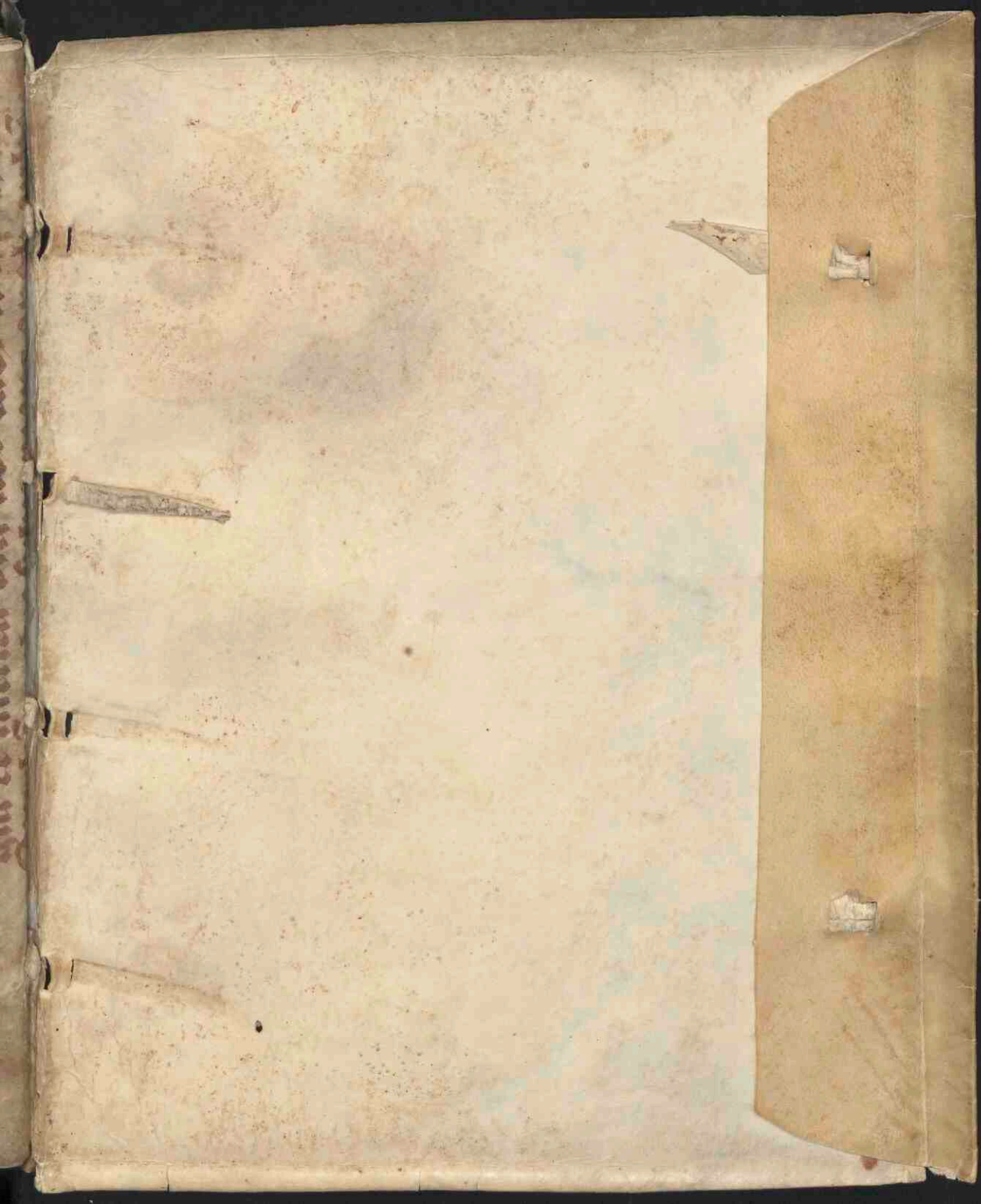

VALE

Anteriora Lupi posteriora Lupae

noctem te persequamur ut cecus et obo
lunifans cuncta scelera nra per suffia
gra et menta omni scdx tuoz et ut in m

WALE.

Umbra caput & venterque Diana
Anteriora Lupi posteriora Lupae

Et uniuersa uicida nra que commimus
obā angelis nris in cōspectu nro p̄ nre
lra orationes et in nrmōnis et in

